

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

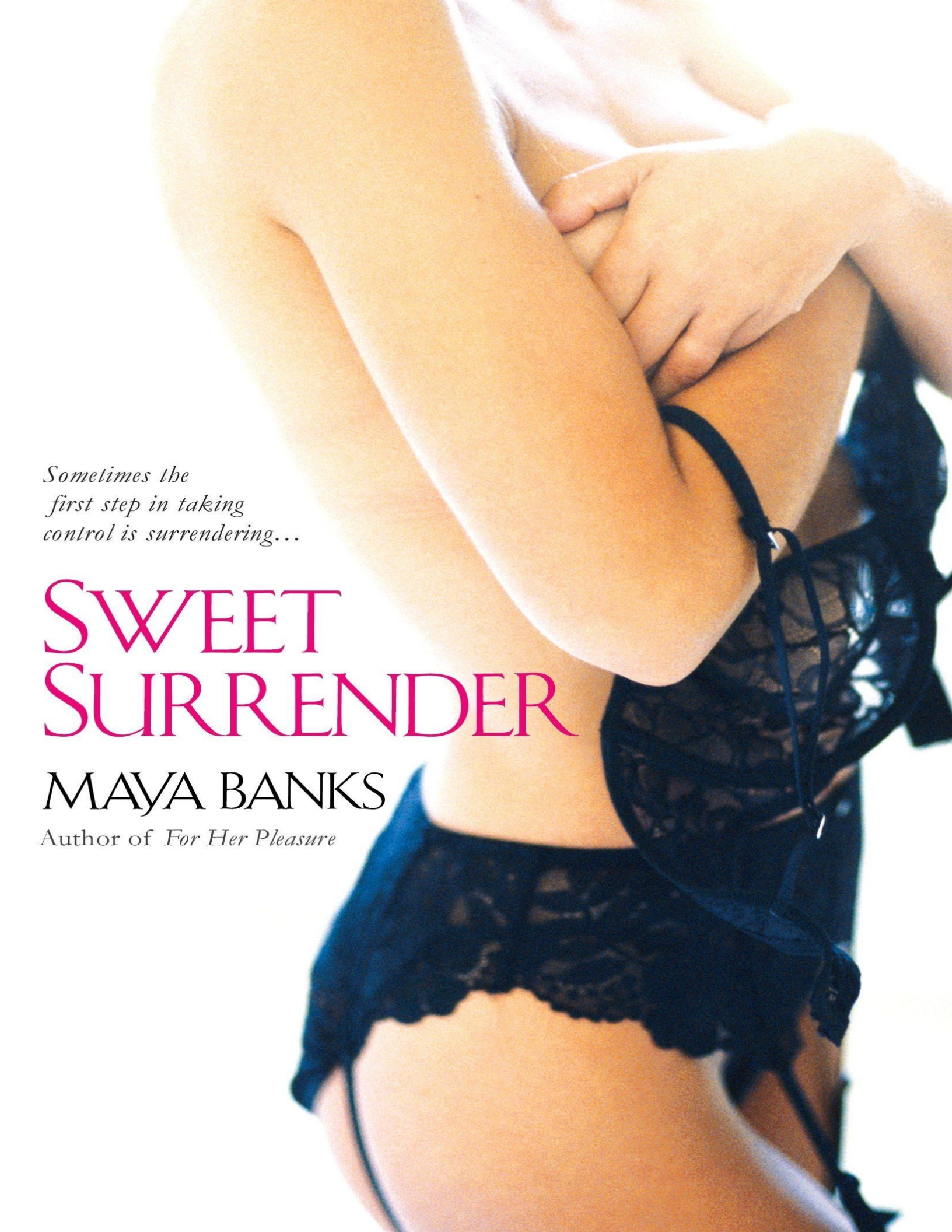
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A close-up photograph of a woman's back and arms. She is wearing black lace lingerie, including a bra and panties. Her hands are clasped behind her back, and her arms are raised, with her hands resting on her upper back. The lighting is soft and warm, highlighting the texture of the lace and the contours of her body.

*Sometimes the
first step in taking
control is surrendering...*

SWEET SURRENDER

MAYA BANKS

Author of For Her Pleasure

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

sweet surrender

MAYA BANKS

Heat / New York

OceanofPDF.com

ROMANLARI İÇİN ÖVGÜ
MAYA BANKS

"Kesinlikle tavsiye edilen bir okuma... Arkadaşlık, tutku ve en önemlisi arkadaş olmanın ötesine bir aşkla dolu."

-Fallen Angel Yorumları

"İlk sayfadan itibaren beni yakaladı ve son kelimeyi okuyana kadar bırakmadı... Bir kitap okuduktan saatler sonra bile beni etkilemeye devam ediyorsa, onu keyifle tavsiye etmekten başka bir şey yapamam!"

-JoyfullyReviewed.com

"Bu kitabı defalarca okuyacağımı ve her seferinde ilk okuduğumdaki zevk alacağımı garanti ediyorum."

-Novelspot

"Arkadaşlar arasındaki aşka etkileyici bir bakış."

-Romance Junkies

"Elimden mükemmel bir okuma... fantastik bir macera... tüm duygusal yelpazeyi kapsıyor."

-Romantizme Giden Yol

OceanofPDF.com

Tatlı Teslimiyet

MAYA BANKS

Isı / New York

OceanofPDF.com

BERKLEY YAYIN GRUBU
Penguin Group Penguin Group
(USA) Inc. tarafından
yayımlanmıştır.

C75 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD

Penguin Group (Kanada), 90 Eglinton Avenue East, Suite 700, Toronto, Ontario M4P 2Y3, Kanada
(Pearson Penguin Canada Inc.'in bir bölümü) Penguin Books Ltd, 80 Strand, London WC2R 0RL, England
Penguin Group Ireland, 25 St Stephen's Green, Dublin 2, Ireland (a division of Penguin Books Ltd.)
Penguin Group (Australia), 250 Camberwell Road, Camberwell, Victoria 3124, Australia (a division of
Pearson Australia Group Pty. Ltd.) Penguin Books India Pvt. Ltd, 11 Community Centre, Panchsheel Park,
New Delhi-110 017, India Penguin Group (NZ), 67 Apollo Drive, Rosedale, North Shore 0632, New
Zealand (a division of Pearson New Zealand Ltd.) Penguin Books (South Africa) (Pty.) Ltd., 24 Sturdee
Avenue, Rosebank, Johannesburg 2196, South Africa

Penguin Books Ltd., Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, London WC2R 0RL, England Bu yayın

The Berkley Publishing Group'un orijinal yayınıdır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Yayıncı, yazar veya üçüncü taraf web siteleri veya içerikleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

Telif Hakkı © 2008 Sharon Long

tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.

HEAT ve HEAT tasarımı Penguin Group (USA) Inc. şirketine ait ticari markalardır.

Kongre Kütüphanesi Yayın İçi Kataloglama Verileri

Banks, Maya.

Tatlı teslimiyet / Maya Banks.-1. baskı.

s. cm.

ISBN: 1-4295-9839-5

I. Başlık

PS3602.A643S84 2008

813'.6-dc22

2007046898

OceanofPDF.com

*Andrew, Jacob ve Sarah Beth, siz bir insanın isteyebileceği
en iyi yardımcılarsınız.*

Loo-gey, sen hala en iyisisin.

Melissa ve Jennifer, her zaman olduğu gibi geri bildirimleriniz çok değerli.

Natalie, her zamanki kızım, seni seviyorum.

Ve Amy, mızımız ortağım, sen olmasan ben ne yapardım?

OceanofPDF.com

Tatlı Teslimiyet

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

BÖLÜM 1

BÖLÜM 2

BÖLÜM C

BÖLÜM 4

BÖLÜM 5

BÖLÜM 6

BÖLÜM 7

BÖLÜM 8

BÖLÜM 9

BÖLÜM 10

BÖLÜM 11

BÖLÜM 12

BÖLÜM 1C

BÖLÜM 14

BÖLÜM 15

BÖLÜM 16

BÖLÜM 17

BÖLÜM 18

BÖLÜM 19

BÖLÜM 20

BÖLÜM 21

BÖLÜM 22

BÖLÜM 2C

BÖLÜM 24

BÖLÜM 25

BÖLÜM 26

BÖLÜM 27

BÖLÜM 28

BÖLÜM 29

BÖLÜM C0

BÖLÜM C1

BÖLÜM C2

BÖLÜM CC

BÖLÜM C4

BÖLÜM C5

BÖLÜM C6

BÖLÜM C7

BÖLÜM C8

BÖLÜM C9

BÖLÜM 40

BÖLÜM 41

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 1

DALLAS, TEXAS

"Henüz işe geri dönmeni istemiyorum."

Grayson Montgomery kahve fincanını yıpranmış lokanta masasına geri koydu ve şaşkınlıkla Mick Winslow'a baktı.

"Sen neden bahsediyorsun Mick?"

Yaşlı adam yorgun bir elini yüzüne götürdü, artık kırıksıklıklar ve yorgunlukla iyice oyulmuş bir yüzdü bu. Sabah erken saatlerde Gray'i aramış ve kahve içmek için kendisiyle burada buluşmasını istemişti. Gray'in yarım saat içinde fiziksel ve psikolojik değerlendirmeden geçmesi gerekiyordu. Dallas polisi olarak işe dönmesinin önündeki son engeldi bu.

Kuşkularla boğuşuyordu. Hangi akli başında insan şüphe duymazdı ki? Ortağı Alex'in dönmeyeceği bir işe dönebileceğinden tam olarak emin değildi. Asla. Ama elbette geri dönecekti. Alex'in katili yakalanmalıydı. Adalet yerini bulmalıydı. Önündeki tek engel, doktorun fiziksel durumunu onaylaması ve bir psikiyatristin kafasının durumu hakkındaki değerlendirmesiydi. Bu konuda kolayca saçmalayabilirdi.

"Artık beceremeyeceğimi mi düşünüyorsun?" Mick hâlâ cevap vermeyince Gray sordu.

"Söylediğim bu değil."

"O zaman ne diyorsun sen?"

Mick kederle lekelenmiş gözlerini Gray'e odakladı. Artık çok yıpranmış görünüyordu. O gür sesli, iri yarı, fıçı göğüslü adama hiç benzemiyordu.

"Beni dinleyin. Senden bir iyilik isteyeceğim. Oğlum."

Gray irkildi, Mick ona oğlum dediği için değil, Mick'in gerçek oğlu gittiği için. İkisi için de kayıptı.

"Alex'in katilini adalete teslim etmek için yardımınızı istiyorum."

Gray bunun olacağını tahmin etmeliydi. Mick, Alex'in cinayet davasında ilerleme kaydedilmemesine çok sinirlenmişti. Bu anlaşılabilir bir şeydi. Bu Gray'in adaletsizlik duygusunu yansıtıyordu. İşe geri dönmek için bu kadar istekli olmasının nedeni de buydu. Böylece Alex'in katilini bulabilir ve o piç kurusuna bunu ödetebilirdi.

"Ama teşkilata geri dönmemi istemiyorsun."

"Bu soruşturmada çuvalladılar," dedi Mick sert bir sesle. "Bunu sen de biliyorsun, ben de biliyorum. Oğlumun katili elini kolunu sallayarak dolaşırken hepsi kışkırtıcı kaldırmış öylece duruyor. Ellerinde bir şüpheli bile yok. Alex iyi bir polisti. Çok iyi bir polisti. Bu şekilde ölmeyi hak etmedi."

Gray'in gözleri bu küçümseme karşısında kısıldı. Şahsına yönelik değildi ama yine de Mick'in departmanların davayı ele almasını sorgulaması sinirlerini bozmuştu. Gördüğü hiçbir şey onu Alex'in ölümünün hafife alındığına inandırmamıştı.

"Neden geri dönmemi istemiyorsun?" Gray, Mick'i konuya geri döndürmeye çalışarak sordu. Alex üzerinde durmak istemiyordu. Şimdi olmazdı. Hele de ortağı hakkında, sanki biri içini yakmış gibi hissetmeden düşünebilmesi bu kadar uzun sürmüştü.

Bir garson elinde kahve fincanıyla geldi ve fincanları doldurmaya başladı. Mick sinirli bir hareketle el sallayarak onu uzaklaştırdı. Kadın hızla geri çekildi, kaşları Mick'in yüzündeki kara çatıklığa kalkmıştı.

"Kendi başıma biraz araştırma yapıyordum."

Gray kaşlarını çatı. Mick'in ısınmış ölü gibi nedeni bu muydu? Günün her saatini, uykuyu bir kenara bırakarak, bir katili yakalamak için umutsuzca harcıyor muydu?

"Sen emekli oldun Mick. Polislik işini bize bırak."

Mick'in gözleri acıyla doldu. "Bunu söylediğini unutacağım, evlat." Gray başını salladı. "Ne buldun?"

"Sanırım Alex'i kimin öldürmüş olabileceğine dair sağlam bir ipucum var. En azından o gece olay yerindeydi, yani o yapmadıysa bile kimin yaptığını kesinlikle biliyor. Ama içimden bir ses Alex'i sırtından vuran piçin o olduğunu söylüyor."

Gray'in midesi çalkalandı ve içtiği tüm kahve asit gibi yaktı. Alex'in yüzüstü, atılmış bir çöp parçası gibi yere yığılmış kanlar içindeki görüntüsü.

"Eğer kanıtınız varsa, neden Billings'e gitmediniz ve neden burada benden işe geri dönmememi istiyorsunuz?"

"Çünkü Billings kafası kışına o kadar girmiş ki geçen haftanın yemeğinin kokusunu alabiliyor," diye homurdandı Mick. "Oradaki adam hakkında bilgi edindiğimde ona gittim. Samuels. Eric Samuels."

"Adını biliyor musun?" Gray araya girdi.

Mick elini kaldırdı. "Bırak da bitireyim. O pisliğin adından çok daha fazlasını biliyorum."

Gray başını salladı ve koltuğunda rahatlamaya çalıştı. Saatine bir göz attı. Geç kalmak üzereydi.

"Billings'e gittim. Ona bildiğim her şeyi anlattım. Beni başından savdı. Bana polislik işini profesyonellere bırakması gereken bitik bir adam olduğumu söyledi. Yardıma ihtiyacı olduğunda, bunu isteyeceğini söyledi. Departmanda Alex'in vurulma olayında hatalı olduğu konuşuluyor."

"Ne? Ne oluyor lan?"

"Dedikodular duyuyorum Gray. Görünüşe göre Alex'in sebepsiz yere hareket ettiği ve ölümünün eylemlerinin talihsiz bir sonucu olduğu inancı hakim. 'Görevi bariz bir şekilde ihmal' kelimeleri birden fazla konuşmada kullanıldı."

Gray inanamayarak Mick'e baktı. "Ciddi olamazsın. Ben oradaydım. Raporumu verdim."

"Ortağını korumak için her şeyi söylersin." Gray

hırlayarak dudağını kıvırdı.

Mick elini kaldırdı. "Onlar öyle diyecek. Ben değil."

Gray arkasına yaslandı ve içinde kaynayan öfkeyi yatıştırmak için derin nefesler aldı. Mick'e uzun uzun baktı. Onunla dalga mı geçiyordu? Mick ne isterse kabul etmesi için onu yeterince kızdırmaya mı çalışıyordu? Mick'in dürüstlükten başka bir şey yaptığını hiç bilmiyordu ama oğlunu kaybetmenin insanın vicdanını sıızlatan bir vardı.

Mick dirseklerini masaya dayadı ve karşıya doğru eğilerek dikkatle Gray'in gözlerinin içine baktı. "Değerlendirmene git evlat. Billings'le konuş. Birkaç saatliğine merkeze döndükten sonra saçmaladığımı düşünüyorsan, o zaman elbette işine geri dön ve bu konuşmayı hiç yapmadığımızı unut. Ama haklı olduğumu anlarsan, öğleden sonra beni ara. Buraya gelirim ve oğlumu öldüren o orospu çocuğunu nasıl yakalayacağımızı konuşuruz. Ortağını. Kardeşini."

Mick kabinden çıktı ve çıkışa doğru ilerlemeden önce masanın üzerine birkaç tomar para attı.

Yapmak istediği şey duvara yumruk atmakken sakince izin istemek zor olmuştu. Gray psikolojik değerlendirmeden geçmeyi düşünmüştü ama bu durum sonsuza dek siciline işlenecekti ve bunun önümüzdeki yirmi yıl boyunca onu takip etmesini istemiyordu.

Dairesinin oturma odasında durmuş volta atıyordu, oturup Mick'in gelmesini bekleyemeyecek kadar tedirgindi. Gray onu aradığında yaşlı adamın sesi hiç de şaşırmışa benzemiyordu. Merkezde ne konuşulduğunu bile sormamıştı.

Ama o zaman biliyordu. Gray'e söylemişti ama Gray ona inanmamıştı. Gray, Mick'in isteğini görmezden gelme niyetiyle geri dönmüştü. Ne olursa olsun Gray burada, soruşturmaya yardımcı olabileceği bir yerde olmak istiyordu, boşa kürek çekmek değil. Ama Billings kuma sert bir çizgi çekmişti. Gray'in soruşturmaya yaklaşmasına izin verilmiyordu. Çok yakın ve tüm saçmalıklar. Sanki ortağının katili ortalıktayken bir sürü psikoloji saçmalığına ihtiyacı varmış gibi. Alex'in hatalı olduğuna dair ortalıkta dolaşan söylentileri sorduğunda Billings bunu kesin bir dille reddetmiş, soruşturmanın devam ettiğini ve departmanın katili adalete teslim etmek için elinden gelen her şeyi yapacağını söylemişti. Gray ayrıca Samuels'i ve onun cinayetle olası bağlantısını da sormuş, ancak Billings yorum yapmayı reddetmişti.

Ofisten sinirli bir şekilde ayrılmış, ancak polis arkadaşlarının sempatik bakışlarıyla karşılaşmıştı. Birçoğu Alex'in hiçbir şekilde yanlış bir şey yapmadığı fikrini mırıldanıyordu. Ama bunu söylemek zorunda kalmaları Gray'i son derece kızdırmıştı. Hiçbir soru olmamalıydı. Bu, soruşturmanın gidişatı hakkında kafasında soru işaretleri yaratmıştı.

Mick kapıyı çalma zahmetine katlanmadan içeri girdi. Gray onun bakışlarıyla karşılaştı ve orada kaynayan çığ bir kararlılık buldu.

"Artık biliyorsun," dedi Mick . "Bana yardım edecek misin?"

"Altı aylık bir izin ayarladım," dedi Gray kısaca. "Şimdi bana öğrendiğin her şeyi anlat ki bu piçi enseleyebilelim."

Mick kanepeye doğru yürüdü ve minderine üzerine çöktü. Gray'e kasıtlı bir şekilde baktı. "Houston'a gitmeni istiyorum."

"Houston'da ne var?"

"Faith Malone."

Gray kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Onun Eric Samuels ile ne ilgisi var?"

"Belki de hiçbir şey. Ama şu anda elimdeki tek ipucu o."

"Peki ya o? O kim?"

Mick ensesini kaşıdı ve sonra başını çevirdi. "Eric Samuels tam vurulduğu sırada annesiyle birlikte olmuş. Alex vurulduktan birkaç gün sonra ikisi de ortadan kaybolmuş. Kimse onları görmemiş. Onu araştırdım. Samuels gibi eziğin teki. Şeker gibi işlere girip çıkıyor ve uyuşturucu geçmişi var.

"Kızı William Malone için çalışıyor, onu evlat edinen adam. Malone ve Oğulları Güvenlik'in sahibi. Birinci sınıf bir firma. Çizgilerin dışında renkler. Onu seversin."

Gray sabırsızlıkla Mick'in konuya girmesini bekledi. Malone'u sevip sevmemesinin pek bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey kızının onları Alex'in katiline götürüp götürmeyeceğiydi.

"Görünüşe göre Faith, birkaç yıl önce anne aşırı dozdan ölene kadar hayatının büyük bölümünde anneye bakmış ve Malone devreye girerek Faith'i Houston'a geri götürmüş. O zamandan beri anne ara sıra kızını arıyor ve anladığım kadarıyla çoğunlukla para istiyor.

"Onu en son bir yıl önce aramış. Şimdi benim düşüncem, eğer anne paraya ihtiyacı olduğunda kızını arama alışkanlığına sahipse, Samuels'in resme girmesiyle birlikte onu tekrar aramaya başlayabilir. Samuels çaresiz durumda. Artık harekete geçtiğine göre paraya ihtiyacı var. Annenin sahip olmadığı paraya.

"Kıza yaklaşırsanız, biraz burnunuzu sokarsanız, bizi anne aracılığıyla Samuels'e götürebilir."

Gray başını salladı. Buraya kadar her şey mantıklıydı. Annesi ve erkek arkadaşı kaçıyorlardı. Muhtemelen nakit sıkıntısı çekiyorlardı. Faith'le temasa geçip yardım isteyebilirdi. Tek bildiği, kızın annesinin tam olarak nerede olduğunu biliyor olabileceğiydi.

"Dostum Griffin Malone'un arkadaşı ve Malone'un ona bir iyilik borcu var," diye devam etti Mick. "Sana onun güvenlik şirketinde bir iş ayarladım. Senin kim olduğunu, polis olduğunu ve ortağının öldürüldüğünü biliyor."

"Ama başka bir şey yok, değil mi?"

Mick başını salladı. "Bildiği tek şey, ortağının ölümüyle uğraşırken ve işe dönmek isteyip istemediğine karar verirken izinli olduğun."

Gray sertçe Mick'e baktı.

Mick omuz silkti. "Yeterince makul bir açıklama gibi görünüyordu."

Her neyse. Malone'un izne ayrılma nedeninin ne olduğunu düşündüğü umurunda bile değildi.

"Malone'un bununla bir ilgisi var mı? Faith'in annesiyle bir ilgisi var mı?"

Mick başını salladı. "Griffin beni bu konuda bilgilendirdi. On yıl kadar önce kısa bir süre evli kalmışlar. O zamandan beri onunla hiçbir ilişkisi olmamış. O iyi bir adam. Oğlu eski asker. Onun için çalışan iki adamı daha var. Biri Özel Kuvvetler'deymiş, diğeri de yaralanmadan önce polismiş. İyi iş yapıyorlar."

"O zaman endişelenmem gereken tek şey kızı." Mick başını

salladı. "Aynen öyle."

Kulağa yeterince basit geliyordu. İçeri gir, bilgiyi al ve çık. Gümüş bir tepside departmana teslim et. Yıllar boyunca eline tutuşturulan bazı davalardan sonra çocuk oyuncağı gibi gelmişti. Ve evet, bu molayı kullanabilirdi. Böylece ortağı olmadan bir işe dönmeyi bu kadar çok düşünmek zorunda kalmayacaktı.

Mick uzun bir süre ona baktıktan sonra Gray'in önünde çökmüş gibi göründü. "Sağ ol evlat. Sana güvenebileceğimi biliyordum."

"Bana teŖekkür etmene gerek yok," dedi Gray kısaca. "Alex de benim için aynı Ŗeyi gözünü kırpmadan yapardı."

Yürüdü ve Mick'in yanına oturdu. İkisi de uzun bir süre konuşmadı ve sonra Gray uzanıp elini Mick'in omzuna koydu. "Alex hak ettiğı adaleti bulacak, Mick. Yemin ederim."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

HOUSTON, TEXAS

Faith Malone, John'un gevşek koluna kıvrıldı ve hayal kırıklığının yavaş yavaş üzerine çökmesine izin vermemek için çok uğraştı.

Sevgilisi onu göğsüne yaklaştırırken bile yumuşak, eşit nefes alışları odayı dolduruyordu. Eli saçlarının arasında kıvrılmış, ensesini okşuyordu.

Yanağını adama daha da bastırdı ve rahatlamaya çalıştı. Sevişmelerinin ardından bir nebze de olsa huzur bulmaya çalıştı.

"Bu senin için iyi miydi?" diye fısıldadı.

"Evet," diye yalan söyledi. Aslında pek de yalan sayılmazdı. Kesinlikle daha kötülerini de yaşamıştı ve John düşünceli bir sevgiliydi. Ama son derece pasifti.

İçini çekti ve sırt üstü dönüp gözlerini tavana dikti. Nesi vardı onun? Neden tatmin bulamıyordu? Neden daha fazlasını istemekten bu kadar korkuyordu?

"Faith, düşünüyordum da."

Başını tekrar John'a çevirdi. Panik onu göğsünden vurdu. Bir erkeğin düşündüğünü söylemesi hiç de iyi bir şey değildi. Erkekler düşünmezdi ve bu düşüncelerini yastık sohbeti sırasında ifade etmeye de pek yatkın değillerdi.

Yüzü ona dönük olarak yan yatana kadar yer değiştirdi.

"Ben de düşünüyordum John," diye ağzından

kaçırdı. Adam kaşını kaldırdı. "Önce sen."

Dirseğinin üzerinde doğruldu ve endişeyle ona baktı. Zihni, söylemek istediklerini tutarlı bir şekilde ifade etmek için koşuşturuyordu.

"Neden yarın akşamki randevumuzu sen planlamıyorsun? Ne yapacağımıza, nerede yiyeceğimize sen karar verirsin. Belki daha sonra buraya geri döneriz ve sen de... Bilmiyorum, beni bağlarsın ya da sapıkça bir şeyler yaparsın. Kısaca ne yapmak istersen. Seçim senin."

Ne felaket. Bunu daha garip bir şekilde ifade edebilir miydi? Onun cevabını beklerken dudağını ısırıldı.

Gözleri büyüdü. Bu şaşkınlık mıydı yoksa heyecan mı?

"Anladığımdan emin değilim," dedi tedirgin bir şekilde.

Kesinlikle heyecan değil.

"Sorumluluğu senin almanı istiyorum," dedi yumuşak bir sesle.

Yatakta doğruldu ve başını ovuşturdu. "Faith, bu da nereden çıktı şimdi?"

Yanakları yandı ve yutkundu. Tanrım, kendini aptal gibi hissediyordu. Bir adamı ters yöne koşturmak gibisi yoktu.

"İşlerin gidişatından memnun değil misin? Bunu mu söylemeye çalışıyorsun?" diye sordu.

Yalan söylemeyi ve geri adım atmayı düşündü. Son ilişkisinde de böyle yapmıştı. Ve ondan öncekinde de. Ama bu onu hiçbir yere götürmüyordu.

"Ben mutsuz demezdim. Kesinlikle."

"O zaman ne diyeceksin?" diye sordu.

"Tatmin olmadım," dedi sessizce.

"Cinsel olarak mı demek istiyorsun?"

Başını kaldırdığında adamın dikkatle kendisine baktığını gördü, gözlerinde kızgınlık vardı.

"Hayır. Bu sadece seksle ilgili değil, John. Eğer öyle olsaydı, belki bununla başa çıkabilirdim. Bundan daha fazlası var. Ben... Ben sorumluluk alabilecek bir erkek istiyorum. Karar verebilen. Kontrollü... olabilen. Ve sadece yatak odasında değil."

"Ve ben o adam değilim."

Parmaklarını birbirine geçirdi, büktü ve sıktı. "Olmadın."

Nefesinin altından usulca küfretti. "Üstümü değiştirmemi mi istiyorsun?"

Üzüntüyle ona baktı. "Hayır. Bu adil değil. Ne sana ne de bana. Sanırım... Sanırım sadece senin o adam olabileceğini umdum."

"Kahretsin Faith, aramızdaki her şey bitmiş gibi konuşuyorsun. Ne bu şimdi? Rol yapmamı istediğin bir fantezi mi? Bunu yapabilirim. Yani rol yapmayı kastediyorsan, ama geçici bir durum istiyormuşsun gibi gelmiyor."

Başını iki yana salladı. "Hayır, istemiyorum. Bunu istiyorum, hayır, buna ihtiyacım var. Mesele de bu. Bir geceyi baskın erkeği oynayarak geçirmeye fazlasıyla istekli olan erkekler oldu, ama bu orada bitiyor. Ben bitmesini istemiyorum." Öne doğru eğildi, onun anlamasını istiyordu. "Bu mantıklı mı?"

Elini yüzüne götürdü ve yorgun bir ifadeyle gözlerini ovuşturdu. "Evet, mantıklı."

Kadın ona dokunmak için uzandı ve adam irkilerek ondan uzaklaştı. "Ne diyeceğimi bilemiyorum. Kızgın mısın?"

Nefesini aceleyle dışarı verirken dudaklarından sert bir ses çıktı. "Hayır. Evet. Kahretsin, bilmiyorum. Kafama lanet bir örs düşürmüşsün gibi hissediyorum."

Uzandı ve çenesini avucunun içine aldı. Gözlerinin içine bakarken başparmağını yanağında gezdirdi. "Biliyordum... Aramızda doğru olmayan bir şeyler olduğunu biliyordum. Bunu beklemiyordum ama olabileceğin kadar mutlu olmadığını biliyordum. Ya da olman gerektiği kadar. Senin mutlu olmanı istiyorum, Faith. Ben de kendimin mutlu olmasını istiyorum. Ve sanırım biz bunu birbirimiz için yapmıyoruz."

Adam ağzının bir köşesini yukarı kaldırarak sırttı ve kadın rahatladı.

"Sen de tatmin olmadın," diye suçladı.

Gülümsemesi alaycı bir sırıtışa dönüştü. "Sanırım hayır dediğim için başım belaya girmeyecek."

Tekrar yatağa uzandı ve kıkırdamaya başladı. "İyi bir çift olmadık mı? Seksten sonra burada çıplak yatmak, ayrılmak."

Ona doğru eğildi, yüz ifadesi ciddiye. "Sen müthiş bir kadınsın Faith. Aramızda daha fazlasını umuyordum ve bana ne istediğini söylemen için gereken cesarete hayranım."

"Yani benim sapık bir sapık olduğumu düşünmüyorsun?"

"Hayır, ama dikkatli olacağına dair bana söz vermeni istiyorum. Dışarıda pek çok erkek senin istediğin türden bir durumdan faydalanabilir. Senin zevkini ya da çıkarlarını düşünmezler."

"Teşekkürler, John," dedi usulca, yüzüne dokunmak için uzanırken.

John eğildi ve giyinmek için yataktan çıkmadan önce onun yanağına bir öpücük kondurdu.

Faith, Malone ve Oğulları Güvenlik'teki masasının arkasına oturdu ve dalgın dalgın kalemını kemirdi. Ofis bugün sessizdi. Babam ve diğerleri yeni adamlarla birlikte bir iş ihalesine çıkmışlardı ve o tek başına düşünmek zorunda kalmıştı. Bu hiç iyi bir şey değildi.

John her zamanki gibi kalmak yerine bir gece önce evden ayrılmıştı. Ama ayrılığın da bir erkeği yataktan çıkarmanın bir yolu vardı. Görünüşe bakılırsa John'un da en az onun kadar kendisinden memnun olmadığı gerçeğiyle kendini teselli edebilirdi, bu yüzden kalbinin kırık olduğundan şüpheliydi.

Öte yandan o, büyük bir eğlenceye doğru yol alıyordu. Belki de çok kurnaz davranmıştı. Çok korkmuştu. İhtiyaçlarından ve arzularından çok utanıyordu. Bu kesinlikle kız arkadaşlarıyla tartışacağı bir şey değildi, zaten çok fazla kız arkadaşı da yoktu. Faith'in bir erkekte ne istediğini duyduklarında muhtemelen onu kadınlar liginden atmak için oy kullanırlardı.

Dün gece kafasının içinde dolaşan karanlık arzuları ilk kez dile getirmişti. Çok fazla ayrıntıya girdiğinden değil. Sadece kısa bir söz bile yanaklarının utançtan yanmasına neden olmuştu.

Ama bunun sona ermesi gerekiyordu. Şimdi.

Kurnazlık onun arkadaşı değildi. İlişkiye girdiği erkeklerle hiçbir yere varamıyordu. İma etmek ve umut etmek doğru yol değildi. Hayır, daha proaktif olmalıydı. Daha güçlü. Ne istediğini açıkça belirtmezse, onu elde etmeyi nasıl bekleyebilirdi ki?

Çalan telefon melankolik düşünce akışını böldü ve minnetle telefona uzandı.

"Malone ve Oğulları," diye

selamladı. "Merhaba tatlım, ben

annen."

Faith'in kalbi hızla çarpmaya başladı. Midesinde iğrenç bir kıvrım şişmeye başladı ve telefonu tekrar kapatma isteğini fiziksel olarak dizginlemek zorunda kaldı. Tanrım, annesinden haber almayalı bir yıl olmuştu. Histeri krizlerinin, şehit rollerinin, uyduruk bahanelerin olmadığı bir yıl.

"Anne," dedi belli belirsiz. "Nasılsın?" Aptalca bir soruydu. Annesi hiçbir zaman iyi olmazdı. Her zaman bir kriz olurdu.

"Başım belada, Faith. Yardımına ihtiyacım var."

Faith gözlerini kapadı ve dudağını ısırđı. Ahizeden, otoyoldan geçen arabalara benzer bir ses duydu. Annesi ankesörlü telefonda mıydı? Celia'nın cep telefonuna parasının yetmesi mümkün değildi.

Sorma, Faith. Soru sorma. Zaten bilmek istemezsin.

"Faith, orada mısın?"

"Buradayım," diye fısıldadı Faith. Keşke telefona cevap vermemiş olsaydı.

"Biraz borç paraya ihtiyacım var, bebeğim. Başka bir iş ve kalacak bir yer bulana kadar beni idare edecek bir miktar."

Faith hayal kırıklığını bastırmak için yutkundu ve gözyaşlarını geri çağırarak için gözlerini kapadı. Celia Martin'in bir gün kendini toparlayacağını ummak ne kadar aptalca olsa da Faith yine de buna tutunmuştu.

Neden bir annesi olamadı? Gerçek bir anne. Yoluna çıkan her şeyi mahvetmeye bu kadar kararlı olmayan ve kızıyla gerçek bir ilişki kurabilecek biri.

"Faith, bu sefer gerçekten ihtiyacım var, tatlım. Elbette sana geri ödeyeceğim."

Tabii ki. Ne güldüm ama. Faith'in eli telefonun ahizesini sıktı, ta ki kolunda keskin bir acı hissedene kadar.

"Bu sefer olmaz anne," dedi Faith, reddedişiyile kendini şaşırtarak.

Hattın üzerine yerleşen uzun, sessiz duraklama Faith'e annesinin de aynı şekilde şaşırdığını söyledi.

"Ama tatlım, geçinmek için paraya ihtiyacım var." Celia'nın sesinde çaresizlik vardı. Daha da sertleşti. "Sana geri ödeyeceğimi söylemiştim. Yaşayacak bir yer bulmalı, benzin ve yiyecek almalıyım. Yerleşir yerleşmez ve başka bir iş bulduğumda, iyi olacağım."

"Her seferinde böyle söylüyorsun," dedi Faith sessizce. "Ama bu hiç bitmiyor. Seni kurtarmaya devam edemem. Kendin için biraz sorumluluk almanın zamanı geldi."

Celia cevap veremeden Faith telefonu yavaşça ahizeye yerleştirdi. Masadan uzaklaşırken elleri titriyordu.

"Her şey yolunda mı?"

Tuhaf sesi duyunca başını kaldırdı. Ofisinin kapısının pervazına yaslanmış bir adam vardı. Ve sıradan bir adam değildi. Tüm kapı aralığını kaplamıştı.

"Yardımcı olabilir miyim?"

Ayağa kalktı ve masasına doğru kalan mesafeyi yürüdü. Ona elini uzattı. "Gray Montgomery. Yeni adam."

Elini onun elinin içine kaydırды ve elini sallamak yerine sadece tuttu ve nazikçe sıktı.

"Ben Faith Malone."

Gülümsedi ve mavi gözleri ona doğru parıldadı. "Biliyorum."

Nefesini dışarı üfledi. "Elbette, biliyorsun. Burada çalışan tek kadın benim, bu yüzden başka biri olamam."

"Bir şeyi bölüyor muyum?" diye sordu elini bırakıp telefonu işaret ederken. "Üzgün görünüyordun."

Başını salladı ve ona bakmaya devam etti. Tanrım, ama adam göz korkutucu bir tipti. "Önemli bir şey değildi. İstedığınız bir şey var mıydı?"

Telefon çaldı ve bir adım kadar sıçradı. Midesindeki hastalık hissi intikam duygusuyla geri döndü. Arayan muhtemelen annesiydi. Telefona bakmaya devam etti, onu her fırsatta manipüle eden aşırı öfkeli bir anneyle uğraşmak istemediği için telefonu açmak istemedi.

Büyük bir el ahizeyi kapattı ve yukarı çekti.

"Malone'un Yeri," diye ısırıldı Gray. Uzun bir duraklama oldu ve o yakıcı bakışlarıyla Faith'e baktı. "Üzgünüm ama bir süreliğine dışarı çıktı. Bir mesajınızı alabilir miyim?"

Lütfen, lütfen mesaj bırakmayın. Annesinin histerik konuşmalarına dayanamazdı. Tamamen yabancı birine değil.

Gray telefonu tekrar koydu.

"Teşekkür ederim," dedi sessizce.

"Sorun değil. Sen iyi misin? Daha önce telefondaki kişiyle kesinlikle konuşmak istemediğin izlenimine kapıldım."

Adam o yoğun mavi gözleriyle ona bakmaya devam ederken ürperdi. "Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Şimdi, istediğin bir şey var mıydı?" diye tekrar sordu.

Ağzının kenarları eğlenen bir gülümsemeyle yukarı kıvrıldı. "Benden kurtulmaya mı çalışıyorsun?"

Kızardı. "Özür dilerim, tabii ki hayır. Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. Babam ve Connor'dan senin hakkında çok şey duydum. İyi yerleştin mi? Seni ofiste görmedim."

Kapa çeneni, Faith. Kafasını masaya vurmak istedi. Sesi tam bir mankafa gibi çıkıyordu.

Boğazını temizledi. "Ben de sizinle tanıştığıma memnun oldum. Babam ve Connor'dan da hakkınızda çok şey duydum. Daireye taşındım ve ofise ilk kez geliyorum."

Ona gülümseyerek bakmaya devam ederken gözleri parlıyordu. Gözleri de çok güzeldi. Derin, zengin mavi. Saçları kısaydı ve tepede hafifçe toplanmıştı. Muhtemelen üzerine bir havlu sürüp, tarağı genel yöne doğru sallayıp gitmekten başka bir şey yapmasına gerek yoktu.

"Beni ofisime yönlendirebileceğinizi umuyordum."

Gözlerini kırıştırdı ve onun özelliklerini yavaşça incelemekten kendini alıkoymdu. Ayağa kalktı ve dizini masaya vurdu. Acı uyluğundan yukarı fırladı ve yüzünü buruşturdu.

Adam kaşlarını kaldırdı ama yorum yapmadı. Masasının üst çekmecesini açtı ve bir dizi anahtar çıkarmadan önce birkaç saniye etrafı karıştırdı.

"Bunlar ofisinizin ve binanın anahtarları. Eminim Pop size tüm güvenlik kodlarını vermiştir, ama vermediyse sizin için yazayım."

Ellerini ona doğru uzattı ve adamın eli bir kez daha onunkilere dolandı. Adamın başparmağı parmak eklemlerine dokunduğunda sıcak bir ürperti teninde gezindi. Elini geri çekti ve masanın etrafından dolaşarak kapıya doğru yürüdü. Koridora ulaştığında, adamın hâlâ kendisini izlediğini görmek için geri döndü. Adamın gözlerini kışına diktiğinden emindi ama arkasını döner dönmez bakışları yukarı doğru fırladı.

"Beni takip ederseniz, size ofisinizi göstereceğim."

Kışını masasına yasladığı yerden kalktı ve ona doğru yürümeye başladı. Kadın arkasını döndü ve üç kapı aşağıda ona tahsis edilmiş olan boş ofise doğru yürüdü.

Kapıyı açtı ama içeri girmedi. Eliyle içeriği işaret etti. "Buyurun. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

"Bunu yapacağım," dedi alçak bir sesle onun yanından geçerken.

Gray onun bakışlarını hissetti, kapı aralığından içeri girerken onu izlediğini biliyordu. İkisi de kendi paylarına düşeni yapmışlardı. Mick ona Faith Malone'la ilgili ayrıntıları verdiğinde, Gray onun bu kadar güzel olacağını tahmin etmemişti. Ya da bu kadar masum görünmesini.

"Ben, uhm, şimdi ofisime geri döneceğim. Sonra görüşürüz. Bir şeye ihtiyacınız olursa seslenmeniz yeterli."

Arkasını döndüğünde onun ofisinden çıkıp koridorda hızla ilerlediğini gördü. Başını salladı ve kendi kendine gülümsedi. Onu sinirlendirdi. Bir süredir

ofisine girdiğinden beri gergin.

Onun gittiğinden emin olduktan sonra geri dönüp kapıyı kapattı ve Mick'i aramak için cep telefonunu çıkardı.

Mick cevap verir vermez, "Sonunda Faith Malone'la tanıştım," dedi. "Ve?"

"Beklediğim gibi değil," diye itiraf etti Gray.

"Ne demek istiyorsun?"

Gray durakladı ve bir kez daha onun ofisinde oturmuş, yüzü üzgün bir maske gibi olan görüntüsü gözünün önüne geldi. Kadının sıkıntısı onu itiraf etmek istediğinden daha fazla rahatsız etmişti.

"O genç. Güzel. Hoş görünüyor. Çok sağlıklı görünüyor. Babama göre son derece zeki ve bir o kadar da iyi kalpli."

Mick'in sabırsızlık dolu iç çekişini duydu. "Telefon dinlemeleriyle bir yere varabildin mi? Annesinin arayıp aramadığını biliyor musun?"

"Ofise daha bugün girebildim. İçeri girer girmez buradaki ve evindeki telefonlarını dinleyeceğim. Sanırım annesi de bugün aramış olabilir."

Mick'in nefes alış veriş hızlandı ve telefon hattında yankılandı. "Emin misin? Ne söylendi?"

"Hiçbir fikrim yok. O telefonda konuşurken içeri girdim ve çok az şey söyledi. Ama gözle görülür bir şekilde üzgündü. Bir noktada telefonu kapattı ve telefon tekrar çaldığında cevap vermeyi reddetti. Telefonu açtım ve bir kadın onu ismiyle sordu ama Faith'in müsait olmadığını söylediğimde mesaj bırakmayı reddetti."

"Neden Faith'i giymedin?" Mick öfkeyle sordu.

"Çünkü o bunu yapmazdı," diye yanıtladı Gray. "Sabırlı ol Mick. Bu işin aslını öğreneceğim. Söz veriyorum. Muslukları yerleştirmem için bana birkaç gün ver. Bu adamlar kolay lokma değil. Dikkatli olmam gerekecek."

"Bir şey bulduğunda bana haber ver," dedi Mick. "Haber veririm."

Telefon kapandı ve Gray telefonu tekrar cebine soktu. Bir süre orada durdu ve yapması gereken her şeyi düşündü. Şaşırtıcı bir şekilde, bir suçluluk duygusu onu rahatsız etti. Bir pitbull gibi kıçını kemiriyordu.

Babamı seviyordu. Sahte bahanelerle kazanılmış olsa bile işi sevmiştir. Pop'un ekibine iyi uyum sağlamıştı. Connor, Micah ve Nathan onun yaşındaydı ve hepsinin pek çok ortak noktası vardı. İlk kez, polis teşkilatına geri dönmenin gerçekten istediği şey olup olmadığını merak etti. Alex olmadan aynı olmazdı.

Alex.

Aklından geçen tek kelime, cenazeden beri engellemeye çalıştığı ama son zamanlarda başaramadığı bir acı dalgası yarattı.

Gray gözlerini kapattı. Alex'in katilinin dışarıda olduğu fikri. Özgür. Adaletten kaçıyor. Gray büyüdüğü o berbat mahallede kötü adamların kazandığını yeterince görmüştü. Bunun tekrar olmasına izin vermeyecekti. Bu sefer kişiseldi.

"Gray?"

Kafasını kaldırdığında Faith'in ofisinin kapısında durduğunu gördü. Bakışları dar kot pantolonunun içindeki uzun bacaklarında gezindi. Giydiği ince balıkçı yaka kıvrımlarını doğru yerlerden sarıyordu.

Sandalyesinde rahatsız bir şekilde kıpırdandı ve kadının vücuduna dair görüntüleri zihninden kovaladı.

"Ne var yok?" diye sordu, sesinin yeterince rahat çıktığını umarak.

"Babam aradı. O, Connor, Nathan ve Micah yemek yiyeceklermiş ve Cattleman's'da öğle yemeği için onlarla buluşmanı istiyorlar."

Gray elini cebine sokarak anahtarlarına uzandı. "Teşekkürler. Şimdi oraya gidiyorum. Sana bir şey getirmemi ister misin?"

Başını iki yana salladı ve yanakları pembeye boyanmış bir halde başka tarafa baktı. Tanrım, çok yumuşak ve kadınsı görünüyordu. Yarı yarıya uzanıp uzun sarı saçlarından bir tutama dokunmak istiyordu. Bakalım görüldüğü kadar ipeksi miydi? Cildinin olması gerektiği kadar ipeksi.

Gözlerini kaçırmak için kendini zorladı, ama sonra onun ofisten çıktığını duydu ve koridorda sallanan düzgün kıcını izlemek için başını kaldırdı.

Ondan etkilenmişti. Hangi kırmızı kanlı erkek etkilenmezdi ki? Ama kız o kadar çok açıdan yanılttı ki saymakla bitiremedi. O kesinlikle bir erkeğin oynayacağı bir kız değildi. Hayır, onun her yerinde *bekçi* yazıyordu ve o böyle bir duruma girecek durumda değildi. Zaten onu çok korkuturdu.

Başını iki yana sallayarak anahtarlarını bir elinden diğerine attı ve kamyonetine doğru yola koyuldu. Daha sonra herkesin ofis dışında olduğu bir zaman bulması gerekecekti, böylece ana hattı dinleyebilecekti. Eğer bugün arayan Faith'in annesiye, belli ki istediği şeyi alamamıştı. Bu da tekrar arayacağı anlamına geliyordu.

OceanofPDF.com

C BÖLÜMÜ

Gray apartmanın tuğlalarına yaslandı ve Faith'in iki büyük market poşetini arka koltuktan çıkarmaya çalışmasını, sonra da kalçasıyla kapıyı iterek kapatmasını izledi.

İlerlemeye başladı, yeterince yaklaştığında çantalara uzandı. Geniş, ürkmüş yeşil gözleri, onun varlığını anladığında ona doğru parladı. "Dur, sana yardım edeyim," dedi.

Ellerini bıraktı, hâlâ şaşkınlıkla ona bakıyordu. İkisi de burada yaşamalarına rağmen - apartman kompleksinin sahibi babamdı ve Connor, Nathan ve Micah da burada yaşıyordu - Faith'le yolları o taşındığından beri henüz kesişmemişti.

Kapısına doğru ilerledi ve geri dönerek kilidi açmasını bekledi. Kadın başını yana eğdi.

"Hangi dairenin benim olduğunu nereden biliyorsun?" "Kardeşin söyledi," dedi omuz silkerek.

Kaşlarını çatı. "Connor'ın ağzı genelde sıkıdır. Eve girip beni uyumda öldürmenizden korktuğu için size söylemesine şaşırdım."

Gray kıkırdadı. "Sana karşı biraz korumacı olduğunu söyleme şeklin bu ?"

Anahtarı kilide sokarken, "Hayır, o sadece temkinli," dedi. "Ve özel. Çok, çok özel. Kişisel bilgi vermek ona göre değil." Kapıyı açtı ve içeri girmesi için işaret etti.

"Bana daire numaranı söylemesi seni rahatsız etti mi?" diye sordu onu omuzlarken. "Benim dairem çok yakın olduğu için sadece göz kulak olmayı teklif ettim."

Onu içeri kadar takip etti ve kapıyı kapattı. "Hayır, beni rahatsız etmiyor."

"Peki, o zaman, bunu hallettiğimize göre, nerede bakkaliye?"

Mutfağı işaret etti. "Barın üzerine, lütfen. Onları sonra kaldırım."

Oturma odasından geçerken acele etmedi, dairenin içine göz gezdirdi. Onun hakkında edindiği izlenime göre pembe, belki sarı, daha açık pastel renkler bekliyordu. Kız gibi renkler ve dekor. Bir uçtan diğer uca sarkan fırfırlı şeyler. Daha fazla yanılmış olamazdı.

Daire zengin, koyu toprak tonlarında dekore edilmişti. Mobilyalarda kesinlikle erkeksi bir hava vardı. Bordolar, lacivertler, yeşiller. Kanepe ve aşk koltuğu koyu kahverengi deriydi ve aslında rahat görünüyorlardı, sanki sadece dekorasyon için kullanılmamışlar da oturulmuş gibiydiler. İlginç bir çelişkiydi. Onun çok ilgisini çeken bir çelişkiydi.

Yiyecekleri yere bıraktı ve telefona baktı. Standart bir sabit hat gibi görünüyordu. Dinlemek için yeterince kolaydı, sadece o yokken dairesine girmesi ve bunu asla emin olması gerekiyordu.

Micah ve Nathan'dan, onun geliş gidişlerinde oldukça rutin olduğunu bilecek kadar bilgi toplamıştı. Hafta içi çoğu gece evde kalıyordu. Cuma ve Cumartesi gecelerini şu anda çıktığı adamla dışarıda geçiriyor, ve Pazar günlerini genellikle Pop'a gidiyordu.

Ara sıra erkek kardeşinin, Nathan'ın ya da Micah'ın evinde vakit geçiriyordu ama çoğunlukla yalnız bir kız gibi görünüyordu.

Yüzünü ona döndüğünde, onun kendisini incelediğini gördü, gözleri kapüşonlu ve temkinliydi. Çekingenliğine rağmen bakışlarında belli belirsiz bir merak vardı. Sanki onu tam olarak çözmemiş gibiydi. *Kulübe katıl, bebeğim*. Tanıştıkları kısa süre içinde kendisi de onu tam olarak çözmemişti.

Kollarını kavuşturmuş, göbeğinin üzerinde koruyucu bir şekilde katlamıştı. İstemedi de olsa göğüslerini dolgunlaştırmış, tişörtünü zorlayana kadar yukarı doğru itmişlerdi. Hafifçe dışa doğru bastıran meme uçlarının dış hatlarını görebiliyordu.

"İçecek bir şey ister misiniz?" diye kibarca sordu, ancak vücut dili farklı bir hikaye anlatıyordu. Onun burada olmasından rahatsızdı. Kendi alanında.

Gülümsedi. "Teşekkürler ama gitmem gerek. Micah'la bir şeyler içmek için buluşacağım." Yüzünü buruşturdu. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorum."

Kaşlarını kaldırdı. "Ah?"

Boğuk boğuk güldü. "Eğer Micah'sa, bir sürü muhteşem kadın, genellikle beyinsiz muhteşem kadınlar, tamam, yarı giyinik, beyinsiz, muhteşem kadınlar olacak."

"Tam benlik bir adama benziyor," diye söylendi.

Tekrar kızardı. "Seni beyinsiz bir tip olarak düşünmemiştim."

Ağzının köşesi yukarı kalktı. Demek onu analiz ediyordu. Çok ilginç. Ve onu beyinsiz bir tip olarak görmemişti. İyi bir gözlemci ama şanslı bir tahmin de olabilirdi. Açıkçası, kara delikten daha fazla ölü boşluğu olan bir hatunda sikini ıslatmaktansa mavi taşaklara maruz kalmayı tercih ederdi.

"Yarı giyinik kısmını seviyorum," dedi sırtarak.

Faith gözlerini devirdi. "Sanırım yarın görüşürüz o zaman."

Ah, kovuldu. Geri çekildi. Onu kızdırmanın bir anlamı yoktu. Micah'yla buluşacak, birkaç kadeh atacak, sonra da telefonunu dinlemek için ofise gidecekti. Dairesine girmek için onun işe gitmesini bekleyecekti.

Adam kapıya doğru yürürken, kadının yumuşak sesi kulaklarını tırmaladı. "Yardıma için teşekkürler."

Başını çevirdi. "Ne zaman istersen."

Faith onun gidişini nefesi kesilerek izledi. İlk karşılaşmalarından bu kadar kısa bir süre sonra onu tekrar görmeyi beklemiyordu ama birlikte çalıştıkları ve aynı apartman kompleksinde yaşadıkları göz önüne alındığında birbirleriyle sık sık karşılaşacaklarını düşündü.

Connor'dan Gray'in ortağı görev başında öldürüldükten sonra izne ayrılan bir Dallas polisi olduğunu öğrenmişti. Nathan'a göre Gray pek konuşkan biri değildi. O zaman Connor'la çok iyi anlaşıyor olmalıydılar, çünkü Connor'ın ağzı çok sıkıdır.

Öte yandan Micah ve Nathan... Connor'ın ciddiyetini maskaralıklarıyla fazlasıyla telafi ettiler. Eğlenceyi seviyorlar. Vücutlarında ciddi bir kemik yok.

Faith sırtıttı. Gray'in bu eklektik karışımın neresinde yer alacağını kimse tahmin edemezdi.

Tüm yiyecekleri yerleştirmek için döndü ve işi bittiğinde bilgisayarının başına geçmeden önce kendine uzun bir bardak çay doldurdu.

İçkisini kenara bırakarak sandalyeye kaydı ve fareyi hareket ettirerek ekranı açtı. Tarayıcısını açtı ve Google'ın adresini yazdı.

Şimdi, ne arayacağını. Uzun bir süre orada oturup boş arama alanına baktı. Aradığı şey neydi? İçinde kıvrılan bu belirsiz arzunun bir adı var mıydı?

Belki de Google'a "aklını kaybettiğinde ne yapmalı" yazmalıydı. Sonunda çeşitli kelimeler yazmayı tercih etti. Belki de seçeneklerini biraz daraltarak gereksiz bilgilerle boğulmayacak ve gerçekten şanslıysa porno olmayan bir iki siteye ulaşacaktı.

Hakimiyet. Kontrol. Hmmm. Başka ne var? Bekle, geri al. *Erkek egemenliği. Kontrol. Boyun eğme mi?* Hayır, bu kulağa yanlış geliyor. Tamam, o zaman şimdilik *Erkek Hakimiyeti* ve *Kontrol* ile devam edecekti.

Oh, Tanrım. Araştırma istatistikleri. Bu gerçekten bir araştırma konusu muydu? Belki onu domaltacak yakışıklı bir profesör bulabilirdi ve... ohhh olasılıklar. Kafasının içinde yüzen erotik görüntülerden kaçmaya çalışarak daha hızlı kaydırmaya başladı.

Şaplak. Elleri ve ayakları bağlı. Bir adam onun üzerinde tam bir güce sahip. Onu eğmek, boyun eğdirmek.

Onunla ilgileniyorum.

Ve hepsinden daha büyük bir cezbedici vardı.

Sayısız işe yaramaz sayfayı tıklarken içini çekti. Sabırsızlıkla bir dizi arama sözcüğü daha yazdı.

Hakimiyet. Kontrol. Kölelik.

En azından bunlar daha umut verici görünüyordu. Konuları taradı ve tekliflerden birkaçına tıkladı. Kadınların boyun eğmesi hakkında okumaya başladığında kaşları çatıldı.

Dürüst olmak , kendini hiçbir zaman itaatkâr biri olarak görmemişti. Evet, güçlü bir erkek istiyordu. Sormak zorunda olmadığı birini. Harekete geçecek kadar kendine güvenen birini. Ama bu onu itaatkâr mı yapıyordu?

Burnunu kırıştırdı. Bu konuda bir şeyler okumanın zararı olmazdı. En azından o zaman bu zor yarattığı, yani baskın erkeği nasıl bulacağı konusunda daha iyi bir fikri olurdu.

Tanrım, sanki nesli tükenmekte olan bir türmüş gibi konuştu. Ama bugünün dünyasında öyle olduklarını düşünüyordu. Ölmekte olan bir tür. Politik olarak doğru bir toplum tarafından hadım edildiler.

Harika. Artık bir erkekte ne istediğini anladığına göre, öyle bir hayvan olmadığını keşfedecekti.

Parmağı uyuşana kadar tıkladı. Gece boyunca okudu, gözleri hem büyüleyici hem de düpedüz tuhaf olanlara takıldı. Dürüst olmak gerekirse, dışarıda onun arzularını paylaşan bu kadar çok insan olduğunu ve kesinlikle bu kadar çok kadın olmadığını bilmiyordu. Ama garip bir şekilde, bu durum kendisini daha az yalnız hissetmesine neden olmamıştı.

Yorgun gözleri bir başka ilanı daha incelerken iç geçirdi. Tam bu gece için pes etmeye hazırlanırken, sayfalardan birindeki bir ilan gözüne çarptı.

Daha yakına eğildi. Houston. Adres Houston'dı. Seçkin, *özel*, sadece üyelere açık bir kulüp için. "Baskınlık, esaret ve en seçici damak zevkini bile tatmin etmeyi garanti eden çeşitli fetiş temalarında uzmanlaşmıştır."

Kaşlarından biri yukarı kalktı. Görünüşe göre kendilerini çok beğeniyorlardı.

Merakla reklama tıkladı ve şaşırtıcı derecede sofistike bir web sitesine yönlendirildi. Şok değeri yüksek, sıradan bir porno sitesi değildi.

Sağduyuluydu, çeşitli farklı işletmelere ev sahipliği yapabilecek bir web sitesi. Hafif renkler. Göz yormayan. iPod kazandığınızı haykıran açılır pencereler veya yanıp sönen küçük kutular yok.

Okudukça nabızı hızla atmaya başladı. Üyelik özeldi ve her yıl sadece sınırlı sayıda kişiye açıktı. Güvenlik yüksek bir öncelikti ve "kulüp" Houston'ın şehir merkezinin kalbinde gösterişli, neon tabelalı bir işletme değildi. Bunun yerine, şehrin kuzey eteklerinde görkemli bir evdi. Büyük ferforje kapılar. Yüksek güvenliikli çitler. Ne olduğunu gösteren bir tabela yok.

kapalı kapılar ardında devam etti. Temelde benzer düşünen bireyler için bir buluşma yeri.

Ürperdi. Bu kadar kolay olabilir miydi? Nedense bundan şüpheliydi. Ama aramaya başka nereden başlayacaktı ki? İmleci sitede listelenen telefon numarasının üzerinde gezindi. Bilgisayarın yanında duran telsiz telefona uzandı ve açma düğmesine bastı.

Birkaç uzun saniye boyunca çevir sesini dinledi. Hala açık olduğunu ve arama yapmadığını bildirmek için iğrenç yüksek sesli biplemesine başladığında, telefonu kapattı ve bilgisayar monitörüne baktı.

Sonra telefonu tekrar açtı. Ve kapattı. Ve açtı. Lanet olsun. Orayı aramanın nesi bu kadar kötü olabilirdi ki? Telefonun içinden ulaşp onu kel bırakacak ve bağlı ve çıplak bir şekilde yerde bırakacak değillerdi ya. Gerçi adam yeterince ateşliyse, kız buna hazır olabilirdi.

Telefonu alnına dokundurdu ve gözlerini kapattı. *Sadece yap, Faith. Sadece bilgi istiyorsun. Adını bilmelerine bile gerek yok.*

Derin bir nefes alarak Açma düğmesine bastı ve bir dizi numarayı hızla çevirdi. Telefonu kulağına götürdü ve korku içinde gözlerini sıkarak kapattı. Belki de cevap vermeyeceklerdi.

Yumuşak bir erkek sesi selam verdiğinde midesi acı verici bir şekilde bulandı.

"Alo?" dedi, kadın hemen cevap vermeyince tekrar.

"Ah, merhaba," diye teklif etti, kelimeleri dudaklarından güçlkle çıkarabildi. "Biraz bilgi almak için aramıştım. Kulübünüzü, yani işletmenizi internette gördüm."

"Adın ne?" diye sordu adam neşeyle.

Lanet olsun. Her şeye rağmen adını bildiklerini tahmin

ediyordu. "Ben Faith," dedi, soyadını söylemeye gönüllü

değildi.

"Merhaba, Faith. Benim adım Damon ve her türlü sorunuzu yanıtlamaktan mutluluk duyarım."

Biraz rahatladı. "Şey, mesele şu ki, hangi soruları soracağımdan emin değilim."

"Ah. Tamam o zaman *sana* bir soru sorayım."

"Oh. Tamam. Sanırım."

"ne bulmayı umuyorsunuz?" "Pek de yüklü bir soru değil," diye mırıldandı.

Damon kıkırdadı. "Çekinme, Faith. Söyleyebileceğin hiçbir şey beni şok edemez. Ya da seni yargılamama neden olacak. Bana karşı dürüst olmazsan sana yardım edemem."

Ağzı kurudu. Doğruluk anı. Kendisi bile tam olarak emin değilken bir yabancıya ne aradığını nasıl söyleyecekti?

"İstiyorum..." Derin bir nefes daha çekti ve baştan başladı. "Bir erkeğin kontrolü ele almasını istiyorum. Almasını. İstemesini değil. Her açıdan. Sadece cinsel olarak değil." Sözünü kesti ama Damon hâlâ bekliyordu, sanki sözünü henüz bitirmediğini hissetmiş gibiydi. "Benimle ilgilenilmesini istiyorum," diye usulca bitirdi.

"Hükmedilmek istiyorsun."

Bu kelime onu hâlâ rahatsız ediyordu ama özünde istediği şey tam olarak buydu. Bu yüzden alçak sesle kabul ettiğini mırıldandı.

Damon nazikçe, "Arzularınızdan utanmanız için hiçbir neden yok," dedi. "Kim olduğunu ve ne istediğini bilen bir kadın yaratıkların en güzelidir."

Bu iltifat yüzünde hoş bir gülümsemeye neden oldu, ta ki bir yabancıyla yaptığı telefon görüşmesi yüzünden başının döndüğünü fark edene kadar.

Aklına *gelen bu* görüntü karşısında irkildi.

"Burada üyelik çok özeldir ve az sayıda kişiye sunulur. İsterseniz, tesisimizi gezmek için bir randevu saati belirleyebilirsiniz. Sunduklarımızı gördükten sonra, sınırlarımız içinde üyelik isteyip istemediğinize karar verebilirsiniz."

Boğazında büyüyen düğümü yuttu. "Bu hoşuma giderdi."

"Adil bir uyarı. Eğer gelerseniz, neye bulaştığınızı bilmelisiniz. Bu, malikanenin koridorlarında boş odalara ve kullanılmayan mobilyalara bakacağınız bir gezi olmayacak. En yoğun zamanımızda geleceksiniz. Ve her şeyi göreceksiniz."

Gözleri büyüdü ve *neler* göreceğini merak etti. Kalbi garip bir şekilde pıt pıt atmaya başladı ve heyecanlandığını fark etti. Turu dört gözle bekliyordu.

"Ne zaman kurabiliriz?" diye sordu.

"Cuma günü saat 11'den itibaren size etrafı gezdirebilirim. Bana e-posta adresinizi verirseniz, size ayrıntılı yol tarifi ve adres gönderirim."

Faith ona e-postasını verdi ve randevu saatini teyit ettiler. Faith bilgi için teşekkür etti ve telefon kapandı. Telefonu masanın üzerine bıraktı ve arkasına yaslanıp yanaklarını şişirerek uzun ve sert bir nefes aldı.

Cuma günü. Saat on bir. Küçük bir inilti çıkardı. Bütün hafta boyunca ne göreceğini merak etmekten başka bir şey yapmamıştı.

Sinirli bir şekilde dudaklarını yaladı ve bir elini kabaran midesinin üzerinde gezdirdi. Kendini neye böyle? Ve daha da kötüsü, bunu öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

Micah Hudson köşeyi dönüp Faith'in ofisine girerken, "**H**ey, ," dedi.

Telefonu bırakırken gülümsedi. "Hey, sen."

Masasının karşısındaki sandalyeye çöktü, uzun bacakları önünde yayıldı. Kalçalarını yukarı kaldırarak cebini karıştırdı ve buruşuk bir sigara paketi çıkardı. Birkaç saniye sonra sigaranın bir ucunu ağzına soktu ve çakmağını çaktı.

Micah son nefesini veren bir adam gibi soluğunu içine çekerken o da bir iç çekti. "Micah, ofisimde sigara içmen konusunda sana ne demiştim?"

Ona seksi bir sırıtış fırlattı ve uzun bir duman çıkardı. "Hadi ama Faith. Bırakmaya çalıştığımı biliyorsun. Günde sadece birkaç tane içiyorum. Babam bana cehennemi yaşıyor, bu yüzden artık onun yanında sigara içemiyorum. Sen benim tek güvenli limanımsın."

Gözlerini devirdi. "Yani yumuşak başlı olduğum için pasif içicilikten öleceğim." Çekmecesini karıştırıp elinin altında tuttuğu eski plastik kül tablalarından birini buldu ve masanın üzerinden ona doğru itti. "En azından bunu kullan, böylece her yere kül dökmezsin."

Ona sırıttı ve kül tablasına uzanırken bir öpücük kondurdu. Kadın başını salladı. Bir erkeğin bu kadar seksi olması günah sayılmalıydı. Micah kendisine hiçbir konuda hayır denmesine alışık olmayan bir adamdı ve

İyi bir sebep. Hangi kadın onun kötü cazibesine karşı durabilirdi ki?

"Sen en iyisisin."

Sigarasını kül tablasına vurdu, sonra tekrar ona baktı, sıcak kahverengi gözleri sorguluyordu. Sigarasını hâlâ parmaklarının arasında tutarken uzandı ve dağınık saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. Elmas küpesi onun görüş alanına girince parıldadı.

Sabırsızca ittiği bir tutam saç, alnının üzerinden öne doğru düştü. Boştaki elini alnının üstündeki saçlarına götürdü ve geriye doğru bir hareketle saçlarını başına doğru sıkıca çekti. Bıraktığında, gevşek bukleler bir kez daha başının üzerine döküldü. Adamın sunduğu dağınık görüntüye sırttı. Bir şekilde işe yaramıştı. Dağınıklık onda seksiydi.

"Bugün neler yapıyorsun? Gray Montgomery ile tanıştın mı?"

Yanaklarına hücum eden sıcaklığa lanet okudu ve kızarmaya çok yatkın olan açık teninin onu ele vermemiş olmasını umdu.

"Evet, onunla dün tanıştım. Ona ofisini gösterdim." "Ve?"

"Ve ne?" sordu, kaşlarını kaldırarak. "Sen ne düşündün?"

"Bir şey düşünmedim. İyi birine benziyor. Sessiz. Belki biraz düşünceli. Buraya iyi uyum sağlayacaktır. O ve Connor sonsuza kadar en iyi arkadaş olabilirler."

Micah bir kahkaha patlattı. "Tam da ihtiyacımız olan şey. Bir düşünceli piç daha."

"Birinin işleri gerekiyor. Sen ve Nathan zavallı Connor'a çok fazla bok veriyorsunuz."

"Birinin yapması lazım. Kimse bu kadar ciddi olmamalı."

Faith küçük bir tebessüm etti. Sonunda kıkırdamaya başladı ve ağzını kapatmak için bir elini kaldırdı. "Tamam, yani biraz tutucu."

Micah sigarasını burnuna çekti. "Biraz mı? Kıçından bir çeyreklik sektirebilirsin."

"Kimin kıçından bahsediyoruz?" Nathan içeri girerken sordu. "Şey,

Micah Connor'ın kıçına karşı bir fetiş geliştirmiş gibi görünüyor." Faith masum bir şekilde söyledi.

Micah ona ters ters baktı.

"Tanrım, dostum, yine mi sigara içiyorsun?" Nathan burnunu kırıştırırken sordu. "Burası lanet bir bar gibi kokuyor."

Faith bıkkınlık dolu bir iç geçirdi ve çekmecesine uzanıp oda aldı. Kadın çiçek kokulu spreyi bir bulut halinde sıkarken iki adam da öksürdü.

"Keşke beni rahat bıraksanız," diye homurdandı Micah. "Elimden geleni yapıyorum."

Faith sadakatle, "Evet, öylesin," dedi. "Ama gelecekte, elinizden gelenin en iyisini ofisimin dışında yapmanızı dilerim."

Nathan kıkırdadı ve ellerini ceplerine soktu. Tüylü, açık kahverengi saçları kulaklarının üzerinden dışa doğru kıvrılıyor ve asi bir şekilde ensesine dökülüyordu. Keçi sakalı ağzını ve çenesini çevreliyordu. İyi bir düzeltmeye ihtiyacı vardı. Neşe dolu yeşil gözleri, gülünç derecede uzun kirpiklerinin altında duruyordu. Faith'in sahip olmak için cinayet işleyeceği kirpikler. Bu kadar muhteşem gözlerin bir erkekte harcanması hiç de adil değildi.

"Saçını ne zaman kestireceksin?" diye sordu.

Micah kıs kıs güldü.

Nathan bir elini saçlarında gezdirdi ve şaşkınlıkla ona baktı. "Saçımın nesi varmış? Micah'ı saçını kestirmesi için rahatsız etmiyorsun ve onunki benimkinden daha uzun."

"Çünkü o uzun saçla iyi görünüyor. Sen yakışmıyorsun."

"Ah," diye homurdandı ve Micah'ya kızgın bir bakış fırlattı.

Başını iki yana salladı. "Yemin ederim ikinizin de sizi hizada tutacak bir kadına ihtiyacınız var. Keşke acele edip bir tane bulsanız da ben de size bakıcılık yapmayı bıraksam."

"Ya da bu iş için tam zamanlı olarak gönüllü olabilirsiniz," dedi Micah, ona seksi bir bakış daha atarak. Lanet olası adam.

Nathan kuru bir sesle, "John'un kadınına teklifte bulunmandan hoşlanacağını sanmıyorum," dedi.

Faith bir an gerildi ve sandalyesine geri oturdu. "Ah, John hakkında."

İki meraklı bakış dikkatle ona odaklandı.

"Bir sorun mu var, Faith?" Micah sordu. Sesindeki tüm alaycı ifade kaybolmuştu ve şimdi öne doğru oturmuş, yüzü tamamen ciddileşmişti.

Ne kadar koruyucu olabileceklerini unutmuştu. Bu genellikle Connor'ın işiydi. Micah ve Nathan her ne kadar dalga geçmeyi sevseler de, yine de onu bir şahin gibi izliyorlardı.

"Hayır, bir sorun yok," dedi sesine doğru miktarda hafiflik katarak. "Sadece John ve ben artık birbirimizi görmeyeceğiz."

Nathan sessiz bir soruyla kaşlarını kaldırdı.

"Sakin ol. Bu benim kararımdı," dedi. "Sadece işe yaramıyordu. Ve sakın onu sorgulamaya kalkma."

Bir kızarıklık daha boynuna doğru ilerledi. En son isteyeceği şey John'un Micah ve Nathan'la ayrılıklarının nedenlerini paylaşmasıydı.

"Ve Tanrı aşkına Connor'a söyleme," diye mırıldandı.

İkisi de kahkahalarla güldü.

"Seninle bir anlaşma yapalım," dedi Micah, gözlerinde şeytani bir parıltıyla. "Sen beni sigara içtiğim için ispiyonlamazsan ben de seni ispiyonlamam."

Kızgınlıkla nefesini dışarı üfledi. "Tam bir manipülatörsün." Sırıttı.

"Ama beni seviyorsun."

Gülümsedi. Elinde değildi. "Evet, seni seviyorum. Şimdi ofisimden çık. Yapacak işlerim var. Siz iki palyaçonun da öyle." Saatini kontrol etti. "Babam ikinizin de burada olduğunu ve işe gitmediğinizi öğrenirse kalp krizi geçirecek."

Telefon çaldı ve midesi bulandı. Ahizeyi almak için uzandı ama tereddüt etti, hastalıklı gerginliğinin azalmasını diledi. Micah ve Nathan'ın kendisine şüpheyi baktığını fark ettiğinde yutkundu ve telefonu çekti.

"Malone's."

Pop'un tok sesi telefonun ucunda yankılandı. "Faith, o iki bijon delisine söyle kıçlarını ofisinizden çıkarsınlar ve yapmaları gereken işi yapsınlar."

Bir kahkaha patlattı, rahatlamıştı neredeyse. "Size de günaydın."

Adam onun kulağına kıkırdadı. "Günaydın. Ofiste işler yolunda mı?"

"Elbette. Öğle yemeği için buralarda olacak mısın?"

Üzüntüyle iç çekti. "Hayır Connor, Gray ve ben bir şeyler .
Bu güvenlik sistemi biraz tuhaf davranıyor, o yüzden sanırım bir süre burada
kalacağız." "Tamam baba, görüşürüz o zaman."

Zil çaldı ve o hâlâ kıkırdayarak ahizeyi yerine koydu.

"Evet, evet," diye homurdandı Micah oturduğu yerden kalkarken. "Pop'un
sesini ta buradan duyabiliyorum. Yemin ederim burayı dinliyor."

Nathan güldü. "Yaşlı osuruğa hak vermemek elde değil."

Faith'e el salladıktan sonra ofisinden dışarı çıktılar. Binanın üzerine
sessizlik çökmüştü. Sandalyesinde arkasına yaslandı ve gözlerini tavana dikti.

Üç yıl. Üç yıl boyunca cennet gibi bir hayat yaşamıştı. Bazen, Pop ve
Connor'ın onu almaya gelmesinden önceki yılları hatırlamak zor oluyordu.
Sonra babam onu evlat edindi. Evet, tabii, o artık bir yetişkindi. Yetişkin bir
kadındı ama babam onu evlat edinmek ve yasal olarak kızı yapmak istediğini
söylediğinde gözyaşlarına boğulmuştu. Bu yaşadığı ilk gerçek aidiyet
duygusuydu.

Ve şimdi çevresi Nathan ve Micah'a kadar genişlemişti. İçinde rahat ettiği
bir ortamdı. Sonunda evindeydi. Keşke annesi yeryüzünden silinip gitse.

Sessiz kalmasını dileyerek telefona baktı.

Tiksinti dolu bir sesle sandalyesinde döndü ve ayağa kalktı. Annesinin
gününü, haftasını, ayını... tamam yılını mahvetmesine izin vermeyecekti.

Ofisinden dışarı çıktı ve giden postaları toplamak için diğer ofisleri
dolaştı. Oldukça büyük bir yığın elde ettiğinde, postacıyı beklemek üzere
masasının üzerine yığıldı. Sonra yeni iş sözleşmelerini gözden geçirmekle
meşgul oldu ve Pop'un imzası gerekenleri işaretledi.

Öğle vakti, evden getirdiği öğle yemeğini çıkardı ve potansiyel
müşterilerden gelen telefonlara bakarken yedi. Micah aradı ve

Nathan ofise dönmeyecekti ve geç saate kadar çalışacaktı. Sonra babam arayıp eve erken gitmesini ve öğleden sonra geldiğinde kapıyı kilitleyeceğini söyledi.

Telefonu kapatırken gülümsedi. Babam onun ne zaman iyi olmadığını her zaman biliyor gibiydi. Asla müdahaleci sorular sormazdı ama yine de onun için endişelenirdi. Bu tür bir koşulsuz sevgi rahatlatıcıydı.

Telefon tekrar çaldı ve Pop'u tekrar duymayı umarak telefonu açtı. Aradığında genellikle dikkati dağılır ve ilk başta ne için aradığını unuturdu. Bu da yüzde doksan oranında hemen geri aramasına neden olurdu.

"Malone'un Yeri," dedi neşeyle, Pop'u kızdırmaya

hazırlanarak. "Faith, bebeğim, konuşmamız gerek."

Faith gözlerini kapattı ve öğle yemeği midesinde bir delik açtı. "Faith, orada mısın? Seninle konuşmam gerek."

Faith belli belirsiz, "Buradayım," dedi.

"Biraz paraya ihtiyacım var," dedi annesi, her zamanki kandırmacasını bir kenara bırakarak. "Zor durumdayım, bebeğim."

"Bu sefer sana yardım edemem," diye homurdandı Faith. "Aramaktan vazgeçersen çok memnun olurum."

Aralarına şok edici bir sessizlik çöktü. "Faith, bunu kastetmiyorsun. Ben senin annenim. Beni hayatından öylece çıkaramazsın. Yardımına ihtiyacım var. Benden yüz çeviremezsin. Senin için yaptığım onca şeyden sonra."

Öfke Faith'in sistemini pıhtılaştırdı. Öfkesi arttıkça görüşü bulanıklaştı. "Benim için yaptıklarının hepsi bu mu? Çok fazla cesaretin var, *Celia*. Sen benim için ne yaptın ki? Artık mutluyum. Güzel bir hayatım var. Sensiz. Sana yardım edemem. Sana yardım *etmeyeceğim*. Bu sefer olmaz. Bir daha asla. Lütfen beni bir daha arama."

Telefonu kapattı, nefesi kesik kesik geliyordu. Elleri titriyordu ve kendini tehlikeli bir şekilde kusmaya yakın hissediyordu. Ağzını kapattı ve burnundan derin nefesler çekerek mide bulantısının geçmesini diledi.

Midesi yatıştığında sandalyesinden kalktı, anahtarlarını ve çantasını almaya çalıştı. Biraz hava almaya ihtiyacı vardı. Bir şeyleri fırlatma dürtüsüne yenik düşmeden önce uzaklaşması .

OceanofPDF.com

BÖLÜM 5

Gray Cattleman's Bar and Grill'e adımını attı ve soğuk bir bira içmek için bar bölümüne yöneldi. Connor onu bu yerel barla tanıştırmıştı; kendisi ve diğer çocuklar haftada birkaç gün işten sonra burada toplanıyordu.

Barı yemek alanından ayıran bölmenin etrafından dolaştığında, Faith'in uzak tarafta oturduğunu, bacaklarının yüksek bar taburesinden sarktığını görünce şaşırdı. Bir dirseği barın tepesine dayanmış, diğer eli de pipetle içkisini karıştırıyordu.

Adam ilerledi ama kadın başını kaldırmayı bakmadı bile. Kendi dünyasında kaybolmuş gibiydi, mutlu bir dünya da değildi. Onun yanındaki tabureye kaydı ve barmene işaret etti.

Adam birasını sipariş ederken şaşkınlıkla ona baktı.

"Sen ve ben birbirimize çarpmak gibi bir alışkanlık geliştirmiş gibiyiz," diye mırıldandı.

Gülümsedi. "Eğer ima ettiğin buysa, seni takip etmiyorum. Her gün işten sonra buraya geliyorum. Seni ilk kez burada görüyorum."

Kızardı ve adam pembenin yanaklarına yayılışını hayranlıkla izledi. "Öyle bir şey ima etmek istememiştim. Connor ve diğerlerinin buraya çok sık geldiğini biliyorum. Ama bugün hepinizin geç saatlere kadar çalıştığını sanıyordum."

Omuz silkti. "İşimiz bitti. Babam kilitlemek için ofise gitti ve Connor da eve döndü." Başını eğdi ve araştırarak ona baktı.

"Sizi buraya getiren nedir?"

Gözlerinde sıkıntı titreşti ve hızla başka tarafa baktı. "Henüz eve gitmek istemedim," dedi belli belirsiz.

Gray kendine lanet etti. Annesinin tekrar aramış olmasına ihtimal vermişti ve musluğu açmak için henüz ofise girememişti.

"Bir şey yedin mi?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Canım yemek istemiyor."

"O zaman yemem umurunda mı?"

Kız ona baktı ve küçük bir gülümseme ağzının kenarını çekiştirdi. Dilinin üst dudağının üzerinde gezinerek içkisinden bir damlacık yakalamasını hayranlıkla izledi.

"Sen bilirsin. Bir erkekle yemeğinin arasına girmek bana düşmez." "Bir erkeğin ihtiyaçlarını iyi bilen bir kadın gibi konuştun," dedi. dedi ve onun bu ifadeden istediğini çıkarmasına izin verdi.

Kız tekrar kızardı ve başını eğdi. Kızarması gerçekten de çok şirindi. Vücudunun ne kadar aşağısının kızardığını görmek için en canlı fantezileri kurmaya başlamıştı. Yatakta çekingen olur muydu? Sevgilisi vücudundaki her bir giysi parçasını kandırmak zorunda kalır mıydı?

Tüm vücudu gerildi. Yatakta ateş saçan, kontrolü ele alan ve dünyasını sarsan bir kadınla birlikte olmak için bir sonraki erkek kadar istekliydi, ama kararları verme, Faith'in baştan çıkarmasının her anını sürdürme fikri kasıklarına doğru fırlayan bir arzu şimşeği gönderdi.

Baştan çıkarma mı? Yüce İsa. Buraya onu baştan çıkarmaya gelmemişti, gerçi Tanrı her anından zevk alacağını biliyordu. Bilgi almak için onu pompalamak için buradaydı. Ortağının katilini yakalamak için ne pahasına olursa olsun onu kullanacaktı.

Yanından geçen bir garsona işaret ederek bir hamburger ve patates kızartması istedi, sonra dikkatini tekrar Faith'e verdi.

"Ofiste günün nasıl geçti? Stresli görünüyorsun."

Taburede rahatsız bir şekilde kıpırdandı ve ikisinden bir yudum daha aldı. Sonra pipeti bıraktı ve bardağı uzun bir yudumda boşalttı.

"Ofis iyiydi. Sadece yorgundum. Dün gece iyi uyuyamadım." Taburesinde döndü ve ona parlak bir gülümseme fırlattı. "Peki şu ana kadar işi nasıl buldun?"

Klasik konu değiştirme. Kesinlikle bir şeyler saklıyordu. Tam bir moron bile bunu . Ama onunla kendisine sır vereceği türden bir kişiisel ilişkisi yoktu ve bunu geliştirecek zamanı da kesinlikle yoktu.

"Hoşuma gidiyor. İyi gidiyor."

"Connor dedi ki... Connor dedi ki ortağınız yakın zamanda öldürülmüş."

Sorusunun neden olduğu acı karşısında kaşlarının atılmasını engellemek için elinden geleni yaptı. Uzun bir süre hiçbir şey söylemedi.

"zr dilerim. Burnumu sok."

Bakişları usulca yüzünü okşadı, gözleri sempati ile parladı. Tanrım, ama çok tatlıydı. Göründüğü kadar yumuşak ve narin hissettiğine bahse girerdi.

"Merak etmiyorsun," dedi sessizce. "Bu bir sır değil. Evet, ortağım -Alex görev başında öldürüldü."

Yüzü dehşetle buruştu. "Bunu yapan kişiyi yakaladılar mı? Bu mu?"

"Hayır. Henüz değil."

Yüzünü tamamen ona döndüğünde uzun sarı saçları omzunun üzerinden öne doğru düştü. Ona dokunmak, sikini amına sokarken parmaklarını saç tellerine dolamanın nasıl bir his olduğunu hayal etmek istiyordu.

Göğsünde acı dolu bir inilti kabardı ve orada kaldı. Tamam, kabul, hatırlayabildiğinden daha uzun süredir sevişmemiştir ama Faith'e verdiği tepkiyi buna bağlayamazdı. Onda kendisini etkileyen bir şeyler vardı. Bütün doğru düğmelere basıyordu.

Tüm koruyucu içgüdülerini ortaya çıkardı. Ateşli bir seks düşünmüyordu - tamam, belki biraz. Hayalini kurduğu şey sıcak, yavaş bir sevişmeydi. Bir erkeğin bir kadının sunağında tapındığı türden. Her tadın ve dokunuşun tadını çıkardığı ve tadını çıkardığı yer.

Sonra sıcak, terli sevişmeye geçebilirlerdi.

Her şeyi , değil mi Montgomery?

Birasının sonuncusunu da mideye indirdi ve lanet olası klimanın nerede olduğunu merak etti.

"İznin ne kadar sürecek?" diye sordu. "Yani ne zaman döneceksin?"

Öne doğru eğildi ve giydiği dantelli sütyenle dolgunlaştırdığı göğüslerinin soluk tümseklerini bir an için görmesini sağladı.

"Ben, uh, henüz emin değilim. Sadece sakinleşiyorum. Bundan sonra ne yapacağıma karar veriyorum."

Sonra gülümsedi ve adamın gözleri onun yüzüne kaydı. Başka tarafa bakmadı. Hayatında bir kadını öpmeyi hiç bu kadar çok istememiştir.

"Burada olmana sevindim," dedi tatlı bir sesle. "Babam çalışmak için harika bir adam. Çalışanlarını ailesi gibi görür. Bazen... bazen her şeyden uzaklaşmaya ihtiyaç duyarsınız, anlıyor musunuz? Belki de ihtiyacın olan şey budur. Uzaklaşmak."

"Ne tür şeylerden uzaklaşmaya ihtiyacın var, Faith?" diye sordu yumuşak bir sesle.

Yüz ifadesi dondu ve zihinsel olarak geri çekildiğini görebiliyordu. Her şeyin canı cehenneme.

Garson kız geri döndü ve yemek tabağını önüne koydu, barmen de bir bira daha uzattı.

Gray ketçaba uzandı ve kapağını açarak hamburger ve patates kızartmasını ıslatmaya hazırlandı. Durakladı ve sonra Faith'e baktı. "Bundan biraz istemediğine emin misin?"

Gülümsedi ve bir kızartmaya uzandı. "Tipik erkek. Her şeyi ketçaba boğmak zorunda."

"Sadece senin için kaçınacağım." Tabağını aralarındaki boşluğa denk gelecek şekilde itti. Sonra da tabaktaki dar alana ketçap dökmeye başladı.

Kızın patates kızartmalarından birini kemirmesini izlerken aklına ani bir düşünce geldi.

"Burada biriyle mi buluşacaksın? Seni tutuyor

muyum?" Kız ona şaşkın bir bakış attı ve başını salladı.

Bir kızartmayı ketçaba batırdı ve ağzına götürdü. "Erkek arkadaşınla takılmıyor musun?"

Yanaklarında yine narin bir pembe allık belirdi.

"Artık bir erkek arkadaşım yok," dedi hafifçe.

Melankolisinin sebebi bu olabilir miydi? Ama hayır, onda üzüntüden çok strese işaret eden bir temkinlilik vardı. Hâlâ annesine güveniyordu. Sadece Faith'in bu noktada ne kadar ilgili olduğunu bilmek isterdi.

"O bir aptal," diye mırıldandı Gray.

Kadın güldü ve adam etkilenererek başını kaldırdı. "Sanırım aptal olan benim. Her şeyi bitiren bendim."

"O hala bir aptal."

Gülümseyerek bir içki daha alması için barmene işaret etti. "Tıpkı erkeklerden biri gibi konuşuyorsun."

Kaşlarını kaldırdı. "Hangi çocuklar?"

"Connor, Micah ve Nathan."

"Seni kesinlikle kız kardeşim olarak görmüyorum."

Gözleri büyüdü. "Beni ne olarak görüyorsun?"

İşte bu kışkırtıcı bir soruydu. Belki de sandığı kadar utangaç değildi. Gözlerini kırpmadan ona baktı.

"Çok güzel."

Kız bir kez daha kızarınca kıkırdadı. "Ne? Bu

kadar komik olan ne?"

"Yüzün kızardığında çok sevimli oluyorsun ve bunu çok kolay yapıyorsun."

çatıldı ve dudakları çatıldı. "Sevimli mi? Güzel olmayı sevimli olmaya tercih ederim."

Uzandı ve onun koluna dokundu. "Ya ikinizi de bulursam?"

Gray'in parmakları teninde gezinirken Faith'in kolunda sıcak bir ürperti yayıldı. Boğazındaki düğümü yuttu. Deneyimsiz bir bakire değildi ama burada, ona güzel ve sevimli olduğunu söyleyen bir adamın bu kadar yakınında oturmak onu tamamen telaşlandırmıştı.

Cazibenin ince karmaşıklıklarını seviyordu. Yeni biriyle tanışmanın ve etrafta hissettikleri o ilk garip anları keşfetmenin hissini ve zorluğunu sevdi, her ikisi de ince ama ileriydi.

"Bununla yaşayabilirim," dedi boğuk bir sesle.

Elini geri çekti ve yemeye devam etti. Onun kendisine tekrar dokunmasını istiyordu. Basit bir okşama, ona öylece bakması, erkeksi kokusu... midesi gergin bir beklenti düğümüne dönüştü.

Yemek yerken onu inceledi, hareketlerini izledi. Güçlü ve kendinden emindi. Bu hoşuna gitmişti. Ama bu yatak odasına kadar uzanır mıydı? İlişkilerine de yansıyacak mıydı? Başını biraz salladı. Artık her şeyi şansa bırakmayacaktı. İstediklerini bulmadan önce daha kaç erkeğin içinden geçmesi gerekecekti? İstediklerini, hayır, ihtiyacını bulabilecek miydi?

Cuma günü bir ışık yılı uzakta görünüyordu. Tek başına bir fetiş kulübüne girme fikri onu çok germişti ama bir yanı da konfor alanından bu kadar uzaklaştığı için gurur duyuyordu.

Güçlü. Kendine güvenen. Eğer bir erkekte bu nitelikleri arıyorsa, belki de bunları kendisinin de sergilemeye başlamasının zamanı gelmişti. Benzerler birbirini çeker, değil mi?

"Şu anda kafanın içinde neler olup bittiğini bilmek için bir hafta boyunca biradan vazgeçerdim."

Gözlerini kırptırıp yeniden odaklandı ve Gray'in kendisine baktığını gördü. "Ah, özür dilerim. Sadece düşünüyordum."

Kıkırdadı. "Dediğim gibi, ne hakkında olduğunu bilmek isterim."

Yüzü kızarmazdı. Kızarırdı. Kızarmazdı. Kızarmayacaktı. Sıcaklık dalgası boynundan yukarı doğru süzülürken savaşı kaybettiğini hissedebiliyordu. Lanet olsun.

Kahkahalarla güldü ve ağzını silmek için bir peçete aldı. "Bu kızarıklık seni ele verdi, sevgilim."

İnledi. "Sürekli hatalarıma işaret etmen hiç kibarca değil."

Öne doğru eğildi ve parmağıyla çenesini yukarı kaldırdı. "Hiç de hata değil. Bunu çok seksi buluyorum."

Tüyleri diken diken oldu, omurgasından aşağıya, tekrar yukarıya ve omuzlarına doğru süzüldü. Meme uçları sıkılaştı ve amındaki kaslar daraldı.

Ağzının köşesinde bir nokta ketçap duruyordu ve bu ona ona dokunmak için bir bahane verdi. Tanrım, ona dokunmak istiyordu. Bir parmağını kaldırdı ve ketçabı nazikçe sildi. Elini peçeteye silmek için geri çekecekken, adam parmağını yakaladı ve ağzına götürdü.

Dudakları ucun üzerinde sıcak bir şekilde kapandı, sonra dili derinin üzerinde dönerek ketçabı yaladı. Bu hareket vücudunda bir şok dalgası yarattı. Verdiği tepki karşısında afallayarak oturdu.

Yavaşça elini çekti ve parmağı ağzından çıkana kadar dilini parmağı boyunca kaydırды. Adam onu bıraktığında, kadın titremesini gizlemeye çalışarak elinin kucağına düşmesine izin verdi.

Aklına gelen ilk şeyi söyleyerek, "Gitmeliyim," dedi. Bu bir yalandı. Gitmek istemiyordu ama ne söyleyeceğini ya da aralarındaki bariz duygusallığa nasıl tepki vereceğini bilmiyordu.

"Neden seni takip etmiyorum?" diye teklif etti. "Ben de eve gidiyorum. Sizi kapınıza kadar geçireyim."

"Tamam." Sesinin çok fazla dalgalanmaması için birkaç sakın nefes aldı. Çantasını topladıktan sonra parasını aradı ve birkaç banknotu tezgâhın üzerinde çevirmeye başladı.

Gray bir elini uzattı ve parasını ona geri itti. "Ben ."

Parayı yavaşça geri çekti ve çantasına geri koydu. "Teşekkürler."

Adamın hesapları ödemesini bekledi ve sonra arkasını dönüp ona baktı. "Gidelim mi?" diye sordu çıkışa doğru eliyle işaret ederek.

Neden bu lanet olası bir randevu gibi hissettiriyordu? Ve neden bu kadar gergindi? Hiç bu kadar güvensiz, gergin olmamıştı. Randevularında rahat olmaktan başka bir şey hissetmezdi. Sorun bu muydu? Hepsi arkadaştan başka bir şey değil miydi? İyi seks yaptığı hoş çocuklar mıydı?

Güzel seks. Ugh. O kirli olanı istiyordu. Ateşli, terli, çığlık attıran seks.

Kadın adamın önünde yürüyordu ama adam ona yetişti ve otoparka doğru yürürlerken elini kadının sırtının alt kısmına koydu. Bu koruyucu bir jestti ve ona değer verildiğini hissettirdi. Ve bu duygu hoşuna gitmişti. Hem de çok.

Arabasının kapısını açtı ve onu içeri sokup kapıyı arkasından kapattı. Orada oturdu ve adamın kamyonetine dönüşünü izledi. Onun kararlı adımlarını, kot pantolonunun kıcını nasıl sardığını izledi.

Adam sürücü koltuğuna oturduğunda, kadın arabasını çalıştırdı ve park ettiği yerden geri geri çıktı. On beş dakika sonra, evinin önündeki park yerine çekip motoru durdurdu.

Arabadan inip ön tarafa doğru yürüdü ve Gray'in üç sıra aşağıdan yaklaşmasını bekledi. Gray onun bir kez daha ilerlemesini beklerken garip bir duraklama oldu. Sonra, daha önce olduğu gibi, elini sırtına koydu ve parmaklarını baştan çıkarıcı bir şekilde omurgasından aşağı kaydırarak çukurda dinlendirdi.

Vücudunu ele geçirmekle tehdit eden titremesini güçlükle kontrol etti. Kapısına vardıklarında, aralarındaki ilişkinin sona ermesinden duyduğu hayal kırıklığının acısına engel olamadı.

Anahtarını çekip kapının kilidini açtıktan sonra ona baktı. Adamın gözleri kıza dikilmiş ve dudaklarına odaklanmış gibiydi. Onu öpmeyi mi düşünüyordu?

Dudakları aralandı ve derin bir nefes çekti. "Sanırım yarın görüşürüz."

Daha yakına eğildi ve bir parmağını onun yanağında gezdirdi. "Buna güveniyorum."

Ağzı baştan çıkarıcı bir şekilde onunkinin üzerinde geziniyordu. Bakışları adamın yüzünde gezindi. Boynundaki nabızı görebiliyordu. Bir kez yutkundu, sonra iki kez ve sanki az önce kendisiyle destansı bir savaşa girmiş gibi yavaşça geri çekildi.

Bir hayal kırıklığı dalgası onu bıçakladı. Onu öpmeyecekti. Kadın titrek bir şekilde gülümsedi. "Görüşürüz o zaman." Döndü ve dairesine doğru yürüdü, sadece ona küçük bir el sallamak için döndü.

Sonunda kadın kapıyı kapatana kadar kımıldamadan durup onu izledi. Tamamen içeri girdiğinde kapıya yaslandı ve gözlerini kapattı.

Sen tam bir korkaksın.

Onu öpebilirdi. Hiçbir yasa onu beklemesi gerektiğini söylemiyordu. Ve o da bunu istemişti; o kadarını söyleyebilirdi. Dilinin parmağının üzerinde kaydığı hissini zihninde yeniden canlandırdı. Ağzının vücudunda, göğüs kafesinin üzerinde, göğsünün alt kısmına ve nihayet meme uçlarına doğru nazikçe hareket ettiğini kolayca hayal edebiliyordu.

Göğüsleri ağırırken bir inilti duydu, bir karıncalanma uçlarını gergin boncuklar halinde düğümledi. Daha geçen gece John'la vasat bir seks yaptığına inanmak zordu. Şimdi Gray'in ona verebileceğini hissettiği şeyin ışığında, geçmiş deneyimleri kıyaslandığında soluk kalıyordu. Üstelik henüz onunla yatağa bile girmemişti.

Henüz. Banyoya doğru ilerlerken dudaklarında baş döndürücü bir gülümseme belirdi.
Yine de zımni niyet.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 6

Gray esnedi ve kendini dairesine bırakırken yorgun kaslarını gerdi. Sadece birkaç saat uyuyabilecekti. Şanslıysa tabii. Ama Faith'in ofis telefonunu dinleme cihazı yerleştirilmişti ve geriye kalan tek şey onun dairesine girip kişisel hattını dinlemektir.

Pop'un ofisinden anahtarı avuçlarken bir suçluluk duygusu kemirdi. Babam bütün dairelerin yedek anahtarlarını orada tutuyordu ve Gray de Faith'in dairesinin anahtarını almıştı.

Bugün kadın işe gider gitmez içeri girmesi ve anahtarı kaçırmadan önce iade etmesi gerekiyordu.

Gömleğini çıkarıp kanepenin üzerine atarken telesekreterinin ışığının yanıp söndüğünü gördü. Bunun sadece Mick'ten ya da iş yerindeki çocuklardan birinden gelebileceğini bildiğinden, ayaklarını sürüyerek yanına gitti ve Oynat düğmesine bastı.

"Gray, ben Mick. Ne zaman gelersen gel beni ara."

Kısa ve tatlı. Mick'in sesinde Gray'i uyuşukluktan uyandıran bir aciliyet vardı. Saate bakarak omuz silkti ve telefonu açtı. Mick saatin kaç olduğunu önemi olmadığını söylemişti.

Birkaç saniye sonra Mick'in hoşnutsuz sesi telefon hattını doldurdu. "Seni oraya parti yapmaya göndermedim. Hangi cehennemdeydin?"

Gray sinirli bir şekilde içini çekti. "Telefon musluğunu yerine yerleştiriyordum. Bunu güpegündüz yapamazsın. Şimdi bu kadar önemli olan şey nedir?"

"Samuels bugün erken saatlerde Huntsville'de görüldü. Yanında bir kadın vardı."

"Sence buraya doğru mu geliyor?" Gray sordu.

"Bence bu çok iyi bir olasılık. Kıza yakın durun. Bahse girerim Samuels ve annesi doğruca ona gidiyorlardır. Muhtemelen anne geçen gün aradığında buluşmayı ayarladılar."

Gray kaşlarını çatı. Faith'i bu kadar sinirli yapan şey bu muydu? Ve annesinin neye bulaştığından haberi var mıydı, yoksa sadece saygılı bir kız çocuğu gibi mi davranıyordu?

"Gözlerimi ve kulaklarımı açık tutacağım Mick. Bunu biliyorsun."

"Sadece bilmeni istedim," dedi Mick huysuzca. "Musluktan bir şey çıkarsa bana haber ver."

Gray telefonu kapattı, Mick'in anlattıklarından hoşlanmamıştı. Faith de işin içinde miydi, yoksa çıkarıcı annesi tarafından kullanılıyor muydu?

Bir elini saçlarında gezdirdi ve sonra avucunu yüzüne sürdü. Belki yarın hasta olduğunu söyleyebilirdi. Böylece Faith işe gittikten sonra onun dairesine girebilir, sonra da eve dönüp biraz uyuyabilirdi.

Yatak odasına doğru yürüdü ve alarmını altıya kurdu. İki saate. İki saat uyuyacak, sonra kalkıp Faith'in gitmesini bekleyecekti.

Alarm çaldığında Gray inledi ve rahatsız edici kakofoniye bastırmak için elini üzerine vurdu. Kalkması gerektiğini tartıştığı birkaç uzun dakikadan sonra nihayet bacaklarını yatağın kenarından sarkıttı ve yüzünü ellerine gömerek oturdu.

Faith'in her sabah yaptığı gibi saat tam yedide çıkacağını bildiğinden kalktı ve duşa yöneldi.

Saat altı kırk beşte babasının cep telefonunu aradı ve bugün evde hasta olduğunu söyledi. Gray, bol bol dinlenmesi gerektiğine dair sert bir nasihate katlandıktan sonra telefonu kapattı ve kahvesini yudumladı.

Saat altı buçukta oturma odasının otoparka bakan penceresine gitti ve Faith'in arabasını görebilmek için perdeyi kenara itti. Beklendiği gibi, saat yedide Faith aceleyle dairesinden çıktı ve arabasına bindi.

Biri gitti, üçü kaldı.

Connor, Nathan ve Micah da birer birer kamyonlarına binip yola çıkana kadar pencerenin önünde nöbet tuttu. Hızlı olması gerektiğini bildiğinden, Faith'in anahtarını mutfak masasından aldı ve dairesinden sıvıştı.

Etrafına bakarak zaman kaybetmedi. Şüphe uyandırmak istemiyordu. Kapısına ulaştığında anahtarı kilide soktu ve içeri girdi.

Oturma odasını tararken sıırttı. Çoğu kadının temizlik manyağı olması gerekmez miydi? Her yer dağınıktı ve sanki yatak odasına giderken striptiz yapmış gibi görünüyordu. Bir kenara atılmış giysi parçaları, kapıdan koridora doğru bir yol oluşturunuyordu.

Bakışları birkaç metre ötedeki bilgisayara odaklandı. Ahşap bir masanın üzerinde duran bilgisayarın yüzeyine kâğıt ve kitap yığınları serpiştirilmişti. Ekran koruyucusu henüz açılmamıştı ve ekrandaki görüntü onu ciddi bir şekilde duraksattı.

Porno mu? Porno mu izliyordu? Elindeki görevin aciliyetine rağmen, öylece çekip gidemezdi. Pornografik sitelerde geziniyor olması fikri, yansıttığı imajla uyumsuz görünüyordu.

Üzerine yürüdü ve daha yakına eğildi. Hmm, bir porno sitesi değildi, en azından tipik tarzda değildi. Web sitesi aslında esaret ve teslimiyet üzerine bilgilendirici bir siteydi. Çeşitli pozlar veren çiftler sayfayı süslüyordu ve Gray yardım edemedi ama Faith'i kadının yerinde hayal etti.

Karanlık fantezileri var mıydı? Tatlı, kolayca kızaran ve sapkınlığa eğilimi olan Faith mi? Bu ikilem onu tahrik ediyor ve çok ilgisini çekiyordu.

Sonra kaşlarını çatı. Yatak odasında kontrolü bırakmaya, fantezi için yaşamaya ve ertesi sabah her şeyi unutmaya çok istekli başka bir kadın mıydı? Sanki o kadınlara doymamış gibi değildi.

Oh, sadece yatak odasına uzanan bir rol oynamaya fazlasıyla istekliydiler, ama bittiğinde, tamamen farklı bir kadın oldular.

Rol yapmıyordu. İpleri çekilecek ve sonra tekrar oynama zamanı gelene kadar rafa kaldırılacak lanet bir kukla değildi.

Başını salladı ve pişmanlıkla gülümsedi. Boş yere heyecanlanıyordu. Ve geçmiş deneyimlerinin, hakkında hiçbir fikri olmadığı bir şeyi algılamasını etkilemesine izin veriyordu. Faith'in neyin peşinde olduğunu ya da neden başvuru sitelerine baktığını kim bilebilirdi ki? Bu onu hiç ilgilendirmezdi.

Yapması gereken bir iş olduğunu hatırlayarak, Faith'i becermek için bir düzine yol bulmayı içermeyen bir iş, aceleyle mutfığa girdi. Musluğu ayarladıktan sonra yatak odasına yöneldi, orada başka bir telefon bulacağından emindi ama evi hızlıca aradıktan sonra sadece mutfaktakini keşfetti.

Hiçbir şeyi rahatsız etmediğinden emin olmak için oturma odasını ve mutfığı hızlıca gözden geçirdikten sonra kapıya doğru yürüdü, küçük bir aralıkla açtı ve dışarı baktı. Kimseyi göremeyince kendini dışarı attı ve kapıyı arkasından kilitledi. Sonra da uzun ve güzel bir uyku vaadiyle hızla dairesine geri döndü.

Faith Gray'in kapısını çalmak için elini kaldırdı ama son anda tereddüt etti.

"Bu kadar aptal olma," diye mırıldandı. "Yüzün kızarmadan onun yanında iki saniye bile duramaman senin korkak bir pısırik olduğun anlamına gelmez."

Kolunda tuttuğu çuvalı kaydırarak dudaklarını birbirine bastırdı ve kapıyı çaldı. Birkaç saniye bekledikten sonra tekrar, bu sefer daha yüksek sesle kapıyı çaldı.

Sonunda kapı açıldı ve Gray, gömleksiz Gray, kapı aralığında dururken gözlerini kırptırdı. Bir dakikalığına çerçeveye yaslandı ve kadın bakışlarının onun vücudunda gezinmesine izin verdi. Üzerinde sadece bir kot pantolon vardı ve çıplak ayakları pantolonun paçalarından dışarı çıkıyordu.

Vücuduna tekrar baktığında göğsünde durdu. Kollarını göğüs kafesinin üzerinde kavuşturmuştu ve kadın hem kollarındaki hem de göğsünün üst kısmındaki şişkin kaslara hayran kalmaktan kendini alamadı.

Sadece çukurda bir tutam saç vardı ve sonra göbeğine doğru inen ince bir çizgi. Gözleri adamın kot pantolonunun fermuarına takıldığında kızarmanın korkunç sıcaklığını hissetti.

Sonunda bakışlarını tekrar yukarı kaldırdı. Adam onu tembelce süzüyordu, mavi gözleri tıpkı kadının onu incelediği gibi onu inceliyordu.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim. Babam iyi hissetmediğini söyledi." Çantayı ona doğru itti. "Sana biraz ev yapımı tavuk ve köfte getirdim."

Çantayı alırken gülümsedi. Sonra geri çekildi. "İçeri gelin lütfen." Bir dakika tereddüt ettikten sonra onu içeri kadar takip etti.

"Çok . Buraya kadar gelmemeliydin. Şimdi kendimi çok daha iyi hissediyorum."

Çantayı küçük mutfak oturma odasından ayıran barın üzerine bıraktı ve tekrar ona baktı. "Bir gömlek alayım, hemen dönerim."

Adam koridordan yatak odasına doğru yürürken kıpırdandı ve adam gözden kaybolduğunda uzun bir nefes aldı. Dikkatini barın üzerindeki çantaya verdi ve içinde tavuk ve köfte bulunan plastik kabı çıkardı.

Orada aptal gibi durmak istemediğinden barın etrafından dolaşarak mutfağa girdi ve bir kâse aramaya koyuldu. Bir tane bulduğunda, plastik kabın içindekileri aceleyle ona aktardı ve mikrodalgaya attı.

İki dakikaya ayarladı ve bir kaşık bulmak için etrafı karıştırdı. Mikrodalga fırının zamanlayıcısı kapanırken Gray içeri girdi, bu kez üzerinde bir tişört vardı. Hayal kırıklığı içinde iç çekmemek için elinden geleni yaptı.

"Bunu yapmak zorunda değildin," diye itiraz etti kadın oturmasını işaret ederken.

"Otur," diye yönlendirdi. "Her şey bitti zaten."

Kaseyi çıkardı ve köfteleri karıştırdıktan sonra kaseyi adamın önüne koydu. "İçecek bir şey ister misin?"

Elini onun koluna koydu. "Faith, otur. Beni beklemek zorunda değilsin."

"Gitsem iyi olacak," diye çekingen bir tavır takındı.

"Seni sinirlendiriyor muyum?" diye sordu dikkatle ona bakarken.

"Bunu neden soruyorsun ki?"

"Çünkü benden kaçmayı alışkanlık haline getirdin," dedi.

Sönmüş bir balon gibi karşısındaki bar taburesine çöktü. "Oh, hayır, yani, şey, evet, beni geriyorsun."

Elini utanç içinde ağzına götürdü. Az önce bunu mu söylemişti? Adam

kıkırdadı. "En azından dürüstsün."

"Daha açık sözlü olmaya başlamak için kendimle bir anlaşma yaptım," açıkladı. *Tanrım, Faith, kapa çeneni!*

Gözleri parladı ve sııttı. "O zaman belki bana seni neden sinirlendirdiğimi söylersin."

"O kadar da doğrudan değil," diye mırıldandı.

Güldü ve kaşığını eline aldı. "Mmm, bu gerçekten çok güzel. Sadece güzel ve sevimli değilsin, aynı mükemmel bir aşçısın. Neden hâlâ bekâr olduğunu bilmek için ölüyorum."

Onun gözlerindeki yaramazlığa baktı. Tamamen onun zincirini çekiyordu.

"Belki de güzelliğime ya da mutfak becerilerime layık bir erkek bulamadım."
havalı bir şekilde söyledi.

Selamlamak için kaşığını kaldırdı. "Touché."

"Gerçekten gitmem gerekiyor. Öğle yemeği saatim bitmek üzere ve öğleden sonra yapmam gereken bir sürü evrak işi var."

"Bir şey yedin mi?" diye sordu.

"Ofise döndüğümde bir şeyler getiririm. Sadece nasıl hissettiğini görmek istedim."

Bakışları onun yüzünü okşadı, ifadesi yoğundu. "Bunu takdir ediyorum."

Beceriksizce ayağa kalktı, kot pantolonundaki var olmayan kırışıklıkları düzeltti. Anahtarlarını almak için elini cebine attı ve barın etrafından dolaşmaya başladı. Adamın yanından geçerken, adam bileğine uzandı.

Parmakları tenine değdiğinde kolunda bir sıcaklık dalgası yükseldi.

"Teşekkür ederim," dedi boğuk bir sesle.

Bir an için onun kendisini öpeceğini düşündü, tıpkı dün gece düşündüğü gibi. Ama adam parmaklarının bileğinden kaymasına izin verince yine hayal kırıklığına uğradı.

Bir kez daha kapıya doğru ilerlerken, "Sonra görüşürüz," dedi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 7

Faith arabasından indi ve ofis binasına geri döndü. Köşeyi dönüp ofisine girdiğinde Connor ve Pop'un sandalyelerde oturup pizza yediklerini görünce şaşırdı.

"Hey," dedi sevinçle. "Bugün dışarıda yiyeceğinizi sanıyordum." "Şey, seninle yemek yemeye geldik," dedi Connor. "Ama siz tam olarak burada."

Yanakları diken diken oldu ve tarafsız ifadesini korumak için mücadele etti. "Gray'e biraz tavuk ve köfte götürdüm. Kendini daha iyi hissedip hissetmediğini görmek istedim."

"Çok güzeldi," dedi Pop onaylayan bir baş hareketiyle. "O nasıldı?"

Faith açık pizza kutusuna doğru yürüdü ve bir dilim çıkardı. Bir peçete aldı ve masanın arkasındaki sandalyesine oturdu. "Kendini daha iyi hissediyor gibiydi. Sanırım kapıyı çaldığımda yatağında olmalıydı çünkü uyuyormuş gibi görünüyordu."

"Senin için her şey yolunda mı, Faith?" Connor açık açık sordu.

Şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı, pizza ağzına doğru yükselirken yarı yolda durdu. Dilimi tekrar yerine koydu ve kardeşine baktı. "Her şey yolunda."

Neden soruyorsun ki?"

"Babam ve ben endişelendik," dedi Connor. "Son zamanlarda mesafeli görünüyorsun."

Bir anlık panik duygusu boğazında düğümlendi. Annesi o ofiste yokken mi aramıştı? Celia'nın yine zor durumda olduğunu zaten biliyorlar mıydı?

Böyle durumlardan nefret ederdi. Babasının ya da Connor'ın onu hayatlarına davet ettikleri için pişman olmalarını asla istemezdi. Beleşçi annesiyle ilgili sorunları onlara yüklemesine imkân yoktu. Celia'yla uğraşmak konusunda kendi paylarına düşenden fazlasını yapmışlardı.

"Faith?" Babamın çakıllı sesi onun korkunç düşüncelerini böldü. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, her şey yolunda. Siz ikiniz çok fazla endişeleniyorsunuz." İkisine de güven verici bir şekilde gülümsedi.

Connor homurdandı. "Endişelenmek bizim en iyi yaptığımız şey."

Faith pizzasına konsantre olmuş, mekanik bir şekilde çiğniyor ve yutuyordu. Faith ofis dışındayken annesi ararsa ne yapacaktı? Ya babam ya da Connor açarsa? Annesi telefonu kapatacak mıydı yoksa karşıdaki kim olursa olsun acıklı hikâyesini mi anlatacaktı?

Utanç, sıcak ve çiğ, omurgasından yukarı tırmandı ve bir mengene gibi boynunu sardı. Neden şimdi? Neden bunca zaman sonra annesi Faith'in hayatına bir şekilde girmek -ya da girmeye çalışmak- zorundaydı? Çünkü Faith'in istediği olsaydı, Celia cehennemden uzak dururdu.

"Gray hakkında ne düşünüyorsun?" Babam

konuştu. Faith şaşkınlıkla başını kaldırdı.

"Ha?"

"İyi bir benziyor," diye devam etti Pop. "Ortağı için çok üzüldüm. Gray'in çok iyi bir polis olacağına bahse girerim."

"İşi bırakıyor mu?" Faith merakla sordu. Gray, Pop'un yanında kalıcı bir pozisyon almaya mı karar vermişti?

Baba başını salladı. "Hayır, bildiğim kadarıyla değil. Bildiğim kadarıyla sadece mola veriyor."

"Ah, sanki geri dönmeyecekmiş gibi konuştunuz."

Connor pizzasının son lokmasını da yuttu. "Onu pes edecek bir tip olarak görmüyorum."

Bu konuda o ve Faith hemfıkirdi.

Pop omuz silkti. "Bazen bir erkeğin sadece değişikliğe ihtiyacı vardır. Tek söylediğim bu."

Telefon çaldı ve Faith elindeki pizzayı bıraktı. Connor telefona uzanırken babam şaşkınlıkla ona baktı. Faith telefona doğru hamle yaptı ve ahizeyi Connor'ın elinin altından kaydırды.

"Malone'un Yeri," dedi yıpranmış sinirlerinin izin verdiği ölçüde neşeyle.

Kişinin kendisini tanıttığını ve Pop'la konuşmak istediğini duyduğunda omuzları rahatlayarak çöktü.

Telefonu babasına uzattı. "Telefon size. Raymond Jarrell."

Pop ellerini peçeteye sildi ve telefona uzandı. Telefonu alırken Faith'in bakışları Connor'ın ona baktığını gördü, sanki kafasının içini görmeye çalışıyormuş gibi kaşları çatılmıştı.

Gözlerini kaçırды, sonra boş pizza kutusunu aldı ve onunla birlikte ofisten kaçarak arkadaki büyük çöp kutusuna yöneldi. Kutuyu büyük plastik kutuya tıktırırken Connor'ın eli bileğinin üzerine kapandı.

Döndü ve adamın endişeli bakışları onunla yüz yüze

geldi. "Neler oluyor, Faith?"

Kızın bakışları aşağıya doğru kaydığında, diğer eli kızın çenesini kavradı ve gözlerini kendisiyle buluşması için yukarıya doğru çevirdi.

"Bana her konuda gelebileceğini biliyorsun, değil mi?"

Gülümsedi, onun sevgi dolu ilgisi karşısında gözyaşlarının sızladığını hissetti. "Evet, biliyorum ağabey. Her şey yolunda. Gerçekten."

Ona şüpheyile baktı ama elini bıraktı. "Canını sıkan her ne ise konuşmaya hazır olduğunda ben buradayım. Bunu unutma."

Parmak eklemiyle kızın burnuna vurduktan sonra dönüp ön tarafa doğru yürüdü.

Faith içini çekti ve gözlerini kapadı. Onlara yalan söylemekten nefret ediyordu ama annesinin tekrar aradığını bilmeleri fikrinden de nefret ediyordu. Pop'un devreye gireceğini, onu aramalardan koruyacağını, hatta iş numarasını değiştirecek ya da tüm aramaları engelleyecek kadar ileri gideceğini biliyordu ama buna izin veremezdi. Annesinin manipülasyonuna izin vermeyen proaktif bir duruş sergilemesinin zamanı gelmişti.

Annesi gözden ve akıldan uzak olduğunda kendini daha iyi hissettiğini itiraf etmek korkunç muydu? Onu düşünmek zorunda kalmadığında ya da kendini nasıl bir karmaşanın içine soktuğunu merak etmediğinde.

Yine göz kapaklarına yaşlar battı ve kızgınlıkla dişlerini sıktı. *Bunu sana yapmasına izin verme. Bir daha olmasın. Sana bir ömür boyu yetecek kadar duygusal sıkıntı yaşattı.*

Faith hissettiği duygu ve keder dalgasını kontrol altına almaya çalışırken birkaç sakın nefes aldı. Annesinin neden olduğu duygusal serpintiye karşı kendini ne kadar çelikleştirmeye çalışırsa çalışsın, bu onu her zaman tam göğsünden vuruyordu. Faith'in annesini dışarıda tutmak için inşa ettiği koruyucu bariyerin ardında çok fazla üzüntü ve pişmanlık gömülüydü.

"Bunu sen yapmadın," diye fısıldadı. "Senin hatan değildi."

Koridordan ofisine doğru ilerlemek için kendini zorladı. Sakin bir ifade takınmaya dikkat ediyordu, umarım içindeki çalkantıyı belli etmeyecek bir ifade. Masasına doğru ilerlerken Pop başını kaldırdı.

"Biz çıkıyoruz, Faith. Bu akşam yemeğe gelecek misin?
En sevdiğini pişiriyorum."

Sırıttı. "Sosisli sandviçleri ve Tater Tots'u özler miyim?"

"Ukala. Lazanya ve sarımsaklı ekmek yapıyorum. Connor da geliyor, isterseniz ikiniz birlikte gidebilirsiniz."

Soru sorarcasına kaşlarını kaldıran Connor'a baktı. "Elbette,

kulağa harika geliyor baba. Dört gözle bekleyeceğim."

Babam bir elini onun omzuna koydu ve başının üstüne bir öpücük bıraktı. "Kendine iyi bak ve buradan uygun bir saatte ayrıldığından emin ol. Öğleden sonra dışarıda olacağız, bize ihtiyacın olursa seslenmen yeterli."

Bir anlık dürtüyle uzanıp ona sarıldı ve yüzünü göğsüne gömdü. Adam önce şaşırmış gibi göründü, sonra kollarını onun etrafında kavuşturarak onu sıkıca kavradı.

"Akşam görüşürüz," dedi huysuzca.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 8

Gray, ayakları dolgulu kapalı pisti döverken hızını artırdı. Alex'in öldürüldüğü gece bacağına yediği kurşundan sonra hâlâ yüzde yüz iyileşmemişti ve vücudu bunu ona belli etmekten çekinmiyordu.

Ter boynundan aşağı yuvarlandı ve ona ikinci bir deri gibi yapışan kaslı tişörtünü ıslattı. Faith'in düşünceleri zihnini dolduruyordu ve bu onu kızdırıyordu.

Houston'a geldiğinden beri, düşünmesi gereken şey dışında her şeyi düşünmüştü: Alex'in katilini yakalamak.

Suçluluk duygusu ona ağır geliyordu. Gerçek şu ki, Dallas'tan ayrıldığından beri kendini hafiflemiş, üzerinden büyük bir yük kalkmış gibi hissediyordu. Dallas'ta her gün Alex'in öldürüldüğü gerçeğiyle uyanmıştı. O gecenin anıları kafasında bir pinpon topu gibi sekerken yemiş, içmiş ve uyumuştı.

Ama burada... Burada kendini daha özgür hissediyordu. Biraz daha hafif. Faith'birlikteyken Alex'i, Mick'i ve Faith'in Samuels'le arasındaki tek geçerli bağ olduğunu unutmuştu.

Vücudu çılgılık attı ve tam koşuya geçtiğini fark etti. Yaralı bacağındaki kaslar titredi ve yuvarlandı. Kendini yavaşlamaya zorladı ve sonra durdu, göğsü az önce bir kaynak makinesini emmiş gibi yanıyordu.

Ellerini dizlerinin üzerine koydu ve eğilerek ağrıyan ciğerlerine derin nefesler çekti. Kendini cezalandırmanın bir faydası olmaz. Belki de

Kendini biraz daha iyi hissediyordu çünkü ona göre bunu hak etmişti ama bu yine de hiçbir şeyi değiştirmeyecekti.

Daha önce attığı havluyu aldı ve boynuna doladı. Soyunma odasına doğru yürürken havlunun bir ucuyla terli alnını sildi.

Hızlı bir duştan sonra kot pantolonunu ve tişörtünü giydi, ardından cep telefonunu cebine attı. Daha kapıya varmamıştı ki, cebindeki telefon bacağına çarpıp titreşti. Bıkkınlıkla içini çekti ve tekrar cebinden çıkardı.

Açtı ve kulağına götürdü. " Montgomery." "Merhaba Gray.

Ben Faith."

Yumuşak sesi damarlarına fısıldadı ve gerginliği çözülüp gevşerken omuzları gevşedi.

"Hey," dedi, sesindeki tutukluktan rahatsız olmuştu.

"Sadece kontrol etmek ve nasıl hissettiğini görmek istedim."

Gray bir suçluluk duygusu hissetti. Evde hasta olması gerekiyordu ama bunun yerine göz önünde bir spor salonunda egzersiz yapıyordu. Pek akıllıca değildi.

Kulüpten çıkıp otoparka girerken telefonun ahizesini kapattı. Aceleyle kamyonetine gitti ve Faith'in etrafındaki şehrin gürültüsünü duymaması için kamyonetine bindi.

"Yemekleriniz sayesinde iyiyim," dedi.

Kadın usulca güldü, bu ses adamın göğsünde küçük bir zevk kasılmasına yol açtı. "Biraz sonra uğrayıp sana akşam yemeği getiririm diye düşündüm."

Durakladı ve onu tekrar görme fikrinin verdiği baş döndürücü heyecanla başını salladı. Aşık bir aptal gibi davranıyordu.

"Dinlenmediğiniz sürece," diye ekledi aceleyle. "Sizi rahatsız etmek istemem."

"Hayır, hiç de değil," demek için acele etti. "Bütün öğleden sonra ayaktaydım."

"Tamam o zaman, rahatsız etmeyeceğimden eminseniz beş buçuk gibi gelirim."

"Dört gözle bekleyeceğim," dedi Gray dürüstçe.

Telefonu kapattı ve saatine baktı. Faith ve diğerleri işten gelmeden önce daireye dönmek için bolca zamanı vardı.

Gray'in kapısının eşiğinde dikilip içeri girme konusunda gergin olmak onun için bir alışkanlık haline gelmeye başlamıştı. Düşündüğünde bu çok saçmaydı. O sadece bir adamdı. Tamam, belki de *sadece* bir şey değildi. Ama yine de onunla her karşılaştığında dizlerinin titremesi olmasa da .

Kapıyı çaldı ve bekledi, kendinden emin ve sakin olmaya kararlıydı. Adam kapıyı açtığında, en parlak gülümsemesini takındı ve güveç kabını ona uzattı.

"Sosis ve patates güveci. Sizi rahatsız eden her şeyi iyileştireceği garanti. Harika bir rahatlık yemeği."

Gülümsedi ve hâlâ sıcak olan kabı ondan aldı. "İçeri gelin lütfen."

Kadın tencereyi adama bırakırken parmakları birbirine değdi ve kadın aralarındaki gizli çekimi fark etti. Olmadığı zamanlarda bile oradaydı. Tabii bu bir anlam ifade ediyorsa.

Tabağı barın üzerine bıraktı ve buzdolabına doğru yürüdü. "Biraz önce taze çay yaptım. İster misin?"

Başını salladı ve yakındaki bir bar taburesine oturarak adamın bardaklara buz doldurmasını izledi. Çayı doldurdu ve buzlar çıtırdayıp patlayarak bardağa çarpıp hareket etti.

Bardağını önüne koyduğunda uzun bir yudum aldı ve dilindeki tatlı lezzetin tadını çıkardı.

"İyi mi?" diye sordu, bardağına doğru başını sallayarak.

"Mmmm lezzetli," dedi damlacıkları toplamak için dilini dudaklarının üzerinde gezdirirken.

Sırıttı. "Büyükannemin tarifi. Güneş çayı. Ben çocukken bahçesindeki bir direğin üzerinde bir galon demlerdi. Bütün gün güneşin altında bekletirdi. Daha iyi bir şey olmadığına yemin ederdi."

Faith uzun bir yudumun daha tadını çıkarırken, "Sanırım aynı fikirdeyim," dedi.

Bardağı boşalttıktan sonra tekrar bardağın üzerine koydu ve bakışlarının Gray'in üzerinde tembelce dolaşmasına izin verdi. "Çok daha iyi hissediyor gibi görünüyorsun," diye gözlemledi.

"Evet, hem de çok. TLC'niz sayesinde."

Kız kızardı ve başını eğdi, adam da sanki kızın böyle tepki vereceğini biliyormuş gibi kıkırdadı.

"Yarın işe dönecek misin?" diye sordu kirpiklerinin altından ona bakarken.

"Buna emin olabilirsiniz," dedi.

Elini barın üzerine koydu ve kendini tabureden yukarı itti. "O zaman sabah görüşürüz."

Sanki onun gitmesini hiç istemiyormuş gibi belli belirsiz üzgün görünüyordu. Sonraki sözleri de bunu doğruluyordu. "Bu kadar erken gitmek zorunda mısın?"

Gülümsedi. "Evet, babama onunla ve Connor'la yemek yiyeceğime söz verdim. Lazanya gecesi."

Barın etrafında bir daire çizdi ve ondan birkaç santim ötede durdu. O kadar yakındı ki vücut ısısı onu sarmıştı. Adamın kokusu burun deliklerine yayıldı. Temizdi. Sabun ve taze bir duş kokuyordu.

"Günün birinde, ne zaman yaklaştık kaçmayı bırakacaksın," diye mırıldandı. "Seni yakalamak ve tutmak yağlanmış bir domuzdan daha zor."

"Domuz mu?" Ağzı açık kaldı. "Az önce beni bir domuza mı benzettin?"

Güldü, bir elini kısa kesilmiş saçlarında gezdirirken gözleri parlıyordu. "Kahretsin, bu pek iyi olmadı. Demek istediğim şu ki, bir gün gerçekten iki dakikadan fazla kalmanı istiyorum. Ne zaman bir araya gelsek hemen kaçmak gibi bir huyun var. Eğer durmazsa bunu kişisel algılamaya başlayabilirim."

Yanaklarında ısı çiçek açtı ve bir zevk dalgası göğsünü sardı ve omurgasına doğru kıvrıldı.

"Bunu aklımda tutacağım," diye mırıldandı.

Birkaç dakika öncesine göre daha yakın görünüyordu. Sinirle dudaklarını ıslattı ve eğer gitmezse adamın onu öpeceğini biliyordu. Öpmesini istiyor muydu?

Bir parçası istedi. Hem de çok. Ama başka bir yanı da beklentiyi seviyordu. Oynadıkları ince kedi fare oyununu. Aralarındaki çekim artıyordu ve aralarında bir şeylerin patlak vermesinin sadece bir zaman meselesi olduğunu biliyordu.

Daha da yaklaştı. Gözlerini kapadı ve öne doğru eğildi ama adam dudaklarını öpmek yerine eliyle ensesini kavradı ve ağzını alnına bastırdı.

Adam çekilince gözleri fal taşı gibi açıldı. Neredeyse sırtacaktı. Yani... ona kendi ilacından bir doz veriyordu, öyle mi? Parmak uçlarında uzandı ve dudaklarını kısa bir süreliğine onunkilere değdirdi, kesinlikle tam bir öpücük oluşturacak kadar sert değildi.

Sonra adamın gözleri parlayıp göz bebekleri büyürken gülümsedi. Topuklarının üzerinde geriye yaslandı ve kapıya doğru hızla yürüdü. Kapıya ulaştığında arkasını döndü ve ona baktı.

"Sanırım yarın görüşürüz o zaman."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 9

*F*aith, sıcak sıvının ilk damlaları filtreden sızarken kahve fincanını musluğun altına itti.

Haftada bir kez, babam işleri tartışmak ve görevleri bölüşmek için bir sabah toplantısı düzenlerdi. Pazartesi günleri daha mantıklı olurdu ama babam küçük şeyler konusunda oldukça mantıksız davranma eğilimindeydi. Bu tür toplantılar rastgele yapıldı ve genellikle sabah 5:30'da Pop'tan gelen ve herkesin yediden önce ofise gelmesini isteyen bir telefonla başlardı.

Faith her zaman çocuklardan gelirdi, böylece gelirken çörek alabilir ve taze bir fincan kahve yapabilirdi.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde ilk gelen Gray oldu. Ofisine girip masasının diğer tarafına oturduğunda çörek kutusuna minnetle baktı.

"Günaydın," dedi neşeyle. "Bugün kendini daha iyi hissediyor musun?"

Karşılığında homurdandı ama kadın kutuyu masanın üzerinden ona doğru ittiğinde hevesle bir çörek almak için uzandı.

"Taze kahve yapılıyor," dedi.

"Sen bir tanrıçasın," dedi ayağa kalkıp tencereye doğru giderken.

Kadının dizdiği fincanlardan birini çekip aldı ve dumanı tüten bir fincan demlik doldurdu.

"Biraz ister misin?" sordu bir yudum aldıktan

sonra. Kadın başını salladı. "Ben içmiyorum."

Geri döndü ve sandalyeye oturdu. "İçmemek mi? Bunun İncil'de bir yerlerde büyük günahlar arasında sayıldığına eminim."

Burnunu kırıştırdı. "O şeye hiç dayanamadım. Bir keresinde Louisiana'dan Kansas'a bütün gece araba kullandım. Uyanık kalmak için sürekli kahve içtim. Gideceğim yere vardığımda kusmuştum. Şimdi kokusu bile midemi bulandırıyor."

"Yine de bizim için yapıyorsun," diye gözlemledi.

"Ben sıradan bir azizim," dedi şımarık bir göz kırpmayla.

Bakışları tembelce onun üzerinde bir aşağı bir yukarı gezindi ve yanakları onun bakışları altında ısındı. Adamın onu soymak, ona dokunmak, her santimini keşfetmek istermiş gibi bakmasına bayılıyordu.

"Şu anda ne düşündüğünü bilmek için bütün maaşımı verirdim," dedi.

Hayal aleminden gözlerini kırpıştırarak çıktı ve adamın kendisini izlediğini gördü, mavi gözleri gizlenemez bir ilgiyle parılıyordu. Yüzünün kızarmasını zar zor kontrol edebildi.

"Bir kadının birkaç sır saklaması gerekir," dedi.

Kıkırdadı ve kahvesinden bir yudum daha aldı.

Micah içeri girdiğinde Faith'in bakışları kapıya kaydı, hemen ardından Connor geldi.

Micah odayı hızlıca gözden geçirdi. "Nathan henüz gelmedi mi?"

"Belli ki gelmemiş," dedi kuru bir sesle.

Micah sırtıttı. O neşeli parıltının ne olduğunu anladı.

"İkinizin şu anda neler yaptığını bilmek bile istemiyorum," dedi bıkkın bir iç çekişle.

"Günaydın," dedi Connor, elinde kahve kupasıyla masasına yaslanırken.

"Günaydın," diye mırıldandı tatlı tatlı.

Connor kahvesinden uzun bir yudum aldıktan sonra gözlerini kapadı ve içini çekti. "Yemin ederim en iyi kahveyi sen yapıyorsun, Faith."

"Bu yalan değil," dedi Micah. Kendine bir fincan doldururken sırtı onlara dönüktü.

"Çok iyi," diye kabul etti Gray. "Ne tür? Dairem için biraz almak istiyorum."

Connor sırtttı ve Micah bir kakhaha attı. Gray ikisine de şaşkınlıkla baktı.

"Son iki yıldır ondan bize söylemesini istedik," diye açıkladı Connor. "Söylemedi. Tek bildiğimiz bir yerlerden sipariş verdiği."

Faith kıkırdadı. "Eğer size söyleseydim, hepiniz kendi kahvenizi alırdınız ve sonra da kahve almak için ofisime hiç gelmezsiniz, bu da sizi hiç göremeyeceğim anlamına gelirdi."

Micah diğerlerine katılmak için yürürken homurdandı. "Bizi görmüyor musun? Lanet olsun, burayı sen yönetiyorsun. Çoğu zaman bize ne zaman ve ne kadar yükseğe atlayacağımızı sen söylüyorsun."

Ona ters ters baktı. "Beni görmeden bir gün bile geçiremeyeceğini söylemen gerekiyordu."

Connor uzanıp onun saçlarını okşadı. "Bunu söylemeye gerek yok, ufaklık."

Küçük bir kızgınlık kıvılcımı omurgasında sekti. Connor ona ilk defa "ufaklık" demiyordu ama şimdi Gray'in önünde, ona "ufaklık" demek istemiyordu.

aralarındaki yaş farkına dikkat çekmek için. Çok büyük bir fark olduğundan değil, ama onun kendisini bir çocuk olarak görmesini en son isteyeceği şeydi. Ya da daha kötüsü, küçük bir kız *kardeş*.

Connor'a kızgınlıkla baktı.

Kapıdaki bir kıpırtı dikkatlerini o yöne çevirdi ve Faith, Nathan'ın Astros beyzbol şapkasıyla içeri girdiğini görünce kaşlarını kaldırdı. Şapkada bir tuhafılık yoktu, ne de olsa büyük bir taraftarıydı ama şapkanın altından hiç saç çıkmıyordu. Hem de hiç!

Micah'nın kıs kıs güldüğü ve Connor'ın "Bu da ne?" diye mırıldandığı aynı anda o da bir nefes verdi. Ayağa kalktı ve aceleyle masasının etrafından dolaştı, Nathan'ın tam önünde durana kadar durmadı. Parmak uçlarında uzandı ve kapağı çekip çıkardı.

Orada öylece durdu ve şapkanın parmaklarının ucundan düşmesine izin verdi. Şapka yumuşak bir gümbürtüyle yere düştü, aynı anda ağzı da aynı şeyi yaptı.

"Ne halt ettin sen?" diye sordu.

Nathan içini çekti ve elini *kel* olan kafasında gezdirdi. Micah kıs kıs gülmekten kahkaha çığlıkları atmaya başladı. Kısa süre sonra ona Connor ve son olarak da Gray katıldı.

Nathan şapkasını almak için eğildi ve tekrar kafasına geçirdi. "Kahretsin Faith, saçımı kestirmem gerektiğini söylemiştin."

Micah yeniden ulumaya başladı.

"Hepsini tıraş etmeni istememiştim," diye ciyakladı.

Connor Faith'in arkasından yaklaştı ve elini omzuna attı. "Seninle dalga geçiyor, Faith."

Micah neşeyle, "Evet, ona kafanı gerçekten neden kazıttığını söyle," dedi.

Faith Nathan'ın şapkasını tekrar çıkardı ve onu incelemek için bir adım geri çekildi.

İlk şokun geçtiğine adamın fena görünmediğini kabul etmek zorundaydı.

Hem de hiç. Keçi sakalı yeni kesilmiş ve özenle bakım yapılmıştı. Kulaklarının zerine dökülen dağınık saçları olmadan son derece seksi görünüyordu.

"Kapa neni Micah," diye mırıldandı Nathan.

Faith dönüp Micah'ya baktı. "Eğer bu kadar çok şey biliyorsan, o zaman dkl o."

Micah deli gibi sırttı. "Oh hayır. Bunu duymayı kaırmazdım Nathan'ın kendisi her şey için."

Yüzünde teslim olmuş bir ifade olan Nathan'a döndü. Gray hâlâ sandalyesinde kambur oturuyordu ve yüzünde eğlenceli bir sırtış vardı.

"Evet, anlat," dedi Connor.

"Bir iddiayı kaybettim," dedi Nathan sıkıntıyla.

Faith'in ağzı açık kaldı. "Bahis mi?" Sonra parmağını kaldırıp sallayarak Micah'ya döndü. "Kaybedilmiş bir bahis yüzünden neden onun kafasını tıraş ettiriyorsun?"

Micah'nın gözleri masumca açıldı. "Benim bununla bir ilgim olduğunu sana düşündüren nedir?"

Elini kalçasına koydu ve gözlerini kısıtı. "Ah lütfen. Bana bunun seni valinin kızıyla çıkmaya zorladığı zamanın intikamı olmadığını söyleyemezsin."

Connor ve Nathan kahkahalara boğuldular. Connor hırıltılı sesler çıkarırken ve gözleri sulanırken elindeki bardağı Faith'in masasına bırakmak zorunda kaldı. Micah kaşlarını çattı ve Gray'in kaşları soru sorar gibi havaya kalktı.

"Vali'nin kızı mı?" Gray sordu. "Biriyle çıkabileceğini bilmiyordum. Son duyduğumda babası ona bir eskort bulmak için ciddi torpil yapıyordu."

Nathan daha sert güldü. "Yapamaz. Micah hariç. Onunla çıkmak için kendini paraladı."

Micah Nathan'a ters ters baktı. "Kapa çeneni, kel çocuk."

"Şimdi bunu duymalıyım," dedi Gray.

Faith boğazını temizledi. "Micah'nın kıvrandığını görmekten hoşlanmadığımdan değil ama valinin kızını zaten biliyoruz." Konuşurken özür dileyerek Gray'e baktı. "Eminim Nathan sizi daha sonra bilgilendirmekten mutluluk duyacaktır. Benim bilmek istediğim Nathan'ın neden saçlarını kazıtmak zorunda kaldığı."

"Çünkü dün öğleden sonra Astros'un kaybetmeyeceğine dair benimle iddiaya girdi," dedi Micah kendini beğenmiş bir şekilde.

Connor, Nathan'a inanmaz bir ifadeyle baktı. "Dostum, en iyi vurucuları rotator manşeti yırtılmışken kazanacaklarına bahse girer misin?"

"Bahse girdiğimizde bunu bilmiyordum," dedi Nathan sert bir

sesle. "Ama eminim Micah biliyordu," dedi Faith.

"Nereden bilebilir ki?" Nathan sordu.

Micah bir kolunu Faith'e doladı ve omuzlarını sıktı. "Gerçekten de öyle. Sanırım sadece şanslı bir şey."

"Bizim bilmediğimiz bir şey mi biliyorsun, abla?" Connor sordu.

"Sadece Micah takım doktoruyla çok iyi arkadaş.
Micah geçen yıl güvenlik sistemini değiştiren kişiydi."

"Seni orospu çocuğu!" Nathan haykırdı. Kendini Micah'ya doğru fırlattı, Micah eğilip geri çekilirken Nathan Faith'in yanından uçarak Micah'nın kafasını yakaladı. "Biliyordun. Başından beri biliyordun. Bu yüzden benimle bahse girdin."

Nathan onu yere devirirken bile Micah güldü. "Valinin kızına yaptığın numara çok daha kötüydü, o yüzden bana bu saçmalıkları anlatma."

Connor gülerek, "Seni yakalamış," dedi. "Micah'nın yaptıklarına katlanmaktansa kendimi kel tıraş etmeyi tercih ederim."

"Beni gerçekten meraklandırdınız," diye homurdandı Gray.

Micah kendini yerden kaldırdı ve Nathan Gray'in sırtını sıvazladı. "Bugün öğle yemeğinde sana her şeyi anlatacağım."

"Pislik herif," diye mırıldandı Micah.

"Eğer teselli olacaksa, bence çok seksi görünüyorsun," diye konuştu Faith.

Nathan şaşkınlıkla ona baktı. "Gerçekten mi?"

Güldü. "Evet, hoşuma gitti. Seni kesinlikle becerirdim."

"Pekala, lanet olsun, hadi şu esrarı patlatalım ve geri dönelim."

Connor Nathan'a kaşlarını çatı. "Hiç komik değil, dostum. Hiç

komik değil." "Tek ihtiyacın olan bir küpe," dedi Faith.

Ona dehşetle baktı. "Küpe mi? Ciddi misin sen? Şuradaki hanım evladı gibi görüneyim diye mi?" dedi başını Micah'a doğru çevirerek.

Faith omuz silkti. "Bence küpesi çok seksi. Sen de bir tane taksan harika görünürdün. Tıraşlı kafa, keçi sakalı, elmas bir küpe ya da altın bir halka, küçük bir tane. Mmm, düşününce bile tüylerim diken diken oluyor."

Nathan parmaklarının arasında kulak memesine masaj yaptı. "Dalga mı geçiyorsun benimle? Gerçekten bir küpeyle iyi görüneceğimi mi düşünüyorsun?"

Faith başıyla onayladı. "Evet, tek ihtiyacın olan o bembeyaz derine biraz güneş vurması ve tam bir kadın katili olman."

"Bana doğruyu söyle, Faith. Bir kadın olarak konuşuyorum. Beni daha iyi hissettirmeye çalışmayı bırak. Gerçekten kel görünümün seksi olduğunu mu düşünüyorsun?" Nathan şüpheyle sordu.

"Kibirli piç," diye alay etti Connor.

Gray sinsi bir sırıtışla, ", eğer Faith Nathan'ı kel olduğu için yapıyorsa, sanırım gidip berberden randevu alacağım," dedi.

Connor ve Micah yüzlerinde çatık kaşlarla arkalarını döndüler. Nathan bile gözlerini kısarak Gray'e baktı.

Faith tekrar boğazını temizledi. "Evet, Nathan," diye söze başladı, Gray'in kışkırtıcı ifadesini duymamış gibi davranarak. "Kel sana çok yakışıyor. Tüylü görünümü hiç sevmedim. Kel bir erkekten hoşlanacağımı düşünmezdim ama sen cidden çok seksi görünüyorsun."

Nathan sırtarak onu omuzlarından kavradı ve yüzüne özensiz bir öpücük kondurdu. "Çok tatlısın."

Babam kapıdan içeri girerken, "Çek o lanet ellerini kızımın üzerinden," diye homurdandı.

Nathan ellerini onun omuzlarından indirirken Faith, "Günaydın baba," dedi.

Babam kahve fincanının yanına giderken elini onun omzuna koydu.

Diğerleri selamlarını iletiler ve Pop kahvesini doldururken başıyla onayladı. Fincanı avuçlarının içine alarak Faith'e baktı. "Benim için şu programın çıktısını aldın mı?"

Masasının arkasına doğru yürüdü ve çekmecesine uzanarak daha önce çıktısını aldığı sayfaları çıkardı. Onları Pop'a uzattı.

"Birkaç yeni işimiz var," dedi Pop. "Çok fazla sorun yaratacak bir şey değil. Ama daha büyük bir sorun yaratabilecek birkaç sorgumuz var. Nathan, ilkini Connor'la senin almanızı istiyorum. Bir eğlence işi. Büyük bir sanatçı birkaç ay içinde şehre geliyor. Güvenliği önceden ayarlamak istiyorlar ki her şey yolunda gitsin.

bir aksama olmadan. Senden ne istediklerini dinlemeni ve sonra da onlara bir teklif sunmanı istiyorum."

Connor başıyla onayladı. "Sorun değil baba."

Pop, Micah ve Gray'e baktı. "Siz ikinizin diğer iki sorguyu almanızı, muhtemel müşterilerle buluşmanızı ve anlaşmayı için ne gerekiyorsa yapmanızı istiyorum. Sonra da listedeki A ve B işlerini halletmenizi istiyorum. Ben C ve D'yi alacağım, Nathan ve Connor da kalan işi alabilir. Bu hepimizi önümüzdeki bir hafta kadar meşgul eder."

Durdu ve yumuşak bir gülümsemeyle Faith'e baktı. "Ve sen de her zamanki gibi bizi hizada tutacaksın." Etrafındaki diğer herkese baktı. "Faith'le iletişim halinde olduğunuzdan emin olun. İlerlememizden haberdar olabilmesi için onu düzenli olarak bilgilendirin. Herhangi bir sorun olursa hemen ona bildirin ki bana iletebilsin."

Sonra sanki yeni fark etmiş gibi Nathan'a baktı ve başını salladı. "Sana ne oldu evlat? Çim biçme makinesiyle kavga mı ettin?"

OceanofPDF.com

BÖLÜM 10

*F*aith işten sonra Cattleman's'ın önünden geçerken Micah ve Gray'in orada olup olmadığına baktı. Nathan ve Connor'ın hâlâ iş için dışarıda olduklarını, dolayısıyla buralarda olmayacaklarını biliyordu. Micah'yla daha önce konuşmuştu ve işten sonra bir randevusu varmış gibi konuşmuştu. Bu da Gray'in burada yalnız olabileceği anlamına geliyordu. Ya da evine gitmiş olabilirdi.

Yine de otoparka girdi ve Gray'in gümüş Chevrolet pikabını bulmak için etrafı taradı. Onu gördüğünde midesi bulandı ve boş bir park yerine girdi.

Dışarı çıktı, bir elini uzun saçlarında gezdirdi ve girişe doğru ilerlerken saç tellerini kulaklarının arkasına sıkıştırdı. Gray'in barda oturduğunu ve sırtını ona döndüğünü gördüğünde ensesinde gergin bir heyecan belirdi. Bir süre öylece baktı, cesaretini toplayıp yanına gitmeye ve bu da bir başka tesadüfi karşılaşmaymış gibi davranmaya çalıştı.

Ama o zaman neden rol yapsın ki? Doğrudan. Daha açık sözlü olmak için kendisiyle bir anlaşma yapması gerekiyordu. Bu, lisedeki kız oyunlarını andıran aptalca oyunlar oynamak anlamına gelmiyordu.

Sonunda ilerlemeye başladı ve bara vardığında Gray'in yanındaki tabureye kayd ve ona baktığında gülümsedi.

"Selam," dedi, yüzünü aydınlatan samimi bir gülümsemeyle. "Seni tekrar burada görmek ne güzel."

Onunla tanıştığından beri kızarmasını kontrol etmek için daha önce hiç olmadığı kadar çok pratik yapmıştı.

"Seni görmek istedim," dedi basitçe, zihinsel olarak sesinin ne kadar soğukkanlı ve rahat çıktığını alkışlayarak. Ve doğrudan. Onun için korkakça davranmak yoktu.

Kaşlarından biri kalktı ve başını yana eğdi. "Öyle mi?" dedi usulca.

Parmaklarının titremesini kontrol etmek için ellerini kucağına sakladı. Barmen önünde durduğunda bir kola sipariş etti.

"Günün nasıl geçti?" diye sordu bir kez daha yüzünü ona dönerken. "Çok daha iyi oldu."

Bu sefer kızardı ve adam sırtıttı. Parmakları uzandı ve onun yanağına dokundu. "Bu kadar kolay kızarmana bayılıyorum. Çok kadınsı."

Parmağı kızın ağzının köşesine kadar gitti ve kızın dudakları tepki olarak birkaç santimetre aralandı. Yavaşça çekmeden önce işaret parmağını alt dudağının üzerinde gezdirdi.

"Bütün gün tadının nasıl olduğunu merak ettim," diye mırıldandı.

Yutkundu ve dudaklarını yaladı. Buna ne diyecekti? Onu görmeye mi davet etmeliydi? Lanet olsun, ama neden halka açık bir yerde olmak zorundaydılar ve iki kere lanet olsun, neden bir saat içinde kuaför randevusunda olmak zorundaydı?

"Belki bir ara bir numune ayarlayabilirim," dedi hafifçe. "Bu

hoşuma gider. Bunu çok isterim."

Barmen kolasını barın öbür ucundan ona doğru itti, o da aldı, yükselen ateşini düşürecek bir şey bulduğu için minnettardı.

"Peki Micah ve valinin kızının olayı nedir?" Gray hızlı bir konu değişikliğiyle sordu.

Faith sırttı ve hafifçe kıkırdadı. "Nathan sana söylemeye fırsat bulamadı mı?"

"Hayır, henüz değil."

Başını iki yana salladı. "O ikisi, yemin ederim. Micah bizimle çalışmaya başladığından beri, o ve Nathan birbirlerine şaka üstüne şaka yapıyorlar. Micah buraya eyalet dışından taşındığı için valinin kızının kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Babam, valinin Houston'da düzenlediği balonun güvenliğini sağlamakla görevliydi. Kızı onu ektikten sonra sadece kızının bir eşe ihtiyacı vardı. İş Connor, Micah ya da Nathan'a kalmıştı. Connor elbette tüm güvenlikten sorumluydu, bu yüzden yapamazdı, zaten yapmazdı da. Nathan hemen valinin kızının ne kadar muhteşem olduğunu ve tek adil olanın yazı tura atmak olduğunu söylemeye başladı ama kazanacağını umuyordu çünkü kızın çok güzel olmasının yanı sıra tam bir nemfoman olduğunu da duymuştu. Micah hakkında bildiklerinizi bildiğinize göre, onun bu konuda ne olduğunu tahmin edebilirsiniz. Sonunda Nathan nezaketle pes edene ve Micah'a kızına akşam boyunca eşlik etme onurunu verene kadar yalvarıp yakardı."

"Ah kahretsin," dedi Gray kahkahalara boğulurken. "Duvarda bir sinek olmayı çok isterdim."

"Oldukça komikti," diye itiraf etti Faith. "Bütün gece Micah'ya cıvatayla bağlıydı. Gecenin çoğunu dans pistinde geçirdiler, Micah'ın elleri Micah'ın kışına yapışmış, dudakları da Micah'ın yapışmıştı. Ertesi sabah Micah Nathan'ı öldürecek sandım."

Gray kıkırdadı ve başını salladı. "Bu ikisi oldukça komik." "Evet, harikalar."

"Demek kelliğin seksi olduğunu düşünüyorsun, ha?"

Kadın şaşkınlıkla başını kaldırdı. "Şey, onun üzerinde iyi görünüyor."

Gözleri parladı. "Bu şekilde ağzının suyunu akıtman için kafamı tıraş mı gerekiyor?"

Hiç bitmeyen kızgınlığına rağmen yine kızardı. "Ee..." Odağını şaşkınlığından uzaklaştırmak için çabaladı. "Benim hakkımda yeterince konuştuk. Peki ya sen?"

"Peki ya ben?" diye sordu.

"Kız arkadaşın var mı? Dallas'ta görüştüğün biri?"

Başını iki yana salladı. "Hayır."

Kaşlarını çattı. "Buna inanmakta güçlük çekiyorum." "Öyle mi? Nedenmiş o?"

"Kanatlarda en az bir kadının olmaması için fazla yakışıklısın," diye mırıldandı.

Sırıttı. "Böyle düşünmene sevindim ama ortada kadın falan yok. Scout'un onuru. Gerçek şu ki, henüz bir kadın aramaya başlamadım."

"Peki bunu yaptığında ne arıyor olacaksın?" Faith yumuşak bir sesle sordu.

Kadının yaklaşımı karşısında şaşırılmış görünüyordu. Sandalyesinde öne doğru kayd ve dirseğini bara dayadı. Sonra dönüp ona baktı, yüz ifadesi dalgındı, sanki ona söylemek isteyip istemediğine karar veriyor gibiydi.

"Yumuşak ve kadınsı. *Çok* yumuşak değil ama sert de değil." Dudakları alaycı bir gülümsemeyle yukarı doğru kıvrıldı. "Dişiliğinin kendisine karşı bir saldırı olduğunu düşünmeyen biri."

Yanağını avucunun içine aldı ve dirseğini bara ona baktı. "Bunu çok düşündün, değil mi?"

Omuz silkti. "Pek sayılmaz. Sadece ne istediğimi biliyorum."

Bu da ikimizi yapar. Güçlü, boyun eğmeyen, onunla ilgilenebilecek, karar vermekten korkmayan istiyordu. O kişi o olabilir miydi?

İçkisinin altındaki peçeteye baktı ve uçlarıyla oynadı. Doğal güç Gray'den yayılıyordu. Sanki rahatlıkla giydiği ikinci bir deri gibiydi.

"Diğer derin, karanlık sırrımı duymak ister misin?"

diye sordu. Kadın sıırttı. "Elbette."

"Kararları benim vermeme izin verecek bir kadın istiyorum."

Şok içinde ona baktı, bir yanıt veremedi. Saniyeler geçtikçe aralarına sessizlik yerleştı.

Gray boğazını temizledi. "Seni şok ettim. Böyle bir açıklama yapmak ve karşındakine parmaklarını yere vuran bir Neandertal gibi görünmemek çok zor." Tekrar omuz silkti. "Benim gibi bir adam için sıraya giren çok fazla kadın göremiyorum."

"Duruma göre değiştir." Parmakları içkisini kavradı, parmak uçları bembeyaz olana kadar nemli bardağa bastırdı.

"Ne üzerine?"

"Karşılığında bir kadına ne vermek istediğinize bağlı."

Bakışları kilitlendi. Onun gözlerindeki ilgi titreşimlerini görebiliyordu. Ona biraz cesaret verirse, şüphesiz dairesine geri dönüp seks yapacaklardı. Dudaklarını tekrar yaladı.

"Peki karşılığında bir kadının ne isteyeceğini düşünüyorsun?" diye sordu ipek gibi.

"Sorumluluğundan kaçmayan bir erkeğin evin erkeği olması daha fazla kadının umurunda olmaz. Eğer bu sorumluluğu ciddiye alırsa," dedi ve sesinin ne kadar vaaz verir gibi çıktığını görünce hemen irkildi.

Yavaşça başını salladı. "Bu mantıklı."

Kendini durduramayarak devam etti. "Bir erkek sorumluluk almaya yanaşmadığında, kadının elini taşın altına koymaktan başka çaresi kalmaz. Çoğu zaman gereken çocukları vardır. Kendisini. Ailesini. Sonuç olarak, kadınlar sadece yetenekli olmadıklarını, aynı zamanda çoğu zaman bir erkekten daha becerikli olduklarını anladılar."

Gray kuru bir sesle, "Sanki bir tür olarak erkekler işi tamamen bırakmış gibi konuşuyorsun," dedi.

Faith, "Kadınlar her şeyi berbat etme konusunda kendi paylarına düşeni yapmışlardır," diye mırıldandı.

Tanrım, Gray kuyruğunu kısıtırıp olabildiğince hızlı ve uzağa kaçmadan önce çenesini kapatması gerekiyordu. Sesi erkeklerden nefret eden biri gibi çıkıyordu. Hiçbir şey gerçeklerden daha farklı olamazdı. Ama söz konusu ilişkiler olduğunda duygularını daha yeni yeni çözüyordu. Uzanıp istediğini elde etmeye çalıştığı yeni ve tuhaf bir dünyanın eşiğindeydi. Kendini sinirli ve sabırsız hissediyordu ve daha da kötüsü, kendini başarısızlığa mahkum hissediyordu.

"Bu işi yüzüme gözüme bulaştırıyorum," diye mırıldandı. "Çenemi kapalı tutmalıydım. Vaaz veren, erkek düşmanı bir piranha gibi konuşuyorum, oysa aslında istediğim şey-" Neredeyse tam olarak ne istediğini ağzından kaçırdığı için utanarak sözünü kesti.

Ona araştıran bir bakış attı. "Ne istiyorsun, Faith?" "Hey, siz ikiniz!"

Hem Faith hem de Gray dönüp baktıklarında Micah'nın barın öbür ucundan onlara doğru geldiğini gördüler. Emin olamıyordu ama Gray'in nefesinin altından bir küfür savurduğunu duyduğunu sanıyordu.

Micah Faith'in yanağına bir öpücük kondurduktan sonra onunla Gray'in arasında durarak barmene içki getirmesini işaret etti.

"Burada ne yapıyorsun?" Faith sordu. "Ateşli bir randevun olduğunu sanıyordum." Micah sırıttı. "Var. Ama sonra. Bir yerde buluşacağız."

"Kulağa son derece gizemli geliyor," dedi Faith.

Gray boğazını temizledi. "Ben de tam Faith'e bir şeyler yemek isteyip istemediğini soracaktım. Bize katılmak ister misin, yoksa daha sonra mı yiyeceksin?"

Faith saatine baktı ve yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm ama gitmem gereken bir kuaför randevum var." Cuma günkü randevusu için ağda yaptırıp şımartılacağı gerçeğini bir kenara bıraktı. "Zamanında yetişmek istiyorsam gitmeliyim."

Gray ayağa kalkarken onun elini tuttu. Ona baktı ve gözlerinde pişmanlığa benzeyen bir şeyin kaynadığını görünce şaşırdı.

"Bu konuşmanın ertelenmesini istiyorum," dedi.

Kızardı ve göz ucuyla Micah'nın meraklı bakışlarını yakaladı.

"Elbette. Belki başka bir zaman."

İsteksizce elini Micah'ın elinden çekti ve Micah'a doğru bir gülümseme gönderdikten sonra onu iterek bardan çıktı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 11

"Şu güvenlik kameraları kuruldu mu?" Pop, Gray'in arkasından sordu.

Gray çömeldiği yerden kalktı ve diğer adamla yüzleşmek için döndü. "Evet, sadece sonuncusunu çalıştırdım. Connor'ı hemen arayıp hepsinin çevrimiçi olduğundan emin olacağım."

Babam başını salladı ve arama yapmak için kendi cep telefonunu kulağına götürdü.

Gray Connor'ın numarasını tuşladı. Connor cevap verdiğinde, "Benim şey ayarlandı," dedi. "Bak bakalım her birinden bir görüntü alabilecek misin?"

Connor üst katta, tüm kameraları izlemek için bilgisayarlı sistemin kurulduğu gözetleme odasındaydı. Bilgisayar uzmanıydı. Teknoloji söz konusu olduğunda gerçek bir inekti. Gray daha angarya çalışan biriydi. Kameraları ve böcekleri kuracak kadar anlıyordu ama daha karmaşık önlemleri bu işlerden anlayanlara bırakmıştı.

"Evet, görünüşe göre her köşeden net bir görüntü alabiliyorum. Yine de B kamerasının açısının bir santim yukarı çekilmesi gerekiyor gibi görünüyor. Bunu yaparsan, sadece koridoru net bir şekilde çekmekle kalmaz, aynı zamanda sondaki kapıyı da izleyebilirim."

"Yapacağım," dedi Gray.

Connor, "Babama burada biraz kalacağımı, size sonra yetişeceğimi söyle," dedi.

Gray kabul etti ve telefonu kapattı. Telefonu tekrar cebine sokarak odadan çıktı ve binanın öbür ucuna, B kamerasının kurulu olduğu yere doğru yürüdü. Açığı ayarladıktan sonra Connor'ı tekrar arayarak konumu teyit etti. Sonra da Pop'u aramaya koyuldu.

"İşim bitti," dedi Pop'un durduğu yere doğru yürürken. "Connor bilgisayar sistemiyle biraz uğraşacağını ve onu beklemememi söyledi."

Babam başıyla onayladı. "O zaman öğle yemeği yiyelim."

Yirmi dakika sonra ikisi küçük bir lokantada oturmuş kahve içerken yemeklerini bekliyorlardı. Gray Faith ve annesiyle olan ilişkisi hakkında soru sormak istiyordu ama Pop'un şüphelerini uyandırmadan böyle beklenmedik bir konuya nasıl gireceğini bilmiyordu.

Babam dışa dönük ve cömert olabilirdi ama Connor'ın ağzı sıkı olması tesadüf değildi. Yine de Gray'in Celia Martin ve Faith'le olası bağlantıları hakkında öğrenebildiği kadar çok şey öğrenmesi gerekiyordu.

"Şu ana kadar işi sevdin mi?" Pop sessizliği bozarak sordu.

Gray başını salladı. "Anlıyorum." Anlamıştı. Beklediğinden çok daha fazla. "Mick manzara değişikliği önerdiğinde şüpheyi yaklaştım ama geriye dönüp baktığımda Dallas'tan uzaklaşmak beni rahatlattı."

"Mick ortağının babası, değil mi?"

Gray yine başını salladı ve boğazındaki ani yumruyu yutkunarak bastırdı.

Babam sempati dolu bir ses çıkardı. "Bir ortağı kaybetmenin zor olduğunu biliyorum. Ben de bir ömür önce polistim. İçinizden birini kaybetmek... Bir kardeşi kaybetmek gibi bir şey."

"O benim kardeşimdi," dedi Gray kasvetli bir sesle. "Gerçek kan bağı dışında her anlamda."

Çocukluğuna dair görüntüler zihninden geçti. Alex gülüyordu. Sokakta yarışmaları. Beyzbol topu fırlatmaları. Alex'in evinde geçirilen geceler ve annesinin ev yemekleri. Mick ile güreş maçları

Arka bahçe. Gray'in kendi ailesiyle sahip olamadığı her şey. Alex ve Mick onun ailesiydi. Tek ailesi.

Pop anlayışla başını salladı. "Bazen kan her şey demek değildir. Faith, Connor gibi benim canımdan biri olsaydı bile benim için daha fazla kızım olamazdı. İkisini de aynı derecede derinden seviyorum."

Gray hafızasında Pop'un Faith'i evlat edindiğini ona söyleyen biri olup olmadığını araştırdı. Bunu Mick'in soruşturmasından öğrenmişti, ama sahip olması beklenen bir bilgi değildi.

Babam onun sessizliğini şaşkınlık olarak algılamış olmalı, çünkü açıklamaya devam etti.

"Faith'i evlat edindim. Üç yıl önce."

Gray kaşlarını kaldırdı. "Ama o bir yetişkindi."

"Doğru. Ama onun benim adımlı taşımasını istedim. Hayatında özlediği sevgi ve kabulü görmesini istedim."

Gray alçak bir sesle, "Kulağa pek de iyi bir çocukluk geçirmiş gibi gelmiyor," dedi. Ortak bir noktaları varmış gibi görünüyordu.

"Yıllar önce annesiyle evliydim." Babam sanki hayatının o kısmını silip atıyormuş gibi elini küçümseyici bir hareketle salladı.

"Annesine ne oldu?" Gray kayıtsızca sordu. "Kimse ondan bahsetmiyor. Öldüğünü sanıyordum."

Babamın yüzü karardı ve kaşları çatıldı. "Annesi basit ve sade bir sülük. Kendi kızı dahil olmak üzere insanları kullanır ve istediğini elde ettiğinde başka birine geçer."

"Yani Faith'in onunla hiçbir ilgisi yok mu?" Gray sordu.

"Hayır, ve bu benim kitabımda çok iyi bir şey. Faith kendi iyiliği için fazla iyi kalpli. Celia'ya bakmak için yıllarını harcadı. Yıllarca.

ona bakan bir ebeveynle normal bir çocuk olarak geçirmeliydi, tam tersi değil."

Babamın sesinden öfke fişkırıyordu. Yutkundu ve kahvesinden uzun bir yudum aldı.

"Celia ile Faith on dört yaşındayken evlendim. Çok tatlı bir çocuktü. Sessizdi. Bana ısınması biraz zaman aldı. Connor askerden yeni gelmişti. Celia ile aramızın iyi olmayacağı belliydi ama Faith için endişelendiğim için ilişkimizi bitirmedim. Onun iyi bir yuvası olsun istedim. Ama sonra annesi gecenin bir yarısı kalkıp gitti ve Faith'i de yanında götürdü. Onu bulmaya çalışırken deliye döndüm. Ancak beş yıl sonra gecenin bir yarısı bir telefon aldım. Celia aşırı dozdan ölmüştü. Connor ve ben Faith'i almaya gittik. Son yıllarını Celia'nın yanı sıra kendisine de destek olmak için çalışarak geçirmişti. Onu eve geri getirdim ve o zamandan beri burada."

"Bu çok zor," diye mırıldandı Gray.

"Evet," diye mırıldandı Pop. Derin bir nefes aldı ve bir elini kırışan saçlarında gezdirdi. "Bütün bunlarla seni sıkmamalıyım. Sadece son zamanlarda Faith için endişeleniyorum. Onun mutlu olmasını istiyorum."

"Onu rahatsız eden bir şey olsa sana söyler miydi?" Gray dikkatle sordu.

Pop gözlerini kıstı. "Tabii ki anlatır. Bana her şeyi anlatır. Connor ve ben onu eve ilk getirdiğimizde küçük kızın güvenini kazanmak biraz zaman aldı ama o zamandan beri çok yol kat etti."

"Yani annesi o olaydan sonra ortadan kayboldu ve onunla hiç iletişime geçmedi mi? Bu oldukça alçakça görünüyor."

Gray kendini nefesini tutarken buldu. Faith'in Pop'a güvenmiş olmasını umuyordu. O zaman bir şeyler saklamaya çalışıyormuş gibi görünmeyecekti.

"Annesi en son bir yıl önce aradı." Pop öne doğru eğildi ve Gray'e sert bir bakış fırlattı. "Faith bunu bilmiyor, yüzden gidip

onu."

Gray'in dilinin ucunda, eğer Faith'in bilmesini istemiyorsa neden gerçek bir yabancı olan Gray'e söylediğini sormak vardı. Ama Pop üzgün görünüyordu ve belki de içini dökmek onu daha iyi hissettirmişti.

"Celia'nın Faith'i arayıp para istediğini öğrendiğimde onu buldum ve parasını ödedim. Ona bir daha Faith'in yanına bile yaklaşmamasını söyledim." Pop yorgun bir şekilde elini yüzünde gezdirdi. "En gurur duyduğum an değildi, kabul ediyorum, ama Faith nihayet kendi için yaşamaya başladıktan sonra onun devreye girip Faith'in hayatını mahvetmesine izin veremezdim."

"Yani parayı aldı ve geri çekilmeyi mi kabul etti?"

Pop başını salladı. "Tek kızını bir yemek bileti olarak görüyorsan ve başka bir şey düşünmüyorsan, bu çok kötü bir not."

Gray yüzünü buruşturdu. Annem daha önce babamdan para aldıysa, şimdi geri adım atmasına imkân yoktu. Bu onun ve Mick için iyi olabilirdi, çünkü Samuels Celia'nın iplerini elinde tutarken, çaresizliği her geçen gün daha da artacaktı. Çaresizlik insanları dikkatsiz yapar.

Mick'in Samuels'in Huntsville'de görüldüğüne dair raporu geri geldi. Büyük olasılıkla Houston'a gidiyorlardı. Celia, Faith'in Pop'la olan bağlantısı sayesinde para bulmakta başarılı olduysa, o zaman bu açıdan yararlanmak için acele edecekti. Faith'ten vazgeçip doğrudan Pop'a gitme ihtimali de vardı.

"Onun incinmesini istemiyorum," diye devam etti Pop. "Genç hayatında yeterince acı çekti." Sesi daha amaçlı bir ton aldı ve arkasına yaslanarak keskin gözlerle Gray'i inceledi. "Faith'le ilgileniyor gibisin."

Ah, işte geldi ve Gray şimdi uzun konuşmanın "uyarı" için bir ön hazırlık olduğunu anladı. Kızına bulaşmayın. Gray yemi yutmadı. Sadece oturdu ve Pop'un söyleyeceklerini bekledi.

"İznin bittiğinde işine geri döneceksin. Senin gibi adamlar gördüm. Sana hayranım. Çok iyi bir polis olacaksın. Bundan hiç şüphem yok.

Ama kızımınla uğraşmanı ya da onu bir oyalama aracı olarak kullanmanı ve sonra da Dallas'a dönmek için şehri terk etmeni istemiyorum."

Pop'un ifade tarzı Gray'i kızdırdı. "Onu lanet bir oyuncak gibi gösteriyorsun. Faith'i severim. Tatlı bir kız."

Pop başını salladı. "Aynen öyle. Bir adama çok iyi bir eş olacak. Bir sürü çocuğu olacak. Güzel bir ev ve güvenlik." Güvenliğe yaptığı vurgu Gray'e babasının kızı için ne istediğini gösteriyordu. Ve hakkını teslim etmek gerekirse, çoğu babanın kızları için istediği de buydu.

Gray sakince, "Anlıyorum," dedi.

Babamın ifadesi yumuşadı. "Senden hoşlanıyorum evlat. Senden çok hoşlanıyorum. Bunu yanlış anlamanı istemiyorum. Faith kesinlikle senin gibi bir adamdan çok daha kötüsünü yapabilirdi. Sadece yollarınızın birbirine paralel olduğunu düşünmüyorum. Hepsi bu."

"Sorun değil," dedi Gray, Faith'le bir ilişki kurma arzusunu hiçbir zaman dile getirmediğini belirtmek istemeyerek. Yaşlı adamı kızdırmanın bir anlamı yoktu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 12

F aith kontrol edemediği bir heyecanla ofisin içinde zıplayıp duruyordu. Bu akşamki randevusu için gergin, heyecanlı ve taş kesilmişti, hepsi bir aradaydı. Aklında seks olunca ilginç hayaller kuruyordu ve ofiste sakın bir gün geçirdiği için şükreliyordu.

Gray ile aralarındaki cinsel gerilim bir kazan gibi kaynıyordu ve bu onu en gizli arzularını keşfetme konusunda daha da kararlı ve endişeli hale getirdi. Gray onun aklına gelen ve hatta gelmeyen tüm şehvetli fantezilerini ortaya çıkarmıştı.

Onu istiyordu. Bu kesinlikle onun en gizli arzularından biri değildi. Bu konuda gizli bir şey yoktu. Ve onunla seks yapmak istediğini anlamaması için çok kalın kafalı olması gerekirdi. Ama. Her zaman bir *ama* vardı.

Güçlü, efendi bir adam istiyordu. Görünüşe bakılırsa Gray o adamdı. Konuşuyordu ama geçmişte birkaç konuşkanla birlikte olmuştu. Yatakta ve dışarıda hemen fiyaskoyla sonuçlanmışlardı.

Bu yüzden bu gece gidiyorsunuz. Tanımlamak, sahiplenmek, istediğini almak için. Bunun ilk büyük adım olduğunu hissediyordu ve bu değişimi, kendi olma arzusunu bir kez benimsediğinde, geriye dönüp bakmak olmayacaktı.

Masasının üzerindeki bir yığın sözleşmeyi düzenlerken küçük bir iç geçirdi. Sonra internete girdi ve The House'daki randevusunu ayarlayan Damon'dan gelen bir e-postayı açtı.

Aslında birkaç gece önceki telefon görüşmesinden bu yana birkaç e-posta alışverişinde bulunmuşlardı. Samimi ve açık tavrıyla onu rahatlatmıştı. Onu soru sormaya teşvik etmiş ve karşılığında ona Ev'de neler olup bittiği ve turundan neler bekleyebileceği hakkında zengin bilgiler vermişti.

Aptalca anlarından birinde, internette deri giysili Klingon benzerlerinin resimlerini incelemek için beş saat harcadıktan sonra, Damon'a e-posta göndererek ne giymesi gerektiğini sormuştu. Çünkü kıcı olmayan ve göğüslerinin gitmesi gereken yerde bir delik bulunan siyah bir lastik giysi giymesi bekleniyorsa, kıcını öpebilirlerdi. Çıplak kıcını.

E-postaya göz gezdirdi, bu gece gireceği ortamın çiğ ve açık olacağını hatırlattığı için gülümsedi. Ayak parmaklarına kadar heyecanlı bir karıncalanma hissetti.

Ev'e yapacağı ziyaret için oldukça hazırlıklıydı. Ya da öyle olduğunu hayal ediyordu. İnternette sayısız siteyi taramış, Damon'ın ona gönderdiği tüm bağlantıları araştırmış ve hatta Micah'nın dairesine gizlice girip porno koleksiyonunu yağmalamak için cesaretini toplamıştı. Kesinlikle gözleri kamaşmıştı. Görünüşe göre yumuşak porno Micah'ın kelime dağarcığında yoktu.

Denemek istediği senaryoları ve pozisyonları derlediği listeyi zihinsel olarak gözden geçirirken sırtıttı. Şimdi ihtiyacı olan tek şey istekli bir partner ve belki de onu harekete geçiren ihtiyacı daha iyi anlamaktı. Damon ve arkadaşlarının bu konuda ona ışık tutabileceğini umuyordu.

Oturduğu yerde döndü, kendini biraz sersem ve biraz da gülünç hissediyordu. Telefon çaldığında hareketini durdurmak için elini masaya vurdu.

Bir kıkırdamayı bastırarak telefona uzandı. "Malone's," dedi nefes nefese.

"Faith, konuşmamız gerek." Annesinin sert sesi Faith'in kulağını teneke çatıdaki bir ağaç dalı gibi tırmaladı. "Paraya ihtiyacım var. Bana yardım etmen gerek. Bana yardım etmek zorundasın."

Annesinin seslenişlerinde duymaya alışık olduğu yalvarıp yakarmalar artık yoktu.

Reddedilişini yumuşatmaya çalışmaktan vazgeçen Faith telefonu daha sıkı kavradı. "Senden beni bir daha aramamanı istemiştim."

Telefonu kulağından uzaklaştırmaya başlamıştı ki uzaktan gelen bir ses sinirlerini bozdu. Telefonu tekrar kulağına bastırdı ve duymak için zorladı.

"...o sürtüğe söyle parayı getirsin, yoksa ikiniz de
üzülürsünüz." "Anne, kimdi o?" Faith sordu.

Celia titreyen bir sesle, "Hiç kimse," dedi. "Endişelenmeni gerektirecek bir şey yok."

Tanıdık bir hüznün Faith'in üzerine çökmüş, zihnini ömür boyu sürecektir pişmanlıklarla doldurmuştu. Celia asla değişmeyecekti. Faith bunu kabul etmek zorundaydı. Bunu kabul *etmişti* ama bu kabullenmeyi kolaylaştırmıyordu.

Faith duraksayan bir sesle, "Şunu söyleyeyim de tam olarak anlaşılam," diye söze başladı. "Beni arama." İçindeki öfkenin dışarı taşmasına izin verirken sesi daha da güçlendi ve kararlı bir hal aldı. "Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok. Sana yardım edemem. Sana yardım etmeyeceğim. Bundan daha açık konuşamam."

Sonunda kararsız nefesler verirken kelimeleri titrek çıktı. "Seni seviyorum anne." Sesi çatallaştı ve elinin tersiyle gözlerini ovuşturdu. "Ama dönüştüğün şeyden nefret ediyorum - her zaman olduğun şeyden. Eski hayatımın hiçbir parçasını geri istemiyorum. *Seninle* olan hayatımı. Artık mutluyum. Üzgünüm ama seninle yeniden bağlantı kurmak, artık beni kullanmana izin vermek gibi bir arzum yok."

Faith bir hıçkırık duydu ve dürüst olmak gerekirse bunun annesi mi yoksa kendisi mi olduğunu bilmiyordu. Telefonu titreyen elleriyle kapattıktan sonra yüzünü masanın üzerindeki kollarına gömdü.

Omuzları titredi ve gözyaşlarının kollarının üzerinden kaydığını hissetti. Telefon tekrar çaldığında uzandı, kabloyu duvardan çekti ve odanın diğer ucuna fırlattı. Başını tekrar eğdi ve ağlamaya başladı. Gürültülü, çığ hıçkırıklar vücudunu sarstı. Çok fazla keder, öfke ve ihanet, saldırmaya hazır kızgın bir yılan gibi göğsünde kıvrılıyordu.

Neden annesine bu kadar çok güç verdi? Neden Celia'ya onu bu kadar kolay incitebilme yeteneği verdi?

Sert bir el omzunu kavradı ve o da kaskatı kesildi.

"Faith, sorun ne?" Gray'in acil yalvarışı zihnini saran kırmızı sisi yarıp geçti.

Yavaşça başını kaldırdı, birden disiplinsiz duygusal patlaması yüzünden kendini aptal gibi hissetti. Ya içeri giren babam ya da Connor olsaydı? Masasının başında neden hıçkıra hıçkıra ağladığını açıklamakta çok zorlanırdı.

Sabırsızlıkla gözlerini ovuşturdu ve gözyaşlarını görmemesine kararlı bir şekilde başka tarafa baktı. Sandalyesi hafifçe hareket etti ve göz ucuyla adamın yanında diz çöktüğünü gördü.

Nazik parmaklar çenesinin etrafında kıvrıldı ve çekiştirerek onu doğrudan ona bakmaya zorladı.

"İyi misin?" diye sordu sessizce.

Ağzından sessiz bir hıçkırık daha fısıldadı ve daha fazlasının kaçmasını önlemek için dudaklarını sıkıca kapattı.

"Hayır, iyi değilsin. Bu çok açık." Parmaklarının ucuyla yanağını okşadı ve sonra saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Sorun ne?" diye tekrar sordu.

"Önemli bir şey değil," dedi titreyerek. "Gerçekten. Kendimi aptal gibi hissediyorum. Sadece sinirlendim ve aşırı tepki verdim."

"Belli ki *önemli bir şey* değil. Aşırı tepki verecek bir tip değilsin. Seni bu kadar üzen ne, Faith?"

Hayır, o aptal değildi ve kız üzgün olduğunu inkâr ederek onun zekâsına hakaret ediyordu.

"Tamam, hiçbir şey değildi ama bu tartışmak istediğim bir konu değil. Bunu anlayabiliyor musun?" Daha fazla zorlamaması için ona sessizce yalvardı.

Uzun bir süre ona baktı. "Evet. Yapabilirim."

Gözünün kenarındaki bir damla yaşı sildi. Bakışları buluştu ve zamansız bir yankı içinde asılı kaldı.

"Bunu yapmamalıyım," diye fısıldadı, sesi boğuk ve sinirliydi.

"Neyi yapmamalıyım?" diye mırıldandı.

"Seni

öpüyorum."

"Öpüyor

musun?"

Cevap vermek yerine ona yaklaştı, dudakları tehlikeli bir şekilde onunkine yaklaştı. Ani nefes alış veriş, dudakları buluşmadan önce yapabileceği tek şeydi.

Elleri kızın yüzünü çevrelerken ona sıcak ve sert bir şekilde bastırdı. Dilleri buluştu ve birbirine karıştı. Nefes nefese kaldı ama geri çekilmedi. Onu tüketti. *Adam* onu tüketti.

Ağzı, dişleri üst dudağını ısırıp yakalayana kadar yukarı doğru eğildi. Dışa doğru çekti ve daha sonra ağzına doğru çekti. Dili, dudağını bırakıp ağzının köşesine gitmeden önce yaladı ve ovdu.

Gözyaşlarını, ıstırabını unutmuştu. O anda var olan tek şey karşındaki adamdı. Dokunuşu, öpüşü, özü etrafını sarmış, diğer her şey yok olana kadar onu dolduruyordu.

Ona doğru uzandı, ellerini geniş omuzlarında gezdirdi. Parmakları boynuna doğru ilerledi, ta ki bir eli ensesini kavrayıp onu kendine çekene kadar. Dudaklarını ısırdı. Öpücük için öpücük, ısırık için ısırık, yalamak için yalamak.

Göğsünün derinliklerinde bir inilti oluştu, tatlı bir ısırap sesiyle dışarı çıkana kadar boğazında şişti. Aralarında son birkaç gündür muazzam bir varlığa dönüşen gerilim, erimiş bir lav halinde patladı.

Ellerini öne doğru götürdü, gömleğini çekiştirene kadar göğsünden aşağı indirdi. Onun çıplak bedenini hissetmek istiyordu. Sabırsızca, kot pantolonundan kurtulana kadar çekti. Sonra parmaklarını etek ucunun altına kaydırды ve ellerini karnına bastırды.

Adam irkildi, ağzı hâlâ onunkinin üzerindeydi. Elleri göğsünün kasları üzerinde kayarak daha yukarıya doğru çalıştı ve gömleğini yukarı doğru itti.

Parmakları başının içine girdi ve başparmakları yanaklarını okşadı. Dokunuşunda güç vardı. Arzuladığı, ihtiyaç duyduğu, canını acıtacak kadar çok istediğı bir güç.

Tutkulu öpüşmeye devam etmek yerine hareketsiz kaldıklarında dudaklarına karşı inledi. Vücudu parmaklarının altında gerildi, kasları göğsünde dalgalandı.

"Gri," diye fısıldadı.

Geri çekildi ve gözlerini kapattı. Aralarındaki havada sert bir küfür dans etti ve anı bozdu. Elleri kızıdan uzaklaştı ve kendini yukarı doğru itti, gerginlik bir kovadan dökülen kum gibi üzerinden akıp gitti.

Avuçları ensesine doğru kaydı ve tedirginlikle aşağı yukarı ovuşturdu. "Tanrım, Faith, özür dilerim. Bu asla olmamalıydı."

Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Üzgün müsün? Bunun olmasını ben istedim. Olmasını sen istedin. Neden üzgün olman gerektiğini anlamıyorum."

Masanın etrafında dolandı, zeminin ortasında durakladı, hareketleri sarsıntılı ve kararsızdı. Sonra dönüp ona baktı. Gözleri çok sayıda duyguyla parlıyordu. Arzu hâlâ ısılt ısılt parlıyordu, bu yüzden olanları istememesinin bir sorun olmadığını biliyordu. Ama aynı zamanda pişmanlık ve kendinden nefret etme de vardı?

"Bu olmamalıydı," dedi başını sallayarak. "Zayıf bir anında senden faydalandım. Bu beni ne tür bir pislik yapar?"

Oturduğu yerden kalktı. Dizleri titriyordu ve kendini sabitlemek için avuçlarını masanın üzerine koydu. "Son birkaç gündür bu noktaya gelmek için çalışıyorduk. Sen de biliyorsun, ben de biliyorum. Bu nefes almak kadar kaçınılmazdı. Bunu benim kadar senin de istediğini çok iyi bildiğim halde bana bunun olmaması gerektiğini söyleme."

"İstediniz mi?" Kısa, havlayan bir kahkaha attı. "Kahretsin, Faith, seni o kadar çok istiyorum ki, içim acıyor. Ama bu olmamalıydı. Buna asla izin vermemeliydim."

Bunu söyledikten sonra arkasını dönüp ofisten çıktı ve onu bu ifadenin tuhaflığı üzerine düşünmeye bıraktı.

Duyguları karmakarışık bir halde sandalyesine geri çöktü. Bakışları telefon kablosuna kaydı ve bir iç çekti. Kendini yukarı doğru iterek, öfke nöbeti sırasında çektiği kabloyu almak için yanına gitti. Gray'le ağır nefes alıp verirken kaç telefon görüşmesini kaçırdığını bilemiyordu.

Kabloyu birkaç saniye kurcaladıktan sonra prize taktı, sonra da çalmamasını umarak tedirgin bir şekilde telefona baktı. Sessizlik bozulmadığında, omuzları rahatlayarak katlandı.

Bunun sona ermesi gerekiyordu. Annesinin telefonları yüzünden yaşadığı bu sürekli stres sona ermeliydi. Celia sonunda mesajı alacak ve Faith'e ulaşmaya çalışmaktan vazgeçecek miydi? Bundan şüpheliydi ama geçmişte annesine hiç karşı çıkmamıştı. Bu durum Faith için olduğu kadar Celia için de şok edici olmalıydı.

Senin bir hayatın var. Ona hiçbir şey borçlu değilsin. Sonunda kabuğundan çıkıp istek ve ihtiyaçlarını kucaklıyorsun. Şimdi her şeyi berbat etme.

Moral konuşmaları arasında en iyisi değildi ama içinde gerçek olmayan tek bir kelime bile yoktu. Bir hayatı vardı. Memnun olduğu bir hayat. Sonunda kanatlarını açıyor ve geçmişinin gölgelerinden çıkıyordu. Sonunda istediği şeye ulaşıyordu. Nihayet uzun zamandır varlığını reddettiği bir yanıyla yüzleşmekten korkmuyordu.

Belki de ihtiyacı olan Gray değildi. Belki de istediği şey dışarıdaydı, ulaşamayacağı kadar uzakta ama yakındı. Belki de onu bu gece bulacaktı. Bir adım atana kadar bunu bilemezdi.

Az önceki öfke nöbetinden sonra kendini biraz daha sakin hissederek omuzlarını dikleştirdi ve kendi kendine sessiz bir yemin etti. Annesinin onu tekrar aşağı çekmesine izin vermeyecekti.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1C

Ray kamyonetini ofisin önüne park etti ve motoru durdurdu. Saat geç olmuştu. Cuma gecesi saat on. Muhtemelen herkesin iş ofisinin yakınında olmayı içermeyen planları vardı. O da bu yüzden geri dönmüştü.

Kamyonetten indi ve temkinli bir şekilde sağa sola baktı. Arka tarafa park etme zahmetine girmemişti, çünkü görülürse saklayacak bir şeyi varmış gibi görünmek istemiyordu. Babam ya da diğerlerinden biri oradan geçerse, her zaman bir şey unuttuğunu söyleyebilirdi.

Karanlık binaya adımını attığında hoş, serin hava yüzüne çarptı. Bir adım atmadan önce güvenlik sistemini devre dışı bıraktı ve ardından ışıkları yakma zahmetine girmeden koridordan ofisine doğru ilerledi.

Beklemek sinir bozucuydu ama etrafta kimsenin olmadığından emin olana kadar Faith'in konuşmasını dinleyemezdi ve keşfedilme riskini göze alamazdı. Masasına doğru yürüdü ve anahtarı sadece kendisinin girebilmesi için değiştirdiği kilide soktu.

Oturdu ve küçük dijital kayıt cihazını çıkardı. Sonunda istediğine gelmeden önce birkaç rutin telefon görüşmesini atladi. Kayıтта Faith'in annesinin sesi duyulduğunda öne doğru eğildi, her sesi, her kelimeyi deşifre etmeye niyetlendi.

Faith'in annesine "Kimdi o?" diye sorduğu kısma geldiğinde durdu ve tekrar dinlemek için geri döndü. Üçüncü denemesinde

arka erkek sesini ve tehdidini . Samuels. O olmalı.

Dinledi ve Faith'in sesindeki ham duygulardan, etrafındaki sessiz gece havasına süzülen alçak hıçkırıklarından irkildi. Artık Faith'in Celia Martin ve Samuels'in hazırladığı herhangi bir plana gönüllü olarak katılmasının mümkün olmadığını kesinlikle biliyordu.

Ne kadar rahatladığını anlatıyordu ama aynı zamanda masum bir kadını aldatıyor olması onu huzursuz ediyordu. Annesi tarafından kullanılıyordu ve kendisi tarafından da kullanılıyordu.

Sikeyim.

Kayıt cihazını masasına yerleştirdi ve kilitledi. Sonra öne doğru eğildi ve dirseklerini cilalı ahşap yüzeye dayadı. İki elini saçlarında gezdirdi ve hayal kırıklığı içinde gözlerini kapattı.

Annesi buraya mı geliyordu? Pop'un geçmişte ona rüşvet verdiği gerçeğini istismar edecek miydi? Ve Faith'i dahil etmeye zahmet edecek miydi, yoksa Pop'un Faith'i koruma arzusunu ona karşı mı kullanacaktı?

Tam bir karmaşa. Çok fazla hayat söz konusu. Ve tüm bu karmaşanın merkezinde adalet vardı. Alex ölmüştü. Katili cezasını çekmeliydi.

Sonunda her şey yoluna girecekti. Eğer Alex'in katili yakalanırsa, tüm bunlara değecekti. Faith'in öfkesine bile.

Eğer buna gerçekten ikna olduysa, o zaman neden suçluluk duygusu ona bu kadar ağır geliyordu? Neden Faith'in tatlı gülümsemesini gözünde canlandırıyor, tenini tenine, dudaklarını dudaklarına değdirişini hatırlıyordu? Ve neden daha fazlasını istiyordu?

Onunla herhangi bir romantik ilişkiye girmek aptalca ve akılsızcaydı. Homurdandı. Romantik mi? Kim romantizmden bahsetti ki? Son baktığında, bir kadının beynini dağıtmayı istemek romantizm olarak yorumlanmıyordu.

Düşünmesi gereken çok şey vardı. Mick'i araması gerekiyordu, böylece birlikte en iyi eylem planını bulabilirlerdi. Gray hâlâ kendisinin ve Mick'in bu işi doğru yürüttüklerine ikna olmamıştı ama Billings onları başından savdığı ve Alex'in katilini adalete teslim etmek için gerekli kaynakları ayırmadığı için, Gray bu konuda fazla seçenekleri olduğunu düşünmüyordu.

Masasından kalktı, ayağa kalktı ve kapıya yöneldi. Faith'in ofisinin önünden geçerken durdu ve geri döndü. Annesinin tekrar araması ihtimaline karşı musluğun hâlâ sağlam bir şekilde yerinde olduğundan emin olabilirdi.

Hızla hareket ederek karanlıkta masasının etrafından dolaştı ve görebilmek için masanın küçük ışığını açtı. Telefonunu inceledi ve her şeyin onu tatmin ettiğinden emin oldu. Sonra masasındaki şeyin bulduğu gibi olduğundan emin oldu. Işığın düğmesine uzanırken bakışları açık ajandasında gezindi.

Eli hareketsiz kaldı ve kırmızıyla daire içine alınmış yazıyı okurken elini çekti. *Ev. Cuma gecesi 11:00*. Bugünün tarihiyle yazılmıştı ve altında Houston'ın kuzeyinde bir adres vardı.

İsim ona tanıdık geliyordu ve nedenini bulmak için hafızasını yokladı. Micah'nın bir gün öğle yemeğinde bahsettiği kink kulübünün adı olduğuna yemin edebilirdi. Ama eğer ikisi de aynıysa Faith neden ziyaret etmek için planlar yapıyordu ki?

Çekmecesini açtı ve bir not defterinden bir kalem ve bir parça kâğıt çıkardı. Adresi karaladıktan sonra çekmeceyi tekrar kapattı. Işığı kapattıktan sonra aceleyle kendi ofisine döndü ve bilgisayarını açtı.

Bilgisayarın açılmasını beklerken parmaklarını sabırsızlıkla yere vurdu. Ekran masaüstü simgeleriyle aydınlanır aydınlanmaz tarayıcıya tıkladı ve bir arama motoru sayfasına gitti.

Orada, Faith'in aldığı isim ve adresi yazdı ve sonuçları bekledi. İlk bağlantıya tıkladığında bir küfür savurdu. Faith'in *evi* ve Micah'nın *evi* bir ve aynıydı. Her nasılsa Gray

Faith'in düzenli bir üye olmadığını biliyordu, çünkü bu Micah'nın gözünden kaçmış .

Lanet olası bir kink kulübünden randevu alarak ne halt ediyordu? Orada neler döndüğüne dair en ufak bir fikri yok muydu? Oraya hiç adım atmamıştı ama Micah'nın anlattıkları Gray'in zihninde o büyük ferforje kapıların ardında neler olup bittiğine dair canlı bir resim çizmeye fazlasıyla yetiyordu.

Bu da sadece neye bulaştığı hakkında hiçbir fikri olmadığı anlamına gelebilirdi. Ve başka bir erkeğin ona ellerini sürmesi fikri onu biraz canı hissettirdi. Bu özel tuhaflığın neden ve niçinlerine girmek bile istemiyordu.

"İsa, Meryem ve Yusuf," diye mırıldandı Gray. "Kendinize gelin."

Babamı aramalı ve Connor ya da onun ilgilenmesine izin vermeliydi. Ama bu düşünce aklına gelir gelmez bir kenara fırlattı. Tanrı aşkına, o kaçmak ve ispiyonlamak için kendini parlayan bir çocuk değildi. Faith yetişkin bir kadındı. Belki de küçük bir deney yapıyordu. Ağabeyinin onu evden attırarak utandırmasına gerek yoktu.

Bu da onu terk etti. Onun böyle bir duruma girmesine izin veremezdi. Çok tatlıydı. The House gibi bir yerin müşterilerine sundukları için fazla masumdu. Kahretsin, şansını bilseydi, o gece için birinin seks kölesi olurdu.

Bu düşünce onu ayağa kaldırdı. Birkaç saniye içinde kapıdan çıktı. Park yerine ve kamyonetine doğru ilerlemeden önce dışarı çıkarken güvenlik kodlarını karıştırdı.

Cep telefonunu çevirip açtı ve Micah'nın numarasını tuşladı. Bu lanet kulüp çok özeldi ve Micah'nın yardımını olmadan içeri giremezdi. Zaten giremeyebilirdi de. Ama girip giremeyeceğini göreceğinden emindi.

Micah'nın ev numarasını ve cep telefonunu aradı ama bulamadı. Hayal kırıklığı içinde homurdanarak gaza bastı ve apartman kompleksine doğru yöneldi.

Birkaç dakika sonra park yerine girdiğinde, Micah'nın kamyonetinin kendi biriminin önüne park ettiğini gördü. Faith çoktan gitmişti.

Kamyondan atladı ve aceleyle Micah'nın kapısına gitti. Yüksek sesle kapıyı çaldı ve bekledi. Micah hemen kapıya gelmeyince daha sert vurdu.

Birkaç saniye sonra kapı sarsılarak açıldı ve Micah belinde bir havluyula kapı aralığında durdu. Gray'e ters ters baktı. "Bu çok iyi olsa iyi olur Montgomery."

Gray cevap veremedi arka plandan bir kadın sesinin Micah'ya kim olduğunu sorduğunu duydu. Micah döndü ve yatıştırıcı bir el uzattı. "Bana sadece bir dakika ver, bebeğim."

Gray iç çekti. Micah'nın seks sırasında araya girmesi, adamın her gün bir kızla birlikte olduğu düşünülürse, o kadar da sıra dışı bir şey olamazdı. Bu saçmalık için vakti yoktu.

Micah dönüp tekrar ona baktı, kaşları çatılmıştı. "Şimdi ne halt istiyorsun?" diye sordu.

"Beni The House'a ya da her ne sikim diyorsanız ona sokmanızı istiyorum. o."

Micah birkaç kez gözlerini kırptırdı. Ağzı bir anda açıldı ve Yüz hatlarına kuşku yayıldı. "Gecenin on birinde buraya geldin çünkü kaşımak istediğin bir kaşının mı var?"

"Ben değil, aptal. Görünüşe göre Faith'in orada bir randevusu var. Konuştuğumuz gibi."

Micah'nın ifadesi hızla kızgınlıktan keskin bir ilgiye dönüştü. Elini havaya kaldırdı. "Vay be. Dur bir dakika. Faith The House'a mı gidiyor?"

"Ben de sana bunu anlatmaya çalışıyordum," dedi Gray sabırsızlıkla. "Beni içeri sokmanın bir yolu var mı? Torpil falan mı yapacaksın?"

Micah Gray'in sorusunu duymazdan geldi ve şaşkınlıkla başını salladı. "Oraya giderek ne halt ediyor? Orası onun gibi bir kıza göre bir yer değil."

Gray ellerini havaya kaldırdı ve hayal kırıklığı içinde homurdandı.

"Tamam, tamam, bak," dedi Micah, yatıştırmak için iki elini havaya kaldırarak. "Bırak da giyineyim. Ne haltlar döndüğüne bakmak için oraya gideceğim."

"Hayır."

Micah şaşkınlıkla başını kaldırdı.

"Ben giderim. Sen sadece beni içeri sok," dedi Gray ısrarla. "Ayrıca, eğlendirmen gereken bir misafirin var. Faith'le ben ilgilenirim."

Micah ona uzun ve değerlendirci bir bakış attı. Gözleri kısıldı ve kaşlarını çattı. "Faith'le aranızda ne haltlar dönüyor?"

Gray iç çekti. Çok fazla zaman kaybediyorlardı. "Faith'le aramda hiçbir şey yok. Sadece nereye gittiğini öğrendiğimde endişelendim. Neye bulaştığına dair bir fikri olduğunu sanmıyorum. Onun incindiğini görmek istemiyorum."

"Bu konuda hemfikiriz," dedi Micah. "Sen oraya git. Nerede olduğunu biliyor musun?"

Gray başını salladı.

"Tamam, sen git. Seni arayıp içeri girmeni ayarlayacağım. Buranın sahibi olan adamla iyi arkadaşım."

Gray cevap vermeden arkasını döndü ve aceleyle kamyonetine gitti. Bunu bu kadar büyüttüğü için kendini biraz aptal gibi hissediyordu ve Micah'lara bu şekilde gelerek daha da büyük bir aptal gibi görünme riskini almıştı ama Faith'in boyundan büyük işlere kalkıştığı hissinden kurtulamıyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 14

*F*aith arabasını tepede yükselen büyük eve giden yolu koruyan kapıya yanaştırdı. Küçük güvenlik kulübesine yaklaştığında camını indirdi ve düğmeye basmak için eğildi.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu kibar bir ses.

Gergin bir şekilde nefes aldı. "Bir randevum var. Adım Faith Malone."

"Lütfen devam edin, Bayan Malone."

Kapı yavaşça açıldı ve kadın dolambaçlı yolda hızlanarak ilerlemeye başladı. Evin önüne geldiğinde, girişten görünmeyen تنها bir otopark gördü. Sarmaşıklarla kaplı büyük bir tuğla duvar, otoparkı geniş ön çimenlikten ayırıyordu.

Arabayı bölmenin etrafından dolaştırdı ve şık bir Mercedes'in yanındaki park yerine girdi. Arabadan inip çok pahalı arabaları incelerken, utangaç bir ifadeyle Honda Accord'una baktı.

Burada ne tür insanlar toplanmıştı? Hepsi ucuz heyecanlar arayan zengin, sıkılmış tipler miydi?

Önündeki çift ahşap kapıya yönelirken, "Genelleme yapmak gibisi yok," diye mırıldandı.

Ağır tokmağı kaldıramadan kapı açıldı ve kendini yakışıklı, iyi giyimli bir adama bakarken buldu. Tamam, sadece

Yakışıklı, ama *çok* yakışıklı.

Ona genişçe gülümsedi. "Sen Faith olmalısın." Elini ona doğru uzattı. "Ben Damon."

Onun elini tuttu, sıktı ve karşılığında gülümsedi. Gerginliğinin bir kısmının dağıldığını hissetti. "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. Geçen hafta gönderdiğimiz e-postalar sayesinde sizi tanıyormuşum gibi hissediyorum."

Kıkırdadı ve içeri girmesi için eliyle işaret etti. "Lütfen, içeri gelin."

Adamın önünde yürüdü ve duraklayarak onun önüne geçmesini bekledi. Fuaye zarif bir şekilde dekore edilmişti, aydınlatma içeriyi sıcak ve davetkâr gösterecek kadar loştu ama uğursuz bir hava yayacak kadar da karanlık değildi.

Damon onun yanına yürüdü ve elini sırtına koydu. "Bu taraftan gelerseniz, ilk durağımız biraz dinlenip bir şeyler içebileceğiniz oturma odası olacak."

Onu fuayenin hemen ötesindeki daha küçük bir odaya götürdü. İçerisi şık ama rahattı. Büyük bir Doğu halısı, son derece cilalı ahşap zemin boyunca uzanıyor ve koyu kahverengi deri bir kanepenin hemen önünde bitiyordu. Sağ tarafta, oturur oturmaz sizi yutacak türden, aşırı doldurulmuş iki rahat sandalye vardı.

"Neden oturmuyorsunuz? Bir kadeh şarap ister misiniz?" Faith başıyla

onayladı ve rahat görünen sandalyelerden birine doğru ilerledi. "Bu

arada, giymeye karar verdiğin şeyi çok beğendim."

Arkasını döndü ve Damon'ın bakışlarının çıplak bacaklarında bir aşağı bir yukarı kaydığını görünce yanakları kızardı. Damon'ın dudakları yarım bir gülümsemeyle kalktı, sonra duvara doğru yürüdü ve dahili telefon sistemine benzeyen bir düğmeye bastı.

Bacaklarını dizinin yaklaşık iki santim yukarisından kesen, vücuda oturan eteğine baktı. Kabul etmek zorundaydı ki ayakkabılar

tamamen gösteriş içindi. Saf bir zayıflık anında, tabanı seksi ayakkabılara bir sürü para harcamıştı.

Ama onu seksi, canlı ve biraz da kötü hissettiriyorlardı. Tamam, çok kötü. Küçük bir sırtıyla yumuşak deri koltuğa oturdu ve kendini rahatlamaya zorladı.

Birkaç saniye sonra Damon da ona katıldı. Damon onun karşısındaki koltuğa oturduktan birkaç dakika sonra kapı açıldı ve elinde bir servis tepsiyle, kibirli İngiliz filmlerinden fırlamış bir uşağa benzeyen bir adam içeri girdi.

Eğildi ve ona kristal flütlerden birini uzattı. Gözleri irileşti ve bu çok düzgün adama gülümsedi. Adamın İngiliz aksanı olmaması onu sadece biraz hayal kırıklığına uğratmıştı.

Bir kadeh aldı ve şarabın kokusunu içine çekmek için burnuna götürdü. Uşak Damon'a da bir kadeh ikram ettikten sonra başını Faith'e doğru eğdi ve odadan çıktı.

Faith şarabını yudumlamadan önce, "Sanırım müşterilerinizin çoğu üst düzey kişiler," dedi.

Damon kıkırdadı. "Her şey görünüşle ilgili. Eğer doğru müşterileri çekmek istiyorsanız, kendinizi onların seviyesine indirmelisiniz."

"Kesinlikle rolüne uygun giyiniyorsun," dedi kuru bir sesle, bakışları pahalı ipek gömleği ve tasarımcı pantolonunda bir aşağı bir yukarı geziniyordu.

Ona tembelce gülümsedi. "Burada rahat mısın?"

Adamın konuyu aniden değiştirmesi karşısında gözlerini kırıştırdı. Bir an düşündükten sonra, eskisi kadar gergin olmadığını fark etti. Ama bu muhtemelen oyun planının bir parçasıydı. Potansiyel üyeyi, neye bulaştıkları konusunda endişelenemeyecek kadar sarhoş olana kadar içkiyle oyalamak.

Bu düşünce karşısında kıkırdadı.

Damon ona eğlenerek baktı. "Gerçekten de telefonda ve e-postalarınızda görüldüğünüz kadar hoş birisiniz. Hayal kırıklığına uğramaya hazırdım. Hayal kırıklığına uğramadığıma sevindim."

Faith onun bakışları altında kızardı, yanakları ısındı.

Öne doğru eğildi ve bardağını maun sehpanın üzerine koydu. "Ev iki kata ayrılmıştır. Alt kat tüm sosyalleşmenin gerçekleştiğı yerdir. Çok rahat ve sakin bir atmosfere davet ediyoruz. Odalar müşterilerin kaynaşması, konuşması ve birbirlerini tanınması için düzenlenmiştir. Ana katta gerçekleşenler için katı kurallarımız var."

Kadehin kenarını dudaklarına bastırdı ve şaraptan uzun bir yudum aldı. Dinlerken midesini bir telaş kapladı. Bu gerçektir. Gerçekten de burada, balıklama dalmak üzereydi... Neye? Emin bile değildi.

"İkinci kat tabiri caizse aksiyonun olduğu yer. Çeşitli odalar var. Bazıları özel. Bazıları halka açık. Alanın farklı bölümlere ayrıldığı oldukça büyük bir ana oda var. Burası, çeşitli faaliyetlerin tek bir yerde toplandığı ortak alan. Bazı müşterilerimiz buranın kamuya açık yönünden hoşlanırken, diğerleri sıkı bir mahremiyeti tercih ediyor ve talep ediyor. Biz her ikisini de barındırıyoruz."

Öne doğru eğildi, ilgisi canlı, merakı doyumsuzdu. "Peki bu halka açık alanlarda ne oluyor?"

Damon gülümsedi. "Her şey ve her şey. Kendinizi her türlü olasılığa hazırlamalısınız. Ev, çekingenliğinizin uçup gitmesine izin vereceğiniz bir yerdir. Kapılarımızdan içeri adım attığınızda, tamamen başka biri olmakta ya da sizin durumunuzda olduğundan şüphelendiğim gibi, gerçekte kim olduğunuzu benimsemekte özgürsünüz. Burada kimse yargılanmaz. Biz çok açığız ve tüm yaşam tarzlarını kabul ediyoruz."

"Ve üyelik nitelikleri," diye başladı Faith. "Sıkı olduklarını söylemiştiniz. Sanırım bu, üyelerin tarandığı ve buradaki 'faaliyetlerin' güvenlik açısından izlendiğı anlamına geliyor?"

"Mükemmel bir soru," dedi Damon, gözleri onaylarcasına parlayarak. "Üyelerimiz yorucu bir tarama sürecinden geçiyor. Biz

kapsamlı geçmiş kontrolleri. Herhangi bir sabıka kaydı olan hiç kimse, suçu ne olursa olsun, üyeliğe kabul edilmemektedir.

"Tüm odalar personelimiz tarafından izlenmektedir. Ortak alanlarda bir araya gelenler için personel her zaman hazır bulunmaktadır. Özel konaklamayı tercih eden üyelerimiz için, o zaman bile tam bir mahremiyet sağlanmıyor çünkü her odaya güvenlik kameraları yerleştirdik ve bir personelimiz onları her zaman yakından izliyor.

"Kendimizi sadece üyelerin fantezilerini ve yaşam tarzı seçimlerini gerçekleştirebilecekleri bir ortam sağlamaya adanmakla kalmıyor, aynı zamanda her bir katılımcının güvenliğini kesinlikle garanti ediyoruz."

Gözleri büyüdü. "Bu garanti etmek için çok fazla görünüyor."

Damon başını salladı. "Evet, ama biz bu sözü tutmaya yüzde yüz kararlıyız. Durumun bir ya da daha fazla üyemiz için güvensiz olduğunu hissederek devreye girmekten çekinmeyiz."

Faith onun kendine güveninden ve otoriter havasından etkilenmişti. Aslında, kendisini ucuz heyecanlar arayan köhne bir seks kulübünde gizlice dolaşan tuhaf bir ucube gibi hissettirmemeyi başarmıştı.

"Turunuz için hazır mısınız?" diye sordu.

Yutkundu ve bardağını sehpanın üzerine koydu. "Evet. Evet, sanırım öyleyim."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 15

Ayağa kalktı ve ona elini uzattı. Elini tuttu ve kalkmasına yardım etmesine izin verdi. Bacakları titriyordu ve dizlerinin birbirine çarpmasını engelleyebilmeyi umuyordu. Heyecanlı olduğu kadar gergin olmadığını fark etti. Meraklanmıştı. Ve biraz daha fazla tahrik olmuştu.

"Yolun her adımında yanınızda olacağım. Herhangi bir sorunuz ya da endişeniz olursa, bunları ele almaktan mutluluk duyarım."

Faith gülümsedi. "Tamam o zaman. Ben hazırım."

Elini kolunun altına sıkıştırdı ve oturma odasının kapısından çıkarken ona eşlik etti. "Önce alt kattaki sosyal odaları gezeceğiz. Bu size burada işlerin ne kadar rahat olduğu hakkında bir fikir verecektir. Siz istemediğiniz sürece kimse sizden etkileşime geçmenizi ya da selamlaşmanızı beklemeyecek. Buradaki herkes ihtiyatlı davranmaya alışkındır."

Parmaklarıyla onun kolunu sıktı. Adam döndü ve soru sorarcasına ona baktı.

"Kendimi rahat hissetmemi sağlamak için yaptığınız her şeyi gerçekten takdir ediyorum. Bunu tüm üyelerinize yaparsanız, kuruluşunuzun neden bu kadar başarılı olduğunu anlayabilirim."

Gülümsedi ve elini onun elinin üzerine koydu. "Umarım aradığın şeyi bulursun."

Ben de öyle.

Birkaç kişinin ayakta durduğu ve oturup konuştuğu daha büyük bir odaya girdiler. Bir parti ortamıydı ama gürültülü, şamatalı bir ortam değildi. Bu daha çok konuşmaların kısık sesle yapıldığı lüks bir toplantı gibiydi. Arka planda sakinleştirici bir piyano müziği çalıyordu ve bir garson toplananların arasında dolaşarak şarap kadehleri ve ordövrler dağıtıyordu.

Birkaçı dönüp Damon'a gülümsedi ama hiçbiri ona yaklaşmadı.

"Burası ana toplantı odası. Genellikle Ev'e gelen herkesin ilk durağıdır. İnsanlar buradan ayrılır ya da üst kata çıkıp başka uğraşlara yönelir. Bu her zaman seks ya da oyun oynamakla ilgili değildir. Üyelerimizin çoğu buraya sadece benzer düşünen insanlarla buluşmak ve akşamı konuşarak ve ziyaret ederek geçirmek için geliyor."

Odanın etrafında birkaç dakika döndüler ve Faith diğer üyeleri incelememek için kendini zor tuttu. Ona bakmama nezaketini kesinlikle göstermişlerdi. Ama yine de gözlerinin kenarından hızlı bakışlara karşı koyamıyordu.

İlginç bir insan karışımı vardı. Bazıları şık giyinmişken, diğerleri çok daha rahat bir görünüm benimsemişti. Kot pantolonlar, tişörtler, tenis ayakkabıları. Çok gündelik ve çok şık arasında bir uzlaşmayı seçtiği için memnundu.

Göreceğini düşündüğünü itiraf etmekten utandığı deri Klingon kostümleri yoktu. Onu daha da şaşırtan şey, toplanan insanların hepsinin normal, ortalama, günlük insanlar gibi görünmesiydi.

Belki de internette gezinirken bulduğu tuhaflıkların kopyalarını bekliyordu, ama belli ki onları burada bulamamıştı.

Damon onun koluna dokundu ve o da başını kaldırıp

ona baktı. "Hayatına devam etmeye hazır mısın?"

diye sordu.

Kadın başıyla onayladı ve adam onu odadan çıkarıp koridorda daha küçük, daha samimi bir toplantıya götürdü. Burada çoğu insan birbirine sıkı sıkıya bağlı gruplar halinde oturuyordu. İki adam bir aşk koltuğuna oturmuş, bir kadın da bir koltuğa tünemişti.

kucaklarında iki adamla da sohbet ediyordu. İkinci adam elini kızın bacağına bir aşağı bir yukarı gezdirirken, diğer adamın elleri kızın kalçalarında gevşekçe kenetlenmişti.

Faith'in yanakları yeniden ısındı. Kadının her iki erkeğin de dikkatini çektiği belliydi. Güzel kadının dudaklarında memnun bir gülümseme belirdi.

Faith'in bakışları önündeki sahneye o kadar dikkatle odaklanmıştı ki, odadaki diğer sakinleri görebilmek için bakışlarını başka yöne çekmek için kendini zorlaması gerekti.

Birkaç metre ötede iri yarı bir adam arkasını döndü ve Damon'ı görünce yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. El salladı ve onlara doğru ilerlemelerini işaret etti. Damon ilerlemeye başlayınca Faith bir an panikledi.

Damon ona baktı ve güven verici bir şekilde gülümsedi. "Sorun yok," diye mırıldandı.

Faith'i gizlemediği bir ilgiyle inceleyen adama doğru yürüdüler. Adam daha yaşlıydı. *Yaşlı* değildi ama Faith'ten daha yaşlıydı. Otuzlu yaşlarının üstünde olduğunu tahmin ediyordu.

"Damon, seni görmek güzel," dedi adam elini uzatarak.

Damon genişçe gülümsedi ve onun elini sıktı. "Tony, seni görmek güzel." Faith'e baktı. "Faith, seni Tony'yle tanıştırmak istiyorum. Tony, bu Faith. Bu geceki özel misafirim."

Tony'nin niyetli bakışları onun üzerinde gezinirken Faith ürperdi. Elini yavaşça ona doğru uzattı. "Tanıştığımıza çok memnun oldum, Faith."

Kadın elini onunkinin içine soktuğunda, adam elini sıkmak yerine yukarı doğru çekerek elinin arkasını öptü. Kız delicesine kızardı.

Tony onun elini bırakırken keyifle kıkırdadı. "Yüzü kızaran kadınlara bayılırım."

Damon Tony'ye, "Seni tutmayacağız," dedi. "gereken bir tur var."

"Seninle tanışmak çok güzeldi, Faith. Seni tekrar görmeyi umuyorum," dedi Tony alçak bir sesle.

Bu açık davet tüylerini diken diken etmişti. Midesi gergin bir endişeyle çalkalanıyordu ve Damon şu anda bile onu uzaklaştırdığı için minnettardı.

Damon onu merdivenlere doğru götürürken parmakları Damon'ın koluna biraz daha sıkı sarıldı. Yolda, insanların konuşmak ve sosyalleşmek için daha küçük gruplara ayrıldığı iki yan odadan daha geçtiler.

Merdivenlerin dibine vardıklarında "Hazır mısın?" diye sordu.

Derin bir nefes aldı ve midesinde taklalar atan kelebekleri yatıştırmaya çalıştı. "Hazır."

Gülümsedi ve merdivenleri çıkmaya başladı. En tepeye vardıklarında kapının kapalı olduğunu görünce şaşırdı. Damon kapı koluna uzandı. "Buradaki duvarlar ses geçirmez. Dikkat dağıtıcı şeyleri minimumda tutmak için."

Kapıyı açtığı anda, seslerin mırıltısı kulaklarına ulaştı. Koridorda yavaş yavaş ilerlerken daha fazlasını duymak için kendini zorladı. Birkaç kapalı kapının önünden geçtiler ama Damon onları açmak için hiçbir harekette bulunmadı. Bahsettiği özel konaklama yerleri bunlar olmalıydı. O kapıların ardında neler olup bittiğini öğrenmek için neler vermezdi.

Uzun koridorda ilerledikçe başka sesler de kulaklarını gıdıkladı. Tuhaf sesler. İnemeler, birkaç soluk alıp verme, tenin tene çarpması gibi bir tokat sesi. Damon'la birlikte büyük bir ortak odanın kapısında duraklayana kadar sesler daha yükseldi.

Gerçek bir bölücü olmamasına rağmen, oda sadece çeşitli mobilyaların düzenlenmesiyle birkaç bölüme ayrılmıştı. Dekor da bölümler için farklıydı.

Kadınlar, erkekler, bazıları çıplak, bazıları değil, bazıları tutkulu kucaklaşmalara dalmış, bazıları da ne amaçla yapıldığını tam olarak anlayamadığı pozisyonlarda odayı dolduruyordu.

Damon onun hemen sindiremeyeceği kadar sert ve hızlı gelen görüntü sağanağını çözmek için zamana ihtiyacı olduğunu anlamış gibiydi.

"Sağdan başlayalım," diye mırıldandı ona. "Daire çizeceğiz."

Biri koluna dokunup kulağına fısıldamak için eğildiğinde Damon kısa bir süre için geri çekildi. Emin olamasa da onun için çalışanlardan biri gibi görünüyordu.

Damon kaşlarını çatı ve bir elini onun sırtına koydu. "Yapmam gereken bir telefon görüşmesi var. Bir dakikadan önce gelemem. Joseph ben dönene kadar burada seninle kalacak."

Arkasını dönüp koridorda geri çekilmeden önce diğer eliyle onun elini sıktı.

Bakışları yine odanın gezinirken Yusuf dikkatle onun yanında durdu. Alması gereken o kadar çok şey vardı ki, hepsini kavramakta zorlanıyordu.

Hemen sağında, Damon'ın başlamalarını istediği yerde, iki adam ona bir Japon yatak odasında bulabileceğiniz bir şeyi hatırlatan bir paletin üzerinde tutkulu bir kucaklaşmaya girmişlerdi.

Öpüşmeleri vahşi, aceleci ve ateşli olsa da, kıyafetlerini yavaş ve ölçülü bir şekilde çıkarmaya başladılar. Ne kadar sert baktığını fark ettiğinde, onları süzdüğü için utanarak gözlerini kaçırđı.

"Sorun yok," diye fısıldadı Joseph kulağına yakın bir yerden. "Halka açık alanlarda kimse izlenmekten rahatsız olmaz. Müdavimlerimizin çoğu bu tür gösterileri rutin olarak gözlemler. Röntgencilik çok meşru bir cinsel zevktir."

Bakışları adamın yüzüne kaydı ve sıcaklık boynuna kadar tırmanıp kulaklarını yaktı. *Röntgenci* kelimesi bile kulağa çirkin ve biraz da iğrenç geliyordu.

Yusuf onun rahatsızlığını anlamış gibi sabırla gülümsedi.

Ama iki adamı yakından incelediği için utanmış olsa da bakışları geriye kaydı. Böylesine erotik bir kucaklaşmaya kilitlenmiş iki erkeğin görüntüsü onu büyüledi.

Adamlardan biri diğerinin pantolonunu çekip sertleşmiş ereksiyonunu serbest bıraktığında gözleri daha da açıldı. Dudakları biraz şoktan, biraz da nefesleri kısa ve hızlı kesik kesik geldiği için aralandı.

İlk adam dudaklarını nazikçe diğer adamın sikinin üzerinde gezdirdiğinde Faith'in nabızı hızlanmaya başladı. Bu manzara onu tiksindirmeliydi. bir ses öyle olması gerektiğini söylüyordu ama aynı hızla bu saçma fikri bir kenara bıraktı.

Adamın gözleri ona doğru kaydı ve bir an için bakışları kilitlendi. kaçırması gerekiyordu ama kendini bunu yapamaz halde buldu. Ağzını sevgilisinin sikinde aşağı yukarı gezdirirken adamın dudaklarında yumuşak, gizli bir gülümseme belirdi. Sonra Faith'e alaycı bir şekilde göz kırptı. O da sırtıttı ve göz kırptı, sonra da bu kadar yüzsüz olduğu için kendini azarladı.

Damon elini koluna koyduğunda sıçradı. Onun döndüğünü fark etmemişti bile. Damon ona gülümsedi. "Özür dilerim. Üyelerimizden birinin telefonuna cevap vermem gerekti. Devam etmeye hazır mısınız?"

Başını sallamadan önce bakışları ipek kaplı paletin üzerinde sevişen iki adama döndü.

Bir sonraki alanda biri kanepede, diğeri yerde yatan ve etraflarını yastıkların sardığı iki çift vardı. Kanepedeki kadın arkasına yaslanmış, bacaklarını diz çökmüş adamın önünde açmıştı. Adamın başı kadının amına doğru eğildi ve kadının eli adamın saçlarının arasından geçerek onu tahrik etti.

Yerdeki kadın elleri ve dizleri üzerinde dururken, arkasındaki adam hevesle vücuduna giriyordu.

Damon alçak bir sesle, "Eş değiştirme," dedi. Faith'in

gözleri büyüdü. "Oh, yani sallanmak gibi mi?"

Damon gülümsedi. "Sanırım bu şekilde de ifade edebilirsin."

Eliyle kızın dirseğini kavradı ve diğer eliyle köşedeki bir alanı işaret etti. "Sanırım sıradaki birkaç tanesi ilginizi çekebilir."

Başını kaldırıp adamın işaret ettiği şeyi gördüğünde ağzı kurudu. Bir kadın yatağa bağlanmış, kolları başının üzerine çekilmiş ve yatak direklerine sabitlenmişti.

Gözleri bağlı ve ağzı tıkalıydı. Bir adam onun bacaklarını ayırmış ve ayak bileklerini omuzlarına atarak defalarca içine girmişti. Ağzının tıkalı olmasına rağmen Faith onun zevk iniltilerini duyabiliyordu. Adamın kalçalarının bacaklarının arkasına attığı ağır tokatlarla karışan bu ses inanılmaz derecede erotikti.

Faith'in karnında bir karıncalanma başladı ve klitorisi bacaklarının arasında gerginleşip gerilene kadar aşağıya doğru ilerledi. Meme uçları boncuk boncuk oldu ve gergin noktalar oluşturdu. Kollarını bilinçli bir şekilde göğsünün üzerinde kavuşturdu, önünde oynanan sahneye verdiği görünür tepkiyi kimsenin görmesini istemiyordu.

Gözleri perçinlenmişti ve kendini çiftin görüntülerinden ve seslerinden ayıramıyordu. Başka bir adam yatağa doğru ilerlediğinde şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı, bir eli çıkık sikine sarılmıştı.

İlk adam kadından uzaklaşırken, ikincisi bacaklarının arasına yerleşti ve hemen ona karşı sallanmaya başladı. İlk adam yatakta yukarı doğru hareket etti ve kadının meme uçlarıyla oynamaya, onları parmaklarının arasına almaya başladı. Sonra eğildi ve onları emmeye ve ısırmaya başlarken, ikinci adam onu aptalca becermeye niyetli görünüyordu.

Bu sırada kadın onların altında kıvranıyor, kolları bağlarına karşı zorlanıyordu. Faith'in gözleri kadının bileklerindeki iplere takılmıştı ve kendini kadının yerinde hayal ederken göğsüne tuhaf bir ağırlık yerleşti.

Damon sessizce, "Bundan hoşlanıyorsun," dedi.

Faith başını salladı, onayını dile getirmek istemiyordu.

"O zaman gel. Dahası da var," dedi basitçe.

Üçlüden ayrılmak konusunda isteksiz olsa da onu takip etti. Sonuna kadar oynandığını görmek istiyordu. Ta ki erkekler yumuşayıp kadını serbest bırakana kadar.

Odanın arka tarafına, girdikleri kapının tam karşısına geçtiler. Faith bir adamın önünde diz çökmüş bir kadını itişini izlerken merakla başını eğdi. Adam pantolonunun fermuarına uzandı ve birkaç saniye sonra sikini çıkardı.

Boştaki eliyle kadının çenesini kavradı ve ağzı ereksiyonuna değecek şekilde başını yukarı kaldırdı.

"Aç," diye emretti. Kadın

itaatkâr bir şekilde itaat

etti.

Kalçalarını öne doğru eğerek sikini kızın ağzının derinliklerine doğru kaydırđı. Eli hâlâ çenesini kavrıyordu ve başparmağı ağzını açık tutmak için yanağına bastırđı. Diğer elini başının arkasına kaydırđı, onu daha sert becerirken parmakları saçlarına dolandı.

Birkaç uzun saniye boyunca tek ses, kalçaları kadının yanaklarıyla buluştuğunda çıkan ıslak emme sesiydi. Bu görüntü onu eylemden daha çok etkilemişti. Burada kadın üzerinde açıkça kontrol sahibi olan bir adam vardı. Yüksek sesle ya da iğrenç bir şekilde konuşmuyordu, aslında emirlerini çok sessiz bir şekilde söylüyordu ama sesinde Faith'in omurgasından aşağıya süzölen bir otorite vardı.

Adam aniden geri çekildi. "Ayağı kalk," diye emretti kadına.

Kadın titrek bacakları üzerinde doğruldu, nefesini tutarken çıplak göğüsleri sallanıyordu. Adam yakındaki bir masanın üzerinde duran tahta bir küreğe uzandı, sonra eliyle kadını işaret etti. Faith'in bakışları, metal ve deri dolgunun garip bir karışımı olan tuhaf şekilli bir nesneye doğru ilerleyen kadını takip etti.

Ortasında Faith'e ters çevrilmiş bir eyeri hatırlatan çukur bir nokta vardı. Kadın üzerine eğildiğinde, çentik karnını kavradığında kullanımı açıkça anlaşıldı.

Bacakları, vücudu aparatın tam çizgisini koruyana kadar beşikten çıkan ters V'ye yaslandı.

Başı diğer tarafa düştü ve kolları sarktı, sonra elleri kendini sabitlemek için tabanı kavradı.

Faith'in bakışları kadının arkasında daireler çizen, adımları yavaş ve ölçülü olan adama kaydı. Parmakları eski usul bir disiplin sopasını andıran raketin etrafında kıvrılmıştı.

Eli kadının çıplak kıcını kavradı ve okşadı. Sonra raketini geri çekti ve kadının kık yanağına vurdu. Şaplak sesi havayı doldururken Faith sıçradı.

Kadın da sıçradı, sonra tekrar yerine yerleşirken küçük bir inilti çıkardı.

"Hiç ses çıkarmayacaksın," diye emretti adam. Kadına bir kez daha vurdu, bu kez diğer yanağına.

Faith'in başına kan hücum etti ve nabızı şakaklarına sertçe çarptı. Parmakları titredi ve yanlarında toplar halinde kıvrıldılar.

Adam baskınlık gösterisine devam etti ve Faith'in bu özel sahneye verdiği aşırı tepkiyi düşünmek için çok az zamanı vardı.

Bunu özümsemekle, kafa karıştırıcı heyecanı yaşamakla çok

meşguldü. "Söyle bana, denemek ister misin?" Damon sordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 16

F aith bakışlarını çiftten ayırdı ve şaşkınlıkla Damon'a baktı. "Anlamıyorum."

"Onun yerini almak ister misin?" diye sordu, şaplak atılan kadını işaret ederek. "Tüm sahneler arasında buna en hevesli sen gibi görünüyorsun. Arzularını keşfetmek için buradasın. Bunu ilk elden deneyimlemekten daha iyi bir yol var mı?"

"Buna izin mi veriyorsunuz?" diye sordu kuşkuyla.

Sabırla gülümsedi. "Biz üyelerimiz ya da üye adaylarımız için seçim yapmayız. Bunun istediğiniz bir şey olup olmadığı konusunda bir karar vermek için buradasınız. Ben sadece bu kararınızda size yardımcı olmak istiyorum. Bunu bir arabayı satın almadan önce test sürüşü yapmak gibi düşünün."

Güldü. Elinde değildi. Yabancıların önünde soyunmayı bir arabayı test sürüşüne benzetme fikri gülünç görünüyordu. Ama sonra odada dolaşan insanlara baktığında, kimsenin çıplaklığa fazla önem vermediğini gördü. Şekerci dükkanındaki bir çocuk gibi ağzı açık kalan tek kişi oydu.

"Ne yapacağım?" diye fısıldadı. Tanrım, bunu yapabilir miydi? Yapmak istiyordu. Bundan hiç şüphesi yoktu. Ama bunu yapma düşüncesi onu neredeyse gerginlikten hasta ediyordu.

Damon onun yanağına dokundu ve parmağını yatıştırıcı bir çene çizgisinde gezdirdi. "Ben burada olacağım. Soyunmana yardım edeceğim ve

Yanında kal. İstedğin kadar çok ya da az yapabilirsin. Ben sadece seni izlemek, incinmediğinden ve kimsenin sana istemedğin bir şeyi yaptırmadığından emin olmak için buradayım. Tek kurallar bunlar. Geri kalan her şey serbest."

Yutkundu, gözlerini kapattı ve tekrar açtığında adamın kendisine baktığını gördü. Sonra başını salladı. "Tamam. Evet. Çok istiyorum."

Sonra gülümsedi. "Güzel. Görüyorsunuz, arzularınızı kontrol altına almaya başladınız bile."

Bakışları yine odanın içinde gezindi. Rahatlamıştı, kimse ona dikkatini vermiyor gibi görünüyordu. Herkesin yaptığı işi bırakıp ona baktığı utanç verici bir görüntü vardı kafasında.

Damon adama eliyle işaret etti, o da duraklayıp başını salladı. Sonra adam kadının omzuna dokundu ve dik durmasına yardım etti. Faith'i şaşırtarak, onu öpmek için eğildi ve sonra onu uzaklaştırdı.

"Bir ilişkiye izinsiz girmiyorum, değil mi?" Faith tereddütle sordu.

Damon başını salladı ve iki elini de kızın omuzlarına koydu. "Şimdi seni soyacağım. Bunu yapmak istediğinden emin misin?"

Kahretsin, lütfen, lütfen kusma. Burnundan derin bir nefes aldı ve başını salladı.

Damon ellerinin kadının omuzlarından eteğinin beline doğru gitmesine izin verdi. "Arkanı dön," diye usulca emretti.

Adamın dediğini yaptı ve sesindeki sert ton karşısında ürperdi. Otorite havasının onu ne kadar tahrik ettiğini biliyor muydu? Bilmeliydi. Bu girişimde onun neredeyse tek sırdaşı olmuştu, sanal yabancılar oldukları düşünüldüğünde bu garipti. Ya da belki de sadece internet üzerinden konuştukları için sanal arkadaşlardı. Gergin bir kıkırdama boğazını titretti ve yutkundu.

Parmakları eteğinin düğmelerini ve fermuarını karıştırdı. İkisini de çözdü ve ayaklarının dibinde bir havuza düşmesine izin verdi. Aşağı bakmadı. Kadın

aşağıya bakmazdı. Kendisini topuklu ayakkabılar, iç çamaşını ve gömleğiyle ayakta görmek istemiyordu.

"Geri dön," diye emretti.

Yavaşça döndü, bakışlarını yere dikti.

Kadının ipeksi kaşkorse kumaşını parmaklarının arasına alarak yukarı doğru çekti. "Kollarını başının üzerine koy," dedi.

Kadın razı oldu ve adam gömleği kadının bedeninden çıkardı. Gözlerini kapattı ve kollarını olabildiğince çıplak teninin üzerinde kavuşturdu.

"Kollar aşağı."

Adamın sesi bir kez daha vücudunu titretti. Yavaşça kollarını indirdi ve karşısında sadece külotu ve sütyeniyle durdu.

"Aç gözlerini. Bana bak," dedi Damon.

Önce bir gözünü, sonra diğerini açtı. Damon'ın arkasında, elinde kürek olan adam durmuş ona bakıyordu, kahverengi gözleri ilgiyle kararmıştı.

"Sen güzel bir kadınsın, Faith. Bunu kucakla. Bundan utanma."

Sütyeninin askılarını omuzlarından aşağı düşene kadar çekiştirdi. Ona yaklaştı ve kopçayı açmak için uzandı. Çok geçmeden sütyen düştü ve kızın ilk tepkisi elleriyle kendini örtmek oldu. Ama Damon elleriyle onun bileklerini kavradı.

"Hayır."

Tek bir kelime duyunca dizleri titreyerek ayağa kalktı ve devamını beklemeye başladı.

"Ayakkabılarını çıkar," dedi sakince.

Onları tekmeledi ve ayak parmağıyla itti.

Elleri kadının yanlarından kalçalarına doğru kaydı ve parmakları külotunun dantelli bandına girdi. Yavaşça ve metodik bir şekilde, onlar da yere düşene kadar aşağıya indirdi.

Tanrım, çıplaktı. Tüm vücudun kızarmasına dayanmak mümkün müydü? Çünkü tepeden tırnağa kızarmış hissediyordu ve bahse girerim teni de kızarmış olmalıydı.

Damon'ın elleri kadının kalçalarına döndü. Parmakları göğüslerine doğru tırmanırken hafifçe tenini okşadı. Etli tümsekleri avuçladı ve başparmağıyla meme uçlarını sertleşip büzüşene kadar ovuşturdu.

Bacaklarının arasında sıvı ısı birikti ve yanan ağrıyı hafifletebilmek için parmaklarını klitorisine doğru kaydırmayı her şeyden çok istedi.

Elini uzattı, sonra arkasında duran adama döndü. "O tamamen senin, Brent."

Faith yutkundu ve adamın emrini bekledi. Brent'in gözleri onu incelerken kısıldı. Bakışlarını vücudunun zaten karıncalanan ve titreşen kısımlarında hissetti.

"Bana gel," dedi.

Kadın duraklayan adımlarla ilerledi. Son kadının uzandığı aynı aleti işaret etti.

"Karın aşağıda, kollar diğer tarafın üzerinde, bacaklar açık ve taburenin bacaklarıyla aynı hizada."

Dudaklarını ısırды ama midesini sıcak deri yastığa oturtmak için öne doğru hareket etti. Öne doğru eğildi ve Damon'ın ellerini sırtında hissederek pozisyon almasına yardımcı oldu.

"Durmak istediğin zaman söylemen yeterli," dedi Damon onun kulağına yakın bir sesle. "Ben burada olacağım."

Başka bir el, daha tanıdık olmayan bir el, kışını okşadı. Bir yabancıının ona bu kadar yakından dokunmasının yasak niteliği daha heyecan verici olmalıydı. Bacakları titremesine ve kendini jöle gibi hissetmesine rağmen, Brent'in dokunuşu duyularını harekete geçirmeyi başaramadı.

Hiçbir uyarıda bulunmadan, raket gürültülü bir şaplakla kışının etiyle buluştu. Kız sıçradı. Bu onu ürkütmüştü. Sonra kaşlarını çatı. Acı veren, kırbaç gibi bir darbe hayal etmemiş olsa da, kışına hafifçe vurulması tam da bu anlama geliyordu. Bir okşama.

Kürek tekrar, bu sefer diğer kadına yaptığı gibi diğer yanağına indi. Kaşları çatıldı. Hepsi bu kadar mıydı?

Sinir uçları beklentiyle alev alev yanıyordu. Ne olduğundan emin olmasa da bir şey istiyordu, hayır ihtiyacı vardı. Daha fazla itme, daha fazla kenar. Aldığı bu hafif popo okşaması değildi.

Bir darbe daha aldı ve hayal kırıklığı gözlerini yaşarttı. Başını kaldırdı, Damon'a Brent'i durdurmasını söylemeye hazırlanıyordu ki bakışları odanın karşısındaki girişe kilitlendi.

Arkasına inen darbeye hiçbir ilgisi olmayan bir soluk kaçtı. Girişte duran ve bakışları ona kilitlenmiş olan Gray'di.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 17

G ray kapıda duruyordu, kollarını kavuşturmuş, yüzünde sert bir ifade vardı. Onun burada ne işi vardı? G ray ona bakmaya devam ederken, gerginliği dalga dalga Faith'in üzerine yayılıyordu.

Ama sonra başını salladı. Hayır, utanacak hiçbir şeyi yoktu. Onun burada ne halt ettiğini ve umurunda da değildi. Meydan okurcasına ona baktı, utanç içinde geri adım atmamaya kararlıydı.

Başını yavaşça eğdi ve arkasına bir kez daha vurulduğunda hayal kırıklığı içinde gözlerini sımsıkı yumdu. Bu gerçek değildi. Hiçbiri gerçek değildi. Bir damla gözyaşı damladı ve altındaki zemine çarptı.

Belli ki bunların hepsi göstermelikti, katılımcıdan çok gözlemci için bir gösteriydi. Ya da belki sadece ona göre değildi. Kendini çok yakın hissediyordu. Bir şeyin eşiğinde.

İhtiyaçtan derisi ürpermişti. Kendini sinirli, huzursuz hissediyordu ve artık canına tak etmişti.

Bir kez daha başını kaldırdı ve tüm süreci durdurmak için ağzını açtı. Ağzı açık kalmaya devam ederken bir adım ötesinde duran Gray'in gözlerinin vaatlerle parladığını gördü. Ne vaadi?

Brent geri adım attı, sonra Gray'e doğru ilerledi. Göz ucuyla iki adamın birbirini süzdüğünü gördü. Sonra Gray başını Damon'a çevirdi. Brent'in elindeki küreği işaret ederek, "Alabilir miyim?" diye sordu.

Damon kararlılıkla başını salladı. "Kesinlikle hayır."

"Sor ona," dedi Gray sert bir sesle. "İsteyip istemediğini sor." Mavi gözleri kızın yüzünü okşuyor, ona meydan okuyor, onu yemliyordu.

Tanrım, onu tokatlamak mı istiyordu? Vücudu karıncalanarak canlandı ve kanı damarlarında azgın bir nehir gibi kükredi. Yutkundu, ağır dilinin etrafında nefes almaya çalıştı.

Damon onunla Gray'in arasına baktı, yüzünde sorgulayan bir ifade vardı. "Faith? Bu istediğin bir şey mi? O buranın bir üyesi değil. Ona dışarı kadar eşlik edilecek. Tek yapman gereken bir kelime söylemek."

Kuru dudaklarını yaladı, cesaret edebildiği yere gitmek için umutsuzca cesaretini toplamaya çalışıyordu. Yavaşça başını salladı.

"Hayır Faith, seni dinlemek zorundayım. Bana ne istediğini söyle," diye ısrar etti Damon.

"Evet," diye fısıldadı. "Evet," dedi daha yüksek bir sesle. "Lütfen." Sesi çatallaştı ve bir an için boynunu gevşetti, başını yukarıda tutmanın verdiği gerginlik rahatsız ediciydi.

O deliydi. Bu da bunu pekiştirdi. Ama Brent bunu onun için yapmıyordu. Aslında, deneyimlediği görseller onu ne kadar tahrik etse de, Brent ona dokunur dokunmaz, bir günlük kola gibi dümdüz olmuştu.

Gray'in ona dokunması, ona hükmedecek kişinin o olması fikri... Ürperdi ve bacaklarının arasında bir nem dalgası hissetti.

Sert bir el çenesini kavradı ve bakışlarını yukarı çevirdi. Gray'in gözleriyle karşılaştı ve ona delici bir şekilde bakarken gözlerini kırıştırdı.

"Bunu kaldırabilir misin, Faith?"

Artık meydan okumayı bırakmıştı. Gözleri kısıldı.

"Oyun oynama," dedi yumuşak bir sesle. "Seni gitmek istediğin yere götüreceğim ama oraya varmak için istekli olmalısın."

Çenesinin elinden kaymasına izin vermeden önce uzun bir saniye daha ona baktı. Damon'a döndüğünde onu izlemek için başını yana eğdi.

"Ellerini bağla," diye emretti.

Şaşkınlıkla yutkundu ve itiraz etmeye başladı ama dilini ısırdı. Hayır, istediği şey buydu. Ve en ufak bir ciyaklama Damon'ın dur diyeceğini biliyordu.

Damon eğildi ve bir bileğini deri bir kayışla taburenin ayağına bağladı. Sonra da diğerini bağladı.

"Ve ayak bilekleri," dedi Gray.

Gözlerini , her iki ayak bileği de tahta bacaklara bağlanırken beklenti onu neredeyse çözüyordu. Tanrım, ama kendini savunmasız hissediyordu. Elleri ve ayakları bağlı, kıcı havada, amı tüm dünyanın görebileceği şekilde açıktaydı.

Ve bu onu daha önce hiç olmadığı kadar heyecanlandırdı.

Adam arkasında dolaşırken ayak seslerini duydu. Bir parmağı kıcının dikişinden aşağı indi ve amının girişinin hemen üzerinde durdu.

Dokun bana. Lütfen dokun bana.

Ama yapmadı.

Elini çekti ve sonra raket acı bir şaplakla etiyle buluştu. Vücudu öne doğru savruldu ve gözleri şok içinde açıldı.

"Bekle," mırıldandı arkasından.

Yanık kalçalarından yayıldı ve kısa süre sonra yerini vücuduna yayılan puslu bir parıltıya bıraktı. Kadın bu hissi tam olarak algılayamadan, adam bir acı darbe daha indirdi.

Gözleri kapandı ve başını gevşetti. Sıcaklık teninin üzerinde kaynarken bir inilti kaçtı. Kürek tekrar yerine oturdu. Bir tarafa. Sonra

diğerini. Kısa süre sonra vücudu sadece sinirli, öforik bir ışıltı olarak tanımlayabileceği bir şeyle çalkalandı.

Vuruşları stratejik olarak yerleştirdi, asla aynı noktaya iki kez vurmadı. Bağlarına karşı gerildi, serbest bırakılmasını sağlama ihtiyacıyla neredeyse ağlıyordu. Daha fazlasını istiyordu, daha fazlasını arzuluyordu ama yine de daha fazlasını kaldırabileceğinden emin değildi.

Ona ne oluyordu?

On mu? Bir düzine mi? Saymayı unuttu. Sonra hiçbir şey. Sessizlik çöktü. Serin hava yanan poposunu yıkadı. Alçak sesle feryat etti.

"Lütfen," diye fısıldadı.

Ona doğru eğildi. Gömleğini omuzlarında hissedebiliyordu. "Ne istiyorsun Faith?" diye fısıldadı kulağına. "Bana ne istediğini söyle."

"Boşalmak istiyorum," diye soluk soluğa bağırdı.

Parmakları onun amını buldu. Klitorisine dokunur dokunmaz havai fişek gibi patladı. Başı öne eğildi ve patlama onu derinden sarsarken haykırdı.

Durması için haykırana kadar klitorisine masaj yapmaya ve onu manipüle etmeye devam etti. Gergin kasları çöktü, taburenin üzerine gevşek, fazla pişmiş bir erişte gibi uzandı.

Nazik eller bileklerini çözdü ve Damon'ın sorgulayan bakışlarını karşısında görmek için gözlerini araladı.

"İyi misin?" diye sordu.

Başını salladı, bundan daha fazlasını yapamadı.

Gray ellerini onun omuzlarına doladı ve yanında durması için onu yukarı çekti. Onun gözlerinin içine bakacak cesareti bulduğunda, gözlerinde şaşkınlık, arzu ve öfke karışımını gördü.

"Giyin," diye mırıldandı.

Damon giysilerini ona uzattı ve o da eteğini ve bluzunu çekiştirerek giydi, iç çamaşırlarıyla uğraşmadı.

"Eve gidiyor," diye atıldı Gray Damon'a doğru.

Damon onay için Faith'e bakarken kaşlarını kaldırdı. Faith gülümsemekten kendini alamadı. Sonra eğildi ve onu yanağından öptü.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Sanırım tam olarak istediğim şeyi buldum."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 18

G ray onu odadan çıkarıp karanlık koridora sürükledi. Meraklı gözlerden uzaklaşır uzaklaşmaz, onu duvara doğru itti ve ellerini başının üzerine koymaya zorladı. Dudakları çılgınca bir telaşla onunkilerle buluştu.

Patlayıcı orgazmından dolayı hâlâ titreyen vücudu neredeyse katlanıyordu. Kollarını indirdi, sonra ellerini beline, sonra da vücudundan göğüslerine doğru götürdü.

"Onlara dokunmak istedim," dedi kısık sesle. "Her yerine dokunmak istedim."

Elleri göğüslerini bulana kadar kaşkorsesini yukarı itti. Onları avuçladı, başparmaklarını hassas tepelerinde gezdirdi. Sonra başını eğdi ve meme uçlarından birini ağzına aldı.

Dizlerinin bağı çözüldü. Adamın omuzlarını kavradı, ellerini boynuna doladı ve onu kendine çekti. Hava onun etrafında birleşti. Parlak, ısıltılı parıltılar havada asılı duruyor gibiydi.

Her sinir ucu daha önceki serbest bırakılmasından dolayı hâlâ aşırı yüklüydü ve meme uçlarındaki ağzı, sistemi boyunca öfkeli bir cehennem gönderdi.

Eli vücudundan aşağıya, eteğinin kenarına kaydı ve eteği yukarı çekerek önce kalçalarını sonra da amını ortaya çıkardı. Meme ucunu emdi, sonra başını diğerine götürdü ve ağzını ritmik bir şekilde çalıştırdı.

Eliyle kalçalarını ayırdı, sonra parmaklarını ıslak kıvrımlarına kaydırdı. Parmaklarının amındaki çifte hissiyle inledi ve onun

Ağzını göğsüne dayadı.

Meme ucunu bıraktı ve iki parmağını kızın açıklığının derinliklerine kaydırırken gözlerinin içine baktı. Başparmağı klitorisini buldu ve okşadı.

"Benim için gel," diye hırladı. "Bana bir tane daha ver."

Parmakları derinde çalışırken, kontrol edilemeyen bir ürperti vücudunu sardı. Kasıklarının derinliklerinde başladı ve dışarıya doğru yayıldı. Patlamak üzere olduğunu hissedene kadar sıkılaştı. Ve sonra patladı.

Kız haykırdıkça, adam başını kızın boynuna indirdi, kulağının altındaki deriyi öptü ve ısırıldı. Diğer eli amına girip çıkarken boştaki koluyla onu tuttu.

Ani zevk patlamasına karşı gözlerini kapattı. Aynı anda hem çok fazlaydı hem de yeterli değildi. "Oh, Tanrım," diye nefes nefese kaldı.

Serbest kalışının şiddetli fırtınasını yaşarken umutsuzca ona sarıldı. Onu tutkuyla, vahşice öptü, sahip olduğu her şeyi aldı ve karşılığında hayatının en sarhoş edici cinsel deneyimlerinden birini sundu.

Titremeleri azaldığında ve adam elini bacaklarının arasından çektiğinde, kadın usulca inledi. Adam yavaşça, ayakları yere sağlamca basana kadar onu aşağı indirdi. Kadının bakışları adamın kasıklarına kaydı.

Koridorun gölgesinde, koyu renk kotun örttüğü çıkıntıyı seçemiyordu ama bir an önce hissetmişti. Ellerini indirdi ve onu kavradı.

Ona karşı kaskatı kesildi.

"Seni nasıl memnun edeceğimi göster bana," dedi usulca.

Tereddüt etti ve sonra bir elini kızın omzuna koydu. Diğer eliyle fermuarına uzanırken onu dizlerinin üzerine doğru itti.

Düğme ve fermuarla uğraştı. Fermuar açıldığında içeri uzandı ve sikini çıkardı. Damarlarında bir başka sıvı arzu dalgası parladı.

Boynunun arkasını kavrarken eli saçlarına dolandı. Diğer eliyle de sikini kızın ağzına götürdü.

"Derinden al," diye homurdandı.

Ağzını açtı ve adamın dudaklarının arasından kaymasına izin

verdi. "Ah evet, işte böyle," dedi inleyerek.

Öne doğru eğilerek kadının başını duvara yasladı. Eli başını bıraktı ve iki elini de onun üzerine koyarak ona doğru eğildi.

Merakla onun tadına baktı, lezzetini, özünü, onu güçlü bir erkek yapan her şeyi özümsemek istiyordu. Adamın sikinin sert dokusundan ve diline defalarca sürtünen başının pürüzsüz, kadifemsi yumuşaklığından keyif aldı.

Orada, koridorda, geçerken herkesin görebileceği bir yerde, kadının ağzını duvara dayayarak sikti. Bir daha asla inemeyeceği bir yüksekliğe çıkmıştı. Baş döndürücüydü, daha önce hiç yaşamadığı bir şekilde heyecan vericiydi.

Adam daha derine daldı ve kadın boğazını onun etrafında gevşemeye zorladı. Adamın kalçaları ileri geri hareket ediyordu ve kadın ellerini adamın sıkı kaslı kıkırını kavrayacak şekilde kaydırdı.

Tekrar uzandı, parmaklarını saçlarına doladı, uzun vuruşlarla becerirken onu tuttu. Sonra başını iki elinin arasına aldı.

"Yut şunu," dedi. "Hepsini al."

Adam ağzının içinde daha da şişerken gözlerini kapattı. İticileri daha acil, daha kısa ve daha hızlı hale geldi. Sonra derinlere kayd ve kendini ona karşı tuttu, bacakları ve kalçaları ellerinin altında gerildi.

İlk sıcak nabız boğazının arkasına çarptı ve boğulmamak için hızla yutkundu. Adam geri çekildi, sonra ağzı adamın kokusuyla dolarken tekrar ileri doğru itti.

Elleri başının üzerinde gevşedi ama ağzının içinde ileri geri sallanırken saçlarını okşamaya devam etti. Hareketlerinde büyük bir güç vardı ama aynı zamanda büyük bir kibarlığı da yansıtıyordu. Bağımlılık yapan bir kombinasyondur.

Görünüşte isteksiz bir şekilde ondan uzaklaştı, yarı kalkmış siki kadının ağzından düştü. Onu tekrar pantolonunun içine soktu ve bağladı.

Ayağa kalkamayacak kadar sersemlemiş ve keyifsiz bir halde orada diz çöktü. Zaten gücü olduğundan da emin değildi.

Uzandı, ellerini kızın kollarının altından geçirdi ve onu ayağa kaldırdı.

"Buradan gitme vakti geldi," dedi huysuzca.

Bir kolunu kızın beline doladı ve onu merdivenlere doğru götürmeye başladı. Koridora dönüp baktığında Damon'ın büyük odanın kapısında durduğunu gördü. Ne kadar süre orada durmuştu? Aradaki tüm konuşmayı izlemiş miydi?

Garip bir şekilde bu düşünce karşısında hiç panik hissetmedi.

Gray onu ite kaka merdivenlerden indirdi, sosyal odaların önünden geçirdi ve küçük otoparka açılan kapıdan çıkardı. Yüzüne çarpan nemli hava ciğerlerindeki nefesi emdi. Gerçi fazla bir şeyi de yoktu.

Kaldırıma adım attıklarında ayakkabılarını almadığını fark etti. Durdu ve bir kıkırdamayı bastırdı.

Gray durdu ve ona yandan bir bakış fırlattı. "Bir sorun mu var?" Kadın

merakla ona baktı. Adam çok kızgın görünüyordu. Çok keyifsiz.

"Ayakkabılarım," dedi. "Onları unuttum. Geri dönmem gerek." "Oraya geri dönmeyeceksin," diye bağırdı.

Kadın itiraz etmek için ağzını açtı ama adam bir bakışıyla onu susturdu. "Sana başka bir çift alacağım. Geri dönmeyeceksin."

Bir yanı ona siktirip gitmesini söylemek istiyordu ama diğer yanı, temkinli, *akıllı* yanı onu şu anda zorlamaması konusunda uyarıyordu.

Elini dirseğine koyarak onu tekrar ileri doğru itti. Onu arabasıyla kamyoneti arasında yönlendirdi, ama arabasının kapısını açmak yerine kamyonetinin yolcu tarafını açtı.

"Bin," diye emretti.

"Ama benim arabam!"

"Sana sonra getiririm," dedi. ". Seni eve götüreceğim."

İç çekmeden önce uzun bir süre ona baktı. Boyun eğerek arabaya bindi ve adam kapıyı arkasından kapattı. Karanlıkta oturdu, adam etrafından dolaşp sürücü tarafını açana kadar dümdüz önüne baktı. Adam onun yanına kaydı ve anahtarı kontağa soktu.

Kadın etrafından onu izledi ama adam hiç ona bakmadı. Otoparktan geri geri çıktı ve bakışları önünde kilitlenmiş halde uzun araba yolunda ilerlemeye başladı.

Otoyola döndüklerinde "Bütün bunların ne hakkında olduğunu bana söylemek ister misin?" diye sordu.

Homurtuya benzer bir ses duydu. Sessizliğin devam etmesine izin vermek istemeyerek koltuğunda dönüp ona baktı.

"Önemli bir şey değildi," diye mırıldandı.

Yüzü kuşkuyla çarpıldı. "Hiçbir şey mi?" Şok içinde ona baktı. "Kıçımdaki izleri hâlâ hissedebiliyorum, parmaklarını amımda hissedebiliyorum. Ağzımda hâlâ senin tadını alabiliyorum."

Adam şaşkınlıktan gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Kaba olma, Faith. Bu sana yakışmıyor."

"Neden buraya geldin Gray? Burada olacağımı nereden biliyordun? Çünkü ben tesadüflere inanmam."

Ön camdan dışarı baktı, çenesi sıkılmıştı. "Gri mi?"

"Ajandanı gördüm," diye mırıldandı.

"Bu neden ortaya çıktığınızı, neden devreye girdiğinizi, neden-"

"Tamam Faith, istediğini anladım. Gerçekten anlıyorum. Bu konuyu kapatabilir miyiz?"

Dudakları büzülene kadar yanaklarını içine çekti. Sonra başını sallayarak ona sırtını döndü ve pencereden dışarı baktı.

Trafik bir bulanıklık içinde geçti. Houston silüetinin uzaktaki parıltısı penceresinden yansıyor ve geceyi yanardöner bir parlaklıkla yıkıyordu.

Bütün bu lanet şeyi hayal mi etmişti? Çünkü şu anda her şey çok fazla canlı rüyanın ürünü gibi görünüyordu. İyi rüyalar, dikkatinizi . *Gerçekten, gerçekten* iyi rüyalar.

Ne yazık ki bu hayallerin ardındaki adam ona en kötü kâbusu gibi davranıyordu.

Orada ne halt olmuştu? Ve Gray'in sorunu neydi? Kıskanmış gibi davranıyordu ama kız onun için hiçbir şey değildi. Çalınan bir öpücük kıcına şaplak atma hakkını vermezdi. Her dakikası hoşuna gitse bile.

"Yardıma ihtiyacın var," diye mırıldandı. Ciddi bir şekilde kanepede yatarken yardıma ihtiyacın var.

Alnını sıcak cama bastırdı ve gözlerini kapattı. İşler nasıl bu kadar boka sarmıştı? Gray'i bile suçlayamıyordu. Aslında tam bir hayal kırıklığı egzersizi olan bir şeyi kurtarmıştı.

Neden Brent'e değil de ona tepki vermişti?

Çünkü Gray ile gerçektir. Numara değildi. Katılımcıdan çok seyirci için yapılan bir gösteri değildi. Brent onunla sadece oynamıştı. Ona hakimiyet görüntüsü vermişti. Gray mi? O tamamen farklı bir hikayeydi.

Büyüleyici, baştan çıkarıcı bir hikâye. Gelişmesini izlemek istediği bir hikaye. Ortaya çıkışını *deneyimlemek* istedi.

Onun sorununun ne olduğunu bilmiyordu ama bu gece çok şey öğrenmişti. Yani, aradığı şeyin burnunun dibinde *olduğunu*. Onun adı Gray'di. Ve onun en karanlık, en gizli arzularını beslemek için fazlasıyla yetenekliydi.

Apartman kompleksinin otoparkına girdiklerinde Faith kapısını açmak için hemen hareket etmedi. Gray onunkini açtı ve kapıyı ona açmak için etrafından dolaştı, ama yine de orada oturdu.

"Faith," dedi elini uzatarak. "Eve dönme vaktin geldi."

Kuru bir kahkaha atarken göğsü sarsıldı. Sonra bakışlarını ona çevirdi.

"Olanları görmezden mi geleceksin?" Yere çöktü ve onunla parmak ucunda durdu, gözlerinin içine bakmak için boynunu bükte. "Gray, sadece bir öpücük paylaşmadık, birkaç kez elleştik ve geri çekildik."

Başını yukarı çevirip gökyüzüne baktı, yüzü gerilmişti. "Bundan çok fazlasıydı ve sen hiç olmamış gibi mi davranıyorsun?"

Başını tekrar eğdi ama gözlerinin içine bakmadı. "Gidip arabanı almam gerek," dedi. "Sen içeri gir. Yarın görüşürüz."

"Arabamı nasıl alacaksın?" diye sordu öfkeyle. "Faith, lütfen."

Sadece içeri gir."

Ellerini havaya kaldırdı ve kapısına doğru yürüdü. Kışındaki her neyse bu gece yerinden çıkmayacaktı. Ama lanet olsun, yarın onunla konuşacaktı.

Anahtarını kilide soktu ve kapıyı iterek açtı. İçeri girmeye başladığında omzuna bir el dokundu. Arkasını döndüğünde Gray'in orada durduğunu gördü. İçinde bir umut dalgası yükseldi.

"Anahtarlara ihtiyacım var," dedi basitçe.

Kaşlarını çatarak anahtarları adamın göğsüne vurdu ve almasını beklemeden arkasını dönüp adamı kapının önünde bıraktı. Kapıyı arkasından çarptı, tüm bu süre boyunca öfkeliydi.

Kollarını beline doladı ve banyoya yöneldi. Şu anda yapılacak ilk iş uzun, sıcak bir banyoydu. Akşamki küme sikişini düzenlemek daha sonra gelebilirdi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 19

Gray, öfkeli duygularını kontrol altına almaya çalışarak Micah'nın dairesine doğru yürüdü. O lanet seks kulübünde olanları açıklamaya başlayamıyordu bile. Hangi şeytan onu Faith'le sınırı aşmaya zorlamıştı, bilmiyordu. Tek bildiği, Faith'in başka hiçbir kadının yapamadığı şekilde duygularını ateşlediği idi.

Kadının bu kadar şiddetli tepki vereceğini asla tahmin edemezdi. Ona bir ders vermek niyetindeydi. Kızına şaplak atılmasının istediği şey olmadığını ona kanıtlamak için. Tanrı biliyordu ki, Dom özentisine cevap .

İçeri girdikten sonra kızın kışını ne kadar sert bir şekilde işaretlediğini hatırlayınca irkildi. Aleti yeniden gerilirken inledi. Kızın bundan nefret etmesini, durması için yalvarmasını ve sonra da ona buradan defolup gitmesini ve bir daha asla geri gelmemesini söyleyebilmesini bekliyordu.

Bunun yerine, daha fazlasını isteyerek çılgınca tepki verdi. Ve adam ona dokunduğunda... Tanrım. Kadın hemen boşaldı, amının tatlı suları adamın eline aktı. Bunun sonuçlarını düşünmek bile istemiyordu.

Micah'nın kapısına vurdu, onu rahatsız ettiği için yine azar işiteceğini biliyordu. Birkaç dakika sonra Micah kapıyı açtı, yüzünde teslim olmuş bir ifade vardı. Gray'i şaşırtan şey, Micah'nın giyinik olmasıydı.

"Faith'i buldun mu?" Micah sordu.

"Evet, evde." Gray kıpırdandı ve iki elini de ceplerine soktu. "Bak, biliyorum yine rahatsız ediyorum ama benimle o lanet seks kulübüne gelip Faith'in arabasını onun için geri götürmeni istiyorum. Onu yanımda eve getirdim."

"Hiçbir şeyi rahatsız etmiyorsun," dedi Micah. "Sen ilk geldiğinde onu eve gönderdim."

Gray şaşkınlıkla bir kaşını kaldırdı.

Micah, "Faith'i The House'da hayal etmek biraz moral bozucu oldu," diye mırıldandı. "Cüzdanımı alayım, ben de seninle geleyim."

Gray başını salladı ve kamyonetine doğru yürüdü. Ruh hali katili mi? Faith'i domalmış, kıcı havada görmenin cazibesini öldürmesini diledi. Bunun yerine, en sapkın fantezilerinin her birini ateşlemişti.

Micah birkaç saniye sonra koşarak çıktı ve yolcu tarafına geçti. Gray arabayı geri vitese taktı ve sessizlik içinde yola koyuldular. Ancak bu uzun sürmedi.

"Bana neler olduğunu anlatacak mısın?"

Gray gözlerini dikmiş, parmak eklemleri direksiyon simidinde bembeyaz kesilmişti. "Hayır."

Micah homurdandı. "Hadi ama dostum. Nasıl olsa sonra öğreneceğim."

Gray ona ters ters baktı. "Sanırım Faith işlerini bilmeni isteseydi çoktan sana anlatırdı."

Micah onun bakışlarına karşılık verdi. "Size sır verdiğini hatırlamıyorum, Mr. Mekana gir ve onu omzunun üzerinden çek."

Gray iç çekti. Her ne kadar bunu itiraf etmek ona acı verse de piç kurusu haklıydı. "Bak dostum, sadece kıcına tekmeyi basmam gereken biri olup olmadığını bilmem gerekiyor. Git tekmele. O iyi mi?"

Gray'in kızgınlığının bir kısmı Micah'nın sesinde duyduğu endişeyle azaldı. "O iyi," dedi Gray. "Gerçekten bir şey olmadan önce araya girdim."

Micah başını salladı. "Bu kıza ne oldu anlamıyorum. Ev, bırakın ziyarete gitmeyi, haberdar olmasını bile beklemeyeceğim bir yer."

Gray, Micah'nın ya da Pop da dahil olmak üzere Malone'daki diğer adamların onun hakkında ne kadar şey bildiklerini merak etmeye başlamıştı. Tam bir çelişkiydi, bu kesindi. Bir meleğin yüzü, tatlı, masum, yumuşak ve çok kadınsı. Ama bir erkeği günaha teşvik edecek bir vücudu vardı. Bütün erkeklerin istediği bu değil miydi? Toplum içinde güzel, ağırbaşlı bir kadın, özel hayatında ise seksi bir ateş parçası?

Diğer erkeklerin ne istediği hakkında spekülasyon yapmayacaktı ama bu senaryonun kesinlikle onun için bunu yaptığını biliyordu.

"Çok sessizsin dostum," diye konuştu Micah. "Bu gece ne oldu böyle?"

Gray dürüstçe, "Tam olarak emin değilim," dedi.

Aralarında yine sessizlik hüküm sürüyordu. Gray zaman zaman Micah'yı kendisine bakarken yakaladı. Babam gibi Micah'nın da ince (ya da o kadar da ince olmayan) meraklı bakışlara başlaması an meselesiydi.

"Faith'le aranızda ne var?" Micah kayıtsızca sordu, ancak Gray onun sesindeki keskin ilgiyi duyabiliyordu.

Gray dişlerini sıktı, sonra onların etrafında bir nefes verdi. "Aramızda hiçbir şey yok."

"Saçmalık."

Gray ona yan yan baktı ve kaşlarını çattı.

"Bak dostum, eminim babamdan 'konuşmayı' çoktan almışsındır. İnanç söz konusu olduğunda bunu herkese verir. Bir tane almayı bekleme

Ben. Faith büyük bir kız. Babamı severim ama ona cam parçası gibi davranıyor. Onu çok fazla koruyor ve hayatında yaşadığı boktan şeyler göz önüne alındığında anlıyorum, ama o güçlü. Pop'un ona verdiği kadar çok daha sert. The House gibi bir yerde takılmasına pek sıcak bakmasam da, eminim ki birlikte olacağı erkeği seçme konusunda çok yeteneklidir."

Gray kuru bir sesle, "Desteginiz için teşekkürler," dedi.

Micah omuz silkti. "Sadece merak ettim, hepsi bu. Faith... çok seksi. Daha iyi bir kız bulamazsın. Ondan en azından belli bir düzeyde etkilenmeseydin senin korkağın teki olduğunu düşünürdüm."

"Şu alınganlığı bırakabilir miyiz?" Gray mırıldandı. "Lanet bir kadın gibi konuşuyorsun."

Micah kıkırdadı. "Hey, sadece Faith üzerinde hak iddia edip etmediğini bilmek istedim, çünkü eğer onunla ilgilenmiyorsan, ona çıkma teklif edebilirim."

"Cesedimi çiğnemen lazım," diye homurdandı Gray. Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz kandırıldığını anladı.

Micah gülerek eğildi, Gray'e baktı ve sonra tekrar kahkahalara boğuldu.

"Seni de, bindiğin atı da sikeyim."

"Bir kadının seni düğüm düğüm etmeyi başarması hoşuna gitmiyor mu?" Micah bir kahkaha balonunun etrafında konuştu.

Gray otoyolda hızla ilerlerken gözlerini kısa bir süreliğine kapattı. Bu tam bir karmaşaydı. Ve Micah'nın iğrenç şakaları için hiç havasında değildi.

Tanrı'ya şükür bugün cumaydı. Saatine baktı. Ya da cumartesi sabahı. Pazartesi gününe kadar Faith'le yüzleşmek zorunda kalmayacaktı. Ama o zaman bile onun gözlerinin içine nasıl bakması gerektiğinden emin değildi.

"Boku yedim," diye mırıldandı.

Yanında Micah kıkırdadı. Gray ona bir kez daha pis pis baktı ama Micah yüzünde kendini beğenmiş bir ifadeyle ona masumca baktı.

"Orada neler olduğunu bana anlatmak istemediğine emin misin?" Micah sordu.

"Meraklı piç."

"Denediği için bir erkeği suçlayamam," dedi Micah omuz silkerek. "Sanırım bu gece The House'da takılmayı seçmemem çok kötü oldu."

"Evet, bu gerçekten iyi giderdi," dedi Gray ekşiyerek. "Eminim Faith seni orada görmekten çok mutlu olurdu."

Micah kötü kötü sıırttı. "*Seni* gördüğüne tahmin ettiğimden daha fazla sevinmemiştir." "Kapa çeneni," diye mırıldandı Gray. "Bırak ölsün artık."

Bir an önce
Umarım Faith'in her şeyi yeniden anlatmak için benden daha fazla isteği yoktur."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 20

Ertesi sabah kışındaki hafif ağrıyı hissediyor olması onu ne tür çarpık, tuhaf bir kadın yapıyordu?

Faith yataktan yuvarlandı ve ayağa kalkıp gerinirken kaslarını deneysel olarak esnetti. Önceki geceyi hatırlayınca karnında sıcak bir karıncalanma hissetti. Gray vücuduna hükmediyor, onu boşaltıyordu.

Kıçına yediği her darbeyi, bunun ona nasıl hissettirdiğini, acı ve zevk arasındaki lezzetli dengeyi hatırlıyordu. Ama bundan da öte, fark etmeye başladığı bir şey vardı ki, tepkisi sadece uyaranlara değil, Gray'e de olmuştu. Aksi takdirde Brent onu aynı hızla boşaltabilirdi.

Esnedi ve banyoya doğru yürüdü, duşu açtı, tam güçte ve çok sıcaktı. On dakika sonra banyodan çıktı, başında havlu, üzerinde bir tişört ve spor şortu vardı.

Mutfağının etrafında dolanırken, en acil ikilemini düşündü: Gri.

Eğer yüz yaşına kadar yaşarsa, erkekleri asla anlayamayacaktı. Kadınların muamma olması gerekiyordu, ama erkekler? Huysuz, kara kara düşünen piçler. PMS'li bir kadın bir erkeğin yanında hiçbir şeydi. Kadınların ayda bir hormonlarının azdığı yerde, erkekler her gün kendi PMS'lerini yaşarlardı.

Onu istiyordu. Bunu onun gözlerinde, vücut dilinde görebiliyordu. Adam resmen sahip olma çılgınları atıyordu. O büyük kasların arkasından akan testosteronu düşünmek bile ürpermesine neden oluyordu.

Peki onun sorunu neydi? Ev'in koridorunda birbirlerine girdikten hemen sonra neden onu Şeytan'ın dölü gibi itip kakmıştı?

Kendine bir bardak portakal suyu doldurdu ve oturma odasına geçip kanepeye uzandı. Dudaklarını büküp bakışlarını başka yöne çevirmeden önce üç saniye boyunca televizyonun kumandasına baktı.

Televizyon izleyecek havada değildi. Yapmak istediği şey kara kara düşünmekti. Gray'le aralarındaki bu şeyi çözmek.

Ev'den uzak durması yönündeki talimatı onu kızdırmış olmalıydı ama omuz silktili. Adam haklıydı. Ve geri dönmeye hiç niyeti yoktu. Tam olarak istediği şeyi bulmuşken ve bu Ev'in sunduğu bir şey değilken neden dönsündü ki?

Hayır, şu anda tam olarak ne istediğini bildiğinden oldukça emindi. İsteddiği şey, 1.80 boyunda asık suratlı bir erkekti. Tekrar tatmak için can attığı bir adam. Ağzına almak. Vücuduna.

Kollarındaki tüyler diken diken oldu ve adamın ellerinin vücudunda, parmaklarının bacaklarının arasında olduğu anın tadını çıkarmak için gözlerini kapattı.

Nihayet. Sonunda o bulundu a adam kim oldu Güçlü.
Güçlü.

Özür dilemeyen. Sormayan bir adam. İstedğini alan.

Şimdi tek yapması gereken onu nasıl kandıracağını bulmaktı.

Kapısının çalınmasıyla irkildi. Bardağını sehpanın üzerine koymak için aceleyle öne eğildi ve ayağa fırladı.

Kapıya doğru giderken, gelenin Gray olmasını umarak nefesini tuttuğunu fark etti. Ama kapıyı açtığında, orada duran Gray değildi. Damon'dı. Seks kulübünden Damon.

Gülümsedi ve ayakkabılarının bağcıklarının parmak uçlarından sarktığı elini kaldırdı.

"Bunları geri isteyebileceğini düşündüm," dedi.

Kızardı, sonra kekeledi ve sonunda dudaklarını kapatıp gökten dev bir örsün düşüp onu durduğu yerde ezmesi için dua etti.

"İçeri girebilir miyim?" diye sordu.

"Hayır." Bunu yüksek sesle söylediği için dehşete düşerek boğazını temizledi. "Evet demek istedim. Evet, tabii ki." Geri adım attı ve kapıyı daha geniş açtı.

Onu oturma odasına götürdü. "İçecek bir şey ister misin? Meyve suyu mu, su mu?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, fazla vaktim yok."

Kadın kanepeye uzanırken, adam da onun çaprazındaki koltuğa oturdu. Ne söyleyeceğini ya da normal bir sohbeti nasıl başlatacağını bilemeden bekledi. Ne söyleyebilirdi ki zaten? *Gösteriyi beğendin mi? Kıcıma şaplak attıktan sonra koridorda Gray'e sakso çektığimi gördün mü?*

Yanaklarına kızgın bir parıltı sızdı ve yere baktı.

Ayakkabılarını yere düşürdü ve çıkan ses onun tekrar başını kaldırmasına neden oldu.

"Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim," dedi usulca.

Bakışlarını onun gözlerine kaldırdı ve orada gerçek bir endişe gördü. Hafifçe gevşedi ve ona tereddütlü bir gülümseme verdi.

"Çok naziksin Damon, ama benim için endişelenmene gerek yoktu. Ya da bunca yolu ayakkabılarımı iade etmek için gelmene. Gerçi o ayakkabıları seviyorum." Onlara özlem dolu bir bakış attı, geri aldıkları için minnettardı.

Damon kıkırdadı. "En azından bunu yapabildim. Nedense dün gecenin senin düşündüğün gibi geçtiğini sanmıyorum. Kesinlikle benim planıma göre gitmedi."

Oturduğu yerde kıkırdandı ve parmaklarını kucağında birbirine geçirdi. "Hayır, öyle olduğunu sanmıyorum," diye kabul etti. Sonra doğrudan onun yumuşak kahverengi gözlerine baktı. "Ama bu şekilde olduğu için memnunum. Bana... bana çok şey ." Daha fazla ayrıntı vermeyi reddetti ama adam anlamış görünüyordu.

Başını salladı. "Sanırım bunu biliyordum. Ama emin olmam gerekiyordu."

Tekrar uzaklara, parmaklarına baktı. "Dün gece... izledin mi?" Neden bilmek istediğinden, hangi iblisin onu sormaya ittiğinden emin değildi.

Göz ucuyla ona baktı ve ağzının köşelerinin hafifçe yukarı doğru döndüğünü gördü.

"Benim izlemek," dedi kayıtsızca. "Kimsenin zarar görmediğinden emin olmak benim işim."

"Peki sen ne düşündün?" diye sordu, başını ona daha doğrudan bakacak şekilde eğerek.

Bir an için ona düşünceli bir şekilde baktı. "Sana yabancı olmadığı çok açık. Sen bile emin değilken o senin en çok neye ihtiyacın olduğunu biliyor gibiydi. Brent seni soğuk bıraktığında ona tepki verdin."

Şaşkınlıkla nefes aldı.

Nazikçe gülümsedi. "Faith, tutkunun pençesinde kıvranan pek çok insan görüyorum. Belli ki sen öyle değildin. Belli ki hüsrana uğramış ve hayal kırıklığına uğramıştın. Eğer gizemli adamın devreye girmeseydi, her şeyi durdurmaya hazırdım. Beklediğin ya da istediğin gibi bir deneyim olmadığı açıktı."

Acı acı gülümsedi. "Bir daha geri dönmeyeceğimi söylersem kırılır mısın?"

Güldü. "Hayır. Tahmin etmem gerekirse, kulübe geri adım atarsan uğraşman gereken çok kızgın bir adam olacak."

İçinden söyleniyordu ama Damon'ın haklı olduğunu biliyordu. Gray kulübe geri dönmeye kalkışırsa çılgına dönebilirdi. Öte yandan, ilk seferki gibi tepki verirse...

Bu düşünce vücudunda lezzetli bir heyecan yarattı.

Damon ayağa kalktı, elleriyle özenle dikilmiş pantolonunu düzeltti. Kapısına beklenmedik bir şekilde geldiğinden beri ilk kez görünüşüne baktı. Para gibi görünüyordu. Zarafetin timsaliydi. Görünüşe göre bu sadece kulüpteki işi için sergilediği bir rol değildi.

"Benim gitmem gerekiyor," dedi. "Sana ayakkabılarını getirmek ve dün geceki deneyiminden sonra nasıl olduğunu görmek istedim."

O da ayağa kalktı ve gülümsedi. "Teşekkürler Damon. Minnettarım."

"Beni haberdar et, tamam mı? Aramanızın sizin için nasıl gittiğini bana

bildirin." "Peki, tamam, elbette. E-postanı aldım."

Eğildi, dirseğini avucunun içine aldı ve yanağından öptü. Sonra kapıya yöneldi ve onu orada biraz şaşkın bir halde bıraktı.

Adam kapıyı arkasından kapatırken içini çekti. Sonra kanepeye uzandı ve nefesini sarkan bir balon gibi dışarı verdi.

Neden Damon'dan etkilenmiyordu ki? Adam onun istediği şeylere yeterince açık görünüyordu. Hatta onu başka bir erkeği emerken bile izlemişti ve açıklanamaz bir nedenden ötürü bu onu ürkütmemişti. Garip bir şekilde onu

Gizli bir seks manyağı olduğunu kim bilebilirdi? Tamam, manyak değil. Halka açık bir eylemde bulunması onu nemfoman statüsüne düşürmüyordu. Onun için şaşırtıcı olan, dün gece tanık olduğu çeşitli senaryolara verdiği tepkiydi.

Kendisi gibi bir kızı dehşete düşürmesi gereken şeyler görmüştü. Bunun yerine, içinde yeni bir uyanışla, soluksuz bir merakla izlemişti. Ama. Meşhur "*ama*" kelimesi ortaya çıktı. Onları bu kadar klinik bir şekilde deneyimlemek istediğinden emin değildi. Ucube gösterisindeki bir sergi gibi.

Kulüp çok aydınlatıcı olsa da onun asıl istediği bu değildi. İsteddiği şey benzer bir yolculuğa çıkmaktı ama bu yolculuğun gerçek olmasını istiyordu. Seyirciler için uydurulmuş bir gösteri değil. Ve her ihtiyacıyla ilgilenecek bir erkek istiyordu.

Gray gibi bir adam.

Kaç dairenin içinde dönerse dönsün, her zaman tüm mücadelelerinin merkez noktasına geri dönüyordu: Gri.

Gray'in pek çok açıdan uygun olduğu ona çok açık görünüyordu. Tek sorun, adamın aynı fikirde görünmemesiydi. Ona karşı duyduğu çekimle çok fazla mücadele ediyordu. Neden? Bunu o da bilmiyordu. Ama birdenbire bunu öğrenmeye çok kararlı hale geldi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 21

Dışarı çıkmak tahmin ettiğinden daha sinir bozucu olmuştu. Eğer Faith kararlıysa, Gray daha da kararlıydı. Yani ondan uzak durmaya kararlıydı.

Damon'ın ziyaretinden kısa bir süre sonra onun dairesine gitmişti. Evde olduğunu çok iyi bildiği halde kapıyı açmamıştı. Korkak herif.

Daha sonra, Gray'in Micah ve diğerleriyle bir araya geleceğini öğrendiğinde Cattleman'a gitmişti. Ancak oraya vardığında Gray aceleyle geri çekilmiş, unuttuğu bir randevuyla ilgili bir şeyler mırıldanmıştı. Micah ise dikkatle ona bakmış, yaptıklarının en azından bir kısmını bildiğinden şüphe duymayacağı kadar derinlemesine incelemişti.

Lanet olsun. En azından artık Gray'in arabasını dairesine nasıl geri getirdiğini biliyordu. En azından Connor'dan onunla gitmesini istememişti. Bu yüzden onu öldürmek zorunda kalabilirdi.

Faith sonunda kalıp Nathan, Connor ve Micah'yla birkaç kadeh bir şey içti çünkü Gray'in peşinden gitmesi oldukça şüpheli görünenecekti. Bu yüzden Gray'i aramaya hiç gelmemiş gibi etrafta dolandı.

Ve Micah bütün gece boyunca sanki bütün sırlarını kafasından söküp almaya çalışıyormuş gibi onu izlemişti. Sonunda oradan ayrıldığında, yeterince hızlı çıkamamıştı.

Pazar günü de aynıydı. Gray'in dairesine erkenden gitti. Adam kapıyı açmadı. Bu oldukça aptalcaydı ve gerçekten sinirlerini bozuyordu. Öğleden sonra onun evden çıktığını gördü ve onu takip etmek istedi ama bunun ne kadar sapıkça bir davranış olacağını düşündü.

Ertesi sabah onu işte yakalayacaktı. Ondan sonsuza kadar kaçamazdı.

Pazartesi sabahı erkenden ofiste olmaya özen gösterdi. Kahve yapıldı, çörekler hazırlandı ve Gray'in ortaya çıkmasını bekledi.

Micah'la birlikte içeri girdi ve onun bakışlarıyla hiç karşılaşmadı. Micah bir fincan kahve alıp ağzını çörekle doldurmaktan çok mutluydu. Ama Gray, Micah'yı geride bırakarak ofisine çekildi.

Dudaklarını sertçe bükerek Gray için bir fincan kahve doldurdu, bir çörek kaptı ve ofisine doğru yola koyuldu. Eğer onu dışarıda bıraktıysa, Tanrı yardımcısı olsun, kapıyı kırması için birini gönderecekti.

Kilitli değildi ama yine de elleri doluyken kapıya yönelmesi zor oldu. Dirsekleyerek içeri girdiğinde Gray masasından başını kaldırdı.

"Ne yapmaya çalışıyorsun, kendini yakmaya mı?" diye bağırdı adam, kızın titreyen parmaklarından kahveyi almak için koştururken.

Elindeki çöreği masanın üzerine bıraktı ve ona ters ters baktı. "İyi davranıyordum. Arkadaşça. Bilirsin, sosyal. Senin için söyleyemeyeceğim bir şey."

Sertçe yutkundu ve yorgun bir iç geçirdi. "Bak Faith, en iyisi... en iyisi Cuma gecesi olanları unutmamız. Çizgiyi o şekilde aştığım için ne kadar üzgün olduğumu anlatamam."

Gözlerini kıstı ve bir elini kalçasına koydu. "Ben ."

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Sen ne değilsin?"

"Üzgün değilim," dedi dişlerini sıkarak. İki avucunu da adamın masasına koydu ve göz göze gelene kadar eğildi. "Olmamış gibi davranman bunu doğru yapmaz. Bu oldu Gray ve ben bunu unutmaktan daha fazlasını konuşmak istiyorum. Bunu unutamam."

Eliyle onun çenesini kavradı. "Faith, bırak gitsin. Lütfen. Bunu tekrar konuşmamızın bize hiçbir yararı olmaz. Sana bir ders vermek istedim. Orada olman fikri hoşuma gitmedi. Sen tatlı bir kızsın. Senden çok hoşlanıyorum. Umarım bir daha geri dönmezsin. Orayı sevmemen gerekiyordu."

Alevler boynunu kavurdu, ta ki kafası kaynayıp patlamakla tehdit edene kadar.

Tatlı kız. Bir ders ver. Senden çok hoşlanıyorum. Tüm bu saçmalıklar da neyin nesiydi?

Konuşmaya çalıştı ama ağzından hiçbir şey çıkmadı. Dürüst olmak gerekirse, tutarlı ya da tutarsız bir cümle kuramayacak kadar kızgındı.

Sonunda ellerini havaya kaldırdı ve ofisten hışımla çıkmadan önce *bir arrggg* sesi çıkardı. Ön tarafa geri döndüğünde öfkeden kuduruyordu. Micah ona bakar bakmaz hızla kaçtı. Akıllı adam.

Adam dışarı çıktığında, nadiren yaptığı bir şeyi yaptı. Ofisinin kapısını kapattı, kimseye içeri girmemesi için açık bir işaret verdi. Pop için çalışmaya başladığından beri bu tür sert önlemlere başvurduğu zamanlar bir elin parmaklarını geçmezdi. Şimdi kesinlikle gerekli bir zaman olarak nitelendiriliyordu.

Çörekleri çöpe attı ve kahveyi giderden aşağı döktü, onu kızdıranın diğerleri olmadığına aldırmadı. Ama tıpkı Gray gibi onun gazabına uğrayacaklardı.

Oflaması bittiğinde döner koltuğuna yığıldı ve bakışlarını tavana çevirdi.

Bir tatile ihtiyacı vardı. Bir molaya. Bir şeylere. Annesinin onu içmeye zorlaması, müstehcen bir seks kulübüne girmesi ve Gray'in onu çıldırtması arasında, beyaz takım elbiselilerin beni seviyorum ceketıyla gelip onu süngerli bir hücreye götürmesine hazırды.

Kaçmak hiç aklından geçen bir şey değildi. Hayatı boyunca, beceriksiz bir anneye ve onun birçok kötü alışkanlığına destek olmak anlamına gelse bile, buna bağlı kalmıştı. Hayır, Faith pes eden biri değildi. İçinde çok fazla çalışma ahlakı vardı. Herhangi bir şeyden kaçmaya en çok yaklaştığı zaman, annesinin aşırı dozdan öldüğü ve babasıyla Connor'ın gelip onu da yanlarında sürükledikleri zamandı.

Ama şimdi? Son birkaç haftadır hayatı haline gelen delilikten uzaklaşmak son derece cazipti. Belki de biraz tatil yapmak için babasına başvurmalıydı. Babasının bunu hemen kabul edeceğini biliyordu, çünkü o hiç tatil yapmamıştı.

"Aşırı tepki vermeyi bırak," diye mırıldandı.

Yine de bir tatil kulağa çok hoş geliyordu. Bunu kesinlikle düşünmek zorundaydı.

Kapısında temkinli bir tıkırtı duyuldu ve öfkesini riske atan cesur aptalın kim olduğunu merak ederek o yöne doğru baktı.

Nathan kafasını kapıdan içeri uzattı ve soru dolu gözlerle ona baktı. "Günaydın, Faith. Sadece iyi olup olmadığını görmek istedim."

"PMS," dedi, bunun onun ters yöne gitmesini sağlayacak garantili tek şey olduğunu biliyordu. Ve haklıydı da. Yeterince hızlı çıkamadı.

Adam kapıyı bir nanosaniye içinde kapattığında kıkırdadı. Erkekler çok korkaktı.

"Faith'i kızdıracak ne yaptın lan sen? Onun hedonistik zevk gecesine dalmak dışında," dedi Micah, Gray'le birlikte Micah'nın arabasına binerken.

bir işe gitmek için kamyon.

Micah torpido gözünü karıştırdı ve bir paket sigara çıkardı. Park yerinden geri geri çıkarken çakmağını çaktı, sonra derin derin içine çekti ve kısa bir süre için gözlerini kapattı.

"Sanırım henüz pes etmemişsin," diye gözlemledi Gray.

Micah camını araladı ve küllerini savurdu. "Soruma cevap verecek misin?" diye sordu Gray'in sözlerini duymazdan gelerek.

Gray iç çekti. "Ondan kaçıyorum ve görünüşe göre bu onu ." "Nedenini hayal bile edemiyorum," dedi Micah kuru bir sesle.

"En iyisi bu."

Micah sigarasından uzun bir nefes çekti ve kederle parlayan ucuna baktı. "Lanet şeyler beni öldürecek, ama işte sigara içerek çok uzun yıllar geçirdim. Bu alışkanlıktan kurtulmak çok zor."

"Neden istifa ettin?" Gray merakla sordu.

"İşi mi yoksa sigarayı mı?" Micah şaka yaptı. Gray güldü.

Micah'nın ifadesi ciddileşti. "Bu kadarı yeter."

Gray bir an için Micah'nın yüz ifadesinde derin bir hüznün okuduğuna yemin edebilirdi. Micah sigarayı pencereden dışarı fırlattı ve hemen bir başkasına uzandı. Çakmakla oynarken parmakları titriyordu. Gray "yeteri kadar" içtiğinden çok daha fazlası olduğunu hissetti ama Micah daha fazla açıklama yapmaya meyilli görünmediği için merak etmek istemedi.

Micah izmariti camdan dışarı fırlatıp Gray'e bakmadan önce birkaç dakika boyunca sessizce yol aldılar.

"Ondan sonsuza kadar kaçamazsın, biliyorsun. O zaten bundan daha iyisini hak ediyor."

Gray yanıt vermedi, ama o zaman ne diyebilirdi ki?

Faith ofisinin kapısının tıklandığını duyunca iç çekti. Cevap vermeyince kapı açıldı ve Nathan belli belirsiz başını uzattı. "İçeri girmek güvenli mi?" diye sordu.

"Hayır dersem gidecek misin?"

"Hayır, bir iyiliğe ihtiyacım var," dedi ona sevimli bir sırıtış atarak.

"Ya gerçekten cesursun ya da gerçekten aptal," diye mırıldandı.

Odanın içine doğru ilerlerken sırıtışı daha da büyüdü. "Annem her zaman onun en zeki çocuğu olduğumu söylerdi."

"Kardeşlerin özellikle aptal mıydı?" diye sordu kuru bir sesle.

Yaralı bir ifade takındı ve göğsünü sıktı. Masasının önündeki sandalyeye çöktü, hâlâ ölümcül bir darbe almış gibi göğsünü tutuyordu.

"İyilik nedir?" diye sordu teslimiyetle.

Şaşkınlıkla adamın yanakları karardı. Kaşlarını kaldırdı, onun tepkisi ilgisini çekmişti.

"Kulağımı deldirmek için benimle gelir misin diye merak ettim," diye mırıldandı.

Ağzı açık kaldı ve kahkahası boğazında düğümlendi. "Yaptıracak mısın? Gerçekten mi?"

Kıpırdandı ve sol kulağını ovuşturdu. "Evet, sanırım öyle. Ama nereye gideceğimi bilmiyorum. Kendimi aptal gibi hissetmeyeceğim bir yere değil.

Her neyse."

"Tam yerini biliyorum," dedi telefona uzanırken. "Seni saçımı yaptırdığım yere götürebilirim ve Julie'nin kulağını delmesine izin verebilirim. Oradaki kızlar seni çok sevecektir."

"Kızlar mı?" Gözle görülür bir şekilde canlandı.

Güldü. "Evet, burası kızlara göre bir yer."

Kesinlikle ilgilenmiş görünüyordu ama sonra kaşlarını çattı. "Nereye gittiğimizi kimseye söylemeyeceksin, değil mi?"

Kıkırdadı. "Bana bir iyilik borçlusun ama hayır, kimseye söylemeyeceğim. Belki seni birkaç bronzlaşma seansına yazdırabilirim, böylece kafan da vücudunun geri kalanına yetişir." Bakışlarının adamın bronzlaşmış kollarında takdirle gezinmesine izin verdi. Sonra uzandı ve bir elini kel kafasında gezdirdi.

Kaşlarını çattı. "Beni metroseksüel bir hanım evladına dönüştürmüyorsun."

Omuzları neşeyle sarsıldı. "bile geçirme. Spa deneyiminden hoşlanmaman çok kötü. Julie de çok iyi masaj yapar."

"Masaj mı?"

"Evet, ama soyunman gerekecek." Sırıışını bastırmak için dudağını ısırdı.

"Orada başka çıplak kadınlar da var mı?" diye sordu.

Savaşı kaybetti ve kıs kıs güldü.

"Giderken soyunuyor musun?" Nathan sanki bu fikir yeni aklına gelmiş gibi sordu.

Kadın homurdandı. "Sanki sana

söyleyecekmişim gibi." "Hadi, Faith.

Adama bir kemik ver."

Sırıttı. "Julie'yi aramamı ve sana eksiksiz bir paket ayarlamasını ister misin?"

Ona şüpheyle baktı. "Bu konuda pek emin değilim. Eğer bu olay ortaya çıkarsa, penisim Erkek Adamlar Birliği tarafından iptal edilebilir."

Faith gözlerini devirdi. "Bu kadar korkak olma. Kim öğrenecek ki? Muhteşem bir kadının seni yarım saat boyunca hissetmesinden daha kötüsünü yapabilirsin."

"Muhteşem mi?"

"Fikrini mi değiştirdin?" diye alay etti.

"Ve bu konuda kimseye tek kelime etmeyeceğine yemin edeceksin." İki parmağını kaldırdı. "Yemin et."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 22

Bütün gece bunu düşünmüştü. Aslında spa'da oturmuş Nathan'ı beklerken aklına gelmişti ve fikir bir kez ortaya çıktıktan sonra onu aklından çıkaramamıştı. İşe yaraması gerektiğine dair kendini beğenmiş güveni ile birlikte tüm ayrıntılarıyla ortaya çıkmıştı. Mükemmeldi.

Ertesi gün burada oturmuş, herkesin ofisten çıkmasını bekliyor, böylece Pop'un yedek anahtarını Gray'in dairesine gizlice sokabiliyordu.

Tabii ki Connor ana konferans salonunda bir müşteri toplantısı düzenlemek için bugünü seçmişti. Saatine baktı, Gray'in şimdiki iş sahasında işi bitmeden önce onun dairesine girebilmek için kısıtlı zamanı olduğunu biliyordu.

Koridordaki seslerin mırıltısını duyduğunda rahat bir nefes aldı. Birkaç saniye sonra Connor ve görüştüğü üç müşteri ofisinin önünden geçti. Connor'ın döndüğünü duyana kadar sandalyesinde kıpırdanarak oturdu.

"Hey," dedi kafasını kapısından içeri sokarken. "Kalmak zorunda değildin."

Parlak bir şekilde gülümsedi. "Oh, sorun değil. gereken birkaç iş var. Birkaç dakika içinde ayrılmayı

planlıyorum." "Beklememi ister

misin?" diye teklif etti.

Kadın elini sallayarak onu uzaklaştırdı. "Hayır, sen git. Nathan ve Micah sizi Cattleman's'da bekliyor."

"Yarın görüşürüz o zaman," dedi dışarı çıkmadan önce.

Onun gittiğinden emin olana kadar bekledi ve sonra aceleyle Pop'un ofisine geri döndü. Üzerinde Gray'in daire numarasının yazılı olduğu çekmeceye gelene kadar tüm yedekleri sakladığı çekmeceyi karıştırdı. Zafer kazanmışçasına onu avuçladı ve çantasını almak için ofisine geri döndü.

Dışarı çıkarken cep telefonunu çıkardı ve Micah'nın numarasını tuşladı.

Micah telefonu açtığında, "Selam tatlı şey," dedi. "Nathan'la birlikte misin?" diye sordu.

"Evet, neden?"

"Konuştuğunun ben olduğumu anlamasın," demek için acele etti.

Adam durakladı. Ses tonu ciddileşti. "Neler oluyor?"

"Bir iyiliğe ihtiyacım var," dedi. "Sorgusuz sualsiz bir iyilik." "Uh, tamam."

"Nathan'ı bırakıp benimle Gray'in dairesinde buluşabilir misin?" "Hemen geliyorum," dedi.

Rahatlayarak iç çekti. "Teşekkür ederim. Yakında görüşürüz."

Telefonunu kapattı, adamın istediği gibi davrandığı ve hiçbir soru sormadığı için minnettardı. Gerçi onu gördüğünde bir sürü soru sormayacak değildi ama en azından Nathan'ın önünde bunu belli etmemişti.

Doğruca eve gitti ve kendi yerine park etti. Gray'in boş park yerine ihtiyatla baktı ve olması gerektiği gibi yarım saat daha işte bağlı kalmasını umdu.

Arabasında oturmuş, parmaklarını direksiyona vuruyordu, ta ki Micah'nın arabayı birkaç sıra aşağıya çekip park ettiğini görene kadar. Gray'in anahtarı elinde, arabadan indi ve Micah'yı karşılamak için acele etti.

"Hey, bebeğim, neler oluyor?" diye sordu kız yaklaşırken. Alnı endişeyle kıvrılmıştı.

Elini tuttu ve onu Gray'in kapısına doğru çekti. "Dairesine girdiğimizde sana söyleyeceğim."

"Oooh, haneye . Nasıl eğleneceğini biliyorsun, kızım."

Güldü. Deli. Kapıya vardıklarında anahtarı uzattı. "Anahtarınız varsa haneye tecavüz sayılmaz."

"Sinsi. Daha da iyi."

Anahtarı kilide sokarken çantasının askısını omzuna attı. Birkaç saniye sonra Micah'yla birlikte karanlık içeriye girdiler ve Micah kapıyı arkalarından kapatıp kilitledi.

"Tamam, bebek surat, içerideyiz. Şimdi bana hapisane hücrelerini ne için riske attığımı söyleyecek misin?"

Sinirli bir şekilde yutkundu ve çantasının askısıyla oynadı. "Beni Gray'in yatağına bağlamanı istiyorum. Çıplak olarak." Micah'nın cevabını beklerken gerildi. Uzun süre beklemesi gerekmedi.

Ağzı açık kaldı. "Vay be. Bekle bir saniye. Benden *ne* yapmamı istiyorsun?" "Beni duydun," diye mırıldandı.

"Hoo boy." Elini alnındaki saçların arasından geçirdi ve parmakları asi saçlarının arasına girene kadar geriye doğru itti. "Faith, tatlım, ne yaptığını bildiğinden emin misin?"

Panik omurgasını sararken saatini kontrol etti. "Bak Micah, beni yatağa bağlarken koltukta psikiyatristçilik oynayabilir misin? Zamanım tükeniyor. Yakında eve dönecek ve seni burada bulmamasını tercih ederim."

Micah, "Bu ikimiz için de geçerli," diye mırıldandı. İç çekti. "Önden buyurun."

Koridorda ilerledi ve onun yatak odasının açık kapısında durakladı. İçeriye baktığında yatağın kendi yatağıyla aynı model olduğunu görünce rahatladı. Babasının tüm daireleri benzer şekilde döşediğini umuyordu. Eğer Gray'in yatağı olmasaydı, büyük bir doğaçlama yapmak zorunda kalacaktı.

Micah'a içeri girmesini işaret etti ve yüzünü ona döndü. "Bunun garip olduğunu biliyorum ama Nathan'a sormadım. O çok fazla kardeş gibi, bilirsin, Connor gibi. Ama sen... en azından bana küçük bir kız kardeş gibi değil de bir kadınmışım gibi bakıyorsun."

Tek kaşını kaldırdı.

Ona "*lütfen*" der gibi baktı. "Kıçıma baktığını görüyorum," dedi. "Erkek arkadaşlarımdan en azından birinin beni ya da en azından kıçımı çekici bulduğunu bilmek güzel."

Güldü. "Sanırım bu girişimin ödülü seni çıplak görmek olacak. En azından bir fantezimi listemden silebilirim."

Kıkırdayarak çantasını omzundan çıkardı ve bir gece önce satın aldığı ipi çıkardı. İpi Micah'ya doğru uzattı ve Micah giysilerini çıkarmaya başlarken ipi çözdü.

"Biliyorsun," dedi. "Eğer bu adamın dikkatini çekmek istiyorsan, ki tüm bunların arkasında yatan nedenin bu olduğunu varsayıyorum, kendini onun yatağına bağlamaktan daha az sert önlemler düşünebilirim."

Sütyeninin kopçasına uzanırken elleri durakladı. "İşte, izin ver,"

diye teklif etti.

Kancaları açarken parmakları kadının sırtında gezindi ve kadın koluyla göğüslerinin üzerindeki kapları tuttu. Hâlâ iç çamaşırlarıyla yatağa doğru yürüdü.

"Bana bir şey söyle, Micah. Eğer yatak odana girsen ve yatağına bağlı çıplak bir kadın bulsan ne düşünürdün?"

"Geçmiş yaşamımda çok iyi bir çocuk olduğumu mu?"

Başını iki yana salladı. "Demek istediğim, bir kadın bağlı, çıplak, kendini bir erkeğe sunuyor - bu açık bir işaret. Kadın onun istediği gibi davranabilir. Kontrol ondadır."

Gözleri uzun bir an için birleşti ve kadın bir uyarılma çekirdeği, saf, ilkel bir erkek kıvılcımı gördü. Evet, onun neden bahsettiğini anlamıştı.

"Ev'de ne oldu, Faith?" diye sordu yumuşak bir sesle. "Oraya ne aramaya gittin?"

Adamın bakışlarının yoğunluğu karşısında ürperdi. Sonra yatağa tırmanarak sütyeninin yere düşmesine izin verdi. Adamın kendisine baktığını hissetti ve kendini garip ve savunmasız hissetti. Derin bir nefes alarak külotuna uzandı ve bacaklarından aşağı kaydırıldı.

Başını kaldırıp baktığında Micah'nın elinde halatla başında dikildiğini gördü. Gözlerinde garip bir ateş vardı, sanki onu ilk kez görüyormuş gibiydi. "The

House'da ne oldu?" diye tekrarladı.

Sesinde güçlü bir emir vardı. Baş döndürücü bir his uyandırdı ve farkındalık tenini diken diken etti.

"Bir şey aramaya gittim," diye fısıldadı. "İstediğim bir şeyi. Gray'i buldum."

Micah onun ellerinden birini tuttu ve kolunu başının üzerine çekti. İpi bileğinin etrafından doladı ve yatak başlığına bağladı.

"Peki ne istiyorsun?"

Sesi, tereyağı yumuşaklığında, vücudunun üzerinde süzüldü, garip savunmasızlığı ortadan kaldırdı ve yerine belirsiz bir uyarılma bıraktı.

Adam yatağın etrafında dolaşp diğer kolunu tutarken dudaklarını yaladı.

"Bekliyorum," dedi diğer elini tutarken.

"Kontrol," dedi basitçe. "Bir erkeğin hakimiyeti."

Micah'nın nefesini içine çektiğini duydu. Sessizlik içinde elini bacağından aşağı kaydırıp ve ayak bileğine bir ip doladı.

"Beni şaşırtıyorsun Faith," dedi sonunda, diğer kıza doğru ilerlediğinde. Bacak.

Bacakları tamamen ayrılana kadar hafifçe çekti. Onun kedi oldu ve utanç içinde gözlerini kapattı. Ne kadar tahrik olduğunu görecekti.

"Faith, bana bak," diye emretti.

Adam yatağın kenarına doğru yürürken gözlerini açtı. Adamın kot pantolonundaki şişkinliği görebiliyordu. Parmakları, tüy gibi hafif, karnının üzerinde dans etti, sonra göğüslerine doğru yükseldi. Adam yumuşak tümseğini avucunun içine alıp başparmağını kabarık meme ucunda gezdirmeden önce dokunuşu onu bir anlığına terk etti.

Ürperdi ve vücudunu kamburlaştırdı. Onun nesi vardı böyle? "Baskın bir erkek istediğini bilmiyordum," diye mırıldandı. "Bir erkek böyle tatlı bir teslimiyete sahip olmak için çıldırırdı."

Çaresizce ona baktı, kafası karışmıştı, tahrik olmuştu ve adamın karanlık gözlerinde gördüğü vaatleri merak ediyordu. Adam eğildi, ağzı göbeğinin üzerinde gezinene kadar ona doğru eğildi. Sonra dudaklarını göbeğine bastırıp ve dilini sığ gırlarının etrafında erotik bir şekilde gezdirdi.

Tüyleri diken diken oldu ve boynuna çarpana kadar vücudunda dolaştı. "Burada kalmak zorunda değilsin," dedi.

Parmak uçları bacaklarının arasındaki bukle yuvasına değene kadar elini karnından aşağı, leğen kemiğine doğru gezdirdi.

"Benimle eve gelebilirsin. Sana istediğini verebilirim, Faith."

Parmakları ıslaklığının içine kaydılar ve kasıklarında yankılanan şaşkın bir zevk sarsıntısıyla haykırdılar. Baştan çıkmıştı. Kolay yolu seçmeye çok meyilliydi. Gray ondan kaçıyorlardı. Bu adam öyle değildi. Micah onu istiyordu, *onun* ne istediğini anlıyor gibiydi. Akıllı bir hayli karışık olsa da, vücudu Micah'ın teklifini kabul etme konusunda herhangi bir çekince duymuyordu gibiydi.

Ama Gray onu çağırıyordu. Sadece cinsel bir seviyeden daha fazlası. Eğer mesele sadece seks olsaydı, evet, bu çılgın planı unutabilir ve hemen şimdi Micah'yla eve gidebilirdi. Ama bundan daha fazlası vardı.

Tam olarak anlayamadığı duygusal bir düzeyde Gray'e çekilmişti.

Micah'ın parmağı klitorisinin etrafında tembelce yuvarlandı. İyi hissettirdi. Vücudu tepki verdi ama sadece bulacağı fiziksel rahatlama için bunu kabul edemezdi.

"Yapamam," diye fısıldadı. "Belki Gray beni dairesinden atar. Belki de teklif ettiğim şeyi istemeyecek ve belki de ihtiyacım olanı bana veremeyecek. Ama bunu öğrenmek zorundayım."

Micah eğildi ve parmakları onun tatlı noktasını bulduğu anda meme ucunu ağzına çekti. Boşalacaktı. Kalçalarını yuvarladı, imkânsız, sinirli gerginlikten kurtulmayı istiyor, buna ihtiyaç duyuyordu.

Tam patlamak üzereyken adam geri çekildi ve onu ihtiyaçtan sızlar halde bıraktı. Sonra dudaklarını onunkilere götürdü ve onu usulca öptü.

"Eğer seni evinden atarsa, o lanet olası bir aptaldır."

Kadın düzensiz nefes alışını kontrol etmeye çalışırken parmağıyla yanağına dokundu.

"Umarım istediğin şeyi bulursun," dedi. "Ama bulamazsan, beni nerede bulacağını biliyorsun."

Arkasına bile bakmadan yatak odasından çıktı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2C

G ray şantiyeden ayrıldı, gün bittiği ve dairesine çekilebileceği için mutluydu. Faith'i görme şansının olmadığı yere.

Onu çıldırtıyordu. Zamanın yarısında onun kokusunu alabiliyordu ve kadın ona bir mil bile yaklaşmıyordu. Elleri bağlı, kırbaçlama taburesinin üzerinde, kıcı davetkâr bir şekilde havada duran görüntüleri aklından çıkmıyordu.

Dostum, bu pozisyon onu pek çok yönden cezbediyordu. Onun amını ya da götünü sikebilirdi. İkisi de açık ve erişilebilirdi. Çıplak yanaklarına pembe bir allıkla kızarana kadar şaplak atabilirdi.

Kontrolün kendisinde olduğu bir düzine senaryo hayal edebilirdi ama oraya gitmeyecekti. Bir kadının lanet olası Tinkertoy'u olmak istemiyordu.

Arabasını park yerine çekti ve hem Faith'in hem de Micah'nın evde olduğunu fark etti. Dışarı çıktı ve kapısına doğru yöneldi, sıcak bir duş ve soğuk bir bira için hazırды.

İçeri girdi ve anahtarları barın üzerine fırlattı. Koridorda ilerlerken ensesindeki tüyler diken diken oldu. Yatak odasına girerken elini ensesine koydu ve ovuşturdu.

Başını kaldırıp Faith'i yatağında yatarken gördüğünde neredeyse ayakları takılıp düşecekti. Çıplaktı. Yatağına bağlı. Ne oluyor lan?

Yarı kapalı gözlerle ona baktı. Yüz ifadesi gerginlik ve uyarılmışlığın bir karışımıydı. O anda, her bir zerresi

kasıklarına doğru yönlendirildiğini hissetti. Aleti, yarın bir sürtünme sorunu yaşayacağından emin olana kadar kot pantolonunun üzerinde kabardı.

Sonunda ayaklarını düzene soktu ve bacaklarının arasındaki ağır şişkinliği gizlemek için ellerini ceplerine sokarak öne doğru bir adım attı.

"Burada ne arıyorsun?" diye sordu, sonra da yılın en bariz sorusu olması gereken soruyu sorduğu için kendini tam bir aptal gibi hissetti. Kadınlar, bu durumdan ne istedikleri hakkında iyi bir fikirleri olmadan soyunup kendilerini bir erkeğin yatağına bağlamazlardı.

Dudaklarını ıslattı, dilinin pembe ucu dışarı fırladı. Aletinin üzerindeki o dili, etini saran tatlı dudaklarını ve boğazından aşağı boşaldığında nasıl hissettiğini hatırladıkça neredeyse inliyordu.

Ellerini ceplerinden çıkardı ve parmaklarını ileri geri oynattı. Ona dokunmak istiyordu. Tadına bakmak. Onu becermek. Her şeyden çok, kot pantolonunu çıkarıp bedeniyle ve ruhuyla onun içine dalmak istiyordu. Onun sıvı sıcaklığında kendini kaybetmek.

Titremesini kontrol etmek için parmaklarını avuçlarının

içine kıvırdı. "Dokun bana," diye fısıldadı. "Lütfen."

ona bakıyordu, alt dudağı dolgun ve sanki ısırılmış gibi şişmişti. Bunun yerine sanki biri ağzını harap etmiş gibi görünüyordu. Bu ona, adamın seks kulübünde kızın ağzını duvara dayayıp siktikten sonraki halini hatırlattı. Tamamen öpülebilir görünüyordu.

Onun yanındaki yatağı uzandı ve dudaklarını onunkilere değdirmek için eğildi. Kadın onun ilerleyişini açlıkla karşıladı, açtı, kabul ediyordu, onu daha da davet ediyordu.

Dili onunkinin üzerinde gezindi ve tatlı tadını göğsüne gömdü. Ona doğru uzandı, öpücüğünü derinleştirirken eli kalçasının kıvrımıyla buluştu. Nefes alamıyordu. Ciğerleri oksijen için çığlık atıyordu ama kendini onun erimiş dokunuşundan ayıramıyordu.

Bir dokunuş, bir okşayış, parmakları onun teninde dans etti, göğsünün hafifçe kabardığını hissedene kadar vücudunu yukarı kaldırdı. Ağzını onunkinden ayırdı ve ikisi de nefese kaldı. Ağzı tekrar onunkinin üzerine eğildi, özünü derinlemesine içti.

Dudakları kızın ağzının köşesine kaydı ve sonra çenesinden aşağı doğru bir çizgi halinde öptü, nefesleri hırıltılı, düzensiz patlamalar halinde geliyordu. Küçük, etli kulak memesi onu cezbetti. Dişlerinin arasında emdi.

Kadın inledi ve onun altında huzursuzca kıvrıldı. Adam önce yaladı, sonra dilini kulağının kabuğunun etrafında döndürdü. Onun kendisine karşı titrediğini hissetti ve soğuk yumruların yükselip tenini büzüştürdüğünü gördü.

Tüyleri diken diken olan bir çizgiyi göğüslerine kadar takip etti. Uzun bir süre sadece mercan tepelerine baktı. Meme uçları mükemmeldi. Çok sivri değillerdi. Yumuşak, kadifemsi ve yuvarlaktı. Onları tatmak istiyordu. Hem de çok istiyordu.

Birini yaladı, dilinin ipeksi ucun üzerinde gezinmesine izin verdi. Kadın irkildi ve adam diğerine dönerek lezzetli bir ikrammış gibi yalamaya başladı. Sonra dişleriyle memeyi sıyırdı, hafif bir acı hissetmesine yetecek kadar baskı uyguladı.

Kadın derin bir memnuniyet sesi çıkardı ve adam onun tenine gülümsedi.

Karnının yumuşak derisini okşadı, sonra daha aşağı inerek amının kıvrımlarını okşadı ve büktü. Kıvrımlarına doğru ilerledi, nemli eti parmaklarıyla yaydı.

Orta parmağıyla klitorisini fiskeledi ve yuvarladı. Dudaklarından tatlı iç çekişler fısıldanıyordu. Narin, tıpkı onun gibi. Erkeklerin takdirini kazanacak bir sestir bu. Sırf kadının çıkardığı minnettar sesleri dinleyebilmek için ona daha fazla zevk vermek istiyordu.

Parmağını daha aşağı kaydırды, girişinin etrafında daireler çizdi, dışarıda bir yol işaretledi, alay etti, henüz yerine getirilmemiş bir sözü ima etti.

Kadın ona doğru eğildi, göğsünden bir memnuniyet iniltisi yükseldi. Bunun üzerine adam parmağını içine soktu ve kadın neredeyse yataktan fırlayacaktı.

Kadının iç duvarları kasılırken ve parmağını sıkarken inledi. Islak bir şekilde ona yapışmışlardı, çok sıkı. Sıcak ipek. Aletini çevrelediğini hayal ederken gözlerini kapattı.

"Hayır, henüz değil," diye inledi.

Ona bakmak için gözlerini açtı. Başını arkaya atmış, bal sarısı saçları yastığın üzerine dökülüyordu. Bacaklarındaki ve kasıklarındaki kaslar titriyor ve kasılıyordu. Orgazma çok yaklaşmıştı. Neden durmak istiyordu?

"İstiyorum," diye nefes nefese kaldı. "Geçen gece yaptığın gibi bana şaplak atmanı istiyorum. Beni bağlamayı ve kontrolü ele almanı istiyorum. Sonra-"

Bitirmesine asla izin vermedi. Aniden ayağa kalktı ve aralarına en az bir adım mesafe koydu. Bir öfke dalgası suratının ortasına çarptı.

Şaşkınlıkla ona baktı, gözleri tatmin edilmemiş bir ihtiyaçla parlıyordu. "Sorun ne?" diye sordu. "Neden durdun?"

Nefesinin altından küfretti, bu oyuna kapıldığı için buradan krallığa kadar kışını tekmeledi.

"Dur tahmin edeyim. Bütün senaryoyu hazırladın. Önce seninle oynamamı istiyorsun. Seni biraz heyecanlandırmamı. Kölene efendilik taslamamı. Sonra kışına şaplak atmamı ve seni anlamsızca becermemi istiyorsun."

Bu kabalık karşısında yüzünü buruşturdu ama bu kadar kel olduğu için suçluluk duymuyordu. Yavaşça başını salladı.

"Bu çok mu kötü?" diye fısıldadı. "Yani, eğer beni istemiyorsan, söyle gitsin. Birbirimize bağlandığımızı, kimyamızın uyuştüğünü sanmıştım."

Kimya mı? Tüm Houston bölgesine elektrik sağlayabilecek kadar cinsel enerjileri vardı.

Bir elini başının üzerinde ovuşturdu ve bakışlarını göğüslerinin sivri uçlarından uzak tutmak ya da amının ince sarı buklelerine indirmek için gerçekten çok uğraştı. Açılmış bacaklarının arasında pembe etinin bir ipucunu görebiliyordu ve bu onda dilini kıvrımların üzerinde gezdirmeye, onu tatma isteği uyandırdı.

"Faith, ne istediğini sanıyorsun..." Elinden geldiğince nazik bir şekilde başladı. "Bence kendini kandırıyorsun."

Yanakları kızarmıştı ve adam onu kızdığını anlayabiliyordu.

"Bana patronluk taslama," dedi. "Bana ne istediğimi ya da istemediğimi söyleme."

Elini kaldırdı. "Bırakın bitireyim. Bakalım doğru anlamış mıyım. Bir erkeğe boyun eğmek istiyorsun. Bir erkeğin sana hükmetmesini istiyorsun. The House'a gitmenin ve tamamen yabancı birinin kışına şaplak atmasına izin vermenin nedeni buydu. Herkesin içinde."

Kızardı ve başka tarafa baktı.

"Faith, bana bak."

Bakışlarını tekrar ona çevirdi.

"Haksız mıyım? Kontrolü bir erkeğe mi bırakmak istiyorsun?" Yavaşça başını salladı.

"Ama senin yaptığın bu değil," diye işaret . Kızın kaşları çatıldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Her ne kadar bir erkeğin kontrolünü istediğini söyleyen de, kontrolün her zerresine kendin tutunuyorsun." Kadının vücudunun aşağısında, bağlı kollarını ve bacaklarını işaret etti. "Sahneyi tam da hayal ettiğin gibi kurmuşsun. Rolü, benim rolümü senaryolaştırdın ve her şeyin nasıl olacağına karar verdin. Her ayrıntıyı kafanda tasarladın. Kontrol tamamen sende. Başka kimse değil. Ben sadece senin bana emretmeni ve senin bana *nasıl* emredeceğini söylemeni bekleyen, ipte sallanan bir kuklayım."

Ağız şok içinde açıldı. Göz bebekleri büyüdü.

"Ben bu şekilde çalışmıyorum, Faith," dedi yumuşak bir sesle. "Sana ne istediğimi söyledim. Kararları benim vermeme izin vermekten memnun olacak bir kadın. Bu senaryoda benim yaptığım hiçbir şey, nasıl birlikte olacağımızı senin belirlemene izin vermekten başka bir şey değil."

Aşağı uzandı ve bacaklarını çözdü. Sonra ellerini serbest bıraktı. Kendini yataktan aşağı itti ve ona baktı. "Ben bir duş alacağım. Uzun bir gün oldu."

Faith onun gidişini izledi, tüm dünyası kendi ekseninde dönüyordu. Yavaşça bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı ve kıyafetlerini toplamak için ayağa kalktı. Sütyeni ya da külotuyla uğraşmadan kot pantolonunu ve gömleğini giydi, sonra da şaşkın bir sessizlik içinde yatağa geri oturdu.

İlk olarak Micah tarafından kışkırtılan ve Gray tarafından bir adım öteye taşınan sürekli uyarılma halinden dolayı vücudu ağrıyordu. Ama henüz tamamlanmamıştı. Ama Gray'in sözleri onu kesinlikle yaklaşan orgazmindan aşağı indirmişti.

Bunu daha önce nasıl görmemiş olabilir? Kesinlikle haklıydı. Bir erkeğin egemenliğini arzuluyordu. Bir erkeğin onunla ilgilenmesini istiyordu ama performansının her yönünü senaryolaştırmıştı. Her şeyin nasıl olmasını istediğine dair ayrıntılı bir fikri vardı. Hatta, eğer kendi tercihi olsaydı, ona yapmasını istediği her şeyin bir listesini bile verirdi.

Yüzünü ellerinin arasına aldı. Tanrım, ne kadar aptalmış. Baskın bir erkek istememişti. Tam tersi. Akılsız bir kukla arıyordu.

Ama istediği bu değildi, değil mi? Hayır, kesinlikle değildi. Aslında istediği, koçluk yapmasına *gerek* olmayan bir erkekti. İçine ulaşp fantezilerini, ihtiyaçlarını ortaya çıkarabilecek ve bunları karşılayabilecek biri. Duygusal ve fiziksel olarak.

Akılsız bir kukla ararken bile başarısız olmuştu. Etrafta dolanmak için, doğrudan ortaya çıkmaktan daha fazla zaman harcamıştı.

ve ne istediğini söylüyordu. Yürüyen bir cinsel hayal kırıklığı vakası olması şaşırtıcı mıydı?

Her şeyi ne hale getirmişti. Eve gidip ağlamak istiyordu. Mükemmel adamı bulmuştu, kendisiyle aynı şeyleri isteyen bir adam, ama tamamen yanlış yapmıştı. Şimdi onun ne istediğine dair en ufak bir fikri olmayan bir aptal olduğunu ve daha da kötüsü aptalca akıl oyunları oynadığını düşünüyordu.

Belli ki orada düşündüğünden daha uzun süre oturup kendini hırpalamıştı çünkü bir sonraki bildiği şey Gray'in elini omzuna koyduğunu.

Başını kaldırdığında adamın belinde bir havluyla orada durduğunu gördü. "İyi misin?" diye sordu sessizce.

Ellerinin yanlarına düşmesine izin verdi ve başka tarafa baktı. "Haklıydın. Ne yaptığının farkında bile değildim ama sen haklıydın. Her şeyi ben düzenliyordum. Tüm ilişkilerimde yaptığım buydu. Bu kadar berbat durumda olmam şaşırtıcı mı?"

Bir eliyle havluyu tutarak onun yanına oturdu. "Sen berbat durumda değilsin, Faith. Cinsel fantezilerini düzenlemek istemende de yanlış bir şey yok. Ben sadece istediğini düşündüğün şey ile gerçekten istediğin şeyin farklı şeyler olabileceğini söyledim. Belki de kararları senin verdiğin ve durumu senin kontrol ettiğin bir durumda daha iyi olabileceğini düşünmelisin."

Hayal kırıklığına uğramış bir iç geçirdi. "Ama hepsi bu, Gray. Benim istediğim bu değil. Kafamın karışık olduğunu biliyorum ama benim istediğim güçlü bir erkek. Senin de söylediğin gibi, adım atmaktan ve kararları vermekten korkmayan biri. Birlikte olacağım adamdan bunu istiyorum, hayır buna ihtiyacım var. İstiyorum ki... Benimle ilgilenecek, boyun eğme yeteneğime değer verecek birini istiyorum. Belki kulağa çok eski moda geliyor ama var olmadığı belli olan bir şeyi aramaktan yoruldum.

"Belki her şeyi yanlış yaptım ama bu ne istediğimi değiştirmez. Ne istediğimi biliyorum. Sadece onu nasıl elde edeceğimi henüz bulamadım."

Ayağa kalktı, birdenbire oradan defolup gitme ihtiyacıyla doldu. Ne de olsa bir gün için kendini yeterince rezil etmişti. Belki gidip Micah'nın omzunda ağlardı. Ya da belki eve gider ve bu günü unutmaya çalışırdı.

Ona bir kez daha baktı ve onu belli belirsiz bir şaşkınlıkla kendisine bakarken buldu. Gözlerinde garip bir ifade vardı, sanki söyledikleri üzerinde kafa yoruyordu. Her şeyi berbat ettiği için bu onu şaşırtmamıştı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı. "."

Kendini daha fazla keşfetmekten mümkün olduğunca uzak durmak için kapıya yöneldi.

"Faith, bekle," diye seslendi ama Faith durmadı.

Hızını artırdı ve aceleyle kapıdan çıktı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 24

G ray onun gidişini izledi, çaresiz bir hayal kırıklığı boğazını sıkıyordu. Onu tamamen yanlış mı anlamıştı? O kadar kaybolmuş ve kafası karışmış görünüyordu ki, sonra da ne istediğini büyük bir inançla söylemişti.

Onun seks oyunları oynadığını düşünmüştü. Gerçekçilik perdesi olmadan küçük sapıkça heyecanlarını yaşamak istiyordu. Ama onun içini dökmesini dinledikçe, onu yanlış değerlendirdiğine daha çok ikna olmuştu. Bir ilişkide kendisiyle aynı şeyleri isteyen bir kadın bulmuş olabilir miydi?

Sanki kanatlarını yeni açmış ve keşfedilmemiş bir hava sahasında uçmaya hazırlanıyormuş gibi kararsız, biraz da kendinden emin görünmüyordu. Ve adam onu vurmuştu.

Ne karmaşa ama. En azından Samuels ve annesiyle ilgili durum çözülene kadar onunla ilişkiye girmeyi göze alamazdı. Onu kullanıyordu, aslında onu kendisine yapmakla suçladığı şey de buydu. Bu ikiyüzlülük karşısında irkildi.

Hayatında ilk kez bir kadına karşı gerçek bir şüphe duyuyordu. Bakış açısını geri kazanması gerekiyordu. En başta neden burada olduğunu hatırlamalıydı. Mick'i aramak tam da bunu sağlayacaktı. Zaten davayla ilgili bir güncellemeye ihtiyacı vardı, çünkü son birkaç gündür aklının bir köşesinde bu yoktu.

Yataktan kalktı ve havluyu yere bıraktı. Çıplak bir halde çekmecesine doğru yürüdü ve iç çamaşırı, kot pantolon ve gömlek aradı.

Birkaç saniye sonra Mick'in numarasını çevirdi ve cevap vermesini bekledi.

"Benim için bir haberin var mı?" Mick hiçbir şey söylemeden sordu.

Gray, "Benim için bir şeylerin olduğunu umuyordum," dedi. "Bir telefon konuşması dışında hiçbir şey bulamadım. Annesi o zamandan beri aramadı."

Mick homurdandı. "Aldığım son rapor Huntsville'de görüldükleri yönündeydi. Bu birkaç gün önceydi, yani eminim şimdiye kadar gitmişlerdir."

"Bu raporları nasıl alıyorsun Mick? Departman şu anda Samuels'i soruşturuyor mu?"

Mick'in sessizlik kaydedildi. "Ne ima ediyorsun evlat?"

Gray şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Bir şey ima ettiğimi fark etmemiştim. Departmanın Samuels'in üzerine gidip gitmediğini öğrenmek istemişim. Soruşturmalarında son durum nedir?"

Mick iğrenir gibi bir ses çıkardı. "Sıçan piçler, hepsi de."

"Belki de arayıp ne kadar ilerleme kaydedildiğini öğrenmeliyim," dedi

Gray. Mick hemen, "Hayır," dedi. "İzinde olman gerekiyordu. Eğer onlar Yaptığın şeyin rüzgarıyla kışın askıda kalacak. Orada bir bağlantım var, eski bir dostum beni neler olup bittiğinden haberdar ediyor. Ya da durum böyle değil."

Gray omuz silkti. "Ben de kendi açımdan pek bir şey bulamıyorum. Faith'in annesinin beş para etmez bir herifle ilişkisi olduğuna ikna olsam da, Alex'i vuran herifle aynı kişi olduğundan emin değilim. Burada çok az bilgiyle çalışıyorum."

"Bana bir iyilik yapıyorsun," dedi Mick kısaca. "Bilmen gereken tek şey bu. O piçin oğlumu vurduğunu biliyorum. Soruşturmayı Billings'e bıraksaydım, hâlâ bir şüpheli bulmaya çalışıyor olurduk."

Gray yanağının içini ısırdı. Mick'in duygularının ham olduğunu biliyordu ama onun sinir bozucu tavrı Gray'in şu anda hiç de havasında olduğu bir şey değildi. Özellikle de burada kışının etrafında kuyruğunu kovalayan o olduğu için.

Bu da şu soruyu akla getiriyordu: *Neden* buraya bir önsezinin peşinden gelmişti? Mick ona çok önemli bir şey vermemişti ama Gray ona borçluydu ve Alex onun ortağıydı. Eğer Mick Alex'i kimin öldürdüğü konusunda haklıysa ve departman bu konuda bir bok yapmıyorsa, Gray de geri adım atmayacaktı.

"Bak, oğlum." Mick'in sesi daha kibar bir hal aldı. "Bunun senin için kolay olmadığını biliyorum, aşağıda muhtemelen annesi kadar değersiz bir eteğe sarılıyorsun. İşe geri dönmek için sabırsızlandığını biliyorum. Sadece biraz daha zaman ver. İçimden bir ses Samuels'in oraya gittiğini söylüyor. Kızı birkaç gün daha takip et. Bir şey çıkmazsa eve dönüp her şeyi unutabilirsin."

Gray dişlerini birbirine kenetledi. Faith'i Mick'e karşı savunmayacaktı, çünkü bu sadece yaşlı adamı çılgına çevirecekti.

"Sizi haberdar edeceğim," dedi kısaca.

"Sağ ol evlat," dedi Mick ama Gray karşı o kadar da merhametli hissetmiyordu. Hele ki Mick'in kullandığı sevgi sözcüğünün Gray'i manipüle etmenin ince bir yolu olduğunu bildiği halde.

Her zamankinden daha sinirli bir şekilde telefonu kapattı. Boynunun arkasını sıktı ve gergin kaslarını ovuşturdu. Ne halt edecekti ki? Burada bulunma sebebine artık pek inancı kalmamıştı.

Başka bir şey yapmazsa, burada kalıp bu işi sonuna kadar götürebilir ya da en azından Faith'in annesinin beleşçi erkek arkadaşıyla ortaya çıkıp çıkmadığını görebilirdi.

Böylece işine dönebilir, Alex'in anısını dek yaşatabilir ve Mick'in acısını biraz olsun hafifletebilirdi. Ve belki de kendisininkini.

Göğsünde garip bir sıkışma ve bir hü­zün dalgası onu hazırlıksız yakaladı. Son zamanlarda yaptığı hiçbir şey iyi sonuçlanmamış gibi görünüyordu. Ortağını kurtaramamıştı ve az önce güzel bir kadının üzerine sıçmıştı.

Evet, hayat gerçekten .

OceanofPDF.com

BÖLÜM 25

Son üç gün içinde Faith hayatı boyunca hiç olmadığı kadar cinsel maceraya ***atılmıştı***. Ayrıca yattığı erkek sayısından daha fazla erkeğin önünde kendini rezil etmişti. Kafasında bunları topladığında oldukça iç karartıcıydı.

Küvete daha da gömüldü ve yeni boyanmış ayak tırnaklarına baktı. Ama parlak, neşeli pembe bile düzeltmeyi başaramadı.

Gray'in sözleri kafasının içinde dönüp duruyordu, ne kadar aptalca davrandığına dair bitmek bilmeyen bir ayın. Şimdi her şeyi onun önüne serdiğine göre, her şey çok net görünüyordu.

Bir erkeğin kontrolü ele almasından anladığı, ona yapması gereken aktivitelerin bir listesini vermektir. Bir erkek fahişe ona bir senaryo verse daha iyi olurdu. Ama ağıt yakarken aklına tek bir düşünce geldi ve onu ele geçirdi.

Doğru adamla birlikte olduğunda, yol tarif etmek zorunda kalmayacaktı ve basit gerçek şuydu ki, hiçbir zaman doğru adamla birlikte olmamıştı. Bu çok açıktı. Hayal kırıklığıyla, görebildiği tek şekilde karşılık vermişti. Ama Gray onun ince kontrolüne karşı çıkmıştı. Her şeyi kendi bildiği gibi yapmaya alışkın bir adamdı. Eğer Gray onu oyun oynayan uçarı bir budala olduğuna ikna etmeyi başarmasaydı, Gray onun için mükemmel bir erkek olabilirdi.

Kafası her zamankinden daha karışık. Bakışları banyoda yanında taşıdığı telsiz telefona kaydı. İki seçeneği vardı. Yapabilirdi

Micah'yı arayabilirdi ama onun bir davetle karşılık vereceğinden emindi ve buna hazırlıklı değildi. Ya da Damon'ı arayıp fikrini alabilirdi. Yeterince açık görünüyordu ve onunla konuşurken kendini rahat hissediyordu.

Bir an tereddüt ettikten sonra telefonu eline aldı ve Damon'ın kendisine verdiği özel numarayı aradı. İkinci çalışta telefonu açtı.

"Damon, ben Faith. Umarım seni kötü bir zamanda yakalamamışımdır." "Tabii ki hayır," dedi sıcak bir sesle.

"Senin için ne yapabilirim?"

Uzun bir süre tereddüt etti. "Seninle konuşmam gerek. Geç saatte bir şeyler içmek için buluşmamızın bir yolu var mı? Yani eğer meşgul değilsen," demek için acele etti.

"Sizin için şoförümü göndereceğim,"

dedi. "Şoför mü? Sizinle buluşabilirim."

"Sorun değil. Şoförü bir saat içinde gönderirim. Bu size yeterli zaman sağlar mı? Şehrin öbür ucunda mahremiyetimizden emin olabileceğimiz harika bir yer biliyorum."

"Evet," dedi sonunda. "Bir saat yeterli."

"Harika. O zaman görüşürüz."

Telefonun parmaklarının arasından kaymasına izin verdi. Sonra kurulanmak için kendini küvetten dışarı attı. Şoför mü? Kim şoför gönderdi ki? Kulağa kesinlikle çökmüş gibi geliyordu. Kulüp müdürlüğü pozisyonu bu kadar iyi mi ödüyordu, yoksa bir şoföre sahip olmak sadece işin bir avantajı mıydı?

Özel ve şehrin öbür ucunda demişti. Bu, şoförle ilgili kısımla birleşince, kot pantolon ve tenis ayakkabısından biraz daha şık bir şeyin uygun olduğunu düşündü.

Tam bir saat sonra kapıyı açmaya gitti. Spagetti askılı şık bir siyah elbise seçmiş ve Damon'ın birkaç gün önce ona iade ettiği seksi, ultra yüksek topuklu ayakkabıları giymişti. Saçlarını yığmıştı.

ve sade gözyaşı damlası elmas küpeler seçti. Kapıyı açmadan önce salondaki aynada rujunu kontrol etti.

Onu kasvetli görünümlü takım elbiseli iri bir adam karşıladı. Saat dokuzu çoktan geçmiş olmasına rağmen koyu renk gözlük takıyordu.

"Bayan Malone?"

"Evet, o benim," dedi belli belirsiz bir gülümsemeyle.

Gülümsemesine karşılık verdi ve kolunu uzattı. "Bay Roche ona katılmanızı istiyor. Sizi gideceğiniz yere ben götüreceğim."

Adamın geldiği arabayı görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. Belki de bir limuzin bekliyordu ama lanet olası bir Bentley görmek onu şaşkına çevirdi. Kimin emrinde bir Bentley vardı ki? Seks kulüpleri bu kadar kârlı mıydı?

Şoför ona arka koltuğa geçmesi için yardım etti, sonra da kapıyı arkasından kapattı. Tereyağı yumuşaklığındaki deriye gömüldü ve takdirle gözlerini kapadı. Arabayla uzaklaşırlarken, renkli camlardan Gray'in kamyonetine baktı. Mutsuz bir iç geçirdi ve dikkatini tekrar arabanın içine verdi.

Klasik bir melodinin yumuşak tınları havayı doldurdu. Başını çevirip tekrar pencereden dışarı baktı ve şehrin ışıklarının tadını çıkardı.

Otuz dakika sonra Bentley bir tenteye yanaştı ve bir kapıcı arabanın kapısını açarak ona yardım etmek için elini uzattı.

"Bu taraftan, Bayan Malone," dedi.

Kaşlarını kaldırdı, tüm bu şatafattan şaşırmış ve etkilenmişti. Damon'ın bir seks kulübünün yöneticisi olması her zamankinden daha çok ilgisini çekmişti.

Karanlık ve samimi bir restorana götürüldü ve hemen şef garsona teslim edildi; şef eğilerek elini öptü. Ona bir kol uzattı ve içeriye kadar eşlik etti.

Mobilyalar özel, sadece rezervasyonla girilebilen bir yer olduğunu haykırıyordu. Oraya geldiklerinde daha dikkatli olmayı diledi ama yine de ismi tanıyabileceğinden şüpheliydi. Düzenli olarak uğradığı tek yer Cattleman's'dı ve orası da özel değildi.

Sürpriz bir şekilde, şef garson ona ortak yemek alanını geçip restoranın arka tarafındaki daha küçük, özel bir kulüp odasına kadar eşlik etti.

İçeri girdiklerinde Damon odanın karşısındaki küçük masadan kalktı ve gülümsedi. Kızın elini uzatıp başıyla şef garsonu işaret etti. "Hepsi bu kadar Phillip."

Phillip gülümsedi ve odadan geri çekildi.

Damon masadan bir sandalye çekti ve ona oturmasını işaret etti. Sonra kendi etrafında döndü ve kendi oturdu. Uzanıp kravatını gevşetti ve ardından uzun kollu gömleğinin manşetlerini çözmeye başladı.

"Umarım kendimi daha rahat hissetmeme aldırmazsın," dedi. "Hiç de değil," diye mırıldandı.

Kolunu tekrar masanın üzerine koydu ve onun bakışlarıyla buluştu. "Çok güzel görünüyorsun."

Sandalyede rahatsız bir şekilde kaydı. Nedense, daha önce konuştuğu, The House'da tanıştığı Damon'ın şimdi karşısında oturduğu adam olmadığını hissetti. Ve şimdi onu arayıp kendisiyle konuşmasını istediği için kendini aptal gibi hissediyordu.

"Ne içmek istersiniz?" diye sordu. "Mükemmel şarap seçenekleri var, ya da isterseniz daha sert bir şeyler."

İç çekti. "Burada kök birası bulabileceğinizi sanmıyorum." İhtiyacı olan son şey alkoldü. Karışıma likör eklemekten de kafası yeterince bunaltıcıydı.

Güldü, bembeyaz dişleri parlıyordu. "Kök birası olsun o zaman. Hizmet etmek için yaşıyorum."

Faith'in köşede durduğunu görmediği bir garsona eliyle işaret etti. Genç adam Damon'ın yanına gittiğinde, Damon Faith'in aşına olmadığı bir şarap ve en iyi kök biralarından bir şişe istedi.

Garson gözünü bile kırpmadığı için kıkırdadı. Damon'dan özür dilemek için, "Ben umutsuzca görgüsüzüm," dedi.

"Çok hoşsun," dedi gülümseyerek. "Hiç aç mısın?"

Başını iki yana salladı, bugün yaşadığı onca kargaşadan sonra midesinin yemeğe tahammül edemeyeceğini biliyordu.

Aralarında garip bir sessizlik uzandı ve Faith tedirginliğini örtmek için masasındaki peçeteyle oynadı. Garson içeceklerini getirerek geri döndü ve Faith soğuk bardağa minnetle yapıştı.

Garson uzaklaşırken Damon bakışlarıyla onu sabitledi. "Şimdi, seni rahatsız eden ne?" diye sordu.

Kök birasından bir yudum aldı ve iç çekerek bardağı yere bıraktı. "Önce bana basit bir kulüp yöneticisi olduğumu düşündüğüm bir adamın nasıl olup da Bay GQ'ya dönüştüğünü anlatmalısın."

Alaycı bir gülümseme sundu. "Basit bir kulüp yöneticisi olduğumu iddia ettiğimi hiç sanmıyorum."

"Hayır, öyle olduğumu sanmıyorum," diye itiraf etti. "Bentley biraz abartılmış olabilir."

Kıkırdadı ve şarabından bir yudum daha aldı. "Tamam, kabul ediyorum, seni etkilemeye çalışıyordum. İşe yaradı mı?"

Omuz silkti. "Sanırım etkilenmekten çok kafam karıştı, ama son zamanlarda kafa karışıklığı içinde debeleniyor gibiyim."

Gözlerindeki eğlenceli pırıltı kayboldu ve yerini gerçek bir endişeye bıraktı. Masanın öbür ucuna uzandı ve elini onunkinin üzerine koydu. "Yardım edebileceğim bir şey varsa, Faith, yaparım."

Elini yavaşça çekti ve kucağına koydu. "İtiraf ediyorum, seninle tartışmak istediğim şeyler vardı, bu konuda önemli bir uzmanlığa sahip olabileceğini düşünmüştüm ama şimdi..."

"Şimdi ne olacak?" diye sordu.

Koltuğunda iki büküm oldu. "Şimdi, Ev'in 'yöneticisi' olarak rolünüzün ne kadarının diğer her şey gibi sadece bir oyun olduğunu merak ediyorum. Neyin gerçek olup olmadığını anlamakta zorlanıyorum."

"Ah."

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordu, adamın yüzündeki görünüşte bilgili ifadeden dolayı hayal kırıklığına uğramıştı.

Arkasına yaslandı ve derin bir nefes aldı. "Faith, Ev'in *sahibi benim*. Yani yönetici ya da mal sahibi olarak konumum kesinlikle meşru. Ev benim kaçış yerim. Kendim olmak ya da farklı bir yaşam tarzının tadını çıkarmak için özgürce gidebildiğim bir yer."

"Yani bu bir hobi mi?" diye sordu.

Ona araştıran bir bakış attı. "Öfkenizi ve hayal kırıklığınızı hissedebiliyorum. Şu anda kendinizi kandırılmış, yalan söylenmiş ve oyuna getirilmiş hissediyorsunuz."

Kaşları yukarı kalktı. Evet, tam on ikiden vurmuştu. Aslında kendini daha çok, herkesin Gray'in yakındığı senaryolardan birini okuduğu, sonu gelmeyen bir hayal dünyasında kapana kısılmış gibi hissediyordu.

"Sana hayranım Faith. Gerçekten

hayranım." "Ha?"

"Ne istediğinizi biliyorsunuz, daha azıyla yetinmeye razı değilsiniz ve ararken hata yapmaya da hazırsınız."

Güldü. değildi. Ne istedi biliyor musun? Diledi. Bu işleri çok daha kolaylaştırırdı.

Kız konuşmak üzereyken başını salladı. "Şu anda kafan karışık olabilir ama ne istediğini derinlerde bir yerde biliyorsun. Sadece bunu nasıl elde edeceğini bilmiyorsun. Bu yüzden Ev'e geldin. Ne istediğini bilmediğin için değil, sadece onu nerede bulacağını bilmediğin için."

"Ya da bunu nasıl yapacağımı," dedi asık suratla.

"Kimdi o adam?" Damon merakla sordu. "Brent'i lime lime etmek istiyormuş gibi görünerek The House'a gelen adam."

Faith yere baktı ve yüzünü buruşturdu. "Onun adı Gray."

"Senin hakkında oldukça fazla şey biliyor gibiydi," dedi

basitçe. Kadın iç çekti. "Sanırım beni *çok* iyi anlıyor." "Yani?"

"Bu uzun bir hikaye. Uzun, gerçekten berbat bir

hikâye." "Bütün gecem var," dedi tembelce.

Bir an tereddüt etti ve sonra John'dan ayrılışından başlayıp Gray'le önce The House'da sonra da onun dairesinde karşılaşmasına kadar tüm hikâyeyi anlattı.

"Ve üzücü olan şu ki, o haklı," dedi sözlerini bitirdiğinde.

Damon kadehini yeniden doldururken ona düşünceli bir bakış attı.

"Belki biraz fikir verebilirsiniz diye umuyordum. Oyun mu oynuyorum? Ev'deki deneyimimle ilgili olarak o kadar nefret ettiğim şeyi mi? Rol yapma ve ayrıntılı fantezi canlandırmaları dışında var olmayan bir şeyi mi istiyorum?"

Eğildi ve onun yanağına dokundu. "Hiç de öyle düşünmüyorum. Bence, daha önce de söylediğim gibi, sen ne istediğini çok iyi bilen bir kadınsın. Sadece bunu nasıl yapacağını bilmiyorsun ya da doğru adamla tanışmadın, yönlendirme, ipucu ya da senaryo almak zorunda kalmayacak bir adamla."

"Ben sapık mıyım?"

"Hayır. Sen çoğu erkeğin sahip olmayı hayal edeceği bir kadınsın. Ben de dahil. Ev'de çok zaman geçiriyorum ve bunun bir nedeni de benim de arayış içinde olmam. Ne için, emin bile değilim ama kapalı kapılar ardında oynanan zararsız oyunların ötesine geçtiğini biliyorum. Müşterilerimin hiçbirine cinsel aşırılıklarını çok görmüyorum. Onlara en çılgın fantezilerini gerçekleştirebilecekleri güvenli bir ortam sunmaya kararlıyım."

"Ne istiyorsun?" diye sordu usulca.

Gülümsedi ve başını salladı. "Bu seni şok ederdi."

Kaşlarını kaldırdı. "Ben başka bir erkeğe sakso çekerken seni izlemem beni şok etmediyse, söyleyeceğin herhangi bir şeyin neden şok etmesi gerektiğini anlamıyorum."

Şarabı boğazına kaçtı ve ağzını kapatmak için bir peçete çekti. Adamın güldüğünü anlaması bir dakikasını aldı.

"Çok canlandırıcısın, Faith. Seni bir türlü anlayamıyorum. Çok kadınsı bir allığın var ama yine de son derece açık sözlüsün."

"Eee? Bana ne tür bir kadın aradığını söyleyecek misin?"

Bir süre onu inceledikten sonra peçeteyi masaya geri koydu. "Sen ve benim hayalimdeki kadın birçok özelliği paylaşıyorsunuz sanırım. Ama ben işleri daha ileri götürürdüm."

Öne doğru eğildi. "İşte şimdi ilgimi çektin."

Gülümsedi. "Tamamen itaatkâr bir kadın istiyorum. Sanırım bazı çevrelerde köle olarak kabul edilebilir."

Faith'in gözleri büyüdü. "Bir köle mi?"

"Bazı çevrelerde dedim," dedi kuru bir sesle. "Görüyorsunuz, insanlar etiketlere çok takılıyor. Kendini tamamen bana ve ihtiyaçlarıma adanmış bir kadın istiyorum. İçinde

Geri döndüğünde *ona* bakacak ve her ihtiyacını karşılayacaktım. Ama kontrol bende olacaktı."

"Ama benim istediğim de bu," dedi yumuşak bir sesle.

Başını salladı. "Biliyorum. Üzücü, değil mi? İşte buradayız, bir erkek ve bir kadın, ikimiz de aynı şeyleri istiyoruz ama sen beni çekici bulmuyorsun."

Kadın itiraz etmeye başladı ama adam sırtıttı. "Hadi ama, bunun doğru olduğunu biliyorsun. Evet, dokunuşuma karşılık verdin. Ama Gray devreye girdiğinde, bu tamamen başka bir hikâyeydi."

Buna söyleyebileceği pek bir şey yoktu.

"Peki, sana anlattıklarımı dayanarak Gray ile bir şansım olmadığını mı düşünüyorsun? Yani o da senin gibi biri gibi görünüyor. Oyun oynamadan itaatkâr bir kadın istiyor. Ona benim de gerçek bir şey istediğimi nasıl gösterebilirim?"

Damon başını salladı. "Sana ne diyeceğimi bilemiyorum Faith. Bana öyle geliyor ki sana olan çekimiyle savaşıyor. Neden, bilmiyorum. Bana biraz ilgi gösterseydin, iki saniye içinde seni yakalayıp yatağıma bağlardım."

Kızın omurgasında bir sıcaklık oluştu ve yanaklarına

doğru yükseldi. "Bu görüntü hoşuna gitti, değil mi?"

diye alay etti.

"Pislik herif," diye mırıldandı. "Kahretsin, neden ona takılmak zorundayım? Neden bunu benim için yapıyor da başkası için yapmıyor? Bir erkeğin benimle ilgilenmesini istemeye başladığımdan beri hayatımda hiç almadığım kadar çok teklif aldığımı biliyor musun?"

"Erkekler itaatkâr kadınları sever," dedi Damon basitçe. "Sevmediklerini söyleseler bile. Güzel, yumuşak bir kadının onları korumak ve kollamak için onlara bakmasında bir erkeğe büyüklük ilhamı veren bir şey var."

"Yine de bu gücü kötüye kullanmak için çok fazla alan var gibi görünüyor," diye belirtti.

Damon başını salladı. "Öyle. Eğer daha fazla erkek sorumlu davranırsa, o zaman daha fazla kadın onlara başrol vermekten çekinmez."

"Aman Tanrım! Bunu söylediğine inanamıyorum. Ben de öyle dedim! Gray'e bunu geçen hafta söyledim. Eğer daha fazla erkek sorumluluklarından kaçmazsa, kadınlar onların evin reisi olmasına izin vermeye daha istekli olurlar."

Damon ona gülümsedi ve yine Gray'in düşüncelerine ve arzularına hükmettiği gerçeğine lanet etti. İşte yine, ona istediği şeyleri göstermeye istekli bir adam vardı. Ve yine, en başta böyle bir adamı aramak için o kadar zaman harcadıktan sonra çekip gidecekti.

Hayal kırıklığı içinde uluması için yeterliydi.

"Tatile ihtiyacım var," dedi. "Hayatımda ne halt edeceğime karar vermek için zamana ihtiyacım var."

Elini avucunun içine aldı ve parmaklarını avucunun üzerinde gezdirdi. "Sahilde bir evim var. Sana anahtarını verebilirim. Orada birkaç gün geçirebilir, kendine zaman ayırabilirsin. Kimse seni rahatsız etmez."

Onu inceledi, teklifini kabul etmek için can atıyordu. Sahilde birkaç gün geçirmek kulağa cennet gibi geliyordu. Ve bu sayede kendini güçlendirene kadar Gray'i görmek zorunda kalmayacaktı.

"Şoförüm sizi Bentley'le aşağı indirecek," diye muzip bir sırıtışla kandırdı.

Güldü. "Tamam, anlaştık. Damon, sana nasıl teşekkür edeceğimi

bilemiyorum." "Bana teşekkür etme. Benim gizli bir amacım var."

"Oh?"

Sırıttı. "Evet, Gray'le aranızdaki işler yolunda gitmezse bana geleceğini umuyorum."

Parmakları avucunu okşamaya devam ederken kollarında ılık bir ürperti dolaştı.

"Bunu aklımda tutacağım," dedi. Ve ciddiye. Damon'a biraz şans verirse, uyumlu olduklarını görebilirdi.

"Ne zaman ayrılmak istersiniz?" diye sordu. "Saati söyleyin, şoförüm sizi alsın."

Saatini kontrol etti. "Dürüst olmak gerekirse, henüz eve gitmek gibi bir isteğim yok, bu yüzden bir süre beni eğlendirmek zorundasınız. Ve eğer şoförünüz çok yorgun değilse, beni daha sonra eve bırakabilir ve çantamı hazırlamamı bekleyebilir. Oraya vardığımda her zaman uyuyabilirim."

Damon gülümsedi. "Güzel, anlaştık. Şimdi sana biraz daha kök birası getireyim mi?"

OceanofPDF.com

BÖLÜM 26

Gray huzursuz bir geceyi kendisiyle tartışarak geçirdi. Sabahın erken saatlerinde uyku fikrinden vazgeçti ve mutfağında oturup bir fincan sıvı kafein içti.

Faith'le olan tüm şansını mahvetmiş miydi? Ve tam olarak ne zaman onunla bir ilişki kurma fikrini düşünmeye başlamıştı? İlişki mi? Aklını kaçırmış olmalıydı.

Öncelikle ona yalan söylediği ve onu kullandığı gerçeği vardı. O bir için araçtı. Sonra hayatının, sahip olduğu azıcık şeyin Dallas'ta olduğu gerçeği vardı. Houston'a geldiğinden beri kariyeri hakkında fazla düşünmemiş olması komikti ama iyi bir polis olduğu da bir gerçektir.

İtiraf etmemen için bir sebep yok. Ona gerçeği söyle. O zeki bir kadın. Zaten annesiyle hiçbir şey yapmak istemiyor. Bahaneler uydurmayı bırak. O da seninle aynı şeyi istiyor.

Bu şekilde ifade edildiğinde, son derece basit görünüyordu. Ona neden burada olduğu hakkındaki gerçeği söyleyecekti. Sonra, bunu aradan , umarım işbirliği yapardı. Samuels'in Alex'in ölümüyle ilgisini araştırabilir, sonra da belki Faith'le aralarındaki çekimi keşfedebilirlerdi.

Cazibe. Cehennem. Kelime, aralarındaki bu varlığın hakkını vermiyordu.

Mick altına sıçacaktı ama buna katlanmak zorundaydı. Burada söz konusu olan kendi kıcı değildi; Gray'in kıcıydı. Adalet yerini bulduğu sürece

Mick için bunun nasıl gerçekleştiğinin zerre kadar önemi yok.

Artık kendini ikna etmeyi bitirdiğine göre, işe koyulmak ve Faith'e durumu nasıl açıklayacağını düşünmek için sabırsızlanıyordu. Dürüst olmak gerekirse, onun nasıl tepki vereceğini bilmiyordu. Ama bu aldatmacayı daha fazla sürdürmek istemiyordu. Hiçbir yükü olmayan bir ilişkiyi keşfetmeyi bu kadar çok isterken olmazdı.

İşte yine o lanet kelime. Ama dürüst olmak gerekirse, sıradan bir sevişmeden başka bir şey istediğini biliyordu. Ve kızın istediğini söylediği türden bir ilişki tam olarak onun da istediği ve asla bulamayacağını varsaydığı şeydi.

Anahtarlarını aldı ve kamyonetine doğru yürüdü, uzun zamandır hiç olmadığı kadar hafiflemiş hissediyordu. Aşağı bakınca Faith'in arabasının hâlâ park halinde olduğunu gördü, genelde herkesten önce ofise geldiği düşünülürse bu ona garip gelmişti. Saatine hızlıca bir göz attığında her zamankinden daha erken olduğunu gördü.

Kısa bir süre onunla konuşmak için dairesine gitmeyi düşündü ama muhtemelen hazırlanıyordu ve onu pusuya düşürmek istemedi. Onu ofiste yalnız yakalayana kadar bekleyecekti.

Ofise vardığında Pop ve Connor'ı çoktan orada bulmuştu. Gray ofisinin önünden geçerken Pop başını kaldırdı ve onu durdurmak için seslendi.

Gray geri çekildi ve kafasını kapıdan içeri soktu. "Ne var yok?"

"Faith bu sabah gelmeyecek," dedi babam. "Connor ve ben bir teklif için dışarı çıkıyoruz, Micah ve Nathan da daha sonra gelecekler. Postaları düzenleyip beklediğim bir telefon görüşmesi için burada kalabilir misin? Önemli bir müşteriyle yapacağım konferans görüşmesi için saat on gibi dönmem gerekiyor, o yüzden ofiste yardıma ihtiyacım olabilir."

Gray şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Faith içeri gelmiyor mu?"

"Evet, biliyorum; ondan başka kimse hiçbir şeyin nerede olduğunu bilmiyor," diye homurdandı Pop. "Bizi çok şımarttı. Bugün onsuz olmak çok zor olacak."

"O iyi mi?" Gray bunun cevabından yarı yarıya korkarak sordu. Onu üzmüş müydü? Bu çok saçma bir soruydu. Elbette onu üzmüştü ama evde olmamasının nedeni o muydu, yoksa tamamen alakasız bir şey miydi?

Pop omuz silkti. "Gelmeyeceğini söyledi. Bir kez geldiğinde de onu sorgulamama yetecek kadar aramıyor."

Gray kaşlarını çatı ve sonra şöyle dedi: "Elbette, postayı alıp burada takılabilirim.
Bu bir sorun değil."

"Teşekkürler. Sherman Winston'dan bir telefon bekliyorum. Aradığında onu cep telefonuma bağla. Aslında burada olmayı planlıyordum ama bir teklif geldi ve bunu halletmem gerekiyor."

Gray el salladı ve ofisine doğru ilerledi. Faith'in üzerine sıçmasından bıktığını tahmin ediyordu. Onu suçlayabileceğinden değil. Yapması gereken çok şey vardı ve bu sadece ona neden burada olduğu hakkındaki gerçeği söyledikten sonra onunla konuşursa mümkündü.

Saat dokuzda postacı beyaz bir küvet dolusu posta getirip Faith'in masasına bıraktı. Gray ona teşekkür ettikten sonra zarfları avuçladı ve diğer yazışmalardan belirgin çekleri ayırmaya başladı.

Faith Martin'e gönderilmiş bir zarfla karşılaştığında yığının yarısına gelmişti. Karalanmış isim ve adrese bakarken kaşlarını çatı. İade adresi yoktu ve belli ki bir iş yerinden gelmemiştir.

Faith Martin mi? Martin, Faith'in annesinin soyadıydı. Faith'le ilişkisi olan hiç kimse ona Malone'dan başka bir şey demezdi.

Ensesindeki tüyler diken oldu. Mektubunu açtığı için bir gram bile suçluluk duymadan mektup açacağını köşeye dayadı ve üstünü kesti. DNA alınma ihtimaline karşı mührü bozmak istemedi.

Kâğıdı açarken sadece köşelerinden tutmaya dikkat etti. Bakışları neredeyse okunaksız olan el yazısının üzerinde gezindi ve onu içine çektikçe kızgın bir öfke kabardı.

Parayı bize ver, sürtüük. Duyduğuma göre babanda çok para varmış ve bahse girerim güzel kızının zarar görmesini engellemek için bir kısmını vermeye razı olur. Bunu kolay yoldan da , zor yoldan da. Her iki şekilde de, sonunda parayı alacağız. Seçim senin.

Gray kâğıdı tekrar zarfın içine tıktı, sonra katlayıp cebine soktu. Lanet olası piç az önce Faith'i tehdit etmişti. Hemen onun dairesine gitmesi gerekiyordu. İyi olduğundan emin olmalı ve sonra da yalnız bırakılmadığından emin olmalıydı. İsa'ya kavuşma anını yaşamak için şimdiki zaman gibisi yoktu.

Faith deri koltukta arkasına yaslandı ve tembelce manzaranın bir bulanıklık içinde akıp gidişini izledi. Çok güzel bir sabahtı. Zaten sıcaktı ama güneş parlıyordu ve Houston'dan uzaklaştıkça gökyüzü daha da mavileşiyordu.

Galveston'dan geçip batıya doğru gittiler. Adanın aşağısına doğru ilerledikçe trafik ve ev sayısı azaldı. Sonunda, sahil şeridinin en az bir mil uzağındaki tek ev olan büyük bir sahil evinin önüne geldiler.

Dışarı çıktı ve tuzlu havayı içine çekti. Bu mükemmeldi. Tam bir mahremiyete sahip olacaktı. Kimse onu rahatsız etmeyecekti. Cennet gibiydi.

Kendisini Sam olarak tanıtan şoför, bavulunu iki kat merdiven çıkarak ön kapıya kadar taşıdı ve kapının kilidini açtı.

Bavulları kapının içine koydu ve cebinden bir kart çıkardı. "İşte numaram. Bir şeye ihtiyacınız olursa beni arayın."

Elinden aldı ve gülümsedi. "Teşekkür ederim Sam. Bunun için gerçekten minnettarım."

Başını salladı ve Bentley'e giden merdivenlerden inerek onu geniş evde yalnız bıraktı.

Oturma odasından arka güverteye doğru yürüdü ve sürgülü cam kapılardan dışarı çıktı. Esinti saçlarını yakaladı ve başının etrafında döndürdü.

Dalgaların yumuşak sesleri gergin sinirlerini yatıştırdı. Omuzlarını kaldırdı, sonra büyük bir iç çekişle omuzlarını gevşetti.

Bir çim sandalye çağırdı ve dayanamayıp üzerine çöktü. Ayaklarını yukarı kaldırdı ve körfezin lekeli sularına baktı.

Babasını araması ve ona gelmeyeceğinden daha iyi bir açıklama yapması gerektiğini hatırlayarak, cep telefonunu bulmak için cebini karıştırdı ve Galveston'dan bu kadar uzakta çekmesini umdu.

"Neden cep telefonundan arıyorsun?" Babam cevap verdiğinde sordu. Gülümsedi. "Çünkü evde değilim."

"Her şey yolunda mı? Hasta olduğumu sanmıştım. Sesin hasta gibi gelmiyor ama iyi de değilsin."

"Ben iyiyim," dedi titrek bir sesle. "Sadece... tatile ihtiyacım var baba. Umarım birkaç gün izin almamın sakıncası yoktur. Önceden plan yapmam gerektiğini biliyorum ama-"

Kız açıklamasına daha fazla devam edemedi adam onun sözünü kesti. "Bana bir tatili haklı göstermene gerek yok, kızım," dedi hoyratça. "Bir tatili hak ediyorsun ve bunu yapmalısın. Seni en azından bir hafta boyunca burada görmek istemiyorum."

"Emin misin?" diye sordu, ancak bunu yapmaya çoktan karar vermişti.

"Buralarda idare ederiz. bir değeri olmayacak ama idare ederiz."

Güldü. "Sağ ol baba. Sen en iyisisin."

"Kendine iyi bak. Son zamanlarda kendinde değilsin."

"Seni seviyorum," dedi usulca.

"Ben de seni seviyorum,

kızım."

Gray ofisten çıktı ve yangına gider gibi otoparktan çıktı. Mick'i arayıp ona işlerin kızıştığını ve Samuels'in kesinlikle Houston'da ya da yakınında olduğunu söylemesi gerekiyordu ama önce Faith'in iyi olduğundan emin olmalı ve onunla işleri yoluna koymalıydı.

Arabasının hâlâ park yerinde olduğunu gördü ve yanına yanaştı. Koşarak kapısına gitti ve yüksek sesle kapıyı çaldı. Yanıt alamayınca tekrar çaldı. "Faith, ben Gray. Kapıyı aç. Bu çok önemli."

Yine bekledi ama yanıt alamadı. Dehşet göğsünü sıktı. Arabası buradaydı. Neden kapıya cevap vermiyordu?

Dušta olma ihtimaline karşı kapıyı bir kez daha çaldı ve birkaç uzun saniye bekledi. Sonra böyle bir durumda her polisin yapacağını yaptı. Kapıyı tekmeleyerek içeri girdi.

Kapı uçarak açıldı ve büyük bir gürültüyle karşı duvara çarptı. Koşarak içeri girdi, keşke silahımı getirseydim diye düşündü. Dairesi karanlıktı. Tek bir ışık bile yanmıyordu. Duyabildiği tek ses buzdolabının uğultusuydu.

Aceleyle daireyi dolaştı, her odayı aradı ama bir şey bulamadı. Panik midesinde kabardı ve onu mide bulandırıcı bir hisle baş başa bıraktı. Kız hangi cehennemdeydi? Samuels onu çoktan ele geçirmiş miydi?

Kamyonetine koştu ve cep telefonunu çıkardı. Ofise dönerken Mick'i aradı. Umarım Pop ya da Connor, Faith'in arabasının onun evinde olup kendisinin olmamasının mantıklı bir nedenini bulabilirlerdi.

Mick telefonu açtığında, Gray ele geçirdiği mektubu hızlıca özetledi. Mick'in nefes alış verişini birkaç kademe birden hızlandı.

"İşte orada. Orospu çocuğunun kızından para koparmaya karşı koyamayacağını biliyordum. Bu mükemmel bir fırsat Gray. Onu yem olarak kullanabilir, Samuels'i ortaya çıkarabilir ve kışını duvara çivileyebiliriz."

"Bir dakika bekle Mick. Faith'i yem olarak kullanmıyoruz. Kafanı kullan. O burada masum bir kurban. Onu böyle bir tehlikeye atmamanın imkanı yok."

"Lanet kafanı kullan," diye hırladı Mick. "Bu piçi yakalamak için en iyi şansımız o. İki kere düşünmene bile gerek yok. Bunun iyi bir fikir olduğunu biliyorsun."

Gray öfkeli yanıtını yutmak zorunda kaldı. Nefesini içine çekti ve sakin kalmaya çalıştı. "Mick, çok sinirlisin. Sakinleşmeli ve bu konuda mantıklı düşünmelisin. Samuels'i yakalamak hiçbir şekilde masum bir kadını tehlikeye atmaya değmez."

Mick öfkeyle, "Lanet olası sakinle düşünüyorsun," dedi.

Gray, "Faith'i bu işe bulaştırmayacağım," diye diretti. "Bence en iyisi babama gidip ona her şeyi anlatmam. Onun yardımını almalıyım. Onun koruması gereken bir kızı, bizim de yakalamamız gereken bir katil var. Yerel yetkilileri devreye sokabilir ve bu işi kitabına göre yapabiliriz."

Hat üzerinden bir dizi küfür patlak verdi.

Gray dişlerini sıktı ve ona kadar saydı. "Haklıyım ve bunu sen de biliyorsun Mick. Faith'i böyle kullanmayı düşündüğüne bile inanamıyorum. Tüm bakış açını kaybetmişsin. Bence geri çekilmeli ve bu işi bana bırakmalısın."

Hattın üzerine sessizlik çöktü. "Hayır, hayır, haklısın tabii ki. Ne yapmanız gerekiyorsa yapın. Ben oraya geliyorum. Beş saat içinde orada olabilirim. Varınca seni ararım."

Gray bunun gerekli olmadığını, hatta Mick'in Dallas'ta kalmasının daha iyi olacağını söylemeye başladı ama Mick telefonu çoktan kapatmıştı.

Gray bir küfür savurdu ve telefonu koltuğuna fırlattı.

Her şeyi berbat etmişti. Mick çizgiyi çoktan aşmıştı ve Gray bunu daha önce görmeliydi. Mick'in onu bu çılgınca plana ikna etmesine asla izin vermemeliydi.

Ama kafasının içindeki küçük bir ses ona, Mick aşağı gelmesini istemeseydi Faith'in hâlâ tehlikede olacağını hatırlattı. Gray burada olmasaydı kimsenin bilmeyeceği bir tehlike. Eğer onu Samuels'ten önce bulabilirse, eğer henüz bulamadıysa, o zaman işleri yoluna koyabilirdi. Ve onun güvende kalmasını sağlayabilirdi.

Ofise geri döndüğünde, koridorda hızla Pop'un kapısına doğru ilerledi. Kapıyı açtı ve Pop, Connor ve Nathan'ın sinirli bakışlarıyla karşılaştı.

"Faith nerede?" Gray içeri girerken sordu.

Pop hızla hoparlör düğmesine bastı ve ahizeyi kaldırdı. Sonra eliyle ağızlığı kapattı ve Gray'e ters ters baktı. "Bu önemli bir arama," diye ısırdı Pop.

Gray, Nathan ve Connor'ı görmezden gelerek ellerini Pop'un masasının üzerine koydu ve Pop'a doğru eğildi. "Faith büyük bir tehlike içinde olabilir. Nerede olduğunu biliyor musun?"

Babam telefonu kapatmadan hemen önce, "Size geri dönmem gerekecek," dedi.

Connor ve Nathan, Pop'un ayakları yere değdiği anda ayağa fırladılar.

"Sen neden bahsediyorsun, evlat?" Babam sordu. "Az önce Faith'le konuştum. Yeterince iyi görünüyordu."

Gray neredeyse rahatlayarak solacaktı. Yakındaki bir sandalyeye çöktü ve derin bir iç çekerek nefesini dışarı verdi.

"Nerede olduğunu bilmem gerek."

Connor kollarını göğsünde kavuşturdu ve tehditkâr bir ifadeyle Gray'e baktı. "Onun nerede olduğunu seni ilgilendirdiğini sanmıyorum ama neden ilgilendirdiğini düşündüğünü bilmek isterim."

"Onun tehlikede olduğunu düşündüğün kısma geri dönmek istiyorum," diye araya girdi Pop.

Bunun üzerine Gray açtığı mektubu çıkarıp masanın üzerine bıraktı. Pop mektuba uzandığında, "Dikkatli ol," dedi. "Bu bir kanıt."

Pop kaşlarını çattı ama kâğıdı dikkatle zarftan çıkardı ve yavaşça açtı. Okudukça kaşları daha da çatıldı ve Nathan ile Connor da görebilmek için onun omzunun üzerine üşüşüler.

"Ne oluyor lan?" Nathan söyledi.

Mektubu tekrar yere bırakırken babamın eli titredi. "Bunun hakkında ne biliyorsun ve nereden aldın?" diye sordu Gray'e.

Gray dudaklarını büktü ve tüm hikâyeyi anlatması gerektiğini bilerek başını iki yana salladı. "Faith'in annesi onu arayıp para istiyormuş," dedi, daha önemli bir bilgiyle başlamaya karar verdikten sonra. Bir dakika içinde aldatmacasına geçecekti.

"Lanet olsun," diye küfretti Connor. "Onu rahatsız eden bir şey olduğunu biliyordum." "Ama annesinin bununla ne ilgisi var?" Nathan sordu. "Sen sanmıyorum-"

Gray başını iki yana salladı. "Celia'nın ortağımı öldürdüğünden şüphelenilen bir adamla ilişkisi var," dedi yumuşak bir sesle.

Üç çift göz kafatasında delikler açtı.

"Duyacaklarımdan hoşlanmayacağıma dair içimde bir his var," dedi Pop neredeyse hırlayarak.

"Hayır, muhtemelen gelmeyeceksin," dedi Gray. "Buraya ortağımın babasına bir iyilik yapmak için geldim. Alex, ortağım, görev sırasında öldürüldü. Bu yüzden

Soruşturma hiçbir yere gitmiyordu ve çoğu ortağıma yönelik olmak üzere bir sürü parmak işareti vardı.

"Mick kendi başına biraz araştırma yaptı ve Eric Samuels'e ulaştı, cinayetten hemen önce Faith'in annesiyle birlikte olan bir adam. Sonra ikisi de ortadan kayboldu."

Nathan, "Bu buraya neden geldiğinizi açıklamıyor," dedi.

Gray, Nathan'ın bakışlarıyla karşılaştı ve sonra tekrar Pop'a baktı. "Mick'in araştırması Celia Martin'in zor durumda kaldığında Faith'ten para istemeyi sevdiği gerçeğini de ortaya çıkardı."

"O kadarı doğru," diye mırıldandı Pop. "Lanet olası sürtüğ. Faith'in hayatından kalıcı olarak çıkacağını düşünmemem gerektiğini bilmeliydim."

Connor tehlikeli derecede alçak bir ses tonuyla, "Demek Celia'nın ortaya çıkacağını umarak Faith'e yaklaşmak için buraya geldin," dedi.

Gray nefesini içine çekti ve son hamlesini yaptı. "Mick, kendisinin ve babamın ortak bir tanıdıkları aracılığıyla burada işe girmemi sağladı. Faith'in ofisini ve ev telefonunu dinledim ve annesinin aramasını bekledim. Aslında Faith'le tanıştığım ilk gün aradı ama ben henüz musluğu takmamıştım."

"Orospu çocuğu," diye öfkelenildi Connor. "Ve sen bunların bize söylemeyi düşünmedin mi?"

"Onu kullanıyordun," diye sessizce gözlemledi Nathan. "İkinizin arasında garip bir şeyler olduğunu biliyordum. Bu küçük araştırmanızda ona ne kadar yaklaştınız?"

Connor tehditkâr bir adım attı ve Pop onu durdurmak için kolunu uzattı. "Şimdi olmaz, lanet olsun. Bunun devamını duymak istiyorum."

Gray ayağa kalkarak Connor'ın söze dökülmemiş meydan okumasına karşılık verdi. "İlk telefon görüşmesinden birkaç gün sonra tekrar aradı ve Faith'i ofisinde son derece üzgün buldum. Daha sonra, kayıtları dinlediğimde

Samuels arka planda Faith'in annesine tehditkâr sözler söylüyordu. Mick bana onun ve Celia'nın Huntsville'de görüldüklerine dair bir rapor verdi, biz de bu tarafa doğru geliyor olabileceklerini düşündük."

Pop alışılmadık bir küfür savurdu.

Gray masanın üzerindeki mektubu göstererek, "Bu sabah postada bunu buldum," dedi. "O piç burada, bu yüzden Faith'i bulmalı ve güvende tutmalıyız."

Connor yumruklarını iki yanında sıktı ve boyun kasları şişip esnedi. "Başımdan beri bize karşı dürüst olsaydın, tehlikede olmazdı. Karanlıkta kaldığımızda onu korumak biraz zor oluyor."

Pop cep telefonunu eline aldı ve titreyen parmaklarıyla bir numara tuşladı. Telefonu kulağına dayadı ve sabırsızca seçirerek ayağa kalktı. Birkaç saniye sonra, telefonu kapatıp masanın üzerine bırakmadan önce bir küfür daha savurdu.

"Onun lanet sesli mesajını aldım."

"Nerede olduğunu bilmiyor musun?" Gray kuşkuyla sordu.

"Hayır, nerede olduğunu bilmiyorum. Aradı ve tatile ihtiyacı olduğunu söyledi. Ben de ona tatile çıkmasını söyledim. Nerede olduğunu sormak aklıma bile gelmedi. O anda bunun önemli olduğunu düşünmedim." Babam sandalyesine çöktü ve bir eliyle saçlarını ovuşturdu. "Düşünmek için bir dakikaya ihtiyacım var, lanet olsun."

"Houston Polis Departmanı ile herhangi bir bağlantınız var mı?" Gray sordu. "Faith'in dairesini gözetim altında tutmalıyız. Hatta belki bir yem bile ayarlayabiliriz. Samuels izliyorsa, muhtemelen onun peşinden oraya gidecektir. Faith'in normalde sapmadığı belirli bir rutini vardır."

"Evet, değil mi?" dedi Nathan homurdanarak.

"O pislige bir tuzak kurabiliriz," dedi Connor. "Görünüşe göre oldukça çaresiz durumda."

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Gray. "Faith'i bulmalı, ona neler olduğunu anlatmalı ve onu güvenli bir yere saklamalıyız."

Pop başını salladı. "Hayır."

Gray, Connor ve Nathan şaşkınlıkla ona baktılar.

Babam sırayla onlara baktı. "Bunların hiçbirini bilmesini istemiyorum."

Gray şaşkınlıkla başını salladı. "Bunu ondan nasıl saklayacaksın? Ve *neden* ondan saklayacaksın ki? Bilmesi gerekiyor."

"Bana düşünmem için bir dakika ver," diye homurdandı Pop. Alnını ellerinin arasına aldı ve uzun bir süre yere baktı.

"Bir planım var," dedi Gray yavaşça, kafasında oluşan fikir üzerinde daha fazla düşünürken kaşları çatıldı.

"Belki de bu işi bize bırakmalısın," dedi Connor sert bir sesle. "Şu ana kadarki planlarınızdan pek hoşlanmadım."

Pop elini kaldırdı. "Bunların hiçbirinden ben de memnun değilim ama şu anda en önemli şey Faith'in güvende olduğundan emin olmak. Diğer her şey bekleyebilir."

Gray rahatsız bir şekilde boğazını temizledi ve devam etti. "Ben bu işe karışamam, yani resmi olarak karışamam. Faith'in nerede olduğunu öğreneceğiz ve ben de ona gideceğim. Bu iş çözülene kadar onu yakından takip et. Sen de Houston polisiyle koordineli çalışarak Samuels'i yakalamanın bir yolunu bulabilirsin. Belki daha önce bahsettiğimiz gibi bir yemle bile gidebilirsin. Ben Faith'e neler olup bittiğini anlatırım, sen de bizi gelişmelerden haberdar edersin."

Pop yine başını salladı. "Bunu bilmesini istemiyorum." "Bilmek

zorunda," dedi Gray. "Bunu ondan saklamanın hiçbir yolu yok."

"Bana kızıma ne söyleyip söylemeyeceğimi söyleyemezsin," dedi Pop bir öfke patlamasıyla. Dudakları gerildi ve öfkesini kontrol altına almaya çalışıyor gibiydi. "Bak, Faith tanıdığım en yufka yürekli kızdır. Annesinin yaptığı onca şeye rağmen, annesinin böyle bir şeye karıştığını bilmek onun kalbini kırar. Bunun ona tekrar olmasına izin veremem. O kaltak tarafından zaten birçok kez hayal kırıklığına uğratıldı."

Gray, "Onu her şeyden koruyamazsın," diye karşı çıktı.

Pop onun gözlerinin içine baktı ve bir parmağını kaldırdı. "Onu elimden geldiğince çok şeyden koruyacağım. Onun bilmesine gerek yok. Şu anda tatilde. Ona bir hafta izin almasını söyledim. Nerede olduğunu öğreneceğiz ve sen de gidip onun güvende olduğundan emin olacaksın."

"Bundan hoşlanmıyorum," diye araya girdi Connor. "Onun kızımın yakınında olmasını istemiyorum."

Pop elini kaldırdı. "Bu lanet karmaşa konusunda ben de senden daha mutlu değilim Connor, ama Gray haklı. O bu işe karışamaz ve eğer bu orospu çocuğunu yakalayacaksak sana, Nathan'a ve Micah'a burada ihtiyacım var. Birinin Faith'in güvende kalmasını sağlaması gerekiyor." Gray'e dik dik baktı. "Bunu yapacağına güvenebilir miyim?"

"Ona yalan söylemeyi sevmiyorum," dedi dişlerini sıkarak. "Böyle bir konuda değil."

Nathan kaşlarını çatarak, "Ama ona başka her konuda yalan söyleyeceksin," dedi.

Gray'in parmakları yumruk şeklinde kıvrıldı. "Bir polisi öldürmekten sorumlu olan adamı bulmak için yapmam gerekeni yaptım. O piç ortağımı öldürdü. Onu adalete teslim etmek için ne gerekiyorsa yapma sorumluluğum vardı. Hiçbirinizi kandırmak istemedim ve Faith'e zaten söylediğimden daha fazla yalan söylemek istemiyorum. I..."

"Sen ne?" Connor talep etti.

Connor'ı görmezden geldi ve Pop'un gözlerinin içine baktı. "Kızınızı önemsiyorum. Olmaması için elimden geleni yaptım. Ondan uzak durmaya çalıştım. Bu lanet tatile çıkmasının sebebi benim. Onu üzdüm ve şimdi işleri düzeltme zamanı. Ona biraz daha yalan söylemek zorunda kalırsam işleri yoluna koyamam."

Pop irkilmedi bile. Gray'in bakışlarını sabit bir bakışla karşıladı. "Onu tehdit eden piç parmaklıklar ardına girdiğinde bunu düzeltebilirsin. Onu gereksiz yere üzmenin bir anlamı yok. Annesi ona yeterince acı çektirdi. Eğer aptal annesinin ne yaptığını öğrenirse, onu buradan uzak tutamazsın. Celia'nın başı dertte diye endişelenecektir. Bu adamı yakalamamız günler sürebilir. Onu sürekli endişelendirmenin bir anlamı yok."

Gray, "Bundan hoşlanmıyorum," dedi.

"Ben de o kadar deli değilim," diye mırıldandı Connor. Gray, Connor'ın Pop'a attığı yan bakışı fark etti.

Gray, "O bir çocuk değil," diye belirtti.

"İşine geldiği zaman gerçeği ondan saklamakta bir sakınca görmedin," dedi Pop, sesinde yine öfke yükseliyordu.

Gray hayal kırıklığı içinde tavana baktı. Saçma sapan bir sidik yarışı yüzünden çok değerli zamanlarını boşa harcıyorlardı. Faith'i bulması ve korunduğundan emin olması gerekiyordu. Bakışlarını Pop'a çevirdi. "Bak, buraya geldiğimde Faith'in masum olup olmadığına dair hiçbir fikrim yoktu. Nasıl ki? Tek bildiğim, annesinin durumunun tamamen farkında olduğuydu. Faith'i *tanımıyordum*. Ona diğer potansiyel şüpheliler gibi davranmak zorundaydım. Artık onun bu işe karışmadığını biliyorum ve ona daha fazla yalan söylemek istemiyorum."

"Ve onun zarar görmesini istemiyorum," dedi Pop sessizce. "O benim kızım. Onu seviyorum. Eğer annesinin son erkek arkadaşının para için kendi kızına zarar vermesine izin verdiği bilgisini saklayabilirsem, Tanrı şahidim olsun ki saklayacağım."

Gray gözlerini kapattı. "Pekâlâ, tamam. Tamam."

Ne imkânsız bir durum. Aklı her şeyi yoluna koymanın bir yolunu bulmaya çalışıyordu. Nasıl öylece ortaya çıkıp Faith'in tatilini mahvedecek ve orada olmak için gizli bir nedeni yokmuş gibi davranacaktı? Faith'in onu gördüğüne çok sevineceğinden şüpheliydi. Ona karşı dürüst olmayı hayal ediyordu ama bunun yerine ona daha fazla hilekârlıkla yaklaşacaktı.

Ama diğer her şey gerçek olmak zorundaydı. Ona neyin gerçek olduğunu göstermek zorundaydı. Ve gerçek olan, ona karşı duyduğu çekim, ikisinin de istediği türden bir ilişki için herhangi bir şansları olup olmadığını görme ihtiyacıydı.

Onu takip etmesinin gerçek nedeni olarak bunu gösterebilir miydi? Bu kısmı yalan olmazdı. Onunla yakınlaşmayı ve aralarındaki bu şeyi sürdürmeyi çok istiyordu. Ama şimdi, bunu bas-akış yönünde yapmak zorundaydı. *Takip et*, sonra seviye atla.

Cehennem.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 27

Ofis binası bir saat sonra SWAT ekibinin aylık toplantısını andırıyordu. Babamın arkadaşları olan polisler Malone's'un ofislerini doldurmuşlardı ve bir düzine farklı konuşmanın vızıltısı binada yankılanıyordu. Bu kaosun ortasında Micah yüzünde şaşkın bir ifadeyle temkinli adımlarla içeri girdi.

"Ne lan?" diye sordu babamın ofisinin kapısından.

Dört adam da cep telefonlarını kulaklarına götürerek arkalarını döndüler. Pop elindekini kenara fırlattı. "Faith'in nerede olduğunu biliyor musunuz?" diye sordu.

Micah'nın yüzünde tuhaf bir ifade belirdi. "Neden sordun? Neler oluyor?"

Gray ayağa kalktı ve Micah'nın durduğu yere doğru yürüdü. "Nerede olduğunu biliyorsan bana söyle. Çok büyük bir tehlike içinde."

Micah'nın bakışları keskinleşti. Sadece Gray'in duyabileceği şekilde sesini alçalttı. "Damon'ın sahil evinde."

"Damon da kim lan?" Gray homurdandı.

"O Ev'in müdürü, Faith'i ziyaret etmesi için ayarlayan adam. Muhtemelen onu almaya gittiğinizde görmüşsünüzdür."

"Evet, onu gördüm," diye mırıldandı Gray. *Seks kulübündeki adamla ne işi vardı?*

Micah sanki Gray'in düşüncelerini okuyormuş gibi, "O yalnız," dedi.

"Siz ikiniz geri kalanımızla paylaşmak ister misiniz?" Connor talep etti. "Micah, Faith'in nerede olduğunu biliyorsan söyleyen iyi edersin."

"Nerede olduğunu biliyorum. Şimdi kim bana ofisimizin neden bir polis sendikası toplantısına benzediğini ve bunun Faith'tehlikede olmasıyla ne ilgisi olduğunu söyleyecek?"

Gray hikâyeyi hızla Micah'ya anlattı. Micah kaşlarını çatı ve Gray'e baktı. "Yani bütün bu zaman boyunca bizimle oynuyor muydun?"

Gray iç çekti. "Yapmam gereken bir iş vardı, dostum. Sen bir polistin.

Anlarsın." Micah'nın gözlerinden donuk bir gölge geçti. "Evet, anlıyorum."

Koridordaki bir kargaşa hepsinin başını kaldırmasına neden oldu. Birkaç saniye sonra Mick birkaç polisin yanından hızla geçti. En az bir haftadır tıraş olmamıştı ve berbat görünüyordu.

"Lanet olsun Mick, burada ne işin var?" Gray talep etti.

"Başka nerede olabilirdim ki?" diye söylendi. "Şimdi bana neler olduğunu anlat."

Gray içini çekti. "Ben bu işe karışamam Mick, sen de karışamazsın. Sana dairemin anahtarını vereceğim. Gidip orada kalabilirsin. Bir tutuklama yapıldığında polis seni bilgilendirecek."

"Ne diyorsun sen! Ve hangi cehenneme gidiyorsun?"

"Faith'in zarar görmeyeceğinden emin olacağım," dedi sakın bir sesle. "Umarım tüm bunlar çabucak sona erer."

"musun?" Mick kuşkuyla sordu. "Bir kış parçasının seni ortağının - kardeşinin- katilini yakalamaktan alıkoymasına izin mi vereceksin?"

Connor bir bulanıklık içinde Gray'in yanından uçarak geçti ve Mick'i duvara doğru itti, eli Mick'in gömleğine dolanmıştı. "Beni dinle, seni orospu çocuğu. Bahsettiğin kişi benim kız kardeşim. Neden Gray'in sana söylediğini yapıp buradan defolup gitmiyorsun?"

Pop yaklaştı ve Connor'ı çekti. Connor'dan daha sakın görünmesine rağmen gözleri öfkeyle parlıyordu. "Geri çekil evlat. Ben ve Bay Winslow biraz sohbet edeceğiz. Sonra da kışını ofisimden gidecek." Gray'e döndü. "Buradan çıkman gerekiyor. Kızımı koruman gerekiyordu."

Gray dairesinin anahtarını bulmak için cebini karıştırmaya başladı ama Pop ona yol gösterdi. "Ben Bay Winslow'un kalacak bir yer bulmasını sağlayacağım. Sen kendi işine odaklan, biz de kendi işimizi yapalım. Seni arayıp işlerin nasıl gittiğini ve eve dönmenin güvenli olduğu zamanı bildireceğim."

Gray başıyla onayladıktan sonra Micah'ya döndü. "Bana nerede olduğunu söylemen gerekiyor."

Micah, Gray'le birlikte ön tarafa doğru yürüdü ve bir tablet kâğıt ile bir kalem alarak bir adres not etti. Kâğıt parçasını yırttı ve Gray'e uzattı. "Kasabanın dışındaki Seawall Bulvarı'ndan dümdüz git. Kaçırman mümkün değil. Tam adanın diğer ucundan düşeceğini düşündüğün anda oradasın."

"Teşekkürler," dedi Gray. "Bak, beni haberdar et, tamam mı? Bu sabah burada değildin ve çocuklar bu yüzden oldukça kızgın. Onları suçlamıyorum ama benim de haberdar edilmem gerekiyor ve Pop, Faith'in neler olup bittiğini bilmemesi konusunda kararlı. Tahmin etmem gerekirse, pek fazla aramayacaktır."

Micah başını salladı. ", dostum. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

Gray sahil evine vardığında güneş batmak üzereydi. Arabasını daire şeklindeki asfalt yola çekti ve ön kapıya merdivenlerin önüne park etti. Dışarı çıkarken, hazırladığı çantalara göz attı ama beklemeye ve onları daha sonra getirmeye karar verdi.

Merdivenleri koşarak çıktı ve kapıya vurdu. O sabah erken saatlerde kızın dairesinde aynı dansı yaptığını hatırlayınca değa vu hissi üzerine çıktı.

Bu kez kadın cevap vermeyince, iyi olduğundan emin olmak için hiç vakit kaybetmeden içeri girdi. Geniş oturma odasına adım attı ve erkeksi dekoru inceledi. Kesinlikle bir bekâr evi. Hiç kadın eli değmemiştir. Kısa bir süre Damon'ın Faith'e burada katılmayı planlayıp planlamadığını merak etti ve bu düşünceyle kaşlarını çatı.

Bakışları güverteye açılan Fransız kapılarına takıldığında, bir kolun şezlongun kenarından sarktığını gördü. Faith'in eli sallanıyor ve yere değiyordu.

Acele etti ve yeterince yaklaştığında kızın kıvrılmış uyuduğunu gördü. Onu uyandırmamak için sessizce dışarı çıktı ve körfez esintisi yüzüne vurduğunda gözlerini kapatıp şükretti.

Ama bakışlarını Faith'in uyuyan bedenine indirdiğinde, takdiri daha da arttı. Kız çok güzel görünüyordu. Bir eli şezlongdan sarkıyor, diğeri çenesinin altında kıvrılıyordu. Göğsü her nefeste hafifçe inip kalkıyor, esen rüzgâr saçlarının sarı tellerini kaldırıp yüzüne doğru savuruyordu.

Buraya gelene kadar, Pop ne isterse istesin ona gerçeği söyleyeceğine kendini ikna etmişti. Ama şimdi ona bakınca, o kadar kırılgan ve masumdu ki, Pop'un onu neden korumak istediğini anladı. *Kendisi* de onu korumak istiyordu. Onu pamuklara sarmak ve hiçbir şeyin ona zarar vermediğinden emin olmak istiyordu.

Kendisiyle ilgilenilmesini istiyordu ve hangi erkek bunu istemezdi ki? Tatlı, yumuşak ve her yeri narindi. Adam durmuş onu izlerken kadın kıpırdandı ve şezlongun üzerinde huzursuzca hareket etti. Gözleri fıldır fıldır açıldı. Ona bakarken gözlerini kırptırdı ve sonra şaşkınlıkla gözleri büyüdü.

"Gray?" diye sordu uykulu bir şekilde. "Burada ne yapıyorsun?"

Eğildi ve bir parmağını kolunda gezdirdi. "Umarım bütün gün burada yatmamışsındır. Yanacaksın."

"Günün büyük bölümünde gölgede kaldım," diye mırıldandı. "Burada ne yapıyorsun? Nerede olduğumu nereden biliyorsun?"

Yer değiştirip koltukta doğruldu ve uykulu gözlerle ona bakmaya devam etti.

"Seninle konuşmak istedim," dedi basitçe.

Kadının yüzünde inanmaz bir ifade vardı.

"Bir pislik gibi davrandığımı biliyorum," dedi. "Gerçek şu ki, Faith, beni bir döngüye soktun."

Ahşap güvertede diz çöktü, dizlerindeki rahatsızlığı hafifletmek için ağırlığını kaydırды. Kadın nazik bir parmağını adamın dudaklarının üzerine koydu ve adam şok geçirerek sessizliğe .

"İçeri girip konuşalım," dedi.

Ayağa kalktı ve ona yardım etmek için elini uzattı. Kestirdiği için dağılmış olan saçları esintiyle dalgalanıyordu ve adam ipeksi saçlara dokunmaktan kendini bir tutam koparmak için uzandı.

Dönüp içeri girdi ve onu takip etmesi için bıraktı. Kalçalarının nazikçe sallanışını izledi ve kendini kalçalarının arasında hayal etti, elleri kalçalarının etrafında kıvrılmış, içine girerken.

Boğazı sıkıştı ve bu rahatsız edici duyguya karşı yutkundu.

Eve girdiğinde döndü ve omzunun üzerinden ona baktı. "Geliyor musun?"

İlerledi, girişmek üzere olduğu şeyi düşündükçe midesindeki düğüm biraz daha büyüyordu. Devam ediyordu, bitmiyordu,

ve bu yalanlarla dolu bir ilişkiye başlamak istiyordu.

İçeri adımını attığında içerideki serin hava yüzüne çarptı. Faith yalınayak mutfığa girdi ve buzdolabını açtı.

"İçecek bir şey ister misin?" diye sordu. "Bira, şarap ve biraz meyve suyu var."

Başını salladı ve "Hayır, ben iyiyim" dedi.

Kendine bir bardak meyve suyu doldurduktan sonra adamın durduğu oturma odasına geri döndü. "Peki benimle ne hakkında konuşmak istiyordun?"

Kadının kadehi ağzına götürerek gizlemeye çalıştığı dudaklarındaki hafif titremeyi fark etti. Gergindi. Kendisi de öyleydi ama onun yanında kendini huzursuz hissetmesini istemiyordu.

Uzandı ve elini kızın dirseğinin altına koydu. "Hadi ."

Sanki söyleyeceklerinden korkuyormuş gibi sıkıntılı gözlerle ona baktı. Elinde olmadan ona doğru eğildi, eliyle ensesini kavradı ve onu kendine doğru çekti. Kadehi adamın karnına bastırdı, adam dudaklarını dudaklarıyla kavrarken ezildi.

Kadının ağzından çıkan fısıltılı zevk sesini yuttu. Dilindeki keskin portakalın tadına baktı, onun lezzetini özümsedi ve dilini onunkinin üzerinde her kaydırışında tadını çıkardı.

Adam geri çekildiğinde, kadının odaklanmamış bakışları onunkilerle , gözlerinin derinliklerinde kafa karışıklığı belirgindi. Öpücüğünden kabarmış olan ağzı onu tekrar baştan çıkarmıştı. Sonra, dedi kendi kendine. Onun teninin her santimini tadacaktı.

Bacakları kanepenin kenarıyla buluşana kadar onu geriye doğru itti. Sonra onu oturttu. Ayakta durmayı tercih ederek birkaç adım geri gitti ve içinden akan endişeli enerjiyi kontrol edemeyerek volta atmaya başladı.

"Seni uzaklaştırmakla hata ettim," dedi.

Yeşil gözleri irileşti. Bardağını sehpanın üzerine koydu, sonra ellerini kucağında kavuşturdu ve parmaklarının uçları bembeyaz olana kadar sıktı.

Volta atmayı bıraktı ve doğrudan ona baktı. "Senin istediğini istiyorum, Faith. Seni, yatağымda, kollarımda, benim yöntemimle."

Onun bu açık sözlülüğüne tepki yanaklarına renk geldi.

doğru ilerledi ve önünde diz çöktü. Kadının ellerini avuçlarının içine aldı ve parmaklarını dudaklarına götürdü. "Ben kolay biri değilim Faith. Seni zorlarım. Senden verebileceğinden emin olmadığın şeyler talep edeceğim. Eğer bunu yaparsak, bana her şeyini vereceksin. Karşılığında, hediyene değer vereceğim. Her ihtiyacını karşılayacağım. Seninle ilgileneceğim."

Onu incelerken gözlerinde yavaş yavaş bir alev yanmaya başladı. "Bunu mu istiyorsun?" diye sordu boğuk bir sesle. "Beni mi istiyorsun? Bu bir oyun değil mi? Senden oynamanı istediğimi düşündüğün bir rol mü?"

Çenesini avucunun içine aldı ve gözlerinin içine baktı. "Oyun yok. Bir haftalığına izinlisin. Bu ilişkiyi keşfetmemiz için mükemmel bir fırsat."

Çenesi adamın elinde titredi. Ayağa kalkıp tekrar volta atmaya başlamadan önce başparmağını kadının kadifemsi dudaklarına sürttü.

"Anlaman gereken bazı şeyler var, Faith. Eğer bunu yaparsak, kontrol tamamen bende olacak. Güvenli kelimeler yok, rol yapmak yok, okunacak 'yaşam tarzı' kitapları yok. Bunların hepsi saçmalık. Hiçbir zaman başkalarının kurallarına göre yaşamadım, hele hele insanların kendi kurallar listelerine göre ne yapıp ne yapmadıklarını söyleyen bir grup kuduz yaşam tarzı savunucusu hiç değil.

"Eğer beklediğin buysa, o zaman şimdi gitmen gerekiyor. Okuduğın veya deneyimlediğın her şeyi unutabilirsin, çünkü senden talep edeceğim şey, seks oyunlarıyla uğraşan bir grup rol oyuncusunun yapacağıyla hiçbir benzerlik taşımıyor."

Sözlerinin kafasında yer etmesi için durakladı. Sonra tekrar ilerledi ve bir kez daha onun önünde diz çöktü. Elini onun saçlarının arasına soktu,

Kafa derisini okşarken saç tellerini parmaklarına doladı.

"Benim olacaksın. *Benim olacaksın*. Her şeyini bana vereceksin ve karşılığında ben de sana hayal edebileceğinden çok daha fazlasını vereceğim. Seninle ilgileneceğim, seni memnun edeceğim, sana bakacağım."

Titrek bir nefesin ardından "Vay canına," dedi.

"Bu bir evet mi?" diye sordu saçlarını okşarken.

Ellerini yavaşça onun göğsüne ve boynuna doğru kaydırıldı. Parmakları ensesinde kıvrıldı ve parmaklarını saçlarına gömdü. "Evet," diye fısıldadı.

Ellerini dikkatlice saçlarından çekip parmaklarıyla yüzüne dokundu. Yanaklarında hafifçe gezindiler ve dudaklarını onunkilere bastırdı.

Uzaklaştığında, öpüşme yumuşak olmasına rağmen ikisi de ağır ağır nefes alıyordu. Parmaklarını kadının omuzlarında ve kollarında gezdirdi, kadının teninin kendi teninde yarattığı hissin tadını çıkardı.

"Galveston'a gidelim. Yemek yemek için güzel bir yere gidelim. Geri döndüğümüzde her şeye yeniden başlayabiliriz."

Elini endişeyle ağzına götürdü ve başını salladı. "Tamam," dedi boğuk bir sesle.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 28

*F*aith duş aldı ve aceleyle giyindi. Midesi berbat durumdaydı ve bir şey yiyebileceğinden emin değildi. Uzun saçlarını kuruttuktan sonra taradı ve omuzlarına dökülmesine izin verdi. Gray'in böyle sevdiğini biliyordu.

Benimkini.

Beyanı hala zihninde yankılanıyor ve bunu söylediğinde yüzündeki sahiplenici ifadeyi her hayal kızlık organlarına kıvılcımlar gönderiyordu.

Bir kot pantolon ve kısa kollu pembe bir üst giymeye karar vererek giyindi ve bir çift topuklu ayakkabı aradı. Aynada kendine son bir kez baktıktan sonra Gray'in beklediği oturma odasına yürüdü.

Fransız kapılarının yanında duruyordu, başparmaklarını ceplerine sokmuştu.

Bakışlarını onun üzerinde gezdirirken mavi gözleri takdirle parladı.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi.

Gülümsedi. "Sen hazırsan ben de hazırım."

Cebinden anahtarlarını çıkardı ve kapıya doğru yürüdü. Kadının yanına vardığında elini uzattı. Kadın küçük elini onun çok daha büyük olan elinin içine kaydırды ve adamın parmakları elinin etrafında sıkıca kıvrıldı.

Birlikte kamyonetine doğru yürüdüler ve tıpkı The House'daki gece yaptığı gibi, onu yolcu koltuğuna oturttu. Yolculuk sırasında

Galveston'da sessizdiler ama Gray elini kendi elinin içine soktu ve başparmağını parmak eklemlerine sürttü.

Bu samimi jest onu rahatlattı. Bu onu daha az gergin yapıyordu. Sanki bu da diğerleri gibi bir randevuydu. Bu düşünce aklından geçer geçmez neredeyse gülecekti. Bu diğer randevulara hiç benzemiyordu. Aradığı, beklediği, istediği şey buydu. Üzerinde fazla baskı yoktu.

"Deniz ürünleri kulağa geliyor mu?" diye sordu

sessizliği bozarak. Kadın başını salladı.

Yavaşladı ve sola dönüp park yerine girdi. Sonra kızın elini sıktı ve gözlerinin içine baktı. Onun bakışlarında gördüğü onay karşısında utangaç bir şekilde gülümsedi. Adam koltuğa doğru eğildi ve onu öptü, sıcak, yumuşak, saldırgan olmayan bir öpücük. Sonra geri çekildi ve kamyondan dışarı çıktı.

İçeri girdiklerinde Gray ev sessizce konuştu, o da ona hızlıca gülümseyip başını salladı. Onun yanından geçip Faith'e baktı ve tekrar gülümsedi. Sonra iki menü aldı ve onlara kendisini takip etmelerini işaret etti.

"Ona ne söyledin?" Ev sahibesinin arkasından yürürlerken Faith fısıldadı.

"Sadece biraz mahremiyet istedik."

Ve tabii hostes onları restoranın arka tarafındaki bir köşeye oturttu. En yakın insanlar en az altı masa ötedeydi.

Oturlurlarken, bir garson içki siparişlerini almak için göründü. Birkaç saniye sonra nihayet yalnız kalmışlardı.

Gray masanın öbür ucuna uzandı ve parmaklarını onunkilerle birleştirdi. "Biz... şey, senden kaçarak çok fazla zaman geçirdim. Aramızdaki şeyler çılgıncaydı, çok hızlı ilerliyordu. Birbirimiz hakkında daha fazla şey öğrenebilmemiz için sadece bu gecelik işleri yavaşlatmak istiyorum."

Memnun bir parıltı göğsünü ısıttı. "Bu hoşuma giderdi," dedi usulca. "Senin hakkında fazla bir şey bilmiyorum. Sadece babamın bana anlattıkları. Sen bir polissin. Dallas'ta yaşıyorsun. Bu yılın başlarında ortağını kaybetmişsin ve işleri yoluna koymak için ara vermişsin. Daha fazlasını bilmek isterim."

Sanki önce kendisi hakkında gönüllü olarak bilgi vermesini bekliyormuş gibi biraz üzgün görünüyordu.

"En son ilişkiniz ne zamandı?" diye sordu.

Ağzı kaşlarını çattı. "İlişki mi? Karşı cinsle karşılaşmalarına ilişki diyebileceğimden emin değilim."

Tek kaşını kaldırdı. "O zaman onlara ne diyorsun?" "Seks," dedi açıkça.

"Ve ben senin için bu muyum? Sadece seks mi?" diye sordu usulca.

Uzun bir süre ona baktı. "Hayır. İşte bu yüzden ödüm bokuma karıştı. Bu yüzden seninle arama mesafe koydum ve senden uzak durmaya çalıştım."

"Neden erkekler bir kadının seksten daha fazlası olduğu fikrinden bu kadar korkuyorlar?" diye merakla sordu. "Bu tamamen klişe haline geldi. Annen sana hiç sarılmadı mı yoksa?"

Gözleri şaşkınlıkla açıldı ve sonra güldü. "Hayır, ilişkilerle ilgili sorunlarım için annemi suçlayamam. Onu beni kadınlardan soğutacak ya da uzaklaştıracak kadar iyi tanı mıyordum."

etmesini bekledi, bu ifadenin ilk olarak hangi kısmına değinmek istediğinden emin değildi.

Ellerini bıraktı ve sandalyesinde arkasına yaslandı. Bardağını dudaklarına götürdü ve tekrar yerine koymadan önce uzun bir yudum aldı. "İlişkilerle ilgili sorunlarım, istediğimi bulamamaktan kaynaklanan hayal kırıklığımdan kaynaklanıyor."

"Ortak bir noktamız var gibi görünüyor," dedi.

Başını salladı. "Sende bana çekici gelen şeyler gördüm. Mükemmel uyum sağlayacağını hayal ettiğim bir kadın gördüm ama gerçek olamayacak kadar iyi atasözü aklıma gelip durdu."

"Umarım sizi hayal kırıklığına uğratmam," dedi alaycı bir ifadeyle. "Sadece kendim olabilirim. Tıpkı sizin gereken bir senaryo istemediğiniz gibi, ben de istemiyorum."

"Değişmeni asla istemem, Faith. Seni olduğun gibi seviyorum. Yürütemesek bile."

"Ama benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun," diye belirtti.

O da aynı fikirde olmayarak başını salladı. "Güzel olduğunu biliyorum. Sadık. Zeki. Kadınsı. Tam olarak ne istediğini biliyorsun ve daha azına razı olmayacaksın. Bir erkeğe teslim olmaktan korkmuyorsun." Tekrar öne doğru eğildi ve ciddi bakışlarıyla onu kısırdı. "Asla ilişkiye giremeyeceğim iki tür kadın vardır."

Bariz bir merakla başını yana eğdi. Bir erkeğin zihninin iç işleyişi... Bu kesinlikle giriş ücretine değerdı.

"Oyun oynayan bir kadın. Akıl oyunları, seks oyunları, her neyse. Bir kadının dürüst olmasını isterim, bir maskenin arkasına saklanmasını değil. İkincisi, teslim olacak kadar güçlü olmayan bir kadın."

Bu ona bir kaş kaldırma daha kazandırdı. O da öne doğru eğildi, merakı artıyordu.

"İlişkiye girdiğim bir kadının akılsız bir kuklaya dönüşmesini benim istediğimden daha fazla istemiyorum. Bir erkeğe boyun eğmek ama yine de onu güçlü ve eşsiz kılan her şeyi korumak için çok özel bir kadın gerekir. Kendi kişiliği."

"Bunu çok düşünmüşsün," diye geçirdi içinden.

Omuz silkti. "İstediğim bu."

"Peki ya yatak odası dışında?" diye sordu. "Kontrolünüz ilişkinin her yönünü kapsıyor mu? Anladığım kadarıyla oyun oyuncuları

Bahsettiğiniz kadınlar sadece iyi, sapıkça seks isteyen ve yatak odasından çıkar çıkmaz rolden çıkmak isteyen kadınlardır."

Ona dikkatle baktı, yüzünde mutlak bir ciddiyet ifadesi vardı. "Zorba olmak gibi bir arzum yok. Sadece kendimi tanıyorum. Ben bir kontrol manyağıyım. Kararları ben verdiğimde rahat oluyorum. Bunu en çok ilgi duyduğum kadın türüyle eşleştirdiğinizde - koruyabileceğim ve bakabileceğim yumuşak, kadınsı bir kadın - o zaman sanırım yatakta ve yatak dışında kararları benim verdiğim her şeyi kapsayan bir ilişki istiyorum. Bu seni endişelendiriyor mu?"

Gülümsedi. "Hayır. Benimle ilgilenebilecek erkek istediğimi itiraf etmek beni zayıf mı gösteriyor?"

Gözlerinde bir memnuniyet pırıltısı parlıyordu. Yüzünün her noktasına yansıyan umutla ona baktı. "Bence sen tanıdığım en güçlü kadınlardan birisin, Faith."

Adamın sesindeki övgü ve hayranlık onu ısıtmıştı. Ve onun gözlerindeki şehveti görmemek için kör bir aptal olması gerekirdi. Ona her baktığında, sanki giysilerini santim santim gibiydi. Bir erkeğin ona böyle bakması için sonsuza dek beklemişti. Sanki dünyadaki tek kadın oymuş gibi. Hayır, kendini zayıf hissetmiyordu. Şu anda kendini çok güçlü hissediyordu.

Garson yemeklerini getirdiğinde konuşmaları yarıda kesildi. Rahatladılar ve yemeye başladılar. Gray zaman zaman ona yemeğinden bir ısırık ikram ediyordu ve onu beslemekten keyif alıyor gibiydi.

Yeterince yediklerinde garson tabaklarını aldı ve hesabı bıraktı ama yine de masada oyalandılar. Faith sahil evine döneceği için gergindi. Kötü bir gerginlik değildi. Hâlâ ne bekleyeceğinden emin değildi ama hamle yapmak zorunda kalmayacağı için rahatlamıştı. Orası açıkça Gray'in bölgesiydi.

Zararsız şeyler hakkında sohbet ettiler. Gray ona suçun kol gezdiği bir mahallede büyüdüğünü ve bunun polis olmasında nasıl etkili olduğunu anlattı. Ona ortağından ve sözde baba figürü Mick'ten bahsetti.

Gray'in çok siyah-beyaz bir adam olduğundan zaten şüphelenmişti ve onun işi, adalet ve ortağının ölümü hakkındaki konuşmalarını dinledikten sonra, hiçbir şeyi arada kalan tonlarda görmediğine daha da ikna oldu. Her şey ya doğrudu ya da yanlış.

Gray garsona içkilerini yeniden doldurmasını işaret etti. Sonra kadehinden bir yudum alırken Faith'e dikkatle baktı. "Seks kulübüne gittiğinde..."

Tarif karşısında irkildi. Çok bayağı görünüyordu. "Ev," diye düzeltti.

Omuz silkti. "*The House*'a gittiğinde ne olmasını istiyordun?"

"Bunun çok açık olduğunu düşünürdüm," dedi. "Ne olduğunu gördünüz."

"Sadece birkaç dakikalığına oradaydım," dedi. "Belli ki bir süredir oradaydın. Gördüklerin ilgini çekti mi?"

Yüzü ısındı. "Bir kısmı," diye itiraf etti. Adam

bir kaşını kaldırdı. "Hangi kısımları?"

Bir an için yere baktı. "Kısmen şok ediciydi. Yani porno filmler izlemiştim ama daha önce hiç böyle bir şey görmemiş ya da yaşamamıştım."

"Seni tahrik etti mi?" diye sordu.

Yavaşça başını salladı. "Hem çok."

"Bazıları diğerlerinden daha mı

fazla?" Yine başını salladı.

"Hangi kısımları beğendin?" diye sordu.

Dili ağzının içinde kalın bir şekilde duruyordu. Garipliğinin üstesinden gelmeye çalışırken dudakları aralandı. "Oraya ilk gittiğimde, alt kattaki odalarda, iki adamın arasında oturan bir kadın vardı. Dikkatleri sadece ona odaklanmıştı. İkisinin de onu istediği belliydi. Onu kıskanmıştım."

Onu izledi, yüz ifadesinde keskin bir ilgi vardı. " et."

"Sonra yukarı çıktığımızda iki adam vardı. Daha önce hiç iki erkeğin seks yaptığını görmemiştim, filmlerde bile. Şok ediciydi ama o kadar etkilenmişim ki gözümü alamıyordum. Gördüğümü hatırladığım en erotik sahnelerden biriydi. Ve sonra iki erkekle seks yapan bir kadın vardı. O anda onun yerinde olmayı o kadar çok istedim ki."

"İki erkeğe sahip olmak ilgini mi çekiyor?"

Gray sordu. Kadın kızardı.

"Utanmayın. Birçok erkeğin kadının başka bir erkekle paylaşma fantezisi kurduğunu bilmek seni şaşırtır mı?"

Başını eğdi, adamın söyledikleri ilgisini çekmişti. "Gerçekten mi? Öyle mi?"

Omuz silkti. "Başka bir erkeğin senin olana sahip olmasına, bir kadının birden fazla deliğini doldurmasına izin vermenin erotik ve tahrik edici olmasının yanı sıra ilkel bir yanı da var. Aynı anda."

Yüzü daha da sıcaklaştı.

"Bundan tahrik oluyorsun," diye

gözlemledi. "Hangi kadın tahrik ki?" diye

ağzından kaçırdı. "The House'da başka ne

gördün?" "Şaplak."

"Hoşuna gitti."

Oturduğu yerde kıpırdandı. "Mesele şaplak atmak değildi. Diğer kadın üzerindeki kontrolüydü. Otoritesiydi. Çok karanlık ve seksiydi. İçimde öyle bir özlem uyandırdı ki, sanki derimi ters yüz ediyormuşum gibi hissettim."

"Yine de onun yerini aldığında, şaplak senin için hiçbir şey yapmadı," dedi sessizce.

Başını iki yana salladı. "Nereden biliyorsun?"

Nazıkçe gülümsedi. "Belli oluyordu. Hayal kırıklığını ve hüsrânını görebiliyordum. Onun sana verdiğiinden daha fazlasına ihtiyacın vardı."

"Evet," diye fısıldadı. "Gerçek değildi ve ben bunu biliyordum."

Öne doğru eğildi, çenesine uzandı ve avucunun içine aldı. Bakışları buluştu ve kilitlendi. "Bu gerçek olacak, Faith. Ben oyun oynamam."

Boğuk bir sesle söylenen söz vücudunda gezinirken narince ürperdi. "Biliyorum."

Bir süre sessizce oturup içkilerini yudumladılar. Faith rahatladı ve sinirlerinin bir kısmından kurtuldu. Akşam mükemmel geçmişti. Birbirlerini keşfetmek için koca bir haftaları olduğu fikri onu heyecanlandırmıştı. Gray'in ona hayal ettiği her şeyi verebilecek adam olup olmadığını keşfetmek için sabırsızlanıyordu.

Bir ara Gray içkisini bıraktı ve tekrar ona baktı. Yaklaşan soruyu hissedebiliyordu. Merakla ona baktı.

"Doğum kontrol hâpı kullanıyor musun?" diye

açıkça sordu. "Evet," dedi kadın sakince.

"Son cinsel ilişkim altı ay önceydi," dedi. "O zamandan beri fiziksel muayeneden geçtim. Ve bir kadınla seks yaptığımda asla prezervatif takmadığım gerçeğı var."

Biraz rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Son kontrolüm birkaç ay önceydi. Yakın zamana kadar görüştüğüm adamla yatmadan önce kan testi yaptırıyordum. Ama prezervatif de kullandık."

Gray başını salladı. "Benim sorum, onları kullanmamamız konusunda ne hissedeceğiniz."

Kafasında bir sürü renkli görüntü uçuştı. Gray'i bedenine alma, ten tene temas etme fikri son derece tahrik ediciydi.

"Hiç prezervatif kullanmadın mı?" diye sordu.

"Hayır. Ve eğer isterseniz, son kan testlerimin sonuçlarını yarın sabah fakslayabilirim. Pantolonuna girmek için her şeyi söyleyecek azgın bir ergen değilim."

Gülümsedi. "Sana inanıyorum. Asıl mesele şu ki, prezervatiflerle uğraşmak zorunda kalmamayı çok isterdim." Burnunu kırıştırdı. "İyi miktarda kayganlaştırıcı olmadan, benim için son derece rahatsız edici oluyorlar. Ama dürüst olmak zorundayım. En son seninle ilk tanışmamızdan hemen önce seks yapmıştım. Prezervatif kullanmıştık. İkimiz de temiziz ama içine girdiğin durumu bilmeyi hak ediyorsun," dedi açıkça.

Boğuk bir sesle, "Aminin her bir santimini hissetmeyi çok istiyorum," dedi.

Kontrol edilemeyen bir titreme vücudunu sarmıştı.

Gray saatine baktı ve kız yemeğin bittiğini anladı. Pek çok şey kabarmıştı. Arzu. Heyecan. Merak. Korku. Ellerini kucağında birleştirirken titriyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu usulca.

Başını salladı ve adam koltuğundan kalkınca ayağa kalktı. Elini onun sırtına dokundurdu ve onu restorandan dışarı çıkardı.

Dışarı adım atar atmaz ılık, tuzlu esinti yüzlerine vurdu. Uzakta, geçen trafiğin seslerine karışan yumuşak müzik

okyanus geceyi doldurdu.

"Geri dönelim," dedi Gray onun kulağına
yakın bir sesle. Kadın başını salladı ve
kamyonete bindiler.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 29

Sahil evine döndüklerinde Gray anahtarlarını masanın üzerine koydu ve Faith'in Fransız kapılarına doğru yürüyüp dışarı bakmasını izledi. Gergindi. Vücut dili belirsizliği haykırıyordu.

Sessizce banyoya doğru yürüdü ve onu bir an için yalnız bıraktı. Büyük küvetin yanında diz çöktü ve tıpanın kolunu çevirdi. Sonra banyo suyunu açtı ve sıcaklığı test etmek için parmaklarını musluğun altında gezdirdi. Sıcaklıktan memnun kaldığında ayağa kalktı ve oturma odasına geri döndü.

Onu bıraktığı yerdeydi. Arkasından yaklaştı ve ellerini omuzlarında gezdirdi. Saçlarını yana doğru tarayarak başını eğdi ve dudaklarını boynuna bastırdı. Kadın onun altında titredi ve dudaklarından yumuşak bir iç çekiş kaçtı.

Bakışlarını kaldırdı ve yükselen aya baktı. Neredeyse dolunaydı ve uzaktaki sudan yansiyordu. Mükemmel bir geceydi.

"Banyoya gel," diye mırıldandı kulağına doğru. "Sana banyo hazırlıyorum."

Kadın adamın kollarında döndü ve adamın elleri kadının beline doğru kaydı. "Kulağa cennet gibi geliyor," dedi.

Parmaklarını kot pantolonunun ön kemerine geçirdi ve onu kendine doğru çekti. Düğmeyle oynadı ve sonra çözdü. Sonra fermuarı indirdi ve kot pantolonu kalçalarına doğru itmeye başladı. Pantolon

Sonunda bacaklarından aşağı yuvarlandı, parmaklarını kalçalarının etrafında kıvırdı ve avuçlarını yukarı doğru hafifleterek kıvrımlı figürünün yumuşak çizgisini okşadı.

Gömleği kollarıyla birlikte yükseliyor, vücuduna doğru ilerliyordu. "Kollarını kaldır," dedi.

Kadın itaat edince, adam gömleği yavaşça başından çekip bir kenara fırlattı. Kot pantolonunu çıkardı, önce bir ayağıyla sonra diğeriyle paçalarını çekiştirdi.

Dantelli, kadınsı iç çamaşırına baktı. Soluk leylak rengi sütyen ve ona uygun külot. Şeffaf. Onun gibi güzeldi. Ellerini omuzlarına koydu, sonra yavaşça askıları çekti, kollarından aşağı düşene kadar omzunun kaydırıldı.

Uzanıp kopçayı açtı ve sütyenin düşmesine izin verdi. Kadının göğüslerinin dolgun küreleri uzaktaki ay ışığında solgun bir şekilde parlıyordu. Meme uçlarına dokunmadan edemedi. Onları parmaklarının arasında yuvarladı, sert noktalarını hafifçe kopardı.

Ellerinin, külotunun bel bandıyla buluşana kadar belinden aşağı inmesine izin verdi. Parmaklarını bacaklarının arasındaki minik buklelere değene kadar içeri soktu ve dantel kalçalarından aşağı kayana kadar çekti.

Küçük kumaş parçası yere düştüğünde, kadın adamın önünde çırılçıplak duruyordu, vücudu ayın ışıltılı parıltısıyla aydınlanmıştı.

Bir tanrıça gibi görünüyordu. Hepsi

onun. "Benim," diye hırladı.

Küçük küçük ürpertiler teninin üzerinde dans ediyor, kollarındaki tüyleri kabartıyordu. Karıncalanmayı yatıştırmak için ellerini kollarında gezdirdi.

Banyonun şimdiye kadar dolmuş olacağını bildiğinden, eğildi ve onu kollarına alarak şaşkın bir nefes almasına neden oldu. Onu bir öpücükle susturdu ve koridordan banyoya doğru ilerlemeye başladı.

Banyo doluydu, bu yüzden onu yavaşça buharlı suyun içine indirdi ve sonra musluğu kapatmak için uzandı.

Faith başını küvetin kenarına yasladı ve sıcak su vücudunun üzerinde gezinirken bir memnuniyet sesi çıkardı. Gray jakuzinin yanında diz çöktü ve bir şişe şampuana uzandı.

"Arkanı dön ki saçını yıkayabileyim," dedi.

Sırtını Gray'e dönecek şekilde kare küvetin içinde yeniden konumlandı. Vücudu ile yan taraf arasında yeterli boşluk kalması için onu yukarı itti ve ardından küçük bir buz kovalasına su daldırdı.

Suyu saçları ıslanana kadar üzerine döktü ve sonra onu bir kez daha arkasına yasladı. Şampuan şişesinin fişkırmama sesini duydu ve ardından adamın elleri saçlarına daldı. Ovaladı ve masaj yaparak köpürttü.

Nazikti ve parmakları kafa derisinin her santimetresinde çalıştı, ta ki gözleri enfes hisler karşısında kafasının içinde geri yuvarlanana kadar. Gözlerini kapadı ve kendini onun dokunuşunun büyüüne bıraktı.

Birkaç uzun dakika boyunca, zevkten komaya gireceğinden emin olana kadar başını ovdu ve okşadı. Sonunda onu öne doğru itti ve saçındaki sabunu durulamaya başladı.

Bu bittiğinde, omzunu dürttü ve eski pozisyonuna dönmesi için mırıldandı. Göğüsleri su yüzeyinin üzerine çıkınca biraz kızardı. Adamın gözleri kızın vücudunda gezinirken, kız da adamın ellerinin de aynı yolu izlemesini umuyordu.

Vücut sabunu şişesine uzandı ve küvetin kenarına yığılmış bezlerden birini kullanmak yerine sıvıyı eline fişkırttı. Sonra diğer eliyle uzanıp suyu boşalttı.

Suyun aşağı doğru inerek vücudunun daha fazla kısmını ortaya çıkarmasını bekledi. Göğsü çıplak kaldığında sabunu göğüslerinin üzerinde gezdirdi ve köpük oluşukça hafifçe ovuşturdu.

Önce birini, sonra diğerini avuçladı ve başparmağını sırayla her bir büzülmüş meme ucuna sürttü. Su daha da alçalırken, hafifçe yoğurarak karnının derisine masaj yaptı.

Adamın eli göğüslerine döndüğünde, kadın inledi ve sırtını dikleştirdi. Parmağı gergin yumruların etrafında daireler çizdikten sonra noktalara hafifçe dokundu. Her bir sancı doğrudan amına bir farkındalık şimşeği gönderdi.

Suyun içinde kıpırdandı. Bacaklarını ayırdı ve ılık su kıvrımlarının arasına girerek klitorisinin üzerine fısıldadı. Kısa süre sonra bacaklarının V kısmındaki sarı bukleler ortaya çıktı.

Elini sabunla yeniden doldurdu ve yavaşça, nazikçe bacaklarının arasındaki yumuşak tümseği avuçladı. Parmağı hassas sinir demetini buldu ve hafif bir hassasiyetle tıngırdattı.

Bacaklarını daha geniş açtı. "Lütfen," diye fısıldadı. "Oh, lütfen."

Parmağı kızın hassas açıklığını çevreleyene kadar aşağıya indi. Kör uç girişini kırarak en küçük parçayı içeri doğru itti.

Vücudu kasılırken hafifçe nefes aldı ve pelvisinin derinliklerinde dayanılmaz bir ağrı başladı.

"Bu gece senin için," diye fısıldadı. "Hepsi senin için."

Bu sözler üzerine, parmakları amının derinliklerine batarken başparmağı klitorisini buldu. Kalçaları kalktı ve sarsıldı. "Durma" kelimeleri çılgık çılgına yüzeye çıkarken dudaklarını ısırdı.

Neyse ki yapmadı.

Başparmağı zonklayan küçük düğmesine masaj yaparken orta parmağı vajinasının duvarını okşadı. Sonra içeri doğru iterek G noktasını buldu. Dünyası bir renk ve his kaleydoskopunda patladı.

Orgazmı bir yük treni hızıyla üzerine çöktü. Avuçlarını küvetin kaygan tabanına dayadı ve diğer eliyle ensesini tutmasaydı kayacaktı.

Çevresini tekrar fark edebilmesi için birkaç uzun saniye geçmesi gerekti. Küvete yaslandı, dünya yavaş yavaş normale dönerken nefes nefese kaldı.

Yavaşça bakışlarını çevirdiğinde adamın ısıltılı gözlerle kendisine baktığını gördü. İlkel sahiplenmeyi haykıran gözler. Her bir bıçak darbesiyle hak iddia eden gözler. Zayıfça titredi, kasları yapışkan bir su birikintisine dönüştü.

Onu kollarına aldı ve duşa götürerek vücudunda kalan sabunu duruladı. Sonra onu tepeden tırnağa dikkatlice kuruladı, dokunuşu nazik ama emrediciydi.

Onu yatak odasına çekti ve dolaptan bir bornoz aldı. İçine girmesine yardım etti ve sonra  nden bağladı. Nemli gömleğini değiştirirken onu bir süreliğine yalnız bıraktı. Geri döndüğünde, onun ellerini kendi ellerinde topladı.

"Hadi dışarı çıkıp güvertede oturalım. Senin için saçını tarayayım."

Titrek bacaklarıyla onun arkasından yürüdü. Orgazmının ardından bir kedi yavrusu kadar güçsüz düşmüştü. Gerçekten yapmak istediği tek şey onun kollarına kıvrılmak ve kendisine sarılmasına izin vermektir.

Fransız kapılarını açtı ve onu dışarı çıkarmak için elini sırtına koydu. Ilık deniz havası hâlâ nemli olan saçlarını  ekiştiriyordu. Gözlerini kapadı ve keskin esintiyi içine çekerek derin bir nefes aldı.

Muhteşem bir geceydi.

Gray şezlonga oturduktan sonra onu önüne çekti. Onu bacaklarının arasına yerleştirdi ve bir an için göğsüne yaslandı, başı çenesinin altında durdu.

Bu samimi temasın tadını çıkartıyor, onun iri bedenine sokulmayı seviyordu. Vücudu mırıldanıyor, damarlarında tatlı bir arzu dolaşıyordu. şu anda her şey çok doğru görünüyordu. Sanki hiçbir şey böylesine m kemmek bir anı mahvedemezmiş gibi.

Ay gökyüzünde pırıl pırıl parlıyor ve körfezin sakin sularına parlak bir ışık saçıyordu. Bir cam tabakası gibi olan suda en ufak bir dalgalanma bile yoktu. Daha yakınlarda, küçük dalgalar kıyıya vuruyor ve ıslak kumun üzerinde bir köpük çağlayanı oluşturunuyordu.

Gray'in eli saçlarına dolandı, parmaklarıyla tutamları ayırdı ve aşağı doğru çekti. Kucağındaki fırçaya uzandı ve elini sanki çözmeyi düşünüyormuş gibi bornozunun düğümlü kemerine yaklaştırdı. Yavaşça, alaycı bir şekilde elini geri çekti.

Adam artık kurumuş olan saçlarını fırçalamaya başladığında usulca inledi. Aşağı doğru vuruşlarına devam ederken, uçlarını elinin etrafına sardı ve parmaklarının üzerinden kaymalarına izin verdi. Her çekiş, kadından başka bir zevk mırıltısı çıkardı.

"Çok güzel saçların var," dedi. "Sana yakışıyor. Canlı. Serbest akışlı. Yumuşak."

Başını çevirerek omzunun üzerinden ona baktı. "Arada bir hepsini kesip atasım geliyor."

Elleri hareketsiz kaldı. "."

Omuz silkti. "Bazen tam bir baş belası olabiliyor."

"Sikimi kalçalarının arasında kaydırırken yatağın üzerine yayıldığını görmek için sabırsızlanıyorum," dedi boğuk bir sesle.

Klitorisi zonkladı ve meme uçları sertleşti, vücuduna küçük zevk karıncalanmaları gönderdi.

"Seni üstümde hayal ettim, aletim içine gömülmüştü. Üzerime eğiliyorsun, saçların göğsümün üzerinde bir perde gibi. Sonra iki elimi saç tellerine sardım ve sen bana binerken tuttum."

Nefesini içine çekti ve adamın tasvir ettiği sahneyi hayal ederken gözlerini kapattı. Adam fırçayla nazik vuruşlarına devam etti, her biri onu yarı-bilincin derinliklerine çekti.

"Ama benim favorim?" diye fısıldadı kulağına yakın bir yerden. "Ellerin ve dizlerin üzerinde, ellerim saçlarına dolanmış, seni arkadan becerirken başını geride tutuyorum."

Sadece erotik konuşmalardan ve saçınızın taranmasından orgazm olmak mümkün müydü? Bilmiyordu ama öğrenmek istiyordu.

Adam sessizleşti ve bir kez daha duyulabilen tek ses okyanusun uzaktan gelen sesiydi. Adam parmaklarını saçlarının arasından geçirirken ve fırçanın kıllarını uzun tellerin arasından kaydırırken kadın ona doğru gevşedi.

Daha da geriye yaslandı, çenesini yukarı çevirdi ve gözlerini kapattı. Her nefes alışında fısıltıyla zevk sesleri çıkıyordu. Hiç bu kadar memnun olduğunu hatırlamıyordu. Bir erkeğin ona bu kadar odaklandığını hiç hatırlamıyordu. Bu heyecan verici, tatmin edici ve biraz da ürkütücüydü.

"Neden annen hakkında hiç konuşmuyorsun?" diye sordu.

Kaskatı kesildi ve hiçbir şeyin bu anı mahvedemeyeceğini düşündüğü gerçeğine lanet etti.

"Onun hakkında konuşmaktan hoşlanmıyorum."

Fırça saçlarında gezindi, kıllar sırtını hafifçe çizdi. Dikkatle incelemeye devam ederken bir an sessiz kaldı.

Omuzları düştü. Bunun adil olmadığını düşündü. Ona kişisel sorular sormuştu. Eğer bir ilişki kuracaklarsa, dürüst olmak zorundaydı. Onun çocukluğunu ve annesini düşüncesi kurdeşen dökmesine neden olsa bile.

Kısık bir sesle, "Bu yaptığım hiç adil değildi," dedi. "Özür dilerim. Onun hakkında konuşmaktan nefret ediyorum."

"Anlıyorum," dedi. "Bu

çok uzun bir hikaye."

"Bütün gece bizim," dedi basitçe.

Sesindeki sessiz kabulleniş ona moral verdi. Kızın vermek istediğinden fazlasını istemiyordu. Bu da onun yine de vermek istemesine neden oluyordu.

Fırçayı güverteye bıraktı ama kızın saçlarıyla oynamaya devam etti. Kısa süre sonra parmaklarını kafa derisine masaj yapana kadar daha da derinleştirdi.

"Mmmm. Bunu yapmaya devam edersen sana ne istersen söylerim," dedi.

Kıkırdadı ama yağurmaya devam etti. Boynunun ense kısmına ve oradan da omuzlarına doğru ilerledi. Mutluluk içinde iç çekti.

"Babam benim gerçek babam değil. Dur, bu doğru değil. O benim gerçek babam, şimdiye kadar tanıdığım tek baba. Ama o benim biyolojik babam değil."

Eğer onun şaşıracağını düşündüyse de bunu belli etmedi. Adam rahatlatıcı masajına devam etti ve kadın da gergin kaslarını gevşetti. Adam hiçbir şey söylemedi, tepki vermedi, sadece devam etmesini bekledi.

"Annem... Onu nasıl tarif edeceğimden bile emin değilim. Hayatı boyunca kafası kumda yaşadı. Kötü kararlar onun için ikinci doğadır. Düşüncesiz ve umursamazdır ve yaptıklarının sonuçlarını kabul etmek istemez."

"Tanıdığım pek çok insana benziyor," dedi kuru bir sesle.

Başını salladı. "Küçük yaşlardan itibaren 'ailemizdeki' duygusal destek bendim. O zamanlar ilişkimizin diğer anne-kız ilişkilerinden çok farklı olduğunu anlamıyordum. Sadece elimden gelen en iyi kız evlat olmaya çalışıyordum.

"Evde yiyeceğimiz olmadığında, yemek yiyecek paramız olsun diye ufak tefek işlerde çalıştım, komşulara bakıcılık yaptım. Bir gece içtikten sonra kusarken başını tuttuğumu hatırlıyorum. Tabii ki tüm paramızın oraya gittiğinin farkında değildim."

Gray iğrenir gibi bir ses çıkardı. "Tanrım, Faith. Kaç ?" Omuz silkti.

"Dokuz, on, gerçekten hatırlamıyorum."

Elleri kadının omuzlarında sıkılaştı ve sanki annesinden bahsetmekte zorlandığını anlamış gibi masajları daha yatıştırıcı hale geldi.

"Ben on dört yaşındayken babamla tanıştı ve evlendi. Çok heyecanlanmıştım. Babamı görür görmez sevdim. Bana karşı çok nazikti. Beni kızı olarak kabul etti. Connor'a büyük bir aşk besliyordum. On dört yaşındaki hangi kız hoşlanmaz ki? Yirmi dört yaşındaydı, ordudan yeni ayrılmıştı ve bana karşı çok iyiydi. Bana bir baş belasıymışım gibi davranmıyordu. İlk kez gerçekten istediğim türde bir aileye sahip olduğumu düşündüm."

"Ne oldu?"

Faith iç çekti. O gecenin anısı hâlâ üzerinde büyük bir güce sahipti. Genç hayatındaki en kötü duyguydu bu. Annesinin ona yaşattığı hayal kırıklıklarından bile daha kötüydü.

"Bir gece kışında bir böcek vardı. Gecenin bir yarısı beni kaldırdı ve gitti. Yıkılmıştım. Gitmek istemedim. Ona kalıp kalamayacağımı bile sordum. Beni kendisiyle gitmeye zorladı ve biliyorum ki bunun nedeni ona bakacak başka kimsesinin olmamasıydı. Bu beni çok kızdırdı. Babam ona karşı çok iyiydi. Eğer izin verseydi ona bakardı. Ama her şey gibi, o da işleri berbat etti. Başımıza iyi bir şey gelmesine izin vermedi."

Elleri kadının omuzlarında durdu ve parmakları kadının tenine battı. Öne doğru eğildi ve boynuna bir öpücük kondurdu. "Nereye gittin? Ne yaptın?"

Göz kapakları yaşlarla doldu. "Eski hayatımıza geri döndük. Tahliye edildiğimizde birkaç ayda bir taşınıyorduk. Okula geri dönmek bir seçenek değildi. Karnımızı doyurmaya ve başımızı sokacak bir ev tutmaya çalışmakla meşguldüm."

Gray küfretti.

"Bir yıl kadar sonra uyuşturucu kullanmaya başladı. Hiç şaşırmadım. Ondan para saklamak zorundaydım, yoksa elimizdeki her şeyi uyuşturucuya yatırırdı. Ondan nefret ediyordum. Onu terk etmek istedim."

"Neden ?"

"Gençtim. Korkmuştum. Gidecek bir yerim yoktu. Güvenebileceğim kimse yoktu. Ve her şeyin kalbinde, o hala benim annemdi. Onu terk edemezdim çünkü bensiz hayatta kalamayacağını biliyordum."

Gray kollarını onun etrafına ve göğsüne sıkıca sarılana kadar çekti. İkisi de arkalarına yaslanıp gece gökyüzüne bakana kadar yaslandı.

Gözlerini kapadı ve onun kucağındaki gücün tadını çıkardı. Rahatlığın ve kabullenmenin. Anlayışın.

"Peki ne oldu?" diye sordu.

Annesinden uzakta, babasıyla birlikte buraya nasıl geldiğini kastettiğini biliyordu. O geceyi hatırlayınca dudakları titredi.

"Yirmi yaşımıdayken iki işte birden çalışıyordum, bu yüzden ona bakacak durumda değildim. Yemek aldım, faturaları ödedim ve ona hiç para vermedim. Böyle yaparak uyuşturucu için ödeme yapamayacağını düşündüm. İsteddiği şeyi elde etmek için ne kadar ileri gidebileceğini hafife almışım.

"İkinci işimden eve döndüğümde onu küçük dairemizin oturma odasında baygın halde buldum. Nefes almıyordu. 911'i aradım ve hatırladığım kadarıyla kalp masajı yaptım. Ambulans oraya vardığında onu hayata döndürmeyi başardılar ve hastaneye götürdüler.

"Hastanede bekleme odasında otururken kendimi suçlu hissettiğimi hatırlıyorum çünkü onun hayatta kalmasını isteyip istemediğimden emin değildim." Hâlâ hissettiği suçluluk duygusunu silmeye çalışarak ürperdi. "Bu ne kadar korkunç bir şey? Kendi annemin ölmesini dilemek."

Gray'in kolları onun etrafında sıkılaştı. "Korkunç değil. Bu bir insan."

"Çantasında Pop'un telefon numarasını buldular ve onu aradılar. Connor'la birlikte geldiklerinde babamın omzunda hüngür hüngür ağladım. Connor beni bir otele götürdü ve babam annemi tedavi ettirirken benimle kaldı. Onu rehabilitasyona yerleştirdi ve başka neler yaptı emin bile değilim. O zamanlar umurumda değildi. Kendim uğraşmak zorunda kalmadığım için çok rahatlamıştım. O ve Connor beni Houston'a yanlarına götürdüler ve ailelerinin bir parçası olduğumu söylediler. Babam bana anneme yardım etmemem konusunda sert bir nasihat verdi ve ondan uzak durmamı söyledi."

Gray'e doğru kaydı ve hafifçe dönerek yanağını onun omzuna dayadı. Adam ona baktı, gözleri sempati ile yumuşamıştı.

"Birinin bana kendimi annemle olan ilişkimden çıkarmamın sorun olmadığını söylemesinin ne kadar rahatlatıcı olduğunu biliyor musun? Kulağa aptalca geliyor ama birinin bana bunun sorun olmadığını, kötü bir insan olmadığını söylemesine ihtiyacım vardı."

Gray başını salladı ve bir parmağını çenesine dokundurdu. "Çoğu insan senin onun için yaptıklarını yapmazdı."

"Babam beni evlat edinmek istediğini söylediğinde... Şaşkınlıkla ona baktığımı hatırlıyorum. Sonra gözyaşlarına boğuldum ve hüngür hüngür ağladım. Beni üzdüğünü sanıyordu ama bu, birinin benim için yaptığı en harika şeydi. İlk defa kendimi gerçekten ait hissetmiştim. O ve Connor benim ailemdi. İşte buradaydım, yirmi yaşındaydım ve kendimi yeniden çocuk gibi hissediyordum."

Gray onun alnına bir öpücük kondurdu ve parmaklarını yanağına dokundurarak elmacık kemiğinden kulağına doğru görünmez çizgiler çizdi.

"Yani o zamandan beri babamla birliktesin."

Elini yüzünden çekmek istemeyerek hafifçe başını salladı. "Beni kendi dairelerinden birine taşıdı, Malone and Sons'da bir iş verdi ve annemi bir daha hayatıma sokmamam konusunda bana sert bir nasihatte bulundu."

"Ama o seni arıyor," dedi sessizce.

Kadın gerildi ama adam yanağını okşamaya devam etti ve kadın yavaş yavaş rahatladı. "Evet. Yine arıyor. Aynı rutin. Para istiyor. Onu savunmak için, babam ona asla bir şey vermememi söyledikten sonra bile her zaman onun için geldim. Bir keresinde bir köpeğe sadaka verirsen seni asla yalnız bırakmazlar demişti. Haklıydı da. Ama bu sefer ona yardım etmeyi reddettim."

Sesini alçalttı ve başka tarafa baktı. Adam, şimdi okyanusa doğru bakarken gösterdiği yanağına dokundu. "Başı belada ve tek istediğim onun gitmesi. Görmezden gelmeyi denedim. Babama telefon konuşmalarından bahsetmedim ve eğer bilseydi, ona söylemediğim için kırılır ve kızardı. Ama sorunlarımın yükünü ona yüklemeye devam etmek istemedim. Benim için yeterince şey yaptı. Kuma çizgimi çekme zamanımın geldiğini biliyordum. Ama bu sefer gerçekten yardıma ihtiyacı olduğunu düşünüyorum."

"Onun hayatını düzeltemezsin," dedi Gray nazikçe. "Babam haklı. Eğer onu beladan kurtarmaya devam edersen, asla gitmeyecek. Asıl mesele şu ki, asla kendini toparlayamayabilir. O zaman sen ne olacaksın? Her zaman onun koltuk değneği olacaksın."

Başını salladı. "Biliyorum. Kendime bunu söyleyip duruyorum ama sonra onun benim annem olduğu gerçeğine geri dönüyorum. Eğer dünyada başka kimsen yoksa, en azından annene sahip olman gerekir, değil mi?"

"Senin hiç kimsen yok," diye belirtti. "Babam, Connor, Nathan, Micah... *ben* varım."

İçinde sıcak bir parıltı yandı ve çiçek açtı. Göğsünde kabardı ve ruhunu kaplayana kadar dışarı doğru genişledi. O haklıydı. O yalnız değildi.

Kadın ona baktı, gözyaşları yüzünün çizgilerini bulanıklaştırıyordu. Kucağında yana doğru kıvrılana kadar vücudunu döndürdü ve elini yüzüne doğru kaldırdı. "Babama aramalardan bahsetmeliydim. Bunu şimdi anlıyorum. Ama bir yanımda hâlâ tekneyi sallamaktan ve herhangi bir soruna yol açmaktan korkuyor. Babamın beni yanına aldığı için pişman olmasını istemiyorum. Bana çok şey verdi."

"Ona ne kadar çok şey verdiğinizi hiç düşündünüz mü?" Gray sordu.

Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Hayır, ben-"

"Sana tapıyor, Faith. Hepsi tapıyor. Connor, Micah ve Nathan. Sakın bu ilişkiye katkıda bulunmadığını düşünme. Sen bir hayır kurumu değilsin. Onlar senin için ne kadar önemliyse sen de onlar için o kadar önemlisin."

"Çok şey biliyorsun, değil mi?" diye sordu hafif bir gülümsemeyle.

"Bu çok açık. Burada bulunduğum süre içinde, onlar için ne kadar önemli olduğunu görmek kolay oldu. Hepsi sana karşı çok korumacı."

Onun sözleri kalbini ısıttı. "Bunu söylediğin için teşekkür ederim. Bunu duymaya ihtiyacım vardı. Telefon görüşmeleri yüzünden çok stresliydim ve doğru kararı verip vermediğim konusunda endişeleniyordum."

Parmağıyla onu susturdu. "Artık endişelenmek yok. Bu hafta bizim için. Ayrıca, kim bilir? Belki biz dönene kadar her şey çözülmüş olur."

Onun şifreli ifadesinin güven verici olduğundan emindi ve sesinde duyduğu güvene kendini kaptırdı.

"Bana endişelerimi unutturuyorsun," diye itiraf etti.

"Güzel. Birlikte geçireceğimiz zamanın stressiz olmasını istiyorum. Mutsuzluğunu ortadan kaldırmak istiyorum. Parıldamanı istiyorum. Benim için."

Ellerini onun omuzlarına doladı ve yüzünü boynunun kıvrımına bastırdı. Adamın nabızı alına çarpıyordu.

"Seni içeri götürmeme hazır mısın?" diye mırıldandı. Ah,

ama bunu söyleme şekline bayılmıştı. Başını salladı.

Onu kucağından indirdi ve manevra yaparak şezlongdan indi. Sonra eğildi ve onu kollarına aldı. Onu içeri taşıdı ve yatak odasına doğru yürüdü. İçeri girdikten sonra onu büyük boy yatağa yatırdı. "Ben duş almaya gidiyorum," dedi. "Döndüğümde seni çıplak ve yatakta istiyorum."

Adamın gözlerindeki ham arzuyu gördüğünde midesi tam bir takla attı. Arkasını dönüp banyoya girmeden önce uzun bir süre daha ona baktı.

Gray duşu açtı ve hemen kot pantolonunun düğmelerini çözdü. Aletine kalıcı bir kramp girecekti, çünkü bütün akşam boyunca sert bir şey giymişti ve kot pantolonu aleti o kadar daraltmıştı ki acı içinde kıvranıyordu.

Kot pantolonunu indirdiğinde ereksiyonu serbest kaldı ve anında rahatladığını hissetti. Bu gece nasıl hayatta kalacağı onu aşırıyordu. Teksas büyüklüğünde bir ereksiyonla yatağa girmeyeceği kesindi.

Duşa girdiğinde, sertleşmiş sikini eliyle kavradı ve ağrısını hafifletmek için aşağı yukarı hareket ettirdi. Sünnet derisini şişmiş başın üzerinde ileri geri hareket ettirirken ılık su vücudundan aşağı süzülüyordu.

Taşaklarının toplanıp sıkılaştığını hissederken gözlerini kapadı ve yüzünü spreye çevirdi. Orgazmı kasıklarında yükseldi. Kalın shaftının etrafındaki tutuşu sıkılaştı ve iki sarsıntı daha verdi.

Ucundan bir meni fişkırdı ve su spreyi tarafından hızla yıkandı. eğdi ve nabızı şakağına çarparken ağız dolusu hava emdi.

Sonunda zevk dalgaları yatışana kadar yumuşayan sikini okşamaya devam etti. Hızla vücudunu sabunladı ve durulandı. Sonra duştan çıktı ve bir havluya uzandı. Kuruduktan sonra temiz bir çift boxer çekti ve yatak odasına geri döndü.

Faith'in yatakta uzandığını, saçlarının tıpkı fantezilerindeki gibi yastığın üzerine döküldüğünü, çıplak vücudunun başucundaki kucağın ışığıyla aydınlandığını gördüğünde, aleti yeniden sertleşti. Nefesinin altında küfretti. Kadının içinde uyandırdığı amansız acıdan kurtulmak için yaptığı plan buraya kadarmış.

Yatağa doğru yürüdü ve onun yanına tırmandı. Kadın ona baktı, güzel gözleri arzuyla parlıyordu ama bundan da öte bakışları güven veriyordu. Ona doğru uzandı ve kollarına çekti. Sonra yorgana uzandı ve onu vücutlarının üzerine çekti.

Onun bu gece kendisiyle sevişmesini beklediğini biliyordu ama acele etmemenin ne kadar önemli olduğunu da . Cinsel ilişkilerine başlamak için yarın yeterince erken olacaktı. Bu gece tamamen rahatlık seviyelerini bulmak ve aralarındaki güveni geliştirmekle ilgiliydi.

Onu her fırsatta aldatırken güvene bu kadar önem verdiği için lanet olası bir ikiyüzlü gibi hissediyordu. Ama bu ilişkide dürüst olmaktan başka bir şey yapmayacaktı. Sonunda bunun yeterli olacağını ummak zorundaydı.

Kadının başını çenesinin altına sıkıştırdı ve etin ete değmesinin tadını çıkararak ona sarıldı. "Hadi uyu," dedi usulca. "Dünya kadar vaktimiz var."

Vücudu onunkine karşı titredi ve sonra vücudu onunkinin içinde erirken gerginliğin onu terk ettiğini hissetti. Başının üstünü öptü, sonra lambayı söndürmek için arkasına uzandı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM CO

G ray gözlerini burnunu gıdıklayan ipeksi, sarı saçlarla açtı. Gözlerini kırıştırdı ve başını hafifçe yana çekti. Faith göğsüne sıkıca sarılmıştı, başı hâlâ çenesinin altında duruyordu. Saçları yanağının yanındaki yastığın üzerinde toplanmıştı ve saçlarını yıkamak için kullandığı şampuanın hafif kokusunu alabiliyordu.

Oda hâlâ karanlıktı ve saatine bakmak için bileğini kaldırdı. Çok erken değil. Yakında hava aydınlanmaya başlar.

Onu uyandırmamaya dikkat ederek etrafından uzaklaştı ve yataktan kalktı. Bir telefon görüşmesi yapması gerekiyordu ve bu en iyi fırsat gibi görünüyordu.

Yatağın ayakucundaki kot pantolonunu yerden aldı ve cep telefonunu bulmak için cebini karıştırdı. Sonra yatak odasından çıktı. Telefonunu açtı ve Fransız kapılarını açıp sabahın erken saatlerinde havaya adım atarken Mick'in numarasını tuşladı.

"Hangi cehennemdesin sen?" Mick talep etti.

"Sana da günaydın," dedi Gray, Mick'in ses tonundan zaten rahatsız

olmuştu. "Günaydın, kırımın kenarı. Burada olmalıydın, Alex'i yakalamaya

yardım etmeliydin.

katil, kızla oynaşmaktan değil."

"Mick, sakın başlama," diye uyardı Gray. " olduğunu öğrenmek için aradım. İşleri nasıl yapmaya karar verdiğimiz hoşuna gitmeyebilir ama bu da

çok kötü. Duygusal tepki veriyorsun ve eğer aklın başında olsaydı haklı olduğumu bilirdin."

"Biz. Bu ne zamandan beri biz oldu. Malone ve ekibini neden getirdiğinizi anlayamıyorum. Tek endişesi kızı olacak. Samuels'in oğlumu öldürmesi umurunda bile olmayacak."

"Tıpkı senin tek endişenin kendi çıkarların olması gibi," dedi Gray sessizce. "Faith masum bir kurban Mick. Onun zaten olduğundan daha fazla kullanılmasına izin vermeyeceğim. Eğer bu seni kızdırıyorsa, çok kötü."

Mick sert bir sesle, "Kendini satacağını hiç düşünmemiştim," dedi. "Alex'e bu şekilde sırtını döneceğini hiç düşünmemiştim."

"Lanet olsun, Mick. İpimi çekmeye çalışmayı bırak. Başından beri bu boku yapıyorsun ve ben de sana izin verdim. Suçluluk kartını oynamana izin vermeyeceğim. Samuels Faith için bir hamle yaparsa, Pop ve diğerleri onu enseleyecek. Seni ilgilendiren tek şey bu olmalı. Kitaba göre. Düşebileceği yasal boşluklar yok."

Uzun bir duraklama oldu ve tek ses Mick'in sert nefes alışığıydı. Sonunda Mick sessizliği bozdu. "Eğer Alex'in katilini yakalamama yardım etmezsen, bunu kendim yapacağım. Öylece durup onun kaçmasını izlemeyeceğim. Bu kadar yaklaşmışken olmaz."

"Mick, kışından konuşmayı bırak ve sakin ol," dedi Gray öfkeyle. "Mick. Mick mi?"

Kahretsin, kapatmıştı. Gray telefonu kapattı ve uzun uzun küfretti. Mick kendini kaybediyordu. Keder ve öfke onu mantıklı düşünemeyecek kadar yiyip bitirmişti. Kışını kaldırıp Dallas'a dönmesi gerekiyordu ama Gray bunun gerçekleşme şansının olmadığını biliyordu.

Telefonunu tekrar açtı ve Micah'nın numarasını tuşladı. Başını salladı ve Micah'nın açmasını beklerken öfkesini bastırmaya çalıştı. Mick'in tüm hatalarına rağmen, Gray onun iyi bir adam olduğunu biliyordu.

Micah cevap verdiğinde Gray, "Hey, dostum," dedi.

"Hey," diye karşılık verdi Micah.

"Son durum nedir? Samuels'ten haber var mı?"

"Hayır, henüz bir şey yok. Polisler Faith'in yerine geçecek bir dublör buldular. Faith'in dairesinde kalıyor ve Faith gibi ofise gidecek."

Gray iç çekti. Muhtemelen çok erkendi ama mektup ona Samuels'in yakınlarında olduğunu söylüyordu. Henüz Houston'da olmasa bile, yakında orada olacaktı.

Faith'in, onu güvende tutabileceği bir yere götürülmesine her zamankinden daha çok sevinmişti. Bunların hiçbirisi hakkında iyi şeyler hissetmiyordu. Mick, Samuels ya da anne. Faith fiziksel olarak olmasa bile duygusal olarak zarar görecekti.

Babasının bunu ondan saklamak istemesinin ardındaki mantık bir kez daha yüzüne çarptı. Şiddetle karşı çıkmasına rağmen, şimdi babasının haklı olmadığından o kadar da emin değildi.

"Bak dostum, gitmem gerek. Buralarda işler biraz karışık. Nathan, Connor ve ben apartmanlara göz kulak oluyoruz. Nöbet tutan birkaç bitkimiz var ama Samuels'i ürkütmek ve peşinde olduğumuzu bilmesini istemedik. Faith'in çifti birkaç dakika içinde dairesinden ayrılacak ve onu ofise kadar takip etme sırası bende."

"Tamam dostum, beni haberdar et, tamam mı?"

"Yapacağım. Sen sadece Faith'i güvende ve mutlu tut." Gray kıkırdadı. "Elimden geleni yapacağım."

İçeri girip bir kâğıt ve kalem aramaya başladı. Faith için bir not yazdıktan sonra yatak odasına geri döndü. Uzun bir süre onun uyuyan yüzüne baktı, yüz hatlarını ve ne kadar güzel ve huzurlu göründüğünü inceledi.

Karşı koyamayarak eğildi ve bir parmağını onun yanağında gezdirdi. Kıpırdandı ve onun dokunuşuna doğru eğildi ama uyanmadı. Adam isteksizce

sonra da notu başının yanındaki yastığın üzerine bıraktı.

Faith uyandığında Gray artık yanında değildi. Parlak güneş ışığı pencereden içeri süzülüyordu ve Faith gözlerini kısarak parıltıya baktı.

Bakışları Gray'in yastığına kaydıığında, yastığa yaslanmış tek bir kâğıt gördü. Kâğıdı eline aldı ve Gray'in neredeyse anlaşılmaz karalamasını gördü.

Uyandığında mutfağa gel. Kahvaltını hazırlayacağım. Üzerine bir şey giyme.

Kâğıdın tekrar yatağa düşmesine izin verdi ve bütün vücudunu kaplayan bir kızarmanın başladığını hissetti. Çıplaktı. Dürüst olmak gerekirse, ne bekleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Şimdiye kadar onu dengede tutmayı başarmıştı. Seks yapmak yerine, önceki akşamın tamamını ona ilgi göstererek geçirmişti. Hayatında hiç bu kadar şımartıldığını ve önemsendiğini hissetmemişti.

"Korkak olma," yataktan çıkarken.

Banyoya girdi ve hızlıca saçını fırçaladı. Fazla bir şeye ihtiyacı yoktu. Gray saçlarını parlayana kadar taramıştı. Şimdi yumuşak dalgalar halinde sırtından aşağı dökülüyordu.

Aynada kendine baktı. Karşısındaki kadın onu büyüledi. Onda bir yumuşaklık vardı. Gözlerine ve gülümsemesine yansıyan mutlu, ısıltılı bir parıltı.

Derin bir nefes aldı ve banyodan çıktı. Mutfığa yaklaştıkça nabızı hızlandı ve karnında gergin bir gıdıklanma başladı.

Barın yanında durmuş, bir elinde tava diğesinde yumurtaları tabaklara kaşıklıyordu. Adam başını kaldırıp göz teması kurduğunda, kadının ilk içgüdüğü kendini gizlemek oldu.

Birkaç adım ötede durdu ve boğazındaki düğüme rağmen yutkundu. Tavayı yere bıraktı ve ellerini bir bulaşık bezine sildi. Sonra barın etrafından dolaştı, bakışları kadının çıplak vücudunda bir aşağı bir yukarı gezindi.

Aralarındaki mesafe kapandıkça, kolları göğüslerini örtmek için yukarı doğru kalktı.

"Günaydın," diye mırıldandı onu öpmek için eğilirken.

Elleri kadının bileklerini çevreledi ve yanlarına doğru çekti. "Saklanma.

Bunun için fazla güzelsin. Sana bakmak istiyorum."

Kız kızarıırken memnuniyet yüzüne yansıdı. Onun bu halinden neden hoşlandığını asla bilemeyecekti. Yetişkin bir kadının onun kadar kızarması biraz aptalca görünüyordu.

"Gel, otur da yemek yiyelim," dedi onu masaya doğru çekiştirirken. Bar.

Kadın onu takip etti, şaşkınlığı artıyordu. Oturdu ve adam Önünde bir tabak. Pastırma, yumurta ve kızarmış ekmek. Ve uzun bir bardak portakal suyu.

Karşısına oturdu ve muhteşem mavi gözleriyle ona baktı. Giyinikti, bu da onu kızın gözünde belirgin bir avantaja sahip kılıyordu. Çıplak ayaklı olmasına rağmen tişört ve kot pantolon giymişti ve nedense bunu seksi buluyordu.

Ne bekleyeceği ya da bundan sonra ne olacağı hakkında hiçbir fikri yokken yemeğe konsantre olmak zordu. Baskın erkek rolüne pek girmemişti. Aslında tam tersi. İşlerin kendi istediği gibi gitmesini beklediğini açıkça belirtmişti. Ancak kızın beklemediği şey, adamın ona ilgi göstermesiydi. Gray ona baktığında kendini oldukça düğümlü bir karmaşa içinde bulmuştu. Çatalını yere bıraktı.

"Faith, sadece sor. Aklından milyonlarca soru geçtiğini görebiliyorum."

Acı acı gülümsedi ve çatalını da yere bıraktı. "Sanırım ne beklemem gerektiğini bilmiyorum. Yani biraz kafam karışık. Bu beni deli ediyor."

Kaşlarını kaldırdı ve dikkatle ona baktı. "Diz çökmeyi mi bekliyordun? Konuşmak için izin istemeyi mi? Beynini dağıtmadan önce seni dövmemi mi bekliyordun?"

Tarifinin kabalığundan irkildi ama kısmen haklı olduğunu da biliyordu. Biraz utanarak başını eğdi ve başıyla onayladı.

Onun iç çektiğini duydu. Tekrar yukarı baktığında, adam başını sallıyordu.

"Faith, ben bir pislik değilim. Sana bir çöp parçasıymışsın gibi davranmayacağım. Asla. Tanrı aşkına, konuşmak için izne ihtiyacın yok. Diz çökmek aptallık. Teslimiyetinizi ve saygınızı göstermenin ve benim de buna karşılık vermemin pek çok yolu var. Bunların hiçbirisi aşağılama ya da kötü muamele içermez."

Adamın gözleri kızın üzerine dikilirken yanaklarına sıcak bir karıncalanma yayıldı. Ciddiyetle konuşuyordu ve her kelimesinde ciddi olduğu belliydi.

"Hiç şüphesiz, seni zorladığım zamanlar olacak," diye devam etti. "İkimizin de fantezileri var. Ben de bir sonraki erkek kadar sapkınlığı seviyorum ve senden söylediklerimi yapmanı bekleyeceğim, ama bu bir oyun değil. Bunu ne kadar vurgulasam azdır."

"Ben senin ebeveynin değilim. Bu role bürünmek gibi bir arzum yok. İkimiz de yetişkiniz ve huysuz efendi/köle oyunu beni çok sıkıyor. Efendinin küçük yaramaz köleyi cezalandırması için küçük sahte itaatsiz davranışlar; bu çok saçma. Eğer sana şaplak atarsam, bu kışında izimi görmekten hoşlandığım için ve bundan zevk alacağın için olacak. Bana itaatsizlik ettiğin için değil. Sen kendi aklı olan bir yetişkinsin."

Midesi kasıldı, amcığı sıkıştı ve meme uçları ağrılı sert noktalar oluşturdu. Ağzını açmak ve nefes almak için kendini zorlamak zorunda kaldı.

"Başka sorunuz var mı?" diye sordu sakince.

Başını salladı ve bacaklarının titremesini engellemeye çalıştı.

Ağzının kenarları, saf bir erkek takdiri gülümsemesine dönüştü. Bakışları kızın vücudunda gezinirken gözlerinde yırtıcı bir parıltı parladı.

"Güzel. Şimdi, dün tamamen seninle ilgiliydi. Bugün? Hepsi benimle ilgili."

OceanofPDF.com

BÖLÜM C1

F aith yutkundu, sonra tekrar yutkundu. Başka hiçbir erkeği Gray'i istediği kadar istememişti. Asla. Onun dokunuşunu istiyordu. Ağzını. Sikini. Her santimini.

Yemeği çoktan unutulmuştu. Zaten tadına bakacak da değildi. "Bitirdin mi?" diye sordu.

Başını salladı, konuşmak için kendine güvenmiyordu.

Ayağa kalktı ve tabakları topladı. "Oturma odasına geç ve kanepeye otur. Bulaşıkları toplar toplamaz geleceğim."

Dengesizce ayağa kalktı ve neredeyse odadan kaçacaktı. Adam işini bitirmeden önce toparlanmak için mümkün olduğunca çok zamana ihtiyacı vardı. Kanepeye vardığında yumuşak derinin üzerine çöktü ve öne doğru eğilerek kendini olabildiğince örttü.

Daha cesur olsaydı, kışkırtıcı bir pozda yayılır, baştan çıkarıcı kadını oynardı. Ama gerçek şu ki, çok gergindi.

Bulaşık seslerini duydu, sonra her şey sessizleşti. Beklenti omurgasını yaladı. Kafasını kaldırdı ve adamın kapıda durup onu izlediğini gördü.

Adam ona doğru ilerlerken tırnakları avuçlarına batana kadar parmaklarını kıvırdı. Bir adım ötede durdu, başparmaklarını kot pantolonunun ceplerine soktu.

Güç yayıyordu. Sinirlerinin beklentiyle gerilmesine neden olan şehvetli bir sıcaklık. Yavaş, metodik hareketlerle fermuarına uzandı ve düğmeyi açtı. Adamın fermuarı indirilişini büyülenmiş gibi izledi.

Sağ eliyle pantolonunun içine uzandı ve sikini çıkardı. Kızın gözleri takdirle açıldı. Daha önce, Ev'in karanlık koridorunda sadece hissedebiliyor ve tadına bakabiliyordu. Şimdi ise açık kahverengi kıllardan oluşan bir yuvadan dışarıya doğru çıkıntı yapan kalın, kırmızı penisi görebiliyordu.

Eli tabanı kavradı ve geniş kafa kadının ağzına yöneldi. Kadın dudaklarını yaladı. Nefesi bir tıslamayla kaçtı. "Çok seksi bir ağzın var," dedi.

Diğer eliyle ona uzandı ve boynunun arkasına doladı. Sonra onu öne doğru çekerek sikini ağzına yerleştirdi. "Benim için aç," diye homurdandı.

Dudaklarını araladı ve adam içeri kayd. Duygu bombardımanını işlerken gözlerini kapattı. Ağzında kalın, dilinde yumuşak ve dudaklarında sertti.

Derinlemesine iterek kadının nefesini çaldı. Elini sikinden çekti ve kafatasının dibinde diğer eliyle buluşana kadar saçlarının arasından geçirdi. Daha derine iterken onu yerinde tuttu.

Başı boğazının arkasına değdi ve burun deliklerinden derin nefes aldı. "Yut," diye emretti. "İterek yut ve çeneni gevşet. Derinden al."

Kadın adamın dediğini yaptı ve bir sonraki hamlesinde adam öne doğru gerildi, kadının yutkunmasıyla birlikte daha derine kayd. Kendini derinlerde tuttu. Parmakları kadının kafa derisinde kıvrıldı.

Sonunda geri çekildi ve sonra başını serbest bıraktı. Dudaklarına yaklaşan sikini tekrar kavradı.

"Yala onu," dedi kısık sesle.

Dilini saten tacın etrafında gezdirdi ve ucundaki küçük açıklığı yaladı. Adam inledi ve kadın memnuniyetle gülümsedi.

"Kendinden memnunsun, değil mi?"

Diliyle başın etrafında dönerek karşılık verdi, sünnet derisini ittiğinde ortaya çıkan dikişe özellikle dikkat etmek için durakladı.

"Em onu," diye hırladı.

Dudaklarını ayırdı ve ucu ağzına soktu. Adam önünde hareketsiz dururken hafifçe emdi.

"Şimdi derin al."

Ağzını daha geniş açtı ve onu içine çekti. "F-fuuuck,"

diye soluk soluğa bağırdı.

Elini kadının başının üstüne koydu ve diğer eliyle sikini kavradı.

"Kıpırdamadan dur," dedi kısık sesle.

Hızlı ileri geri hareketlerle sikini sarısmaya başladı. Gözlerini kapadı ve rahatlayarak onun kontrolü ele almasına izin verdi. Adamın hareketleri daha çılgınca bir hal aldığı anda hafif bir fışkırma ağzının arkasına çarptı.

Adam kızın ağzından çekildi ve sıcak bir sperm fışkırması kızın göğüslerine sıçradı. Gözlerini açtığı anda adamın başını geriye attığını ve yüzünde saf bir acı ifadesi olduğunu gördü.

Spreyi kadının göğsüne yönlendirirken eli sikinin üzerinde sarsıldı. Kremi sıvı göğüslerinin üzerinden geçerek karnına doğru indi.

Gözlerini açtığı anda memnuniyetle parlıyordu. Bakışları, dölünün düştüğü yolu bir aşağı bir yukarı okşadı. Parmağını uzatıp göğsünün altından meme ucuna kadar izledi ve orada aşağıya doğru süzülen bir damlayı topladı. Sonra parmağını

dudaklarına. Kızın ağzını açarak önce dudaklarına, sonra da diline dölünü bulaştırdı.

"Yalayarak temizle," dedi boğuk bir sesle.

Hafif, misk kokulu esansın tadına baktı ve adam parmağını tekrar çekene kadar emdi.

Bir adım uzaklaştı. Vücudu ağrıyor ve titriyordu. Onun dokunuşunu istiyordu. Serbest kalmaya ihtiyacı vardı. Şimdi, adamın onu nazıkçe parmaklayarak orgazma ulaştırdığı dün gecedен daha fazla tahrik olmuştu.

"Görünüşüne bayılıyorum," dedi. "Her yerinde döllерim varken çok seksisin."

Gözleri erkek gücüyle parlıyordu, kontrolünden emin bir adamdı. Ve eğer dürüst olmak gerekirse, onun kendisini işaretlemesi fikri ona lezzetli bir heyecan veriyordu. Yüksek sesle söyleyince kulağa aptalca geliyordu, bu yüzden bu düşüncenin dile getirilmeden kalmasına izin verdi.

Adam ona elini uzattı, o da uzanıp kalkmasına yardım etmesine izin verdi. Adam onu banyoya doğru çekiştirmeden önce bakışlarını son bir kez daha göğsündeki döl izlerine indirdi.

Oraya vardığında duşu açtı ve su ısındıktan sonra onu yanına çekti. Başını eğdi ve onun dudaklarını kendi dudaklarıyla yakaladı. Su ikisinin de üzerine yağarken ağzı onunkinin üzerinde sertçe hareket etti.

Elleri dirseklerini kavradı ve omuzlarını kavrayana kadar yavaşça kollarından yukarı kaydı. Onu alt etmemişti ama duyularına hükmediyordu. Öpücüğü nazikti ama onu ruhunun her zerresinde hissediyordu.

Başka kimse yoktu. Sadece o ve o vardı. Ve onu nasıl hissettirdiğı.

Kollarını adamın beline doladı ve dudakları ağzından çenesine, oradan da boynuna doğru ilerlerken ellerini adamın kaslı sırtında gezdirdi.

Adamın siki kadının karnına bastırđı. Bir santim geri çekildi ve bir elini aralarına kaydırđı, ona dokunmak, okşamak istiyordu ama adam bileğini kavradı ve ilerlemesini durdurdu.

"Henüz değil," mırıldandı. "Eğer bana dokunursan, dayanamam."

Adamın yüzüne baktı, sanki onun için önemli olan tek kadınmış gibi kendisine bakışını özümsemi. Orada görđüđü korunmasız duygular karşısında donup kalmıştı. Bu duygu, midesinden boğazına doğru kanatlanmış bir dizi kelebeğin uçuşmasına neden oldu.

"Bana bakışını seviyorum," dedi sabuna uzanırken. Kadın başını

yana eğdi. "Ben sana nasıl bakıyorum?"

Onun bakışlarına karşılık verirken mavi gözleri parladı. "Sanki çok güçlüymüşüm gibi. Sanki tek erkek benmişim gibi. Sanki başka bir erkeğe öyle bakarsan onu öldürürüm."

Yanakları gerildi ve gülümsedi. "Sadece *bana* bakışını sevdiğimi düşünüyordum."

Kaşlarını kaldırdı. "Peki bu nasıl oluyor?"

"Sanki ben güzelmişim gibi," diye fısıldadı. "Sanki seni bu şekilde etkileyen tek kadın benmişim gibi. Sanki başka kadınlarla dolu bir odada sadece beni görüyormuşsun gibi."

"Hepsi doğru," dedi ona daha da yaklaşırken.

Adam onun vücudunu sabunlamaya başladı, dokunuşu dönüşümlü olarak sert ve nazikti. İşi bittiğinde, itirazlarına rağmen sabunu ondan zorla aldı ve onun büyük vücudunu sabunlamaya başladı.

Parmakları her bir şık kasın üzerinde gezinirken, onun fiziğinin mükemmelliğine hayran kaldı. Vücudunda tek bir santim bile boş et parçası yoktu.

Adamın karın kaslarının çizgilerini izledi, ardından göğsünden göbeğine doğru inen saç çizgisinin yolunu takip etti.

"Dikkat et," diye homurdandı, kızın eli aşağıya indiğinde.

Kıkırdadı ve adam kıkına şaplak attığında sıçradı.

Suyu kapatmak için düğmelere uzanırken, "Oynamayı bitirdiyseniz buradan çıkalım," dedi.

Birlikte kurulandılar ama işin çoğunu o yaptı. İşi bittiğinde havluyu bir kenara fırlattı ve kızın arkasına şakacı bir şekilde vurdu.

"Yatak odasında. Yatağın üzerinde."

Hiç vakit kaybetmedi. Döndü ve aceleyle banyodan çıktı ve beklemek için yatağın üzerine süründü.

Bir süre sonra dışarı çıktı ve dirseğine dayanarak onu izlemeye koyuldu. Bacakları hafifçe açılmıştı ve aleti yarı dikti. Tek kelimeyle mükemmel görünüyordu.

Muhteşem. Sert. Yalın. Yırtıcı bir hayvan gibi. Tamamen erkek. Hepsi onun.

Yavaşça kadının yattığı yatağa doğru yürüdü. Elini bacağına koydu ve kalçasının kıvrımında gezdirdi. Sert bir itmeyle onu sırt üstü yatırdı.

Adam onunla birlikte yatağa sürünürken yatak eğildi. Onun üzerinde durdu ve yoğun bakışlarıyla aşağıya baktı. Başını eğdi ve onun karnını öptü.

"Seni tatmak için yeterince uzun süre bekledim," dedi vücudundan aşağı inerken.

Kalçalarını kavradı, sonra ellerini kıkına doğru kaydırды ve avuçlarının içine aldı. Sonra ellerini kalçalarının arkasını kavrayana kadar aşağı indirdi. Ellerini bacaklarının üstünde, amından birkaç santim uzakta durana kadar döndürdü. Sonra yavaşça kalçalarını araladı.

Önce dışa doğru, sonra da yukarı doğru iterek dizlerini bükmeye zorladı. Gözlerini kapadı ve parmaklarını yanlarındaki yorganın içine soktu. Adamın ağzı o kadar

klitorisine yakın. Nefes alsa bile boşalacaktı.

Ağrıyordu, nabızı atıyordu. Vücudunun her parçası on dört yöne fişkıran bir maytap gibi karıncalanıyordu.

Bir parmağıyla kıvrımlarını ayırdı. Sonra onları ayrı tutarken bir parmak daha ekledi.

"Çok güzel," diye mırıldandı. "Pembe ve çok kadınsı. Yumuşak. Eminim tadın da görüldüğü kadar tatlıdır."

Ürperdi ve kalçalarını kaldırdı, daha fazlasını istiyordu, onu istiyordu.

Sonra onu yaladı. Gözleri fal taşı gibi açıldı ve dili girişinden klitorisine doğru ilerlerken başı yukarıya doğru sarsıldı.

Vücudundaki her kas gerildi ve sonra sanki beyni artık hareketleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değilmiş gibi kasıldı.

"Mmm, haklıymışım. Tadın çok lezzetli," diye

mırıldandı. "Oh Tanrım," diye nefesi kesildi.

Onu tekrar yaladı ve enfes bir zevk şimşegi çekirdeğini sarsarken dişlerini sıktı. Daha fazlasına ihtiyacı vardı, sadece biraz daha sert.

Ama ne kadar yakın olduğunu ve onu uçurumun kenarına göndermek için ne kadarının gerektiğini fark etmiş gibiydi, çünkü kendini tuttu. Hafif, alaycı bir şekilde, onun hassas etini yaladı ve kemirdi.

İnledi ve onun altında huzursuzca kıvrıldı.

Ona bakmak için başını kaldırdı. "Seni hareketsiz tutabilmem için bağlamam gerektiğini görebiliyorum."

Oh, bu ifadenin onun üzerinde nasıl bir etki yaratacağını biliyordu. Meme uçları büzüldüğünde ve vücudunu bir ürperti kapladığında onun gözlerindeki kendini beğenmiş ışığı görebiliyordu.

Başını tekrar eğdi ve yavaşça klitorisini ağzına aldı. Hareket etmemeye çalıştı. Tanrım, denedi. Ama adam ritmik bir şekilde emmeye başladığında tüm kontrolünü kaybetti.

Ona doğru eğildi ve yalvardığını duyunca şok oldu. Ağzını açmış mıydı? Çok yakındı. Çok yaklaşmıştı. İhtiyacı vardı...

Hassas çıkıntıyı serbest bıraktı ve diliyle girişini çevreleyene kadar aşağı doğru yaladı. Neredeyse orgazm olduğu için aciliyeti azaldıkça yatağa geri yığıldı.

Çok geçmeden, onun açıklığını dillerken tekrar yükselmeye başladı. Kasıklarında gerilim yükselmeye başladı. Pelvisi sıkılaştı. Karnı sıkıştı.

Elleri yumruk şeklinde kıvrıldı ve çarşafı da onlarla birlikte topladı. Adamın tüy gibi hafif okşamaları en hassas bölgelerine tekrar tekrar değerken gözlerini sıkıca kapattı.

Neredeyse...neredeyse.

Başını kaldırdı ve onu asılı bıraktığı için hayal kırıklığı içinde haykırdı. Tek bir dokunuş. Tek ihtiyacı olan buydu. Eli otomatik olarak amına gitti, onu zirveye fırlatacak bir şeye ihtiyacı vardı. Ama adam onun elini kavradı ve usulca kıkırdadı.

"Hayır, Faith. Henüz değil. Bu benimle ilgili, hatırladın mı? Ve ben çok eğleniyorum."

Hayal kırıklığı içinde iç çekti.

Leğen kemiğinin derisini, sarı buklelerin yuvasının hemen üstünden öptü. Oradan, vücudunu onun ayırık bacaklarının arasına yerleştirene kadar karnına doğru bir çizgi öptü.

Hâlâ acelesi yoktu, eğildi ve dilini tembelce bir meme ucunun etrafında gezdirdi, sonra diğerine döndü ve ona da aynı ilgiyi gösterdi.

Memnuniyet içinde mırıldandı. Meme uçlarının uyarılmasına bayılıyordu. Dişleri hassas noktayı sıyırdı ve sonra daha sert ısırdı, karnında bir zevk patlaması patladığında çığlık atmasına neden oldu.

Ucunu ağzına aldı ve ileri geri hareket ettirdi, dişleriyle çekiştirdi, sonra da dilinin bir hareketiyle yatıştırdı.

Emmeye devam ederken diğer meme ucunu parmaklarının arasına aldı. Sert tepesini kopardı, sonra başparmağıyla orta parmağı arasında sıkıştırdı. Sonra yuvarladı ve tekrar çimdikledi.

Adamın ağzı nihayet göğüslerinden ayrılıp ağzını yakalamak için yukarı doğru hareket ettiğinde nefes nefese kalmıştı. Kalın sikini bacaklarının arasına yerleştirdi ve onu şiddete varan bir yoğunlukla öptü.

Ciğerlerindeki nefesi emdi. Yandı. Ağrıyordu. Daha önce hiç böyle uçucu bir tutku yaşamamıştı.

Amcığı adamın ereksiyonunu kavradı ve ne kadar kımıldarsa kımıldasın, onu vücuduna alabilecek şekilde konumlandıramadı.

Dudaklarını, yanaklarını, gözlerini, boynunu öptü. Sırayla kulak memelerini ısırdı ve sonra dişlerini boynunun kıvrımına batırdı ve kadın bir feryat kopardı.

Onun için çaresizdi. Yanıyordu. Kontrolden çıkmıştı. Ve yine de, o şefkatli, vahşi, kontrolcü ve baskındı. Bu daha önce hiç deneyimlemediği bir kombinasyondur.

Sonunda, *nihayet*, aralarına uzandı ve sikini kadının açıklığına yerleştirdi. Bir dirseğinin üzerinde doğrulup ona baktı, gözleri tarif edemeyeceği şeylerle doluydu.

Başı kadının açıklığına girdi ve adam vücuduna girmeye başladığında kadın gözlerini kapattı. Yavaşça. Neredeyse saygıyla. Kalındı. Sertti. Ne kadar alabileceğini merak edene kadar onu gerdi. Ve hala bastırıyordu.

Adam sabırla acele etmezken, kalçaları öne doğru eğilirken gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Kadının üst bedenini kollarının arasına aldı ve sonunda amının derinliklerinde durduğunda onu kendine doğru çekti.

"Çok sıkısın," diye fısıldadı. "Bana bir eldiven gibi uyuyorsun. Benim için yapılmışsın. Sadece ben."

Kulağından başlayıp çenesinden dudaklarına kadar şefkatli öpücükler bıraktı. Ağzı boynundan aşağı kaydı, nabız noktalarını emdi ve yaladı.

Kollarını adamın etrafına doladı, parmakları adamın sıkıca yumaklanmış kaslarının üzerinde gezindi. Kalçaları öne doğru sallandı, sadece tekrar öne doğru kaymak için geri çekildi.

Nasıl oluyor da hem bu kadar nazik olup hem de bu kadar güç ve emirle dolup taşabiliyordu? Bu ona açıklanamaz görünüyordu ama yine de her itişinde, her dokunuşunda, okşamasında, öpüşünde ona değer verildiğini, korunduğunu, *sevildiğini* hissettiriyordu.

Kollarını başının iki yanına yerleştirirken ağırlığını onun bedeninden uzak tuttu. Birbirini tamamlayan iki yapboz parçası gibi uyuyorlardı. Bacaklarının arasına sıkıca sıkışmıştı ve parmaklarını yanaklarında gezdirerek saçlarının nemli dallarını düzeltti.

Ona baktı, gözleri onun her yönünü özümsemiş gibiydi. İfadesinde şefkat ve ham sahiplenmenin garip bir karışımı vardı. Kadın uzanıp yüzünü okşadı ve parmakları elmacık kemiğinin üzerinde gezinirken adam gözlerini kapadı.

Onları tekrar açtığında, ihtiyaç parıldıyordu, parlak, amansız. Kalçalarını esneterek daha da derine indi. "Bacaklarını etrafıma sar," dedi.

Kadın ayak bileklerini adamın beline doladı ve adam ellerini kadının vücudundan aşağı kaydırarak kıcını avuçladı. Daha sert itti. Kendini daha derine sokarken kalçaları onun uyluklarının arkasına bastırdı.

En tatlı ıstırabın sancıları içindeymiş gibi gözlerini kapadı. Orgazmı gizleniyordu. Yavaş yavaş gelişen bir kasırganın sınırlarındaydı. Çoktan ayağa kalkmıştı.

zirveye, kenara birçok kez ve geri çekildi. Artık reddedilmeyecekti.

Hızını artırdı ve etin ete çarpma sesi odayı doldurdu. Kadın ellerini adamın boynuna doladı ve parmaklarını ensesinde birleştirdi. Hayatı pahasına tutundu.

"Lütfen durma," diye fısıldadı.

"Hayır, aşkım, bu sefer olmaz," dedi. "Bırak. Seni yakalayacağım. Yakaladım seni."

Sözleri ona son bir mesafe bıraktı. Bu şefkatli sevecenlik karşısında kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Vücudu milyonlarca farklı yöne doğru patladı. Bir kez olsun kalbi ve zihni bedeniyle uyum içindeydi. Hiç bu kadar tamamlanmış hissetmemişti. Bu kadar tatmin olmamıştı. Bu kadar hoşnut. Olması gereken yerin burası olduğuna o kadar ikna olmuştu ki.

Vücudundaki her bir kas dayanılmaz bir şekilde gerilirken yeni gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı. Ve sonunda serbest bırakılması, gerginliği gevşeterek onu sular altında bıraktı. Adamın kollarında ağırlıksız bir şekilde süzülüyordu.

Adamın kulağını öptüğünü ve yatıştırıcı sözler mırıldandığını fark etti. Ve sonra adam ona karşı gerildi. Sanki yeterince hızlı derinlere inemiyormuş gibi sabırsızca içine girmeye başladı.

Adam onun vücudunun üzerine yığılırken adını fısıldadı. Onu kendine doğru çekti, ağırlığını ve kalp atışlarını göğsünde hissetmeyi seviyordu.

Uzun bir süre orada öylece yattı ve kızın kulağına hırıltılı bir şekilde nefes verdi. Sonra ayağa kalktı ve onu uzun uzun öptü.

"Seni incitmedim, değil mi?" diye sordu huysuzca, uzaklaştığında.

Gülümsedi ve eliyle onun sert çenesini okşadı. "Mükemmeldin."

"İşte yine bana öyle bakıyorsun." Kalçalarını esneterek hâlâ sert olan sikini kadının amının duvarlarına doğru kaydırды.

Kadının üzerinden gevşedi, ılık bir sıvı akışı içinde kayarak vücudundan çıktı. "Bir havlu getireyim," dedi. "Orada kal."

Adamın banyoya doğru çıplak yürüyüşünü izledi. Adımlarında büyük bir güven vardı. Kibir yoktu. Sahte çalımlar yoktu. Sadece kendine son derece güvenen bir adamın yürüyüşü vardı.

Gözlerini kapattı ve onun sevişmesini yeniden yaşadı. Vücudu doyuma ulaşmıştı. Sıcak, uykulu bir parıltı etrafını sarmıştı. Nihai memnuniyet. Zevk.

Yatak tekrar eğildi ve adam kadının bacaklarını nazıkçe açarak havluyu hâlâ titreyen bedenine bastırdı. Kadın gözlerini aralayıp adamın kendisini izlediğini gördü.

Havluyu bir kenara attı ve onun yanına tırmandı. "Tatmin olmuş bir kadının bakışına bayılıyorum," diye mırıldandı onu kollarının arasına çekerken. "Bir erkek için, bir kadının yüzüne böyle bir ifade vermekten sorumlu olduğunu bilmekten daha büyük bir heyecan yoktur."

Onun göğsüne sokuldu ve bir kedi gibi mırdayabilmeyi diledi. Adam iki koluyla onu sardı ve başını omzuna koydu. Elleri kadının sırtından aşağıya doğru inerek poposunu sahiplenici bir şekilde kavradı.

"Biraz uyu," diye fısıldadı.

Kadın esnedi, onun emirlerine uymaya çok istekliydi. Uykuya , adam bir bacağını onunkinin üzerine katladı ve kız, adamın vücudunun bir şekilde sarılmadığı tek bir yerinin bile olmadığını belli belirsiz fark etti.

Yüzünde bir gülümsemeyle uykuya daldı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM C2

Uykuyla uyanıklık arasındaki puslu dünyada, Faith memnun ve uyuşuk bir halde geziniyordu. Sıcak eller göğsünün üzerinde gezindi, sonra omuzlarını kavradı. Ters dönüp yüzü yastıkla buluştuğunda gözleri fal taşı gibi açıldı.

Her iki eli de sırtının alt kısmında birleşene kadar arkasından çekildi. Gray bir eliyle onları tuttu ve sonra bileklerinin etrafına dolanan ipin törpülendiğini hissetti.

Kalbi yatağa çarpıyor ve olanları anlamaya çalışırken nefesi sık bir şekilde kesiliyordu.

Adamın elleri bileklerini bıraktığında, deneysel olarak çekti ama ip sıkıca tuttu. Yanağını yastığa çevirip rahatlamaya çalıştı ama damarlarında dolaşan heyecan onu beklentiyle gergin tutuyordu.

Sert eller kalçalarını yoğurdu ve masaj yaptı. Bacakları açılmıştı ve çıplaktı. Kıçı, amı. Ve adamın yapmak istediği her şeye karşı çaresizdi.

Gözlerini kapadı ve daha önce hiç yaşamadığı bir adrenalın patlaması vücuduna çarparken nefes nefese kaldı.

Onu nereye götürecekti? Amına mı? Götüne mi? Onu bu kadar ilkel bir şekilde götürme fikri bile onu serbest kalmaya tehlikeli bir şekilde yaklaştırdı.

Adam onu titreyen amına girecek kadar kaldırdığında sorusu cevaplanmıştı. Adam ona bastırdıkça inledi, sikiinin her santimini dar geçidine soktu.

Ellerini başının iki yanına koyarak onun üzerine eğildi. Kalçaları onun kıkına doğru yükselirken vücudu onu örtüyordu. Sikini vücudunda ileri geri hareket ettirirken sıkı karnı bağlı ellerine sürtündü.

Ağız kızın kulağına değdi. "Söyle bana Faith, daha kimse senin kıkını sikti mi?" diye fısıldadı. "Ben senin için ilk olur muyum?"

Kollarında küçük küçük tüyler diken diken oldu. "Evet," diye nefes nefese kaldı. "Evet, ne?"

"Sen ilk olacaksın," dedi alçak bir sesle.

Kalçaları öne doğru sallandı, sertçe ve aceleyle kadının içine girdi. Kulağını ısırırken memnuniyet dolu bir ses çıkardı.

"Kıkını sikmemi ister misin?" diye sordu. "Bu kadar yaramaz ve yasak bir şey fikri seni tahrik ediyor mu?"

"Evet," diye inledi. "Evet!"

"Seni çözmemi ister misin?" diye sordu. "Yoksa seni bu şekilde becermemi mi istiyorsun? Çaresiz. Hareket edemiyorsun. Seni nasıl götürmek istersem onun merhametine kal."

Erotik sözleri kadının üzerinden kayarak her bir sinir ucunu gerdi. Adam onun cevabını beklerken kalçaları hareketsiz kaldı. Kendini dolu ve gergin hissediyordu. Kıkında ne kadar daha sıkı hissedecekti?

Saçlarını avucunun içine aldı ve hafifçe çekti. "Soruya cevap ver," diye yönlendirdi.

"Beni böyle becermeni istiyorum," diye fısıldadı.

Tutuşu gevşedi ama eli saçlarında kaldı, yavaş ve ölçülü hamlelerine devam ederken saç tellerini parmaklıyordu. Sonra geri çekildi.

Adam eğildiğinde yatak eğildi ve kadın hafif bir fişkırma sesi duydu. Kayganlaştırıcı mı? Parmaklar kışını ayırdı ve sonra kaygan jelin serin şokunu hissetti.

Bir parmak ucunu açıklığın üzerinden geçirdi, sonra yavaşça ucunu soktu. Adam parmağını tembelce sokup çıkarırken kadın bu his karşısında inledi. Tek parmağıyla sanki tüm aletini küçük açıklığa sokmuş gibi hissetti.

Geri çekildi, daha fazla kayganlaştırıcı ekledi ve sonra iki parmağını soktu. Sıkı kanalı gererek onu gelecek olana hazırladı.

Parmaklarını arkasındaki avuçlarının içine kıvırdı ve adam parmaklarını çektiğinde gerildi. Bacaklarını daha geniş açtı ve üzerine eğildi. Sikini yerleştirmek için bacaklarının arasına uzanırken kolu kalçalarının üzerinden geçti.

Yanaklarının arasına girdi ve sonra iki elini birden tutup kürecikleri ayırdı. Başı kas halkasına bastırdı ve kadın içgüdüsel olarak istilaya karşı gerildi.

Kadın sikinin ucunu sıktıkça inledi ama adam rahatlamadı. Parmakları arkasına saplandı ve içine doğru iterken daha da genişledi.

Öne doğru eğilerek sikini daha derine soktu. "Rahatla," diye mırıldandı. "Canın . Ama sana kendini çok iyi hissettireceğim. Bırak gireyim bebeğim. Her şeyimi al."

Şehvetli sözler üzerine ılık bir bal gibi aktı ve kendini rahatlamaya bıraktı. Adam onun teslim olduğunu hisseder hissetmez ileri atıldı ve kabzasına kadar oturdu.

Acının ısırığı onu tedirgin ederek yukarı doğru savruldu. Dayanılmaz zevk kırıntıları sinirli acının hemen ardından gelirken kıvranıyor ve dudağını ısıırıyordu.

"Faith, bebeğim, durmalısın," diye inledi. "Kıpırdama, yoksa kendimi kaybedeceğim. Beni öldürüyorsun."

Adam acı dolu yalvarışını güçlendirmek için kızın kıkına hafifçe vurdu ve kız sakinleşti, içinde yükselen güce karşı savaşıırken derin ağız dolusu hava emdi.

İki eliyle kalçalarını kavradı ve kısmen geri çekildi. Orada durdu ve kadın onun titrediğini hissedebiliyordu.

"Seksi kığın sikimin etrafındayken ne kadar ateşli görüldüğün hakkında bir fikrin var mı?" Adam tekrar ileri doğru itti ve kadın bu his karşısında nefesini tuttu. "Beni alabilmen mümkün görünmüyor bile. Etrafımda çok sıkı gerilmişsin. İnanılmaz bir his."

Dizlerinin üzerinde biraz daha doğruldu ve kadının kalçalarını da kendisiyle birlikte kaldırdı. Sonra çekildi. "Çok güzel,"

diye mırıldandı.

Kız durmaması için yalvaramadan, adam onu ters çevirdi ve kız bağlı ellerinin üzerinde durmak için mücadele etti. Uyandığından beri ilk kez onun gözlerinin içine baktı. Çok net bir şekilde gördüğü sahip olma duygusuyla ürperdi.

Bacaklarını iyice açtı ve kıkına tekrar erişilebilir hale gelene kadar vücuduna doğru geri itti. Elini amının üzerine kaydırды ve sikini anal açıklığının derinliklerine sokarken klitorisini parmakladı.

Haykırdı.

"Acıyı bırak," dedi kısık bir sesle. "Zevki kucakla. Uzan ona."

Başparmağı klitorisini ovuşturdu ve tıngırdattı. Sonra parmağını aşağı indirdi ve amına soktu. Kadın ona doğru eğildi, hareket etmesini, itmesini istiyordu. Ama adam ona karşı hareketsiz kaldı, gidebildiği kadar derine gömüldü.

"Lütfen," diye yalvardı.

Yavaşça geri çekildi ve sonra öne doğru gevşedi. Gözlerini kapattı ve kontrol için mücadele ediyor gibi görünürken çenesi sıkıca kenetlendi.

"Yavaş gidemem," dedi. Parmağı klitorisinin üzerinde gezinirken ileri doğru hamle yaptı. "Oh, Tanrım, Faith."

Kalçaları onun kıkına çarparak itmeye başladı. Orgazmı kontrolden çıkıp patladıkça amını nem bastı. Tek bir büyük patlamaya doğru yavaş bir birikim yoktu, bunun yerine birbiri ardına birkaç patlama oldu. Her biri acı ve sinirli bir zevk karışımı içinde ondan sıkıldı. Hepsi birbirine karıştı ve kendinden geçerek akılsızlaşana kadar birlikte döndüler.

Ve sonra kendini son bir kez gömdüğünde ve vücudunun derinliklerinde onun salıverilmesinin sıcak telaşını hissettiğinde, zamanın ve yerin tüm görünüşünü kaybetti.

Vücudu parçalanırken çığlık attı.

Sonunda durana kadar ona doğru itmeye devam etti. Siki sarsılırken ve son spazmlar halinde yaşarken uzun bir süre ona yaslandı. Sonra nazik bir patlamayla vücudundan çıktı. Adam onu terk ederken tohumunun sıcak kayganlığının ağrıyan etinin üzerine döküldüğünü hissetti.

Nazik elleriyle onu yan tarafına çevirdi. Dizleri karnına çekilene kadar bacaklarını kıvırdı. Kasları ağrıyordu ve tepeden tırnağa titriyordu. Ama kendini daha önce hiç hissetmediği kadar canlı hissediyordu. Heyecanlı, bitkin ve tamamen doygun.

Eğildi ve yataktan kaymadan önce onun kalçasını öptü. Gözlerini kapadı, orada uzanıp onun dönmesini beklemekten başka bir şey yapamayacak kadar bitkin düşmüştü.

Birkaç saniye içinde kadının ellerindeki ipi çekiştirdi. Elleri serbest kaldığında onu sırt üstü çevirdi ve kollarının arasına aldı. Onu yataktan kaldırdı ve banyoya doğru yürürken başının üstünden öptü.

Onu küvete indirdiğinde su hâlâ akıyordu. Sıcak su vücudunun üzerinde gezinirken memnuniyetle iç çekti.

Küvetin yanında diz çöktü ve bir elini saçlarında gezdirdi. "İyi misin?"

Gülümsedi ve içinden akan saf neşenin görünmesine izin verdi. "Hiç bu kadar iyi olmamıştım."

Gözleri parlıyordu ve verdiği cevabın yarattığı memnuniyeti görebiliyordu.

Onu yıkadı, vücudunun her santimiyle nazıkçe ilgilendi. İş bittiğinde uzandı ve onu sudan çıkardı. Onu küvetin dışına bıraktı ve rafta asılı duran büyük havlulardan birine uzandı.

Havluyu kızın etrafına sararken, omuzlarını kavradı ve onu kendine doğru çekti. Parmak eklemiyle çenesini yukarı doğru itti ve sonra ağzını onunkine doğru indirdi.

Öpücüğü şefkatli ve sevgi doluydu. Öpücüğünü derinleştirirken parmaklarını kızın yüzünde gezdirdi. Kadın memnun bir iç çekiş yaptı ve adam bu iç çekişi hemen yuttu.

"İnanılmaz derecede tatlısın," diye mırıldandı. "Çok mükemmel."

Onun onayıyla ısındı ve adam uzaklaştığında utangaç bir gülümseme sundu.

Elini kendi elinin içine soktu ve onu banyodan çıkardı. Kadın onu oturma odasına kadar takip etti ve adam kanepede durdu.

Tek kelime etmeden bir kolunu ona doladı ve onu kanepenin ucuna . Kollar büyük ve kabarıktı ve adam onu dolgun minderin üzerine eğdiğinde parmak uçlarında durmak zorunda kaldı.

Adam onu yanağı koltuk minderine dayanana kadar geriye iterken ayakları yerden kesildi. Karnı kanepenin koluna yaslanırken kıcı havada kalmıştı.

Bir an için onu bıraktı, sonra geri döndü ve daha önce yaptığı gibi ellerini arkasından çekti. İpi bileklerine doladı ve birbirine bağladı. Sonra bacaklarını ayırdı, böylece amı ve götü açıkta ve savunmasız kaldı.

"Aynen böyle," diye mırıldandı. "Ben duşa giriyorum. Döndüğümde seni koyduğum gibi bulmayı umuyorum."

Adamın sesindeki açık uyarı, teninde hoş bir ürperti yarattı. Adam parke zeminde banyoya doğru yürürken ayaklarının yumuşak gümbürtüsünü duydu.

Orada yatıyordu, vücudu zaten yüksek uyarılma ile uğulduyordu. Son orgazmından bu kadar çabuk kurtulmasının mümkün olduğunu düşünmüyordu. Daha önce hiç deneyimlemediği bir güçtü bu. Hiç kimse ona bu kadar çok şey verememiş, bu kadar çok şey alamamıştı.

Gray doğru kişi miydi? Aklı, kalbi ona evet diyordu. Açıkça evet. Vücudu ona evet diyordu. Gray ile bir ilişki kurabileceklerini ummaya cesaret edebilir miydi?

Gözlerini kapattı, umut etmekten korkuyordu, işler yolunda gitmezse bunun katlanamayacağı bir hayal kırıklığı olmasından korkuyordu.

Onun varlığını bir kez daha hissederek gözlerini açtı ve kanepenin yanında durduğunu gördü. Görüşü, adamın yanında duran eline bacağına yaslanmış kırbacına odaklandı.

Vücudunun her gözeneğinden sıcaklık akıyordu. Ona şaplak atacaktı.

Kırbacı uzatarak kızın yanağına dokundu, deri uç kızın çene çizgisini takip etti. Boynundan aşağı ve omzunun üzerinden bir çizgi izledi. Sırtından aşağıya doğru omurgasını izledi ve kalçalarını okşadığında titredi.

Kırbaç vücudunu terk etti ve bir saniye sonra kışına çarptı. Kızgın acı, kırbacın indiği yeri kavurdu ve onu nefessiz bıraktı. Ancak hemen ardından, acının yerini şehvetli bir sıcaklık aldı.

kıçını. Vücutunda uğultular çıkarıyor, meme uçlarını sıkıyor ve amının ihtiyaçla sıkılmasına neden oluyordu.

Diğer yanağına bir darbe daha indi ve dudaklarından şaşkın bir çığlık dökülürken irkildi.

Acı ve derin bir uyarılma arasında asılı kalan kadın kıvranana kadar art arda iki tane daha indi.

"Acıyı seviyorsun," dedi.

Karşılık olarak yumuşakça inledi. İnledi. Bunu açıklayamıyordu. Her darbe ilk başta rahatsızlık veriyordu ama aynı zamanda her darbe ona bir öncekinden daha fazla zevk veriyordu.

"Üzerindeki izimi görmeye bayılıyorum. Derinin her vuruşunda kıçının nasıl kızardığını seviyorum. Acı içinde kıvranmanı ve ardından gelen zevke teslim olmanı görmeyi seviyorum."

"Daha fazla," diye fısıldadı. "Lütfen."

Kıçındaki yumuşak küreye öncekinden daha sert bir şekilde tekrar vurdu. Kadın haykırdı ve adamın eli yanığı okşadığında ürperdi. Kırbaç tekrar indi ve derinin etle buluşmasının keskin sesi odanın içinde çınladı.

"Ama neyi daha çok sevdiğimi bilmek ister misin?" diye sordu

usulca. Kadın usulca inledi.

"Kıçını kıpkırmızı ettikten sonra seni becereceğim fikri. Kıçın hâlâ yanarken, teninde izim hâlâ görünürken sana sertçe bineceğim."

Boşalacaktı. Sadece onun sözlerinden, şaplaktan. Kontrolden çıkacaktı.

"Kaç tane daha?" diye sordu. "Sence sikimi amına sokup tadıma bakmanı sağlamadan önce sana kaç darbe indirmeliyim?"

"Lütfen, lütfen," diye nefes nefese kaldı. "İhtiyacım var..."

Adam ona tekrar vurduğunda irkildi. Sonra tekrar. *Oh Tanrım.*

"Bir düzine daha mı? Dayanabilir misin, Faith? Durmalı

mıyım? "Hayır!" diye bağırdı. "Lütfen, durma."

"İşte bunu duymak hoşuma gidiyor," diye mırıldandı.

Kırbacı kızın kıkına indirdi, sonra bir santim diğer yöne hareket ettirdi ve tekrar vurdu. Beş, altı, yedi kez. Kıkı alev alev yanarken saymayı unuttu. Sinirli bir acı ve coşuklu bir zevk dünyasında kaybolmuştu.

Daha sert. Her darbe bir öncekinden daha sertti. Hafifçe başlamış ve her vuruşta şiddetini artırmıştı. Hissedebildiği tek şey kıkındaki karıncalanma olana kadar dayanılmaz sıcaklık çiçek açtı.

Sonra durdu. Kırbac yere düştü ve elleriyle kabaca kızın kıkını kavrayarak onu ayırdı.

O daha ne olduğunu anlayamadan, adam onun amına girdi. Tüm vücudu sadece onun verebileceği bir ateşle yandı.

Uzandı ve parmaklarını kadının bağlı ellerine sıkıca doladı. Onu arkadan becerirken tuttu.

Buna bir saniye daha dayanmasına imkân yoktu. Vücuduna girmeden çok önce sınıra itilmişti, şimdi dehşet verici bir patlamayla yere yığıldı.

Adam onu acımasızca sürerken çığlık attı ve tekrar çığlık attı.

"Benim için gel," diye emretti.

Bir ıslaklık fişkırması hissetti ve bunun kendisi olduğunu fark etti. Adamın kalçalarının kıkına çarpma sesi odayı doldurdu. Islak, erotik sesler orgazmını daha da hızlandırdı.

"Yapamam..." diye başladı, anlamadığı ya da kavrayamadığı bir şey için yalvarıyordu.

Ellerini sıkıca kavradı ve tekrar ileri atıldı. Dayaktan yumuşamış olan kıcı her hamlede karıncalanıyordu.

"Bırak," dedi nazikçe, ses tonu itişlerinin gücüyle tam bir tezat oluşturunuyordu.

Ve yaptı. Karnı sıkıştı. Kokusu adamın sikinin etrafında sıkılaştı ve kasıldı. Gözlerini kapadı ve dudaklarını birbirine bastırdı, çünkü içinde korkunç bir güç oluşmuş ve öfkelenmişti, dışarı çıkmayı talep ediyor, çıkış yolunu zorluyordu.

Tam bu dayanılmaz gerilime bir saniye daha dayanamayacağını düşündüğü anda, dünya etrafında patladı. Oda kaymış ve bulanıklaşmıştı. Sarsılıp titrerken vücudu kendi başına bir hayat aldı.

Gözyaşları göz kapaklarının altından kayarken, vücudu tam gerilmiş bir lastik bant gibi patladı. Rahatlama. Ne tatlı, ne acı bir rahatlama.

Orgazmdan yavaşça inerken, adamın hala kıcına doğru sallandığını, sikinin amının derinliklerini araştırdığını fark etti.

Neredeyse acı veriyordu. Çok hassas, böylesine uçucu bir orgazmdan dolayı çok hassastı. Adam onu geriyor, dolduruyordu. Onun ilgisinin acı veren ağrısına karşı inledi.

Sonra geri çekildi ve kalçası kanepenin koluna dayanana kadar vücudunu döndürdü. Adam kanepenin kenarından dolaşırken pozisyonun garipliğini hafifletmek için bacaklarını içeri çekti. Dizlerini büktü ve yüzüne doğru alçaldı.

Aletini kızın ağzına soktu ve derinlere daldı. Eğildi ve sol eliyle kanepenin arkasını kavradı ve sağ eliyle başının yanındaki koltuk minderine dayandı. Sonra kadının ağzına sokmaya başladı.

"Yut şunu," diye homurdandı.

İlk döl sıçraması ağzına dolmadan önce aldığı tek uyarı buydu. Tekrar, derinlemesine itmeden önce yutmasına izin vermek için durakladı ve horozu daha sıcak tohum atarken kendini boğazının arkasında tuttu.

Tıpkı amını siktiği gibi ağzını da sikti. Sert, derin ve acımasız. Dudakları onun büyüklüğüne uyum sağlamak için tabanın etrafında gerildi. Her damlasını boğazından aşağı akıtana kadar bırakmadı.

Yavaşça ve isteksiz görünerek geri çekildi, ama siki dudaklarından kayıp sadece bir inç ötede sallanırken durakladı.

"Yalayarak temizle," dedi boğuk bir sesle.

Dilini başının etrafında döndürerek ağzına geri çekene kadar indirdi.

Kalçalarını ileri doğru pompalarken inledi. Kadın tenindeki nemin her damlasını yaladığında, adam geri çekildi ve kanepenin yanında dimdik durdu.

Ellerini çözmek için arkasına uzandı ve oturur pozisyona gelene kadar onu yukarı çekti. "Şortumu giymem için bana bir saniye ver, hemen döneceğim," dedi.

Orada oturuyordu, vücudu titriyordu, uyuşmuştu, kıcı hâlâ ona şaplaktan yanıyordu. Bir dakika sonra geri döndü ve kanepenin diğer ucuna . Sonra uzandı ve ona doğru uzandı.

Kız isteyerek adamın kollarına girdi ve adam onu vücudunun üstüne çekti. Onu kanepenin arkasına yasladı ve yanağını göğsüne yaslariken kollarını ona doladı.

"İnanılmazsın," diye fısıldadı saçlarına. "Senin gibi birini bulacağımı hiç düşünmemiştim."

Gölümsedi ve onun kucağına daha da gömüldü. Parmaklarını saçlarında gezdirmeye devam etti, telleri nazikçe birbirinden ayırdı.

"Senin hakkında yanılmışım," diye devam etti. "Sana kötü davrandım, çünkü senin hakkında doğru olmayan bir şeye inandım."

Onun gözlerinin içine bakmak için başını kaldırdı. Mavi gözlerinde samimiyet parlıyordu. Ve pişmanlık. Dudakları birbirine değene kadar başını onunkine doğru eğdi. Onu tatlı tatlı, nazikçe öptü, bu harekete daha fazla tutku katamayacak kadar yorgundu. Adam aldırıyor gibiydi. Onu kollarına daha sıkı sardı ve diliyle ağzını keşfederek onu geri öptü.

Sonra adam döndü, böylece kadın kanepenin arkasına kaydı ve yüz yüze geldiler.

"Beni yıprattın," diye itiraf etti. "Benim için çok gençsin. Sana ayak uyduramıyorum."

Güldü. "Tanrı'ya şükür yorgunsun, çünkü başka bir kası bile oynatamıyorum."

"O zaman git uyu," dedi usulca. "Sadece sana bir süre sarılmak istiyorum. Uyandığında bize yiyecek bir şeyler hazırlayacağım."

Kalbi kabardı ve adam yanağını onunkine sürttüğünde baş döndürücü bir heyecan hissetti. Fantezilerindeki, en canlı rüyalarındaki hiçbir şey sevişmelerinin gerçekliğine yaklaşamamıştı. O, güçlü ve şefkatli olmanın mükemmel bir bileşimiydi.

Adamın boynuna sokuldu ve sıcak tenine bir öpücük kondurdu. Adam onu biraz daha sıktı ve kadın gözlerini kapattı, adamın tam olarak istediği şeyi yapmasına izin vermekten memnundu: ona sarılmak.

OceanofPDF.com

BÖLÜM CC

G ray yavaşça gözlerini açtı ve hemen memnun olduğunu fark etti. Faith'in başını göğsüne gömdüğünü görmek için aşağıya baktı. Sağ kolu uyuyordu ama hareket etmekten nefret ediyordu. Onun kollarında kendini iyi hissediyordu. Sanki ait olduğu tek yer orasıymış gibi.

Başının üstünü öptü ve sol eliyle saçlarını okşadı. Kız kıpırdandı ve yanağını göğsüne sürttü. Onun kendisine doğru esnediğini hissetti ve gülümsedi.

"Yüzmeye gitmek ister misin?" diye sordu. "Mayo getirdiğini varsayıyorum ama çıplak gitmen umurumda değil."

Başını kaldırdı ve uykulu, memnun gözlerle ona baktı. "Takım elbise getirdim. Vay vay vay'ıma kum ve tuz girsin istemiyorum, çok teşekkür ederim."

Güldü. "Woo woo'yu kumlamak gerçekten bir trajedi olurdu. Özellikle de woo woo'da çok zaman geçirmeyi planladığım için."

Kaşları çatıldı. "Evet, bu zımpara kağıdını becermek gibi olmaz mı?"

Tüm vücudu kahkahalarla sarsıldı ve kızın kıkına bir şaplak attı. Elini orada bıraktı ve arkasındaki soluk kırmızı izleri görmek için aşağıya baktı. Bu manzara onu yeniden tahrik etti.

Kadın kanepede onun altında konumlanana kadar yer değiştirdi. Şortunu çıkarmak için mücadele etti ve yana fırlattı. Sonra diziyle bacaklarını ayırdı ve iki saniye içinde amının derinliklerine girdi.

Bu nazik bir sevişme seansı değildi. İhtiyacı acıldı ve onu anlamsızca becermek istiyordu. Kalçalarını elleriyle kavradı ve onu sert ve derin bir şekilde becerdi. Amcığı sikinin etrafını sarmıştı. Onu daha derin, sıcak ve ipeksi bir şekilde emdi. Tatlı kıcı ne kadar sıkıysa, amcığı da onu o kadar sert kavıyordu.

Taşakları yukarı kalktı ve acıyla gerildi. Her vuruşunda kızıdan küçük nefesler çıkıyordu. Ellerini kızın yanlarından kollarına, oradan da bileklerine götürdü. Onları sıkıca kavradı, ellerini başının üzerine çekti ve derinlere inip kendini ona kilitlerken orada tuttu.

Bu sefer onun içine boşalmak istiyordu. Onu bir erkeğin yapabileceği en ilkel şekilde işaretlemek. Kendini onun olabildiğince derinlerine boşaltmak istiyordu.

Kadife amcığı adamın sikinin etrafında kasıldı ve adam şaşırarak orgazm oldu. Adam onu kanepeye doğru tutsak tutarken göğsünü öne doğru eğerek haykırdı. Kadının zevkten çıkardığı ses onu uçurumun kenarına itti. Eve bir kez daha vurdu, dişlerini sıktı ve onun sıcaklığının derinliklerine boşaldı.

Aletin son sarsıntısını hissettiğinde, onun üzerine yığıldı. Kollarını bıraktı ve kollarını onun etrafında kıvrarak onu sıkıca kavradı. Çok sıkı tutuyordu. Muhtemelen nefes alamıyordu ama o anda umurunda bile değildi. Onun kendisine olabildiğince yakın olmasını istiyordu.

Onun şakağını öptü ve aniden ona daha fazlasını anlatmak istedi. Ona tutabileceğinden emin olmadığı ama yine de vermek istediği sözler vermek istedi.

Kadının altında nefes almak için çırpındığını fark ettiğinde, kendini onun üzerinden itti. Aleti bir sıvı hücumuyla kadının vücudundan kayd. Sevişmekten pembeleşmiş ve şişmiş amına baktı. Sıvıları onun pembeliğine karşı parlıyordu ve derin bir tatmin hissetti. Onun. Kadın onun olmuştu.

Elini ona doğru uzattı. "Hadi gidip yüzelim," dedi.

Küçük elini onunkinin içine kaydırđı ve bu hareketin ima ettiği güven onu etkiledi. Kızın gözlerinde her şeyi görebiliyordu. Savunmasızlık, sanki onu incitebilecek ya da başka hiçbir erkeğin yapamayacağı şekilde memnun edebilecek güce sahipmiş gibi. İlk kez, onun üzerinde tam bir güce sahip olma fikrinden rahatsız olmuştu.

Adam onun kalkmasına yardım etti ve kadın kollarını adamın karnına dolayıp ona sıkıca sarılarak onu şaşırttı. Başını göğsüne yasladığında, adam da kollarını kaldırarak ona sarıldı. Bir eliyle saçlarını okşadı ve başının üstünü öptü.

Uzaklaştığında ona baktı, yeşil gözleri mutlulukla parlıyordu. "Takım elbisemi giymem için bana birkaç dakika ver."

Onunla birlikte yatak odasına yürüdü ve o bikinisini giyerken, adam bavulundan mayosunu çıkardı. Tekrar kıza baktığında, kız üstünün ipleriyle boğuşuyordu.

"Bana bırak," teklif etti, kadının durduğu yere doğru ilerlerken.

Kadın bağları bıraktı ve adam onları hızlı bir düğümle sabitledi. Bakışları aşağıya, kıcını örtmekle görevli küçük kumaş parçasına kaydı. Kadın yüzünü ona döndüğünde kaşlarını kaldırdı.

"şikayet ettiğimden değil, ama takım elbise dediğiniz şeyin kumu woo woo'nuzdan uzak tutacağından gerçekten şüpheliyim."

Sırıttı. "Sanırım çok ama çok dikkatli olmam gerekecek."

Çenesini avucunun içine aldı ve onu öptü. İsteksizce geri çekildi ve onun eline uzandı. "Tam bir hayvana dönüşmeden ve seni tekrar anlamsızca becermeden önce gidelim."

Kızardı, ama hızla başka tarafa bakmadan önce gözlerindeki arzu kıvılcımını görebiliyordu.

Fransız kapıdan çıkıp güverteye yürüdüler. Sahile giden ahşap rampadan aşağıya doğru yürürken güneş üzerlerine sıcak bir şekilde vuruyordu.

Faith ayaklarını kuma vururken suyun üzerinden dışarı baktı. Bugün su daha yeşildi, ilk geldiği günkü kadar çamurlu değildi. Suda davetkâr bir ısıltı vardı.

Gray'in kendi eliyle sarmaş dolaş olmuş eline baktı ve içini dolduran mutluluk dalgasına engel olamadı. Yaramaz bir gülümsemeyle Gray'in elinden kurtuldu ve suya doğru koşmaya başladı.

"Son gelen çürük yumurtadır!"

Adam kızın peşinden gitti ve kız çılgık atarak suya doğru koştu. Dalgalara doğru koşarken su her yöne sıçradı. Dalgalar dizlerine ulaştığında yavaşladı ama ılık suya girmeye devam etti.

Gray ona yetişti ve onu kollarının arasına aldı. Adam ona kötü kötü sırtırken kız bir çılgık attı.

"Ben çürük bir yumurta olabilirim ama sen boğulmuş bir fare

olacaksın." "Yapamazsın," diye cüret etti.

Onu havaya fırlatmadan önce seksi bir kaşını kaldırdı. Birkaç metre süzüldü ve daha derin olan suya bir sıçramayla indi. Başı suyun altına girdi ve öksürerek yukarı çıktı.

Adam oradaydı, kollarını ona dolamıştı. kendine doğru çekti ve öptü. Kız da kollarını ona doladı ve öpücüğüne karşılık verdi. Adam geri çekildiğinde, kız kendini ona doğru fırlattı ve onu dalgaların üzerine devirdi.

Adam onu kendisiyle birlikte sürüklerken güldü ve ikisi de suyun altına düştü. Ağzına yine tuzlu su doldu ama düştüğünde adamın yüzündeki ifadeyi görmek buna değdi.

Güldüler ve oynadılar. Faith kendini bu kadar mutlu ve kaygısız hissettiği bir zamanı hatırlayamıyordu. Ve Gray geldiğinden beri sık sık takındığı hırslı ve gergin ifadesini kaybetmişti. Gray'in şu anda takındığı rahat ifadede kendisinin sorumlu olduğuna dair küçücük bir umut besliyordu.

Bir saat yüzdükten sonra kendilerini sahile geri sürüklediler. Su içinde kalmıştı ve hassas bölgeleri tuz ve kum yüzünden yara olmaya başlamıştı.

Gray bir kolunu onun beline doladı ve şakağına bir öpücük kondurdu. "Gidip duş alalım ve kumlardan arıalım, sonra da bize akşam yemeği hazırlayayım."

Ona yaklaştı ve sahil evine geri dönerlerken kolunu onun beline doladı. Klimalı iç mekâna adım attıklarında titredi. Gray elini kızın kolunda aşağı yukarı gezdirdi ve onu banyoya doğru aceleyle götürdü.

Adam duşu , kadın bikinisini çıkardı ve suyun ısınmasını bekledi. Sonra ona kendisiyle birlikte girmesini işaret etti.

Isınan sudan buhar yükseldi ve adam onu spreyin içine çektiğinde büyük bir mutlulukla iç çekti. Adam tüm kumu almaya özen göstererek nazik elleriyle vücudunu sabunladı.

Gözlerini kapattı ve adam kendini sabunlarken suyun yüzüne dökülmesine izin verdi. Birkaç saniye sonra adam yanağını avuçladı ve kadın gözlerini açtığında adamın kendisine baktığını gördü.

" hazır mısın?" diye sordu.

Kadın gülümsedi ve başını

salladı.

Suyu kapattı ve dışarı çıktı. Elini tekrar kıza uzattı ve onu yanına çekti. Bir kez daha onu kuruladı, havluyu vücuduna sürerken acele etmedi.

İşi bittiğinde onu yukarı çekti ve dudaklarından hafifçe öptü. "Sen git giyin, ben de akşam yemeğine başlayayım. Güvertede yeriz."

Gray yemek pişirirken Faith mutfakta oturup ona eşlik etti. Önemsiz şeyler hakkında konuştular. Gülüştüler. Sohbet ettiler. Rahat bir ortamdı. Garip kaçamaklar yoktu.

Adam ona tabakları ve kapları uzattı, o da küçük masayı hazırlamak için güverteye çıktı. Güneş batmıştı ve sudan esen rüzgâr artık daha serindi. Tabakları yerleştirdi ve kapıya doğru geri döndü. Bir elinde makarna tabağı, diğerinde bir şişe şarap taşıyan Gray'le karşılaştı.

"Eğer alırsanız ekmek barın ," dedi.

Kadın küçük bir sepet dolusu ekmekle geri döndüğünde, adam yemeklerden tabaklarına paylaşmış ve masada oturmuş onu bekliyordu.

Oturdu ve harika kokan makarnaya baktı. Çatalını aldı ve bir ısırık aldı. Dilinin üzerinde eridi ve bir takdir sesi çıkardı.

"Kendimi çok şımartılmış

hissediyorum," diye itiraf etti.

Adam soru sorarcasına kaşlarını

kaldırdı.

"Sen buraya geldiğinden beri hiçbir şey yapmadım. Parmağımı bile kıpırdatmadım."

Tembelce gülümsedi, ona bakarken gözleri parlıyordu. "Senden yapmanı istediğim şeyi tam olarak yapıyorsun. Daha fazlasını isteyemezdim ve daha fazla tatmin olamazdım."

Yanaklarına sıcaklık yayıldı. Adamın gözlerindeki öfkeli bakış karşısında yutkundu.

"Ye," dedi boğuk bir sesle.

Gece etraflarına çökerken yemeklerini yediler. Yıldızlar gökyüzünde kayarken ve artık dolunay olan ay suyun üzerinde yükselirken, şarabını yudumladı ve sandalyesine geri oturdu.

Adam ayağa kalkıp bulaşıkları toplamaya başladığında bakışları masanın üzerinden Gray'e kaydı. Kız yardım etmek için ayağa kalkmaya başladığında, Gray ona geri dönmesini işaret etti.

"Bir saniye içinde döneceğim. Sen burada otur ve rahatla. Çok güzel bir akşam."

Öyleydi. Arka planda dalgalar çarpıyordu. Ay solgun ışıltısını kumsalın üzerine yayıyordu. Su kıyıda bir aşağı bir yukarı ilerlerken kum kristalleri göz kırptırıyor ve parlıyordu.

Birkaç dakika sonra elinde bir battaniyeyle döndü. Adam şezlonglardan birine yerleşirken kadın merakla ona baktı. Sonra ona baktı ve parmağını büktü.

"Buraya gel."

Ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü. Adam kucağını sıvazladı ve ona dönüp oturmasını işaret etti. Bacaklarını açtı ve onu kendisiyle birlikte sandalyeye çekti.

Kız onun göğsüne yerleşirken, adam battaniyeyi üzerlerine attı ve göğsüne kadar çekti. Sonra kollarını altından geçirdi ve vücuduna dolayarak onu kendine doğru çekti.

Ona sıkıca sarıldı ve ikisi de suya bakarken çenesini başının üstüne koydu.

"Gray?" diye sordu alçak bir sesle.

"Evet, bebeğim?"

"Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Elbette."

Tereddüt etti, sormak istediği şeyi nasıl dile getireceğinden

emin değildi. "Bu... bu sadece aramızdaki seks mi?"

Kolları onun etrafında sıkılaştı ve göğsündeki nefesin sıkıştığını hissedebiliyordu.

"Hayır, Faith. Bu kesinlikle sadece seks değil."

Üstüne gitmek istedi. Ona daha fazla soru sormak istedi ama verdiği cevapla yetindi. Onu kendinden uzaklaştırmak istemedi.

Bu yüzden onun kollarında gecenin tadını çıkarmaktan memnun bir şekilde ona doğru gevşedi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM C4

Gray cebinde vızıldayan bir titreşimle uyandı. Etrafı netleşirken gözlerini kırptırdı, kafası karışmıştı. Şafağın solgun ışığı okyanusun üzerinde yumuşak bir şekilde uzanıyordu. Faith onun kollarında içini çekti ve yorganın altında daha derine sokuldu.

Bütün gece güvertede uyumuşlardı.

Vızıltı kesildi ve bunun cep telefonu olduğunu fark etti. Faith'i rahatsız etmemek için dikkatlice elini cebine soktu ve telefonunu çıkardı.

Kimin aradığını görmek için çevirip açtı. Micah. Onu geri aramak için Gönder düğmesine bastı ve telefonu kulağına götürdü.

"Hey, dostum," dedi Micah. "Umarım seni ve Faith'i

uyandırmamışımdır." Gray homurdandı. "Beni uyandırdın. Faith'i

uyandırmadım."

"Güzel. Bak, Galveston'a yeni geldim ve sana geliyorum. Sadece sizi uyarmak istedim." Gray

kaşlarını çattı. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, sadece size bir rapor vermek ve nasıl olduğunuzu görmek istedim."

Gray Faith'e baktı. "Sorun değil. Zaten sana sormak istediğim bir şey vardı. İlgilenebileceğine dair içimde bir his var."

"Şimdi ilgimi çekti. Birkaç dakika sonra görüşürüz."

Gray telefonu kapattı ve şezlongun yanına koydu. Faith'i kollarının arasında biraz daha yaklaştırdı ve onun yumuşak saçlarını öptü. Planladığı şeye nasıl tepki vereceğini merak . Şimdiye kadar her şeye çok açık olmuştu.

Sonsuz bir dikkatle şezlongdan kalktı ve Faith'i kaldırmak için eğildi. Onu yatak odasına taşıdı ve yatağa yatırdı. Adam onu soymaya başladığında Faith kıpırdandı ama adam ona yatıştırıcı bir şeyler mırıldandı ve Faith asla tam olarak uyanmadı.

Yorganı geri çekti, böylece kadın açıkta kaldı ve sonra bir kenara attığı ipi geri . Kollarını yavaşça başının üzerine kaldırdı ve bileklerini birbirine bağladı. Sonra ipin uzun ucunu aldı ve birkaç kez etrafına sararak karyolanın direğine uzattı.

Rahat edeceğinden ama yataktan kalkamayacağından emin olunca duş almak için banyoya yöneldi. Beş dakika sonra giyindi ve son bir kez yatak odasına göz attı. Kadın hâlâ mışıl mışıl uyuyordu.

Mutfağa girdi ve bir cezve kahve koydu. Daha ilk fincanı doldurmuştu ki ön kapı çalındı. Kapıyı açmaya gitti ve Micah'nın verandada durduğunu gördü.

"Kahve ister misin?" diye sordu selamlama amacıyla.

Micah onu içeri kadar takip etti. "Evet, kulağa harika geliyor. Bu sabah çok erken kalktım."

Gray ona bir fincan doldurdu ve bar boyunca kaydırды. Micah bardağı iki eliyle kavradı ve sıcak birayı yudumladı.

"Peki oluyor?" Gray alçak bir sesle sordu.

Micah önce ona sonra da etrafına bakındı. "Faith hâlâ uyuyor mu?"

"Evet, ben onu almaya gidene kadar içeri girmeyecek, bu yüzden duyması konusunda endişelenmene gerek yok."

Micah tek kaşını kaldırdı.

Gray güldü. "Onu yatağa bağladım."

Micah'nın gözlerinde bir ilgi titreşimi belirdi. Gray'in gözünden kaçmayan bir ilgi.

Micah, "Şimdiye kadar Samuels'i tutuklama planı pek iyi gitmedi," dedi.

"Anlat bana," dedi Gray sert bir sesle.

"Yerleştirdiğimiz tuzağı o yaptı. Nasıl yaptığından emin değilim. Bir sabah onu ofise kadar takip etti. Hamlesini yapacağını düşünmüştüm ama sonra bizi atlattı."

Gray yemin etti. "O zamandan beri herhangi bir temas kurdu mu?"

Micah başını salladı. "Tek bildiğimiz şu anda Meksika'da olduğu." Gray,

"Etrafta dolaşması aptallık olur," dedi. "Peşimizde olduğumuzu biliyor

olmalı.
şimdi ona."

"Ben de öyle düşünüyorum. Dostun Mick bunu pek iyi karşılamıyor."

Gray iç çekti. "Mick'in Dallas'a geri dönmesi ve bu işi yerel halkın halletmesine izin vermesi gerekiyor. Tüm bakış açısını kaybetti. Kederden çıldırmış durumda ve intikam ihtiyacının ötesini göremiyor."

Micah başını salladı. "Her neyse, neler olduğunu sana bildirmek istedim. Ve o yerden birkaç saatliğine uzaklaşmam gerekiyordu. Ortam çok gergin. Babam kızgın. Connor gergin. Nathan ve ben sadece yollarından çekilmeye ve işlerini yapmalarına izin vermeye çalışıyoruz."

Gray uzun bir süre Micah'yı inceledi. "Bir süre daha kalabilirsin. Sana ilginç bulabileceğin bir teklifim var."

Faith esnedi ve gözlerini açtı. Yuvarlanmaya çalıştığında kolları üzerinde büküldü ve sıkıca tutuldu. Hafifçe çekti ve ellerinin yatağa bağlı olduğunu fark etti. İkinci fark ettiği şey ise çıplak olduğuydu.

Gülümsedi. Hatırladığı son şey Gray'in kollarında güvertede uyumaya gittiği idi. Gece bir ara onu yatağa taşımış, çırılçıplak soymuş ve yatağa bağlamış olmalıydı.

Bu da sadece daha yaramaz şeyler planladığı anlamına geliyordu.

Uyarılma kasıklarında alçak sesle mırıldanıyordu. Karnı çırpındı ve meme uçları beklentiyle gerildi. Ona yine şaplak atacak mıydı? Kıçını mı sikecekti?

Alçak sesle inledi ve onun bedenini nasıl ele geçirdiğini ve ona nasıl hükmettiğini hatırladıkça bacaklarını bükte. Ona sahip olmuştu. Vücudunda bir şekilde işaretlemediği bir santim bile yoktu ve bunun ona hissettirdiklerini en ince ayrıntısına kadar hatırlamak ona lezzetli bir heyecan veriyordu.

Kapıdan gelen bir ses başını o yöne çevirmesine neden oldu. Micah'ın orada durduğunu görünce ağzı açık kaldı. Bakışları vücudunu taradı ve gözlerinde ilkel bir ışık parladı.

Birden kendini çok çıplak ve çok savunmasız hissetti.

"Muhteşem," diye mırıldandı Micah.

İlerlemeye başladı, sanki onu korkutmak istemiyormuş gibi yavaş ve ölçülü adımlarla yürüyordu. Kadın korkmamıştı. Bu, hissettiklerini tam olarak tanımlamıyordu. Kafası karışmıştı. Ama tahrik olmuştu. Gray neredeydi?

Sorusu birkaç saniye sonra Gray içeri girdiğinde cevaplandı. Bakışları soru sorarcasına ona yöneldi.

Micah yatağın ayak ucunda dururken Gray yatağın üzerine, kızın başının yanına oturdu ve kulağına doğru eğildi. Bileklerindeki ipi için uzandı.

"Eğer bunu istemiyorsan, tek yapman gereken hayır demek," diye fısıldadı kulağına. "Eğer bunun olmasını istemiyorsan, onun gitmesini sağlarım ve sadece sen ve ben oluruz."

Heyecan damarlarında kıvrıldı ve vücudunda hızla ilerledi. Yüzünde ne düşündüğüne dair bir işaret aradı. En büyük korkusu Micah ile seks yapmak değildi. Dürüst olmak gerekirse, bu fikir onu tahrik ediyordu. Onun korkusu Gray'in nasıl tepki vereceğiydi. Başka bir erkekle birlikte olmayı kabul ederse onunla olan tüm şansını kaybedecek miydi?

"Bu senin için sorun değil mi?" fısıldadı.

Yüzüne dokundu, parmaklarıyla yanağını okşadı. "Eğer benim için sorun olmasaydı, Micah burada olmazdı. Hepimizin tuhaflikları var. Bu sadece benimkilerden biri."

Eğilip meme ucunu dişlerinin arasına aldı ve keskin bir şekilde ısırıldı. Sonra uzanıp kadının ellerinde kalan ipi çekti ve yataktan geri çekildi.

Pantolonunun fermuarını açmakta olan Micah'ya baktı. Kalbi küt küt atmaya başladı ve ağzı kurudu. Bakışları tekrar onu alev alev yanan gözlerle izleyen Gray'e kaydı.

Gray boğuk bir sesle, "Sana ne diyorsa onu yap," dedi. "Şimdilik seni ona veriyorum. İstedığimizi yapmak için bizimsin."

Titredi ve gergin bir heyecan midesinde kıvrıldı. Aletini pantolonundan çıkarmış ve yatağın kenarına doğru yürüyen Micah'ya baktı.

Bakışlarını adamın kasıklarındaki siyah kıllardan ayıramadan baktı. Siyah ve ipeksi. Elini tabana doladı ve hâlâ elinin üzerinde birkaç santim kalmıştı. Gray kadar kalın değildi ama daha uzun görünüyordu.

"Buraya gel, bebeğim ve ağzını aletimin etrafına sar," dedi Micah, sesi alçak ve boğuktu.

Ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü ve yavaşça adamın durduğu kenara doğru süründü. Gergindi. Ne kadar inisiyatif almalıydı? Gray'leyken garip kararlar vermek zorunda olmadığını biliyordu ama Micah'nın ne kadar güçlü olduğundan emin değildi.

Öğrenmek için uzun süre beklemesi gerekmedi.

Yeterince yaklaşır yaklaşmaz uzandı ve elini saçlarına doladı. Bir eli sikinin üzerinde, ağzına doğru yönlendirirken, diğer eliyle saçlarını topladı ve sikinin başı dudaklarının arasından geçene kadar keskin bir çekişle onu çekti.

Elini ereksiyonundan çekti ve kalçalarını kaldırarak kızın ağzının derinliklerine doğru itti. Şimdi her iki elini de saçlarından geçirdi ve güçlü itişlerle ağzını becerirken başını tuttu.

Kadın çenesini gevşetip onu daha da derine çekerken adam takdirle inledi.

"Faith, bebeğim, seni çıplak görmek en iyi on fantezim arasında olabilir, ama seni becermek kesinlikle listenin başında geliyor. Seni nasıl becermek istediğime dair çok canlı fantezilerim var."

Onun sikinin etrafında inledi ve gözlerini kapattı.

"Hoşuna gitti mi?" diye mırıldandı boğazının arkasını okşarken. Kadın başını salladı.

Nazik ellerini saçlarında gezdirdi, telleri parmakladı. Ve sonra hiçbir uyarıda bulunmadan, kıkına bir acı saplandı. Nefes nefese kaldı ve Micah sikini kızın ağzına daha da derinlemesine soktu.

Arkasından Gray kırbacı tekrar kıkına indirdi ve havayı dolduran çatırtıyla sıçradı.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Micah. "Çok tatlı bir kığın var, Faith. Üzerindeki kırmızı yaralarla çok güzel görünüyor."

Gray tekrar vurdu yanık kaybolup zevk ateşi kızgın tenine yayılırken bile inledi.

Onu sınırlarının en uç noktasına kadar zorlayacak bir ritim tutturdu. İki erkeğin arasında kalan kadın, karşılığında onlara zevk verirken bile zevkten aklını kaçıırıyordu.

Her biri bir öncekinden daha sert olmak üzere arkasına yağın darbelerin sayısını unutmıştı. Artık ağızına girip çıkan sık ve kışına inen kırbaç dışında hiçbir şeyin farkında değildi.

Micah'nın elleri kızın saçlarında sıkılaştı ve kendini kızın ağızından çekti. Darbeler yatışırken kadın nefes nefese kaldı.

"Arkanı dön," diye emretti Micah.

Zekice dönerek elleri ve dizleri üzerinde durdu ve ağrıyan kışını Micah'a doğru uzattı. Kafasını kaldırdığında Gray'in yatağın yanında durduğunu gördü, kırbaç hâlâ elindeydi. Gözlerinde keskin bir onayla ona bakıyordu.

Bir paketin kırıştığını duydu. Sonra Micah kabaca elleriyle kışını kavradı ve amına pürüzlü bir zevk fişkırırken inlemesine neden oldu. Onu ayırdı ve içine soktu. Çalışmak yok, alay etmek yok. Taşaklarına kadar girmişti. Aceleci. Sabırsızdı.

Kız başını eğdi ama Gray kırbacı çenesine dokundurarak yukarı doğru itti.

"Bana bak," diye yönlendirdi. "Seni sikerken gözlerini görmek istiyorum."

Micah kalçalarını elleriyle kavrayıp ona sertçe binmeye başladığında onunla bakışlarını kilitledi. Bu onun için çok fazlaydı. Uyluklarının hassas kışına attığı her tokat vücudunda bir coşku spazmına yol açıyordu. Aleti derinlere iniyor, onun en derin girintilerine dokunuyordu.

Tam patlamaya hazırlanırken, bir kez daha vücudundan çekildi. Kız protesto için inledi ve Micah onun zaten acıyan yarasına bir şaplak attı.

Altta.

Gray uzanıp komodinden kayganlaştırıcıyı aldı ve başının üzerine fırlattı. Nefesi göğsünün derinliklerinde sıkıştı ve onu dışarı atmaya çalıştı.

Gray fermuarına uzandı ve kot pantolonunun fermuarını açmaya başladı. O izlerken, sikini çıkardı ve elinde tuttu. Öne doğru yürüdü ve yatakta onun önünde dizlerinin üzerine çöktü.

"O senin kıcını sikerken ben de senin ağzını sikeceğim," dedi. "Onu kaldırıabilir misin, Faith? Bana yaptığın gibi ona da yapabilir misin?"

Hiçbir şey söyleyemeden başını salladı.

Micah onun kıcını elleriyle kavrayarak yanaklarını araladı. Gray çenesini avucunun içine alıp ağzını açmak için sıkıdığına, sikinin başı kızın açıklığını dürttü.

Micah ileri atıldı ve kız bir çığlık attı. Gray boğazının arkasına doğru kayarken çığlık çabucak susturuldu.

"İşte bu, bebeğim," diye mırıldandı Gray. "Tanrım, çok güzel görünüyorsun. Ona verdiğim için başka bir adamın kıcına gömüldüğünü görmenin ne kadar büyük bir tahrik edici olduğunu biliyor musun?"

Adamın sözleri üzerine yıkandığında gözlerini kapattı. Sahiplik. Tanrım, ona ait olma fikri karanlık, yasak arzuları ortaya çıkarıyordu.

Micah onun kıcını gerdi ve yağmaladı ve onu horozuyla oydu. Gray onun ağzını doldurdu, Micah'ın itişlerinin yoğunluğuyla eşleşirken boğazının arkasına çarptı.

Micah öne doğru itti ve ona karşı hareketsiz kaldı, siki gidebildiği kadar derine gömüldü. "Bu prezervatifi çıkaracağım ve her yerine boşalacağım, bebeğim," diye homurdandı. Sonra kendini dışarı attı ve kafası dar halkasından kayarken irkildi.

Gray derinden itti ve sonra o da kendini onun ağzından çekti. Eliyle sikini çalıştırmaya başladı. İlk sıçrama yüzüne çarptığında, kıkına sıcak bir cum akışı sıçradığını hissetti.

Kıkının çatlağından aşağı aktı ve hâlâ açık olan anüsünün içine girdi.

İki adam vücuduna daha fazla sperm yönlendirirken inlediler. İhtiyaçtan dolayı sinirliydi. Çok yaklaşmıştı ve şimdi titriyordu, başladıkları şeyi bitirmekten başka bir şey istemiyordu.

Gray uzandı ve başparmağıyla dudaklarındaki dölleri sildi. Başını kaldırdığında Gray'in kendisine baktığını gördü, yüzünde sert ve sahiplenici bir ifade vardı.

Aletini tekrar pantolonunun içine soktu ve ardından aceleyle kot pantolonunun fermuarını çekti. Micah onun arkasında, nazik ellerini kıkının üzerinde gezdirdi. Sırtının küçük kısmına şefkatli bir öpücük kondurdu. Sonra Gray ona uzandı, sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi onu kaldırdı. Onu banyoya taşıdı ve duşu başlattı.

Aceleyle soyunduktan sonra onu da duşa çekti. Ona hızlı bir durulama yaptı ve sonra onu aldı ve duşun duvarına yasladı. Kollarını bacaklarının altına yerleştirdi ve amı ağzının hizasına gelene kadar onu duvarın daha da yukarisına itti.

"Onun için boşalmana izin vermedim," diye mırıldandı, nefesi ıslak buklelerinin üzerinde geziniyordu. "Senin orgazmların sadece ve sadece bana ait."

Onun sesindeki ham sahiplenme duygusuyla titredi. Kıvrımlarının arasına sokuldu ve klitorisini yalamaya başladı. Başını kavramak için aşağı uzandı, dişlerinin arasındaki sıkı küçük tomurcuğu emerken inledi.

Su sırtına püskürtülürken, onun girişini dilledi, açlıktan ölüyormuş gibi yaladı ve emdi. Duygular dayanılmaz hale geldikçe kalçaları kontrolsüzce sallanmaya başladı.

Elleri kalçalarına kaydı ve diliyle saldırıyı derinleştirirken sıkı. Yaladı, emdi ve sonra dilini kızın amına soktu.

Sonunda orgazmı sıcak ve acı verici bir şekilde parladığında kısık sesle bağırdı. Kadın adamın başını kavradı ve adam amından akan suları yalarken onu kendine yakın tuttu. Daha fazla dayanamayana kadar onu yemeye devam etti. Adam onun hassas etini dillerken kadın inledi ve adam geri çekilerek kadının düşün duvarından aşağı kaymasına izin verdi.

Bacakları altından sallanıyordu ve adam onu sabitlemek için belinden tuttu. Suyu kapatmak için arkasına uzandı ve sonra ciddi bir ifadeyle ona döndü.

Parmağıyla çenesini yukarı doğru itti. "Bana doğruyu söyle. Çok mu ileri gittim?"

O anda, bu adamı sevdiğini fark etti. Ne kadar güçlü ya da baskın olursa olsun, sadece onun rahat olduğu kadar ileri gitmeye istekliydi. Onun oyun oynadığına dair endişesine rağmen, arzusu hala onu memnun etmekte.

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu öpmek için aşağı çekti. Islak bedenleri buluştu ve kadın kollarını ona dolayarak onu içine çekmek istedi.

"Sen mükemmeldin," diye fısıldadı. Ve bu doğrudu. Onunla ilgileniyordu. Mesele hükmetmek değildi. Boyun eğmek için ezici bir ihtiyacı yoktu. İstedığı şey onunla ilgilenecek, ihtiyaçlarını görecektir, arzularını tatmin edecek güçlü bir erkekti.

Boyun eğmekle karıştırdığı şey aslında bir erkeğe hem duygusal hem de fiziksel düzeyde bağlanma ihtiyacıydı. Önceki ilişkilerinde eksikliğini hissettiği şey duyguydu. Bu olmadan seks de bir anlam ifade etmiyordu. Şimdi nedenini anlıyordu.

Ona sıkıca sarılırken göz kapakları yaşlarla doldu. Onu sıktı ve duştan onunla birlikte çıkmadan önce başının üstünü öptü.

Adam onu kuruladı ve kızın tek yapabildiği, duygularının derinliğinden bunalmış bir halde öylece durmak oldu. Ona kendisi için ne ifade ettiğini söylemek istiyordu ama bunun zamanı olmadığını biliyordu. Micah buradayken olmaz. Hayır,

Bu, tekrar baş başa kalacakları zamana saklanacaktı. Bu arada, tüm fantezilerini bir erkeğin gerçekleştirmesinin tadını çıkaracaktı.

Vücudundaki son suyu da kuruladıktan sonra onu öptü ve nemli bir tutam saç kulağının arkasına itti. "Seni Micah'la birlikte izlemek inanılmaz derecede ateşliydi. Başka bir erkeğin benim olanı almasını izlemek... Bu tahriki açıklayamam bile. Sana garip gelebilir ama tarif edilemez."

"İzlemeyi seviyorsun."

Başını salladı, gözleri mavi bir sıcaklıkla parlıyordu.

"Senin beni izlemeni izlemek hoşuma gidiyor," dedi hafif bir gülümsemeyle. "Eğer sen tuhafsan, sanırım ben de öyleyim."

Elini kızın sırtından aşağı kaydırды ve nazıkçe poposunu avuçladı. "Ağrın var mı?"

Kızardı. "Birazcık."

Onu tekrar öptü. "Vücudunun o kısmının bir süre dinlenmesine izin vereceğiz."

Bu senin ilk seferindi ve seni incitmek istemiyorum."

Adamın sesindeki nazik endişe karşısında kalbi biraz daha eridi. "Yatak

odasına git ve yatağa uzan," dedi. "Sanırım Micah senin küçük tatlı amını tatmak istiyorum."

Ona söylediği şeyi yapmak için etrafından dolanırken dizleri titriyordu. Yatak odasına girdiğinde, Micah'nın yatakta çıplak yattığını ve eliyle yarı kalkmış sikini okşadığını gördü.

Kadın tereddütle yatağa doğru ilerlerken, adam boğucu gözlerle onu izledi. Küpesi ona göz kırptı ve omuz hizasındaki siyah saçları terden hafifçe ıslanarak kulaklarının üzerine düştü.

Gray'in nerede olduğunu ve gelip gelmediğini görmek için endişeyle omzunun üzerinden baktı. Onun sadece birkaç adım ötede durduğunu görünce rahatladı.

"Buraya gel," diye seslendi Micah yataktan. Elini uzattı, parmağını kıvırdı.

Yatağın kenarına doğru yürüdü. Micah başı yatağın ortasına gelene ve ayakları yatağın ucundan sarkana kadar aşağı doğru kaydı.

"Tırman, bebeğim. O amcığın tadına bakmak istiyorum."

Meme uçları sıkılaştığında vücudunu hafif bir ürperti kapladı ve bacaklarının arasında bir ıslaklık dalgası hissetti. Yatağa uzandı ve adam onun beline uzandı. Yüzüne binmesine yardım etti ve onu yavaşça bekleyen ağzına indirdi.

Dili ona dokunduğunda, kadın yukarı doğru kıpırdandı. Adam onu tekrar aşağı çekerken kalçalarını sıkıca kavradı. Dili kıvrımlarının arasına girip klitorisini bulduğunda, başını Gray'e doğru çevirdi.

Adam odanın karşısında durdu ve bakışları kilitlendi. Onun izlemekle ilgili söylediklerini hatırlayarak, ona keyif alacağı bir gösteri sunmaya karar verdi.

Ellerini karnına ve göğüslerine doğru kaydırdı. Avuç içleriyle onları yukarı ve dışarı doğru kaldırdı ve sonra uçlarını parmaklarının arasında yuvarladı. Gray'in gözleri parladı ve pozisyonunu değiştirdi.

Göğüs uçlarını yuvarlamaya, göğüslerine masaj yapmaya ve okşamaya devam etti. Micah açlıkla onu kucaklamaya devam ederken nefes alıp vermesi hızlandı. Çok yakındı. Tanrım, çok yakındı. Ama Gray'in sadece onun için gelmekle ilgili söylediklerini de hatırladı.

Konuşmak için ağzını açtı ama Gray çoktan odayı geçmiş ve onun yanında durmuştu. Elini uzattı ve Micah'nın üzerinden kalkmasına yardım ederken elini kavradı.

"Uzan," diye emretti.

Kadın razı olunca, adam onu yatağın diğer ucuna doğru itti, ta ki başı kenardan sarkana kadar. Sonra bacaklarının arasına süründü ve

onu genişçe açtı. Çelik gibi sert ve kabarık olan siki kalçalarının arasını yokladı ve sonra sabırsız bir hamleyle içine itti.

Micah kendini onun başının üzerine yerleştirdi ve baş aşağı pozisyonda sikini görene kadar başını aşağı doğru eğdi. Ereksiyonunun başını dudaklarının üzerine sürttü ve sonra rahatlayıp ağzını açana kadar içeri doğru bastırdı. Hemen içeri kayd ve uzun, sert hamlelerle ağzını sikmeye başladı.

Gray onun bacaklarını yukarı doğru itti ve amının derinliklerine doğru iterken onu daha da genişletti. Micah'ın sikine karşı titreşerek boğazının derinliklerinde inledi. Buna karşılık olarak onu daha sert sikmeye başladı.

"İçine bebeğim," dedi Gray sert bir sesle. "Bu sefer senin içine geliyoruz. Seni döllerimizle dolduracağız. Bunu istiyor musun?"

Bu gereksiz bir soruydu. Kıvrım kıvrım kıvrıyor, onların serbest kalmasını bekliyor, kendisinininkini de istiyordu. Eylemi dikte etmek, koordine etmek ya da yönlendirmek zorunda olmamak özgürleştiriciydi. Ona tam olarak istediği şeyi veriyorlardı ve bunu ayrıntılı bir şekilde belirtmesine gerek kalmıyordu. Tek yapması gereken arkasına yaslanıp hissetmekti. Kendisiyle ilgilenilmesine izin vermek.

Micah uzandı ve parmaklarının arasında onun meme uçlarını büktü. Orgazmın kıyısına yaklaşırken inledi ve huzursuzca kıvrandı. Gray ileri geri kayıyor, geniş çevresiyle neden olduğu sürtünme kasıklarına enfes zevk parçaları gönderiyordu.

"Benim için gel," diye homurdandı Gray. "Sadece benim için bebeğim. Bırak gitsin."

Her iki yarak da vücudunun içinde sınırlarına kadar ilerlerken, içinde bir şeyler koptu. Dökülen bir kase şeker gibi, vücudu kristalleşti ve doksan farklı yöne uçtu. İki adam vücudunu aralarında savururken kadın sarsıldı ve kasıldı. Etin etle buluşmasının tokadı, ağır homurtularıyla birlikte odada yüksek sesle yankılandı.

Çılgılık atmak için ağzını açtı ama Micah derinlere daldığında susturdu. Gray onun bacaklarını kollarının üzerinde topladı ve onu geri çekti.

itişini karşıladı. Acıdı. Hiç bilmediği bir zevkti bu. Ağrıyordu. Hayatının en enfes coşkusuuydu.

Micah onu serbest bırakırken ağzı doldu. Dilinin üzerine daha fazlası sığrarken yutkundu. Aynı zamanda, Gray'in orgazmının sıcak fışkırmalarını amının derinliklerinde hissetti.

Onu tuttular, ona sahip oldular, onu doldurdular.

Orgazmdan inerken orada gevşek bir şekilde yatıyordu ve üstündeki adamlar onun içinde işlerini bitirirken ileri geri gevşediler. Micah ilk geri çekilen oldu. Aşağı uzandı, başını kaldırdı ve alnından öptü.

Gray yavaşça amından dışarı kaydı, geri çekilişini sıcak bir sel takip etti.

"Orada kal," dedi Gray boğuk bir sesle. "Bir bez getirip seni temizleyeceğim. kalk. Sonra ben bize yiyecek bir şeyler hazırlarken sen de biraz kestirebilirsin."

Micah yatağın üzerinde başının yanına oturdu ve ona baktı. Saçlarını gözlerinden uzaklaştırırken parmakları yanaklarında gezindi.

Kadın bir şey söylemedi ama adam da söylemedi. Gerçekten de söylenecek bir şey yoktu. Kendini garip hissetmesi gerektiğini düşünüyordu ama adam onu zaten çıplak görmüş, ona yakından dokunmuştu.

Gray bir süre sonra geri döndü ve bacaklarının arasını nazikçe sildi. İşi bittiğinde yatağın baş ucundaki yastığı okşadı. "Hadi bebeğim. Buraya doğru sürün ki seni yatırabileyim. Seni çok yorduk."

Orada tartışmayacaktı. Esnedi ayağa kalktı, sonra kıvrılıp başını yastığa koydu. Gray yorganı yukarı çekti ve eğilip onu öptü.

"Seni birazdan uyandıracağım."

Gülümsedi ve başını salladı ama gözleri çoktan kapanmıştı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM C5

İki adam mutfakta dururken Micah, "**S**şanslı bir orospu çocuğusun," dedi.

Gray, Micah'ya bir bira uzattı ve başını salladı. "Biliyorum. İnan bana, biliyorum."

"Eğer sana bu kadar takıntılı olmasaydı, yemin ederim onu eve sürükler ve yatağıma bağlardım. Yatak odamdan çıkmasına asla izin vermezdim."

Gray kıkırdadı. Bu duyguyu anlayabiliyordu çünkü kendisi de tam olarak böyle hissediyordu. Onu ne kadar aldattığını hatırladığında gülümsemesi kayboldu.

"Neyin var dostum?" Micah bir bar taburesine otururken sordu.

Gray bir tava çıkardı ve büyük bir gürültüyle tezgâhın üzerine bıraktı. "Umarım ona neden burada olduğuma dair gerçeği söylediğimde beni anlar."

Micah bir an sessiz kaldı. "Sanırım öğrenecek. Yani, sana katılıyorum, olanları ondan saklamaya gerek görmedim, ama Pop'un onu koruma arzusunu da anlıyorum. Onu kim suçlayabilir ki? İnanç bir erkeğe onu koruması ve kollaması için ilham verir."

Gray başını salladı. "Aynen öyle. Buraya ona gerçeği söylemeye ve Pop'un istediğini becermeye kararlı bir şekilde geldim ama buraya geldiğimde yapamadım. Kendimi onun zarar görmemesi için elimden gelen her şeyi yapmaya hazır buldum."

Micah sessizce, "Onu seviyorsun," dedi.

Gray bir an durakladı, inkâr etmeye hazırdı. Ama hayır, yapamazdı. Doğru olduğu sürece yapamazdı. "Evet, biliyorum."

"Bu kesinlikle işleri karmaşıktırıyor."

Gray bakışlarını Micah'ya çevirdi. "Bununla ne demek istiyorsun?"

Micah omuz silkti. "Dallas'ta yaşıyorsun. İşin orada. Faith burada yaşıyor. Aile onun için çok önemli."

Gray uzun bir süre ona baktıktan sonra gözlerini kaçırdı. Cevap vermedi. Ne söyleyeceğinden emin değildi. Bir yanı, Houston'a geldiğinden beri işi ya da Alex hakkında çok az düşündüğü gerçeğinden utanıyordu. Aslında her sabah kendini yataktan zorla kaldırmak zorunda kalmadan kalkabiliyordu. İşini korkuyla değil, coşkuyla karşılamıştı.

Ve sonra Faith vardı.

"Hey, moral bozmak istememiştim," diye konuştu Micah. "Sadece düşünmen gereken çok şey olduğunu söylüyorum."

"Evet," dedi suratsızca. "Öyle görünüyor."

Micah parmaklarını barın üzerine vurdu. "Bak dostum, ben buradan gidiyorum. İkinizin yalnız kalmaya ihtiyacı var, sanırım ve benim de geri dönüp neler olup bittiğine bakmam gerekiyor."

Gray başını salladı. "Beni ara. Beni haberdar edin. Güvenli olduğunu öğrenene kadar Faith'i Houston'a geri götürmek istemiyorum."

"Elbette," dedi Micah ayağa kalkarken. "Ve hey, eğer bunu tekrar yapmak istersen, bana haber ver. Faith... onun ne kadar ateşli olduğunu söylememe gerek yok."

Gray gülümsedi. "Görüşürüz." Micah kapıya yönelirken hafifçe el salladı.

Ön kapının kapandığını duyunca önündeki tencereye baktı. Birdenbire yemek yapma arzusu kalmamıştı. Yapmak istediği şey Faith'le konuşmaktı. Onu sevdiğini söylemek. Ona her şey hakkındaki gerçeği söylemek.

Saate baktı ve Faith'in uyumasından bu yana sadece yarım saat geçtiğini gördü. Yorulmuştu. O ve Micah ona çok yüklenmişlerdi. Dinlenmeye ihtiyacı vardı. Her ne kadar onu uyandırmak için can atsa da, uyumasına izin verecekti.

Bunun yerine, ona güzel bir yemek pişirir ve onu şımartırdı. Sonra da ilişkileri hakkında uzun uzun konuşabilirler.

Faith gerindi ve esnedi. Vücudu hareketlerini protesto ediyordu ama her küçük sancı ve ağrıyı seviyordu. Bu ağrılara nasıl yakalandığını hatırlamak çok kolaydı.

Doğrulup bacaklarını yataktan sarkıttı. Gray giyinip giyinemeyeceğini söylememişti ama Micah buradayken çıplak dolaşmaktan rahatsız oluyordu. Onu daha sonra da soyabilirlerdi.

Sırıtarak ayağa kalktı ve bavuluna doğru yürüyüp bir çift şort ve bir atlet aradı. Tişörtünü giydi ve ayaklarını yerde duran bir çift parmak arası terliğin içine soktu.

Odadan çıkmadan önce şifonyerin aynasında görünüşünü gözden geçirdi. Tek kelimeyle, buruşuk görünüyordu. Çok sevilmiş. Dudakları şişmişti ve gözleri üstün bir kadın özgüveniyle parlıyordu. Sadece bir erkeği ne kadar iyi tatmin ettiğinizi bilmekten alabileceğiniz türden.

Bir elini saçlarının arasında gezdirdi, sonra saç tutamlarını kulaklarının arkasına itti ve sonunda gitmek için döndü. Oturma odasına girdiğinde Gray'in Fransız kapılarının önünde durmuş suya baktığını gördü.

Sessizce izledi, adamın güçlü vücudunun hatlarının tadını çıkarıyordu. Sonra, sanki onun varlığını hissetmiş gibi, döndü ve onu gördü.

Yüzü yumuşadı ve gözleri parladı. Onun kendisine verdiği tepkiyi gördüğünde omurgasına bir heyecan yayıldı.

"Hey," dedi usulca. "İyi uyudun mu?"

Gülümsedi ve başını salladı.

Kollarını uzattı. "Buraya gel."

Memnuniyetle gitti ve adam kollarını onun etrafına sarıp onu kendine doğru çekerken zevkle gözlerini kapattı. Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve saç tellerinin parmaklarının arasından kaymasına izin verdi. Sonra onu kendine çekti.

"Micah gitti."

Bir sevinç dalgası hissetti. İki erkekle birlikte olmanın erotik deneyiminden ne kadar keyif almış olsa da, şimdi sadece ikisinin olmasını o kadar çok istiyordu ki.

"Gel benimle kanepeye otur. Seninle konuşmak istiyorum," dedi sessizce onu kanepeye doğru yönlendirirken.

oturttu ve karşısında bir yer aldı. Kadının elini tuttu ve yavaşça kucağına indirmeden önce parmak uçlarını öptü.

Merakla ona baktı. Bir şey söylemek istediği belliydi. Beklenti göğsünde ağır ağır atıyordu.

"Faith, son birkaç gün... inanılmazdı. Onları tarif edecek kelime bulamıyorum."

Gülümsedi. "Biliyorum," dedi. "Benim için de öyle." Derin bir nefes aldı ve bunun o an olduğunu biliyordu. Ona nasıl hissettiğini söylemek istiyordu. Bu mükemmel bir fırsattı.

Cesaretini toplarken bir an için yere baktı ama Gray parmağıyla çenesini yukarı doğru itti.

"Orada bir yerde bir *ama* duyuyorum," dedi.

Başını iki yana salladı. "Hayır *ama*." Onun gözlerinin içine baktı ve kendi gözlerinde parlayan sevgiyi görebilmesini umdu. "Gray, seni seviyorum."

Kadının bu açıklaması karşısında gözlerinden ateş fışkırdı. Adam konuşmaya başladı ama kadın parmağını adamın ağzının üzerine koydu. "Bırak da bitireyim. Söyleyecek çok şeyim var."

Adam başını salladı ve kadın parmağını bıraktı.

"Şu anda kendimi zayıf hissetmeliyim. Yaptığım gibi kontrolden vazgeçmek beni bir şekilde daha küçük hissettirmeli. Ama hissetmiyorum. Aslında, kendimi hiç şu anda hissettiğim kadar güçlü hissetmemiştim. Kendi kaderimi daha fazla kontrol edebiliyorum. Belki daha önce ne istediğimi tam olarak bilmiyordum ama artık biliyorum. *Seni* istiyorum. Ve neden başka bir erkeğin beni asla tatmin edemediğini anladım. Çünkü seninle kurduğum duygusal bağı onlarla kuramadım. Onlara *güvenmedim*. Ve güven her şeydir. O olmadan kontrolü elimden bırakamazdım ve ona sıkı sıkıya tutunduğum sürece hayal kırıklığına uğramaya mahkumdum."

Kadının ellerini tekrar avuçlarının içine aldı ve ikisini de ağzına götürdü. Önce birini, sonra diğerini öptü. "Sen inanılmaz, dürüst bir kadınsın," dedi titrek bir sesle. "Zayıf mı? Senin asla zayıf olabileceğini sanmıyorum. İhtiyaçlarını kabul etmekten ve onları kucaklamaktan utanmamak ya da korkmamaktan daha güçlü ne olabilir? İnsanlar tüm hayatlarını gerçek benliklerinden saklanarak, masallar ve fanteziler yaşayarak, asla gerçekliği kucaklamayarak geçirirler. Teslimiyetinizi sunarak, ihtiyaçlarınızı ve arzularınızı doğrudan karşılayarak, kendinizi en kötü türden esaretten kurtarmış olursunuz. Ve hiçbir şey bundan daha güçlü olamaz. Ya da daha cesurca."

Uzandı ve parmağının tersiyle onun yanağına dokundu. "Seni seviyorum, Faith. Tanrı biliyor ki sevmemeye çalıştım. Oyun oynadığına inanmak istedim. Bana istediğimi veremeyeceğine inanmak istedim. Ama istediğim sensin. Her zaman isteyeceğim şey."

Ona bakakaldı, şaşkınlıktan ağzı açık kalmaktan başka bir şey yapamayacak kadar bunalmıştı. Gözlerini kapadı ve gözyaşlarının akmamasını diledi. Ama bir tanesi yanağından aşağı süzüldü.

Şefkatle parmağıyla uzaklaştırdı. "Gözlerini aç Faith ve bana bak."

Gözlerini kırptırdı, gözyaşlarıyla kalınlaşmış bir parıltının ardından ona bakarken yüzü ışıltılı bir parıltıyla parlıyordu.

"gereken başka bir şey daha var," dedi sessizce.

Adamın sesinde duyduğu endişeyle kaşlarını çatı. Ona nedenini soramadan ön kapı içeriye doğru patladı. Gray onu yere itti ve ayağa fırladı.

"Kılını bile kıpırdatma, yoksa buradaki arkadaşın alır."

Faith yerdeki pozisyonundan çılgınca Gray'in etrafına baktı ve yabancı bir adamın başka bir adamın kafasına silah dayadığını gördü. Silahlı adamdan korku ve çaresizlik yayılıyordu ve rehinesi kızgın görünüyordu. Ama garip bir şekilde korkmamıştı.

Gray ellerini yatıştırıcı bir tavırla havaya kaldırdı ama içinden mavi bir çizgiyle lanet okuyordu. Yanında, Faith yerde debelenerek ayağa kalktı. Gray onun bileğini yakaladı ve arkasına çekti. İlk önceliği onun güvenliğiydi.

"Burada bir tahminde bulunacağım ve senin Samuels olduğunu söyleyeceğim?" Gray düzgün bir sesle konuştu.

Silahlı adam alay etti. "Kim olduğum gerçekten önemli

mi?" "Ortağımı öldürdüysen fark eder."

Faith Gray'in sırtına iyice sokuldu ve elleriyle onu kavradı. Gray bir elini hâlâ Faith'in bileğinde tutuyordu ve yatıştırıcı bir tavırla onun tenini aşağı yukarı ovuyordu. Onun ne kadar korktuğunu hissedebiliyordu ve bu onu daha da sinirlendiriyordu.

Samuels onları nasıl bulmuştu? Ve bu arada Mick bu işe nasıl bulaşmıştı? Mick'in Samuels'i kendi elleriyle yakalayacağına dair tehdidi zihninde yankılandı. Lanet olası aptal hepsini öldürtecekti.

"Ne istiyorsun?" Gray talep etti. "Buraya nasıl geldin?"

Samuels, "Kızı istiyorum," dedi.

Gray Faith'in sırtına yaslanarak titrediğini hissetti ve elini güven verici bir şekilde sıktı.

Gray tehlikeli derecede alçak bir sesle, "Böyle bir şey ," dedi. "Bırak gitsin," dedi Mick acı bir sesle. "Onun bir önemi yok."

"Kapa çeneni Mick," diye hırladı Gray. "Samuels'in peşinden tek başına giderken aklından ne geçiyordu? Hepimizi öldürtmeye mi çalışıyorsun?"

"İkiniz de çenenizi kapatın," diye bağırdı Samuels. "Kaltağın annesi onu görmek için sabırsızlanıyor. Eminim babası onu tekrar canlı görmek istiyorsa biraz para vermeye razı olacaktır."

Faith kaskatı kesildi ve Samuels onu geri çekemeden arkasından yaklaşp gözlerini Samuels'e dikti. "Annemin bununla ne ilgisi var? Neler oluyor?"

Gray yavaşça, "Faith, arkama geç," dedi.

Samuels Mick'in boynundaki kavrayışını sıkılaştırdı ve silahını Faith'e doğrulttu. Silahıyla sol tarafını işaret ederek, "Kenara çekil," diye emretti. "Çekil yoksa seni vururum."

Faith korkudan mı yoksa şokta olduğundan mı bilinmez, olduğu yerde kalakaldı. "Annemi nereden tanıyorsun?" diye sordu. Ve sonra gözlerinde anlayış parladı. "Annemin birlikte olduğu adam sensin. Neden arayıp para istediğini de. Arka planda sesini duyduğum kişi sensin." Şaşkın bakışlarını Gray'e çevirdi. "Ama bunun ortağınla ne ilgisi var?"

"Seni yem olarak kullandılar, *tatlım*," dedi Samuels. "Bu kadar beceriksiz olmaları çok kötü. Şimdi yürü bakalım. Bu kadar drama ayıracak vaktim yok."

Gray'in kalbi Faith'in gözlerindeki şaşkın ve incinmiş bakışla sıkıştı. Ama bundan da öte, işler umutsuzlaşmaya başlamıştı. Samuels'i alaşağı edemezdi, hele de Faith'e silah doğrultmuşken.

"Ne demek beni yem olarak kullandın?" dedi.

"Onu Houston'a ben gönderdim," dedi Mick, öfkesi patlarken yüzü kıpkırmızı olmuştu.

"Mick, kapa çeneni," dedi Gray.

"Onu Houston'a neden gönderdin?" diye sordu

usulca. "Sana yakınlaşmak için."

"Ama neden? Anlamıyorum." Sesi şaşkınlığını yansıtıyordu.

Samuels bir anda Mick'i iterek oturma odasında tökezlemesine neden oldu. Uzanıp Faith'i göğsüne çekti ve silahı şakağına dayadı.

"İşte bu daha iyi," dedi Samuels, sesini memnuniyet kaplamıştı. "Bunu senin için basitleştirmeme izin ver, tatlım. Sevgilinin nasıl bir piç olduğunu bil diye söylüyorum. Oradaki yaşlı adam, annenle takıldığımı bildiği için aşık oğlunu sana yakınlık göstermesi için Houston'a gönderdi. Ve sonra aşık çocuk beni ayartmak için seni buraya getirdi."

Samuels Gray'e baktı. "Beni kendin mi öldürmeyi planlıyordun? Bahse girerim Houston'daki arkadaşlarına bunu söylememişsindir. Oldukça iyi bir operasyon yürütüyorlardı. Yem, Faith'e çok benziyordu. Yaşlı adam onu nerede tuttuğunu ağzından kaçırmısaydı muhtemelen ben de kanardım. Ama sanırım bu da planın bir parçasıydı. Ama ben işleri biraz değiştirmeye karar verdim. Tamamen aptal değilim."

Faith şoka girmiş gibiydi. Vücudunun her yerinden acı ve şaşkınlık yayılıyordu. "Bu doğru mu?" diye fısıldadı.

Gray onun anlayış göstermesi için yalvararak zaman kaybetmeyecekti. Bu daha sonra olabilirdi. Şu anda odak noktası Samuels'in onu almasını engellemekti. Onun sorusunu duymazdan geldi ve bakışlarındaki ihaneti duymazdan geldi.

"Çok uzağa gidemezsin," dedi sert bir sesle. "Tanrı aşkına, bir adadasınız. Bir rehineyle nasıl kurtulacağınızı sanıyorsunuz?"

Samuels gülerek, "Ben de bir tanesiyle aynı şekilde anlaştım," dedi.

Göz ucuyla Mick'in bir hamle yaptığını gördü. Gray bu aptalca hareketi engellemek için ona ulaşmaya çalıştı ama Mick kontrolden çıkmış bir deli gibi kendini ileri attı. Faith ya da onun yaralanıp yaralanmaması umurunda değildi, o sadece oğlunun katilini görüyordu.

Her şey çok çabuk oldu. Silah sesleri. Faith'in çığlığı. Mick'in yere yığılması. Alex'in vurulduğu geceyi tekrar yaşıyordu ve bunu durduracak gücü yoktu. Bir silah sesi daha duyuldu ve kolunda yakıcı bir acı belirdi. Yere yığılırken hatırladığı son şey Faith'in gözlerindeki korku ve ihanet ifadesiydi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM C6

Pain. Gözlerini açıp tavana bakarken farkında olduğu tek şey buydu. Gray gözlerini kırptırdı ve sonra olanları hatırladı.

Göğsünde patlayan acı dalgasını görmezden gelerek kendini ters çevirdi. Deneysel bir eli omzuna götürdü ve tekrar çekerken baktı. Kırmızı. Parlak kırmızı kan. Lanet olsun.

Mick'in yattığı yere doğru koştu. Yaşlı adamı ters çevirdi, göğsündeki büyük yarayı görünce göğsü sıkışmaya başladı. Nabzını yoklamadan önce nabız bulamayacağını biliyordu.

Gözyaşları gözlerini yaktı. O kadar kızgındı ki. Mick'in ölümü Alex'inki kadar anlamsızdı. Ve şimdi Faith'in hayatı tehlikedeydi.

Oda gözünün önünden geçti. Kan kaybından dolayı başının döndüğünü ve halsizleştiğini hissetti. Cebinde telefonunun titrediğini ve titreştiğini hissetti. Vücudunda çığlık çığlığa yükselen acıyı görmezden gelerek telefonunu almak için elini cebine soktu. Telefonu çevirerek açtı ve yere yığıldığı anda kulağına götürdü.

Micah onun bir selam vermesini bile beklemedi. Mavi bir çizgiye küfrederek bağırmaya başladı.

Gray zayıf bir sesle, "Yavaş ol," dedi. "Haberle ne alakası vardı?" "Lanet olası dostun Mick sana tuzak kurdu. Buradan defolup gitmelisin. Orada, Gray. Lanet olası haberlere çıkıp operasyon hakkında konuştu.

ve senin ve Faith'in nasıl saklandığınızı-"

Gray, "Artık çok geç," diye başardı. "O buradaydı. Faith onun elinde. Mick öldü. Ben vuruldum. Yardıma ihtiyacım var."

"Oh Tanrım. Siktir. Dostum, iyi misin? Konuş benimle. Ben ambulansı ararken hatta kal."

"Ölmüyorum. Sadece öyle hissediyorum. Sanırım."

Micah yine küfretti. Gray onun arka planda birine bağırdığını duydu ve sonra belli belirsiz 911 operatörüne durumu ve sahil evinin adresini söylediğini duydu.

Micah'nın sesi gittikçe kısıldı. Dişlerini sıktı ve dayanmaya çalıştı. Bir noktada Nathan telefona çıktı ama söylediklerinin hiçbirisi mantıklı değildi. Her şey karmakarışıktı.

"Faith'i bul," diye fısıldadı. "Benim için endişelenme. Faith'i bulmalısın."

Birinin adını haykırdığını belli belirsiz fark etti ama telefonu daha fazla kulağında tutacak kadar güçlü değildi. Oda bir kez daha karanlığa gömülürken telefon yere düştü.

Biri göz kapaklarını açarken kör edici ışık gözbebeklerini delip geçti. Başını salladı ve gözlerini tekrar kapattı.

"Hadi oğlum, uyan." Gray

gözlerini çırpınarak açtı. "Ah,

bu daha iyi."

Oda netleşti ve Gray bir hastane yatağında olduğunu fark etti. Doktor olduğunu tahmin ettiği bir adam birkaç metre öteden, elinde bir pano, ona bakıyordu.

Gray'in bakışları odanın içinde gezinirken Micah'nın uzak köşede, kulağında telefonla durduğunu gördü.

"Faith nerede?" diye homurdandı.

Micah telefonu kapattı ve aceleyle yatağa koştu. "Kahretsin dostum, ödümü kopardın. Uyanmanın zamanı gelmişti."

Gray onunla doktorun arasına baktı. "Ne zamandır baygınlım?" "Yirmi dört saatten biraz fazla," diye yanıtladı doktor.

Gray bir dizi küfür savurdu ve yataktan kalkmak için mücadele etti.

"Dur bakalım evlat, nereye gittiğini ?" diye sordu doktor, Gray'in göğsüne bir el koyup onu tekrar yatağa iterken.

Gray umutsuzca Micah'ya baktı. "Faith. Nerede o? Onu bulabildiniz mi?"

Micah başını sallarken yüz ifadesi asıktı. "Üzgünüm dostum. Henüz bir şey yok."

Gray gözlerini kapadı ve başını yastığa vurdu. "Buradan çıkmak zorundayım. Onu bulmak zorundayım."

Doktor kaşlarını çatı ve onaylamayan bakışlarını Gray'e çevirdi. "Bugün hiçbir yere gitmeyeceksin."

"Ne kadar kötü?" Gray ağır bandajlı omzunu işaret ederek sordu.

"Olabileceği kadar kötü değil," dedi doktor yatıştırıcı bir sesle. "Sadece bir et yarası. Sana dikiş attım. Asıl endişemiz kan kaybıydı. Bazen en basit yaralar bile kötü kanar."

"Eğer sadece bir sıyrıkta, buradan defolup gidebilirim," diye homurdandı Gray.

"Dinlenmeniz gerekiyor. Yarın gitmene izin vermeyi düşünebilirim, ancak birkaç gün kalmanı tercih ederim. Enfeksiyona karşı seni izlememiz gerekiyor."

Gray dişlerini sıkarak, "Bugün gidiyorum," dedi. "Bana birkaç ağrı kesici ve antibiyotik için lanet olası bir reçete yazın, ben de gideyim."

"Eğer ayrılırsanız, AMA olarak imzalamak zorunda kalacaksınız."

"Umurumda değil. İzniniz olsa da olmasa da buradan gideceğim."

Micah'a baktı, o köşeden bir tepki almayı bekliyordu ama Micah sessiz kaldı.

Doktor iç çekti. "Pekala, ama tıbbi tavsiyelere aykırı olarak gittiğinizi kayıtlara geçireceğim. Reçeteleri yazacağım. Antibiyotikleri aldığınızdan emin olun. Ateşin çıkarsa ya da yaran kızarıp iltihaplanırsa ya da daha fazla şişerse hemen buraya geri dön."

Gray kendini dik bir pozisyona itti ve bir acı dalgası ona çarptığında neredeyse bayılıyordu. İnledi ve kendini sabitlemek için boştaki eliyle aşağı uzandı.

Micah onun kolunu kavradı. "Bana tutun ve çok hızlı ayağa kalkmaya çalışın."

İkisi birlikte Gray'i yataktan kaldırmayı başardılar. Doktor bir süre sonra geri döndü ve Micah'ya üzerinde reçetelerin yazılı olduğu bir kâğıt parçası uzattı. Sonra da Gray'e bir pano uzattı.

Gray mektubu aldı ve okumaya zahmet etmedi. Ne yazdığını biliyordu. Park yerinde ölürse hastanenin sorumluluk kabul etmeyeceği ile ilgili bütün o laflar. Evet, anladı. İmzasını karaladı ve panoyu doktora geri itti.

Micah'nın dışarı çıkmasını bekledi ve o da yavaşça gitti, zeminin altından nasıl kaydığını ve sallandığını fark etmemeye çalışıyordu.

Lanet olası bir hanım evladı gibi hissetti.

Micah onu yarı sürükleyerek, yarı yardım ederek lobiye götürdüğünde Gray terliyordu ve bembeyaz kesilmiş olması gerektiğinden emindi.

"Dostum, bunun iyi bir fikir olduğundan pek emin değilim," dedi Micah. "Bok gibi görünüyorsun. Başarabilecek misin?"

"Onu bulmak zorundayım," dedi, hissettiği çaresizliğin sesine yansımasına izin vererek. "Bir şey duydun mu? Neler oluyor?" Ön girişten dışarı adım attıklarında güneş ışığı gözlerini kör etti. Gözlerini kırptırdı ve sonra başını salladı. "Neredeyiz lan biz?"

"Houston," dedi Micah kısaca. "Bak, sen burada kal. Şu bankta otur ve ben kamyonetimi almaya giderken sakın kıpırdama. Bir saniye içinde döneceğim."

Gray bankın üzerine kaydı ve inip çıkan midesini yatıştırmaya çalıştı. Dürüst olmak gerekirse, kusacakmış gibi hissediyordu. Terli alnını elinin tersiyle sildi ve paniğin kendisini ele geçirmesine izin vermemeye çalıştı.

İnanç. Tanrım, ne düşünüyor olmalıydı? Sadece ölümüne korkmakla kalmıyor, adamın ona ihanet ettiğini düşünüyordu. Onu kullandığını. Sikeyim. Kullanmıştı ama onun düşündüğü şekilde değil. Gözlerini kapadı ve onu tüketen öfkeyi zapt etmeye çalıştı.

Birkaç dakika sonra omzunda bir el hissetti ve başını kaldırdığında Micah'nın başında dikildiğini gördü. Micah kalkmasına yardım ederken inledi ve bunu yapmak onu ne kadar kızdırsa da, kamyonu ulaşabilmek için Micah'ya yaslanmak zorunda kaldı.

Micah sürücü koltuğuna , "Reçetelerinizi ofisin bir blok aşağısındaki eczaneye bırakacağım ve hazır olduklarında geri dönüp alacağım," dedi.

Arabayla uzaklaşırlarken Gray, "Bana neler olduğunu anlat," dedi. "Mick ve bir haberle ilgili olan neydi? Ve Faith. Herhangi bir ipucu bulabildin mi? O piç kurusu babamla temasa geçti mi?"

"Yavaş ol, ahbap. Her seferinde bir soru. Mick için üzgünüm bu arada."

Gray gözlerini kapadı ve başını koltuğa yasladı. "Bu piçi istiyorum, Micah. Önce Alex, sonra Mick ve şimdi de Faith elinde. Onu istiyorum."

"Biliyorum dostum. Hepimiz onun kıcını çivilemek istiyoruz. Ve yapacağız da. Buna inanmak zorundasın."

"Peki ya geri kalanlar?" Gray yorgunca sordu.

"Mick, Samuels'i yakalamak için yeterince şey yapılmadığı için kızgındı. Onun sözleri, benim değil. Bu yüzden Samuels'i ortaya çıkarmaya çalışmayı kendine görev edindi. Aptalca ve çaresizdi. Aklından ne geçiyordu bilmiyorum. Yerel bir haber kanalıyla temasa geçti ve tüm hikayeyi onlara anlattı. Sağlıklı düşünemiyordu. Röportaj berbattı. Yayınladıklarına bile inanamıyorum. Belli ki aklını kaçırmıştı. Kendini ortaya attı ve Samuels de bundan yararlandı. Başka bir şey bilmiyorum. Polisler de bilmiyor. Hepsi seninle konuşmak için bekliyor. Seni sorgulama fırsatı bulamadan hastaneden ayrıldığını öğrendiklerinde çok kızacaklar."

"Çok kötü oldu," diye mırıldandı Gray. "Lanet olsun. Mick ne düşünüyordu? Tam bir israf. Samuels ona nasıl bu kadar çabuk ulaştı? Ve Mick benim nerede olduğumu nereden biliyordu?"

Micah sessizleşti ve Gray ona bakmak için başını çekti. "Tanrım, onu yem olarak kullandığımı düşünmüyorsun, değil mi? Mick'e Faith ve benim nerede olduğumuzu hiç söylemedim. Sen ve diğerlerinden başka kimse bilmiyordu."

Micah uzun bir aradan sonra, "Sanmıyorum," dedi. "Ama Pop ve diğerlerinin ne düşündüğünü sana garanti edemem. Bütün bu olay doğrudan çöpe gitti. Arkadaşın sayesinde elimizde hiçbir ipucu yok."

Gray gözlerini kapadı ve yumruğunu koltuğa vurarak üzerine gelen keskin acı patlamasını görmezden geldi.

Micah arabaya servis yapan bir eczanenin önünde durdu ve reçeteleri camdan uzattı. Birkaç soruyu yanıtladıktan sonra Gray'e doğum tarihini sordu ve camını açıp uzaklaştı.

Yolun geri kalanını sessizce gittiler ve birkaç dakika sonra Micah Malone and Sons'ın önüne park etti. Gray bir an orada oturdu ve kendini gelecek olan yüzleşmeye hazırladı. Kızgın olduğu için Pop'u suçlamıyordu. Gray Faith'i büyük bir hayal kırıklığına uğratmıştı.

Micah kapıyı açtı. "Hadi dostum, sana yardım edeyim. Düşecek gibi görünüyorsun."

Gray koltuktan kaydı ve ayakları yere çarptığında yüzünü buruşturdu. Sarsıntıyı göğsüne kadar hissetti. Yaşlı bir adam gibi sendeleyerek girişe doğru yürüdü ve Micah onun önünde içeri girdi.

Ofis tam bir kaos içindeydi. Gray içeri girdiğinde Pop, Connor ve Nathan dönüp ona baktılar.

Pop ilerlemeye başladı. "Burada ne halt ediyorsun? Hastanede yatıyor olmalıydın."

Nathan hızla Gray'e doğru bir sandalye itti ki bu iyiydi çünkü Gray düşmek üzereydi. En azından odanın dönmeyi bırakmasına şükrederek sandalyeye çöktü.

Connor ise geride durmuş, kollarını kavuşturmuş, yüzüne ters ters

bakıyordu. "Bir haber var mı?" diye sorduğunu duydu Micah.

"Piç yarım saat önce aradı," dedi Pop suratsızca.

Gray ayağa fırladı. Oda baş döndürücü bir açıyla dönüyordu ve Micah onu yakalamasaydı yüzüstü düşecekti.

"Tanrım, ahbap, kes şu saçmalığı. Otur yerine," dedi Micah.

"Faith. O iyi mi?" Gray sakinleştirici nefesler alırken sordu.

"Öyle olduğunu söylüyor ama onunla konuşmama izin vermiyor," dedi Pop. "Yarın sabah bir milyon istiyor, yoksa onu öldüreceğini söylüyor."

Tutmaya çalıştığı gözyaşları gözlerini doldurdu. Gray gözlerini kapadı ve kafasının içinde bir lokomotif gibi fırtına gibi esen öfke ve kederi kontrol altına almaya çalıştı.

Onları açtığında babamın gözlerinde öfke gördü ama kınama yoktu.

Gray boğazındaki düğümün ardından, "Onu satmadım," diye mırıldandı. "Onu seviyorum."

Pop iç çekti ve elini omzuna koydu. "Biliyorum. Burada olmamalısın. Hastaneye geri dönmen ya da en azından eve gitmen gerekiyor. Bırak bu işi biz halledelim. Onu geri getireceğiz."

Gray başını şiddetle salladı. "O dışarıda. Korkmuş. Yalnız. Ona ihanet ettiğimi düşünüyor. O güvende olana kadar yatmamın imkanı yok."

Pop'un ötesine, Nathan ve Connor'ın durduğu yere baktı. "O piç ortağımı öldürdü, şimdi de Mick'i öldürdü. Faith'i benden almasına izin vermeyeceğim."

Connor'ın gözlerinde isteksiz bir kabullenme gördü.

Micah onun omzuna dokundu. "Dostum, burada seninle konuşmak isteyen iki Galveston polisi var. Sahil evinde olanlar hakkında seni sorgulamak istiyorlar."

"Ben de duymak istiyorum," diye konuştu Pop. "Eğer kızımı geri alacaksam, bu pislik hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmem gerek."

OceanofPDF.com

BÖLÜM C7

Faith birinin omzunu salladığını fark etti. Gözlerini açmaya çalıştı ama çok acıyordu.

"Faith, Faith, bebeğim, ."

Sert fısıltı, acil, onu uyandırdı ve gözlerini zorla açtı. Annesinin kendisine baktığını görünce gözlerini kırıştırdı.

"Anne?"

Celia Martin titrek bir parmağını dudaklarının üzerine koyarak, "Şşşt," dedi. "Her an geri gelebilir. Sessiz olmalısın."

Faith karmakarışık düşüncelerini düzene sokmaya çalıştı ama odaklanmakta zorlanıyordu. Kollarını hareket ettirmeye çalıştığında, onları hissedemediğini fark etti. Aynı şey bacakları için de geçerliydi.

"Ne oldu?" diye fısıldadı.

"Seni çözmem . Kımıldama, tamam mı?"

Faith başını salladı ve bir başka dayanılmaz acı şimşeği kafatasını ele geçirirken yüzünü buruşturdu. Celia bileklerindeki düğümlerle uğraşırken Faith gözlerini kapadı ve olan her şeyi yeniden bir araya getirmeye çalıştı.

Silah seslerini hatırladıkça göğsünde korkunç ve siyah bir ağrı büyüdü. Mick'in düştüğünü gördü, sonra da Gray'in. İhanet. Keder. Kafa karışıklığı. Hiçbir şeyin anlamı yoktu.

Göz kapaklarından sıcak gözyaşları süzüldü. Sonra bileklerinin etrafındaki ip gevşedi ve kan yeniden akmaya başladığında binlerce küçük iğne ona saldırdı. Acı içinde inledi ve Celia yine telaşla onu susturdu.

Birkaç dakika sonra bacakları serbest kaldı ama hareket edemedi öylece yatıyordu. Celia kollarından çekerek onu oturur pozisyona getirmeye zorladı.

"Beni dinle tatlım, buradan gitmelisin. O delinin teki. Parayı alsa da almasa da seni öldürecek."

Annesinin sesindeki keskin korku onu uyuşukluktan uyandırdı.

"Beni duydun mu Faith? Şimdi gitmen gerek. Seni burada uzun süre yalnız bırakmayacaktır. Arka kapıdan çıkmaya yardım edeceğim ve sonra yardım için koşmak zorunda kalacaksın. Onu oyalayabildiğim kadar oyalayacağım."

"Burada kalamazsın," diye fısıldadı Faith. "Benimle gelmek zorundasın."

Celia sabırsız bir ses çıkardı. "Beni öldürmeyecek. Bana ihtiyacı var. Ama gitmek zorundasın. Seninle tartışacak zamanım yok. Gel hadi."

Annesinin acelesi Faith'i harekete geçirdi. Ayağa kalktı ve acı omurgasından aşağı vururken yalpaladı. Ona vurmuş muydu? İyice düşünmesi gerekiyordu. Sahil evinden sonraki zaman büyük bir bulanıklıktı. Mücadele ettiğini, kaçmaya çalıştığını hatırlıyordu. Sonra adam silahın kabzasıyla kafasına vurmuştu.

Bir elini başına götürdü ve parmakları kanla yapış yapış oldu.

Celia onu karanlık odadan çıkardı. Neredeydiler? Bir tür boş depoyu andırıyordu. Annesi kapının girişinde durakladı, sonra Faith'i geniş açık alana çekti. Annesinin arkasında tökezleyerek ilerlerken kaba beton çıplak ayaklarını aşındırdı.

Arka tarafa vardıklarında Celia yıpranmış bir kapıyı açtı ve Faith'i gecenin içine doğru itti.

"Ara sokak bir caddeye çıkıyor. Gitmek zorundasınız. Her an burada olabilir. Seni seviyorum."

Bununla birlikte kapıyı kapattı ve Faith'i nemli ara sokakta tek başına ve titreyerek bıraktı.

Kollarını göbeğinin etrafında kavradı ve uzaktaki bir sokak lambasına doğru koşmaya başladı. Başı dönüyor, yönünü şaşırıyor ve acı içinde koşmaya başlıyordu, onu kaçıran kişinin Mick ve Gray'i vurduğu anı hafızasında canlanıyordu. Onu öldürecekti. Bundan hiç şüphesi yoktu.

Ayakları dar sokağın kırık çimentosunu dövüyordu. Çöpler, çürümüş yiyecekler ve Tanrı bilir daha neler ayak parmaklarının altında eziliyordu. Sona yaklaştığında ayağı takıldı ve yere yığıldı. Bağırarak için elinden geleni yapmasına rağmen bağırdı ama kaldırıma çakılırken acı vücudunu bıçak gibi kesti.

Çaresizlik içinde kendini sürükleyerek ayağa kalktı ve tekrar koşmaya başladı. Sona ulaştığında caddeye koştu ve sağına soluna baktı. Tanrım, bomboştu. Araba yoktu, caddeyi kaplayan ışıklardan başka ışık yoktu. Burası şehrin eski bir bölgesiydi ve cadde üzerinde bulunan işyerleri çoktan kapanmıştı.

Bir yön seçti ve koşmaya başladı. Nefesi boğazından acı dolu patlamalarla çıkıyordu. Etrafı bulanıklaştı ve baş döndürücü bir bulantıyla geçti. Sanki biri kafasının arkasına bir bıçak saplamış gibi hissediyordu.

Bir blok. İki blok. Bayılmaktan korkana kadar devam etti. Yaklaşık üç blok gittiğinde tekrar ayağı takıldı ve yere düştü, elleri düşüşünü engellemek için dışarı fırladı. Yüzüstü sert, kırık dökük sokağa düştü.

Nefes almak için çırpınırken gözleri yaşlarla doldu. Acı onu hareketsiz bıraktı. Kendini tekrar ayağa kaldıramadı. Dizlerinin üzerinde debelendi ve yırtılmış, kanayan avuçlarına baktı.

Arkasına baktığında parlak bir ışık onu kör etti. Ayağa fırlayıp kaçmaya çalışırken gözlerini korumak için kolunu havaya kaldırdı.

"Hanımefendi, hanımefendi, iyi misiniz?"

Onunla kimin konuştuğunu görmek için gerindi. Işık değişti ve kendisine doğru yürüyen bir adamın dış hatlarını görebildi. İnledi ve kendini yolun geri kalanına attı, hayatı için kaçmaya hazırlandı.

"Houston Polisi. Yardım teklif etmek için buradayım."

Donduktan sonra yere baktı ve ilk kez onun gördüğü şeyi gördü. Giysileri yırtılmış ve kan içindeydi. Saçları dağınık bir şekilde yüzüne dökülmüştü.

Yaklaştıkça ışığı aşağıya ve ondan daha uzağa doğru tuttu. İfadesi temkinliydi ama ona endişeyle bakıyordu. "Hanımefendi,

yaralandınız mı? Ambulansa ihtiyacınız var mı?"

Sesi yumuşak ve güven vericiydi, sanki kaçacağından korkmuş gibiydi. Eli onun omzuna dokundu ve içinden bir ürperti geçti.

Işığı tekrar kızın yüzüne doğru çevirdi ve kız parıltıdan ürkerek kaçtı. "Hanımefendi, siz Faith Malone musunuz?" Sesinde heyecan vardı.

"Evet." Sesi çatallaştı ve tekrar denedi. "Evet, ben Faith Malone."

"Biz de seni arıyorduk. Yüce Tanrım, nasıl kaçtın?" Sesi artık tamamen işle ilgiliydi ve telsizinin mikrofonunu eline aldı.

Adamın heyecanla yerlerini bildirmesini ve ambulans istemesini dinledi. Sonra dikkatini tekrar ona çevirdi.

"Hanımefendi, bana ne olduğunu anlatabilir misiniz? Buraya nasıl geldiniz?"

"O arkada," diye .

Polis memuru silahını çekerek etrafında döndü.

"Bir depoda," dedi. "Bir depodaydık. Birkaç blok geride. Annem... kaçmama yardım etti. Onun için geri dönmelisin. O tehlikede. Onu da tutuyor. Bana yardım etti."

Bitirdiğinde yorgunluktan yere yığılmaya başladı. Polis onu tekrar sokağa düşmeden önce yakaladı.

"Sakin ol," diye mırıldandı. "Şimdi iyi olacaksın. Bir ambulans yolda."

Onu tutarken telsizle destek istedi ve Faith'in ona depo ve annesi hakkında anlattıklarını aktardı. Gerisi bulanıktı. Adamın onu saran kollarının ve mırıldandığı rahatlatıcı sözlerin farkındaydı ama başka pek bir şey hatırlamıyordu. Gözlerini kapattı, kısa bir süreliğine de olsa gerçekliğinden kaçmak istiyordu. Uzaktan gelen siren seslerini duydu ve sonra bir daha duymadı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM C8

Gray aldığı ağrı kesicilerin etkilerine karşı savaştı. Acıyı hafifletmişlerdi ama çok uykuluydu. Ayağa kalktı, hareketin neden olduğu yeni acıyı görmezden geldi. Endişeden aklını kaçırmak üzereyken ofisin küçük sınırlarında volta attı.

Pop'un cep telefonu çaldığında, hepsi sıçradı. Pop telefonu kaptı ve kulağına götürdü. Gray, Micah, Connor ve Nathan durdular ve ilgiyle öne doğru eğildiler.

"Nerede?" diye sorduğunu duydu Pop. Sonra, "Tanrı'ya şükür. Hemen geliyoruz."

Pop telefonu kapattı ve gözlerini yumdu. Telefonu yere bırakırken elleri titriyordu.

"Onu buldular," diye bildirdi. "Onu şimdi hastaneye götürüyorlar."

Gray öne doğru patladı. "Hastane mi? Yaralanmış mı? Onu nerede buldular? Samuels içeri alındı mı?"

Babam elini kaldırdı. "Sakin ol evlat. Endişelendiğini biliyorum. Hepimiz endişeliyiz. Ben pek bir şey bilmiyorum. Arayan merkezdi. Görevli bir polis onu depo bölgesinde bulmuş. Görünüşe göre Samuels'ten kaçmayı başarmış ve kaçıyormuş. Yaralanmış. Ne kadar kötü bilmiyorum. Görevli, ambulans gelene kadar polisin kaldığını ve Faith'in Samuels'in nerede olduğuna dair bilgi verdiğini söyledi. Tüm bildiğim bu."

"Gidelim o zaman," dedi Gray gergin bir sesle. "Onu görmem gerek."

Pop başını salladı. "Seni ben götüreceğim."

Gray Faith'in odasının kapısında durmuş, bakışlarını ondan ayıramıyordu. Hastane yatağında uyuyordu, yüzü çok kırılğan görünüyordu. Uykusunda bile alnı kırıştı ve Gray onun rüyalarında ne tür kâbuslarla karşılaştığını merak ediyordu.

Başını büyük bir bandaj süslüyordu, ellerinde ve dizlerinde ise daha küçük bandajlar vardı. Ayakları bile sargılıydı.

Rahatlatıcı bir el omzunu sıktı ve arkasına baktığında Pop'un orada durduğunu gördü.

"Doktor ne dedi?" Gray yorgun bir sesle sordu.

"Piç kurusu tabancanın kabzasıyla kafasına vurmuş. Beyin sarsıntısı geçirmiş. Ama onun dışında zarar görmemiş. Kesikler ve sıyrıklar kaçarken olmuş. Doktor onu bu gece gözetim altında tutacağını ve iyi olursa yarın eve gidebileceğini söyledi."

Gray, üzerine tatlı bir rahatlama çökerken gözlerini kapadı. "Tanrı'ya şükürler olsun," diye fısıldadı.

"Evlat, biraz dinlenmen gerek. Burada kimseye faydan dokunmuyor. Onu yarın görebilirsin."

Gray başını salladı. "Onu bırakmayacağım. Bırakamam."

"İki seçeneğin var evlat. Ya evine gidip kendi başına biraz dinlenirsin ya da o çocuklara seni buradan zorla çıkarttırırım." Başparmağıyla omzunun üzerinden Nathan, Connor ve Micah'nın koridorda durduğu yeri işaret etti. "Bu size kalmış."

Gray nefesinin altında uzun ve sert bir şekilde küfretti.

"Uyanacağından bile şüpheliyim," dedi babam. "Ona ağrı için bir şey verdiler ve o hiçbir zaman bununla baş edemedi. Lanet olsun, bir keresinde

Diş hekimi hafif bir ağrı kesici yazdı. On iki saat boyunca baygın kaldı."

Micah, Pop'un durduğu yere doğru yürüdü. ", Gray. Seni eve bırakayım. Sabah tekrar geliriz, böylece onu görebilirsin."

Gray yenilgiyle iç çekti. "Bana bir dakika verin."

Dönüp Faith'in yatağına doğru yürüdü ve uzun bir süre ona baktı. Boştaki elini uzattı ve parmaklarını usulca yanağına dokundurdu.

"Çok özür dilerim," diye fısıldadı. "Seni seviyorum." Eğildi ve dudaklarını onunkilere bastırarak tatlı kokusunu içine çekti. "Yarın geri geleceğim. Yemin ederim."

İsteksizce döndü ve Micah'nın beklediği kapıya doğru yürüdü. Kapı aralığından içeri girmiş olan Pop ve Connor'a baktı. "Onunla kalan biri var mı? Yalnız kalmasını istemiyorum."

Pop başını salladı. "Biz burada olacağız. Sen git biraz dinlen. Başını dik tutabildiğinde ona çok daha iyi geleceksin."

Gray onun gözlerinin içine baktı. "Kızınızı seviyorum. Bunu bilmeni istiyorum."

Babamın ifadesi yumuşadı. "İstediğini biliyorum."

Gray döndü ve yavaşça, acı içinde koridorda ilerlemeye başladı. Micah ona yetişti. "Bu gece benim evimde kalabilirsin. Yaralarınla yalnız kalmamalısın."

Gray başını salladı, tartışamayacak kadar yorgundu. "Haberler geldiğinde ben orada değildim. Samuels'i yakaladılar mı?"

"Evet, onu yakaladılar," dedi Micah

acımasızca. "O orospu çocuğunu öldürmek

istiyorum."

"Evet, ben de," dedi Micah.

"Peki ya annesi?" Gray sordu. "Babam onun Faith'in kaçmasına yardım ettiğine dair bir şeyler söyledi."

"Son duyduğumda onu sorguluyorlardı. Henüz neye karıştığına karar verip vermediklerini bilmiyorum."

Gray başını salladı. "Ne olursa olsun, sonunda Faith'i üzmemekten başka bir işe yaramayacak."

"Evet, berbat bir şey."

Acil servis çıkışından çıkıp Micah'nın kamyonetine doğru yürüdüler. Gün ışmasına sadece birkaç saat vardı ve yaklaşık yirmi dört saat uyuması gerekiyordu.

Taksiye bindiğinde koltuğa yaslandı ve gözlerini kapattı.

Micah arabaya bindi ve motoru çalıştırdı. Geri vitese taktı ama geri gitmedi. Gray ona baktığını görmek için başını çevirdi.

"Ne?"

Micah durakladı. "Ne yapacaksın dostum? İşini mi kastediyorum? Her şey bittiğine göre geri dönecek misin?"

Gray gerildi. Tamam. Alex'i öldüren, Mick'i öldüren ve Faith'e zarar veren adam gözaltındaydı. Tüm pratik amaçlar için, buradaki zamanı dolmuştu. Resmi izninin bitmesine bir süre vardı. Bir ay önce olsa, kalmak için hiçbir nedeni olmadığını söylerdi. Ama şimdi Dallas'ta onun için hiçbir şey kalmamıştı.

"Geri dönemem," dedi, iki gündür kendisini iyi hissettiren ilk şey olan bu karar üzerine çökmüştü.

Micah başını salladı. "Bunu söylemeni umuyordum. Faith iyi bir kadın. Buraya iyi uyum sağladın. Seni kalıcı olarak kullanabiliriz."

"Pop'un hissedeceğinden pek emin değilim," dedi Gray. "Ama onun için çalışsam da başka bir şey yapsam da Faith'i bırakamam."

"Seni anlıyorum. Her şey yoluna girecek."

Gray öyle umuyordu. Hâlâ Faith'le yüzleşmek zorundaydı. Onun hayatta ve iyi olduğuna ve kendisini ne kadar çok sevdiğini ona gösterme fırsatına sahip olduğuna şükreliyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM C9

*F*aith uyandığında ağzı pamuk doluymuş gibi hissediyordu. Gözlerini kırıştırarak nerede olduğunu hatırlamaya çalıştı ama karanlıktı. Karanlıktan gerçekten nefret etmeye başlamıştı. Yer değiştirip yönünü bulmaya çalışırken boğazından bir inilti çıktı.

"Faith, iyi misin?" Connor sordu. "Işık," diye

. "Aç lütfen."

Adamın karanlıkta bir şeyler karıştırdığını duydu ve sonra odayı yumuşak bir ışık . Yüzünü buruşturdu ve eliyle gözlerini kapatarak gözlerini kırıştırdı.

Yatak eğildi ve elini hareket ettirdiğinde Connor'ın ona doğru eğildiğini gördü, yüzünde endişeli bir ifade vardı. "Nasılsın tatlım?"

Dudaklarını yaladı ve bir süre bu soruyu düşündü. "Sanırım ben iyiyim. Connor... Gray... öldü mü?" diye sordu korkuyla.

"Tanrım, hayır, tatlım. O iyi. Onu eve gönderdik çünkü omzundan bir kurşun yedi ve deli gibi koşturup duruyor. Tıbbi tavsiyelere rağmen hastaneden ayrıldı ve ortalığı birbirine kattı."

Rahatlayarak yatağa doğru sarktı. "Onun yere düştüğünü gördüm. O adam onu vurdu. Öldüğünü sandım." Yanağından bir damla gözyaşı süzüldü ve o korkunç anıya karşı gözlerini kapattı.

Connor bir elini onun alnına koydu. "Kendini telaşlandırma, Faith. O iyi. Ben daha çok senin için endişeleniyorum."

Çok şey olmuştu. Başındaki yaralanma olmasa bile, başı dönüyor olurdu.

"Bu ışık halt etmeye yanıyormuş?" Pop kapı aralığından talep etti.

Başını kaldırdığında adamın elinde iki fincan kahve tuttuğunu gördü. Yorgun ve bitkin görünüyordu. Endişe yüzünde derin çizgiler oluşturmuştu ve buna sebep olduğu için kendini çok kötü hissediyordu.

Bu ona bir ton tuğla gibi çarptı. Olan her şey onun yüzünden olmuştu. Gözlerini kapattı ve o anda sadece uyumayı ve başka bir yerde uyanmayı diledi.

Babasının sert eli onunkinin etrafında kıvrıldı. Gözyaşlarıyla dolu gözlerini açtığında onu yatağın yanında dururken gördü.

"Beni on yıl korkuttun, kızım," dedi hoyratça. "Ve şu anda o güzel kafandan neler geçiyor bilmiyorum, ama seni temin ederim ki hoşuma gitmeyecek ya da kabul etmeyeceğim."

"Her şey çok dağınık," diye fısıldadı. "Sadece eve gitmek istiyorum."

Babam onun elini okşarken nazikçe, "Ve yapacaksın," dedi. "Doktor Eğer iyiyse bugün eve gidebileceğini söyledi. Sanırım birazdan seni görmek için buralarda olacak."

"Size bir şey ikram edebilir miyim?" Connor

konuştı. "Su," diye mırıldandı.

Aceleyle ona bir bardak su doldurdu ve yudumlayabilmesi için dudaklarına götürdü.

"Gray dün gece seni görmek için buradaydı ama onu eve gönderdim," dedi babam. "O çocuk çok kötü yaralanmıştı. Hâlâ hastanede olması gerekiyordu."

Faith gözlerini kapattı. "Şu anda onun hakkında konuşmak

istemiyorum." "Faith, tatlım..."

"Lütfen," diye fısıldadı.

Connor kararlı bir ifadeyle, "Baba, bırak onu," dedi. "Dinlenmeye ve iyileşmeye ihtiyacı var."

Pop iç çekti ve başını salladı.

Kapı çalındı. Hemen kimse içeri girmeyince, Pop kaşlarını çattı ve kapıya doğru yürüdü. Bir süre sonra geri döndü, yüzünde tuhaf bir ifade vardı.

"Kimdi o?" diye sordu.

Boğazını temizledi. "Annen, Faith. Seni görmeye geldi. Bir dakikalığına içeri gelmesinin sakıncası olup olmadığını

sordu." Kalbi sıkışmış ve göğsü korkuyla dolmuştu.

"İstemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin," dedi babam yatıştırıcı bir şekilde.

Gözyaşları tekrar gözlerine doldu ve sonra her iki yanağından aşağı kayd. Boğazına bir hıçkırık düğümlendi. Annesinden bahsetmek bile onu gözyaşlarına boğuyorsa bu ne kadar kötüydü?

Connor onun elini tuttu ve sıktı. "Onun seni üzmesine izin verme, Faith. Eğer istiyorsan, ben yapacağım. İstemiyorsan onu görmek zorunda değilsin."

"Bırak içeri gelsin," dedi yorgun bir sesle.

Connor onun elini tekrar sıktı. "Hemen geliyorum, tatlım."

Pop kapıya doğru yürüdü ve açtı. Birkaç saniye sonra Celia Martin tereddütle içeri girdi. Nihayet yaklaşımadan önce yatağın birkaç adım ötesinde durakladı.

Faith ilk kez, üç yıldır görmediği annesine iyice bakabildi. Zaman ona iyi davranmamıştı. Yorgun, yıpranmış, *yaşlı* görünüyordu. Değil

Faith'in çocukluğundan hatırladığı o canlı genç kadına hiç benzemiyordu. Bir ömür boyu yaşadığı pişmanlıklar donuk gözlerine yansımıştı.

Faith ne diyeceğini bilemeden bekledi. Teşekkür mü edeyim? Onu Celia'nın olduğu bir durumdan kurtardığın için mi? Yükselen öfkesine karşı yutkundu ve dişleri ağrıyana kadar çenesini sıktı.

Connor parmaklarını tekrar tekrar kızın ellerinin üzerinde gezdirdi ve kız da parmaklarını onunkilerin etrafında kıvrarak hayata tutundu.

Celia önce Pop ve Connor'a baktı. "Faith için yaptıklarınızdan dolayı size her zaman minnettar olacağım. Onu hayal kırıklığına uğrattım. Size başvurabildiği için çok mutluyum."

Faith daha fazla ağlamamak için dudağını ısırdı.

Celia Faith'e yaklaştı ve sanki o da ağlamamak için mücadele ediyormuş gibi görünüyordu. "Her şeyi berbat ettim bebeğim. Ama bu yeni bir şey değil. Sadece gelip sana ne kadar üzgün olduğumu söylemek istedim. Polise söylediklerin için de teşekkür etmek istedim. Eric'e karşı tanıklık ettiğim sürece bana karşı suçlamada bulunmayacaklar."

"Sevindim," diye fısıldadı Faith.

"Umuyordum ki... Umuyordum ki belki bir ara bir araya gelebiliriz. Belki daha iyi olduğunda."

Faith gerildi ve Connor onu sakinleştirmek için tekrar başparmağıyla elini okşadı.

"Özür dilerim. Şu anda bunu yapamam," dedi Faith. Boğazındaki düğüm o kadar büyümüştü ki nefes zorlanıyordu. Yanaklarından daha fazla gözyaşı ve onları lanetledi. "Gitmene ihtiyacım var." Sesindeki acıyı bastırmak çok zordu. İhanete uğramışlık duygusunu. Şu anda, sevdiği herkes tarafından hayal kırıklığına uğratıldığını hissediyordu.

Hıçkırıkları boğazında düğümlenirken gözlerini kapadı ve yüzünü yastığa çevirdi.

"Bu kadar yeter," dedi Pop sertçe. "Yeterince içti." "Elbette.

Özür dilerim," dedi Celia. "Şimdi gideceğim."

Connor kızın saçlarını kulağının arkasına sıkıştırırken, "Şşşt, tatlım, ağlama," dedi. "Bu sadece başının daha çok ağrımasına neden olur."

"Eve gitmek ," dedi boğuk bir sesle.

Babam yatıştırıcı bir sesle, "Doktorla konuşup ne diyeceğine bakacağım," dedi.

Adam uzaklaşırken, o sadece daha çok ağladı. Tanrıya şükür gürültülü, yutkunarak hıçkırıklar değildi, çünkü kafası . Onun yerine sessiz gözyaşları yanaklarından aşağı aktı. Daha hızlı ve daha hızlı. Bir barajın yıkılması gibi.

Connor onun yanındaki yatağa uzandı ve onu kollarının arasına aldı. Hiçbir şey söylemedi, sadece o ağlarken ona sarıldı ve ara sıra başının üstüne bir öpücük bıraktı.

Birkaç dakika sonra Pop içeri girdi ve hemen arkasından doktor geldi. Doktor ona iyice baktığında kaşlarını çatı.

"Baban taburcu edilmeye hazır olduğunu söyledi ama gözle görülür şekilde üzgünken seni eve göndermekte tereddüt ediyorum. Ağrın var mı?"

Başını iki yana salladı, neredeyse yüzünü buruşturacaktı. "Sadece eve gitmek istiyorum," diye fısıldadı.

"Bizimle eve gelecek," diye araya girdi babam. "Ve doğruca yatağa. Parmağını bile kıpırdatmayacak. Size şahsen garanti veriyorum."

"Tomografileri normal çıktı ve kafasındaki şişlik dışında diğer yaraları önemsiz. Taburcu edilmesine rıza göstereceğim ama durumu kötüleşirse, midesi bulanırsa, kusarsa ya da bilinç düzeyi düşerse en kısa zamanda buraya dönmesini istiyorum."

Pop başını salladı. "Ona göz kulak olacağız. Size söz veriyorum."

"Tamam o zaman. Hemşireye taburcu emrini vereceğim. Onu evine göndermek için birileri birazdan aşağıda olur."

"Teşekkür , Doktor," dedi Pop.

Doktor gittikten sonra babam onun yanına gitti ve kolunu okşadı. "Seni eve götüreceğiz ve ilgileneceğiz. Kısa sürede sağlığına kavuşacaksın."

Başını salladı ama göğsüne ağır bir his çöktü. Gray'e odaklanmamak için çok uğraşmıştı ama annesi meselesi halledildiğine göre geriye bir tek o kalmıştı. Kulağa ne kadar korkakça gelse de, şu anda onunla yüzleşecek gücü yoktu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 40

Gray uyandı. Pencereden giren güneş ışığı gözlerinin tam ortasına vuruyordu. Bu da ona çok geç uyuduğunu gösteriyordu.

Yuvarlandı ve vücudu protesto çığlıkları attı. Yaralı omzuna vurduğunda, nefesi onu sendeleyerek terk etti.

Vücudunun itirazlarına aldırmadan kendini yataktan dışarı attı ve bir gece önce çıkardığı saati almak için tökezledi. Saat on buçuk.

Odadan büyük bir gürültüyle çıktı ve koridorda neredeyse ayakkabılarına takılıyordu. Eğilerek ve neredeyse bayılmak üzereyken ayakkabılarını topladı ve oturma odasına doğru yürüdü.

"Demek ölüler uyandı," dedi Micah kanepeye yayıldığı yerden.

"Beni saatler önce uyandırman gerekirdi," diye hırladı Gray.

Micah kaşlarını kaldırdı. "Uykuya ihtiyacın vardı ve Faith hiçbir yere gitmiyordu."

"Ama onu görmem gerekiyor," diye ısırdı Gray. "Açıklamam gereken çok şey var."

Micah omuz silkti. "Ayakkabılarını giyer giymez gideceğiz."

Gray oturdu ve ayakkabılarını çekti. Sonra kendini tekrar dikleştirdi ve umutla Micah'ya baktı.

"Tamam, tamam dostum, geliyorum," dedi Micah koltuktan kalkarken. "Hastaneye omzuna bakacak birini bulmalısın. Kolunun çürümeyeceğinden falan emin ol."

Gray ona ters ters baktı. "Antibiyotik alıyorum. Her şey yoluna girecek." Dairenden çıktılar ve Micah'nın kamyonetine bindiler.

"Bu sabah babamdan haber aldın mı?" Arabayla uzaklaşırlarken Gray sordu. "Nasıl olduğunu biliyor musun?"

"Hayır. Henüz bir şey yok. Muhtemelen hâlâ uyuyordur."

Gray sabırsızca iç çekti. Onu görememek, ona dokunamamak, ona sarılamamak onu çıldırtıyordu. Onun yanında olmalıydı. Acılarını dindirmeliydi. Korktuğunda onu teselli etmeliydi. Bir polisin onu sokakta bulması, korkudan aklını kaçırmaması ve can havliyle kaçması içini parçalamıştı.

"Orada kendini hırpalamayayı bırak," diye mırıldandı Micah. "Bu hiçbir şeyi değıştirmeyecek."

Gray dudaklarını birbirine bastırdı ve hiçbir şey söylemedi.

Yirmi dakika sonra Micah arabasını hastanenin otoparkına çekti.

"Seni ön tarafa bırakayım, ben de parka gideyim. Seninle Faith'in odasında buluşuruz."

Gray başını salladı ve Micah hasta yükleme ve boşaltma noktasına geldiğinde, acısını en az seviyede tutmaya çalışarak kendini kamyonundan dışarı attı. Bu sabah hiç ağrı kesici almamıştı çünkü Faith'le sakin bir kafayla konuşmak istiyordu.

Otomatik kapılar hızla açıldı ve Gray içeri girdi. Lobinin karşısındaki Faith'in bir arabadan indiğini görünce kısa bir süre durdu.

Bir hemşire tarafından itilen tekerlekli sandalye.

Connor onun yanına gitti, bir kolunu ona doladı ve ilerlemeye başladıklarında onu kendine doğru çekti. Gray'in kalbi hızla çarpıyordu. Lanet olsun. Kız taburcu ediliyordu ve adam onu görmeye bile gitmemişti. Bütün gece onu yalnız bırakmıştı.

Burun üstü düşmeden olabildiğince hızlı bir şekilde ilerledi. Birkaç metre uzaklaştığında Faith başını kaldırıp onu gördü. Gözlerine dolan acı selini görünce kısa bir süre durdu. Göğsü neredeyse çöküyordu.

"Faith," diye başladı.

Dudakları titredi ve güzel gözleri yaşlarla doldu.

Aralarındaki mesafeyi kapattı ve onun eline uzandı. Kadın elini çekip diğer eliyle kavradığında irkildi.

"Bebeğim, iyi misin? Tanrım, burada olmadığım için üzgünüm. Yeni

uyandım." "Sorun değil," dedi titreyen bir sesle. "Babam ve Connor Ben." Kadın başını çevirdi ama adam yanağından aşağı bir damla gözyaşı süzüldüğünü gördü.

"Faith, bebeğim, bana bak," dedi. Ama o reddetti ve gözlerini kapattı.

"Bunun için iyi bir zaman değil," dedi Connor sert bir sesle. "Onun için

yeterince

Bugün. Eve gidip dinlenmesi gerekiyor."

İlerlemeye başladı ama Gray böyle gitmesine izin veremezdi.

"Faith, seni seviyorum. Önemli olan tek şey bu. Başka bir şey değil."

Bakışlarını ona çevirdi ve orada gördüğü çığ acıyla göğsündeki tüm nefes çekildi. Ağzını açtı ama aynı hızla kapattı. Onun geri çekildiğini, kendi içine kapandığını görebiliyordu. Omuzları çökmüştü ve adam onun üzerindeki yorgunluğu bir örtü gibi görebiliyordu.

Connor'ın kolu, sanki Gray'in parçalanmasından gibi onun etrafında sıkılaştı. Ama çökmekte olan Gray'di. Connor dudaklarını bastırdı.

ve Faith'i onun yanından geçirdi. Gray döndü ve onun, Pop'un cipini çektiği hastane girişinden yavaşça çıkışını izledi.

O sırada Micah adımlarını hızlandırdı ve Faith'in önünde durdu. Eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Nasılsın, bebeğim?"

Gray onun cevabını duymadı ama Micah'nın tepkisini gördü. Endişeyle gözlerini kıstı ve yüzüne dokunmak için uzandı.

"Sen eve git ve biraz dinlen. Bırak baban ve Connor bir süre seninle ilgilensin."

Connor Faith'in babasının cipine binmesine yardım ettiğinde, Micah yüzünde sempati dolu bir ifadeyle Gray'e yaklaştı.

Gray kısık bir sesle, "Her şeyi berbat ettim," dedi. "Ona gerçeği söylemeliydim. Söyleseydim bunların hiçbiri olmazdı. Kollarımda, yatağımda, güvende olurdu."

Micah başını salladı. "Böyle düşünemezsin dostum. Ona bir ya da iki gün ver. Tüm o duygusal karmaşadan kurtulmasına izin ver."

"Gitmesine izin veremem," dedi Gray basitçe. "Sonunda onu bulmuşken olmaz."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 41

*F*aith, arabadan inmesine yardım eden Damon'ın elini kabul etti. Gözlerini kapadı ve okyanus esintisinin yüzünü rahatlatıcı bir şekilde yıkamasına izin verdi. Güneş üzerine vuruyor, tenini ısıtıyordu ama içi hâlâ üşüyordu.

"Seni burada yalnız bırakmak hoşuma gitmiyor, Faith," dedi Damon, sesinde belirgin bir endişe vardı.

İçini çekti. Babası ve Connor da hastaneden bu kadar erken ayrılmak istemesinden pek hoşnut olmamışlardı ama her şeyden uzaklaşmak için biraz zamana ihtiyacı vardı. Düşünmesi gerekiyordu. Düşüncelerini toplamalıydı. Babası ve Connor onun üzerine titrerken yatmaktan başka bir şey yapmalıydı.

"İyi olacağım, Damon. Bunu benim için yaptığın için çok tatlısın."

Anahtarı ön kapının kilidine soktu ve kapıyı açtı. "Tek yapman gerekenin istemek olduğunu biliyorsun. Elimden gelirse, yapacağımdan emin olabilirsin."

Ondan önce içeri girdi ve valizini fuayeye bıraktı. Sahibi olduğu sahil evi polis şeridiyle sarılmıştı ve önümüzdeki aylarda soruşturma için kordon altına alınacaktı. Faith kaçmak için aradığında, Galveston yakınlarında benzer bir sahil evi kiralamıştı.

Bir yanı onun cömertliğinden faydalandığı için kendini kötü hissediyordu, ilgisine karşılık veremeyeceğini çok iyi biliyordu. Ama ona arkadaşlığını teklif etmişti ve arkadaşlık şu anda çok ihtiyaç duyduğu bir şeydi.

Damon, "Günde iki kez gelip sana bakması için birini tuttum," dedi. Kız itiraz edecekken elini kaldırdı. "Yemekleriniz teslim edilecek. Kendini fazla yormanı istemiyorum. Dinlenmeye ve iyileşmeye ihtiyacın var. İhtiyacın olan bir şey olursa, ne olursa , telefonu aç ve beni ara."

"Teşekkür ederim," dedi usulca.

Öne doğru eğildi ve onun alnına bir öpücük kondurdu. "Sadece tekrar gülümsemeni istiyorum."

O da ona uydu ve toplayabildiği en iyi cevabı verdi. "Sadece toparlanmak için birkaç güne ihtiyacım var. Kafamda bazı şeyleri düzenlemek için. Babam bana olan her şeyi anlattı ama bunları sindirmek çok zor. Keşke herkes beni karanlıkta tutmaya bu kadar kararlı olmasaydı."

Yanağını avuçladı ve başparmağını yatıştırıcı bir hareketle teninde gezdirdi. "Seni korumak istedikleri için onları suçlayamazsın, Faith. Ben de olsam aynısını yapardım."

Kollarına girdi ve ona sıkıca sarıldı. "Keşke..."

"Evet, biliyorum," dedi uzaklaşırken. Ona gülümsedi ve parmak eklemiyle burnunu dürttü. "Buradan çıkıp gideceğim ve seni yalnız bırakacağım. Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara."

Başını salladı ve adamın ön kapıdan çıkışını izledi.

Yalnız kaldığında kanepeyi buldu ve minnetle minderlere uzandı. Aslında yapmak istediği şey bir ağır kesici almak ve yaklaşık on iki saat boyunca kendinden geçmektir. Ama bu korkakçaydı ve hiçbir şeyi çözmiyordu.

Yine de düzenli bir uyku kulağa çok iyi geliyordu. Koltuktan kalkma zahmetine girmeden yumuşak minderlere kıvrıldı ve gözlerini kapattı.

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü ve gözlerini daha sıkı kapattı.

Olan biten her şey arasında uzlaşmakta en çok zorlandığı kısım Gray'e karşı hissettikleriydi. Onu seviyordu. Ya da o olduğunu düşündüğü kişiyi. Ama nasıl emin olabilirdi ki?

Bir fanteziye aşık olduğu fikri onu umutsuzluğa sürükledi. Hayatı boyunca hiç bu kadar yalnız hissetmemişti. Bu durumdan sonsuza kadar kaçamazdı. Bunu biliyordu. Ama zamana ihtiyacı vardı, sonunda Gray'le ve aralarındaki gerçeğe yüzleştğinde daha az duygusal olması gerekiyordu.

Gray, Seawall Bulvarı'nda bir başka trafik ışığını yakaladığında küfretti. Boştaki eli direksiyonun etrafında sıkıca kıvrılmış, sabırsızlıkla tekrar yeşile dönmesini bekliyordu. Diğer eli kucağında duruyordu. Omzundaki ağır bandajları yırtmış, tıbbi uyarılara rağmen kolunu serbest bırakmıştı. Hâlâ çok hassastı ve dikişlerin üzerinde daha küçük bir bandaj tutuyordu ama bu kadarı yeterliydi. Etrafta tek kolla dolaşamazdı.

Faith'i görmek için sinir bozucu birkaç gün geçirdikten sonra, yumruğunu duvara vurmaya hazırды. Ve sonra, hayır cevabını kabul etmeye niyeti olmadan Pop'a geri döndüğünde, ona Faith'in gittiği söylenmişti.

Takip eden saatlerde, derisini soyup içini çıkaracakmış gibi hissetti. Onunla konuşamamaktan, nasıl olduğunu kendi gözleriyle görememekten duyduğu mutlak çaresizlik onu uçurumun kenarına getirmek üzereydi. Gerçi şu anda buna pek de ihtiyacı yoktu.

Nereye gittiğini ve oraya nasıl öğrendiğinde umutları suya düşmüştü. Damon Roche'un Faith'le ilgilendiğini çok iyi biliyordu ve eğer Faith ona en ufak bir cesaret verirse, Damon onun peşine düşecekti.

Arabasını sahil evinin garaj yoluna çektiğinde güneş ufukta batmak üzereydi. Dışarı çıktı ve olabildiğince hızlı bir şekilde merdivenlerden ön kapıya doğru yürüdü. Bir an kapıyı çalıp çalmamayı düşündü,

ama bu dürtüye omuz silkti. Kapı lm zamanıydı. Yapabileceği en kötü Şey ona siktirip gitmesini söylemekti.

Kapı kolunu denedi ve kilidin açık olduğunu gördü, kapıyı açtı ve içeri girdi. Oturma odasına girdiğinde, bakışları kadının uyuduğu kanepeye takıldı.

Ağzı kurudu. Kalbi biraz daha hızlı atmaya başladı ve ellerini iki yanında yumruk yaptı.

Sessizce hareket edip kanepenin yanında dizlerinin üzerine çöktü ve onun görünüşünü seyre daldı. İnanılmaz derecede kırılgan görünüyordu, sanki Şefkatli bir muameleye ihtiyaı var gibiydi. Ona dokunmaktan neredeyse korkuyordu. Neredeyse.

Yanağının yumuşaklığına karşı koyamayan adam, parmağını çene çizgisinden ağzının köşesine kadar götürdü ve sonra kadife dudaklarının üzerinde gezdirdi.

Kadının yüzündeki gözyaşı lekelerini gördüğünde göğsünde acı dolu bir dalgalanma oldu. Eğildi ve her bir kızarık noktayı öptü.

Kadın onun altında kıpırdandı ve gözleri faltaşı gibi açıldı. "Gri mi?" diye fısıldadı.

"Evet, bebeğim, benim."

Gözlerine gölgeler düşmüştü ve adam onun geri çekildiğini hissedebiliyordu. Sanki ona karşı kendini elikleştiriyordu.

Neredeyse kalbi kırılıyordu.

Onun daha da geri çekilmesini istemeyen adam ona uzandı ve nazikçe kucağına çekti. Onu yakınında tuttu, güvende ve hayatta olduğu gerçeğini zmsedi. Onun kollarında kendini kırılgan ve çok değerli hissediyordu.

"Seni kaybetmeye dayanamazdım," dedi, sesi duygusallaşmıştı. "Tek yapmak istediğim sana sarılmak, sana dokunmak ve seni ne kadar çok sevdiğimi sylemekken, son birkaç gün cehennem gibiydi."

Ona karşı hareketsiz kaldı. Sonra bakışları buluşana kadar hafifçe geri çekildi. "Düşünmek için biraz zamana ihtiyacım vardı," dedi sessizce.

Yüzünü avucunun içine almak için uzandı. "Faith, seni yem olarak kullanmadım. Sahil evindeki zamanımızı Samuels'i tuzağa düşürmek için ayarlamadım. Bunu sana asla yapmam."

Parmağını onun dudaklarının üzerine koydu. "Biliyorum Gray. Babam bana neler olduğunu anlattı. Anlıyorum. İçinde bulunduğum potansiyel tehlikeden bana bahsetmemeni istediğini söyledi. Kendini çok kötü hissediyor."

Kaşları şaşkınlıkla birbirine yaklaştı. "O zaman neden... Anlamıyorum. Eğer biliyorsan..." Durdu ve yeniden başladı. "Neden üzgünsün?" diye sordu sonunda.

Gözlerinde derin bir hüznün vardı. Kalbi karnına düştü. Tanrım, bu üzüntüyü ortadan kaldırmak için her şeyi yapardı.

Yanağından bir damla gözyaşı süzülürken gözlerini kaçırdı. Adam uzandı ve parmaklarıyla uzaklaştırdı. "Bebeğim, ağlama. Bana sorunun ne olduğunu söyle ki düzeltebileyim."

Kadın ona baktı. "Yapamazsın." Derin, titreyen bir nefes aldı. "Gray, yaptığın şeyi neden yaptığını anlıyorum. Kızgın değilim. Sahil evine ortağının katilini ortaya çıkarmak için gelmediğini kabul ediyorum. Kabul edemediğim şey ise olan hiçbir şeyin gerçek olmadığı gerçeği. Sadece bana yakınlaşmak, bilgi almak ve nihayetinde beni korumak için istediğimi bildiğin şeyleri bana verdiğin gerçeğiyle yaşayamam. Oyun oynadığımdan ve sadece bir fantezi istediğimden çok emindin, ama benim için bir cephe sağlamıyorsan ne yapıyordun?"

"Faith, aman Tanrım-"

Başını iki yana salladı. "Hayır, bırak bitireyim. Seni istiyorum. Tanrım, seni istiyorum. Ama sadece gerçekse. Eğer hepsi bir rolse, tam olarak istediğim ve ihtiyaç duyduğum şeyi bulduğum gerçeğiyle yaşayamam. *Gerçek* değilse istemiyorum."

Yüzünü iki elinin arasına aldı, aceleyle, ona sesini duyurma ihtiyacı, yüreği, her şeyi tüketiyordu. "Beni dinle, Faith. Ve iyi dinle. Seni seviyorum. *Seni seviyorum*. Her zaman istediğim bir şeyi değil. Sana vermem gerektiğini düşündüğüm bir fantezi değil. Ben seni seviyorum. Seni seviyorum. *Seni seviyorum*."

"Yüce Tanrım, bu asla bir oyun değildi. *Asla*. Benim için daha gerçek olamazdı. Seni kandırmak zorunda kalmaktan nefret ediyordum. Babam sessiz kalmamı istese de sana gerçeği söylemeye kararlıyım. Ama buraya geldiğimde ve sen çok savunmasız görüldüğünde, tek düşünebildiğim seni korumaktı. Canının yanmasını istemedim. *Asla*. Ve bunun bedelini ödedim. Çok pahalıya ödedim."

"Seni seviyorum bebeğim. Seni o kadar çok seviyorum ki canım yanıyor. Acıtıyor."

Başka hiç kimseyi seni sevdiğim kadar sevmedim. Seni istiyorum. Ama her şeyi istiyorum. Aşk, evlilik, senin tam ve mutlak teslimiyetini. Hayatımın geri kalanını sana bakarak geçireceğim ve bana güvenmemen için sana asla başka bir sebep vermeyeceğim. Keşke bana bu güveni tekrar versen."

"Sana ihtiyacım var, Faith."

Ona bakarken hafif bir şok geçirmiş gibi görünüyordu. İri gözlerine yansıyan çok fazla duygu vardı. Sevgi. Korku. Umut. Belirsizlik.

Onun cevabını beklerken kendini nefesini tutarken buldu. Yavaşça başını sallamadan önce bir sonsuzluk geçti.

"Oh, evet," dedi usulca. "Sana güvenimi vereceğim. Ve aşkımı." Kendini onun kollarına attı.

Onu sıkıca kavradı ve yüzünü saçlarına gömdü. Parmakları kafatasının dibindeki bandajın üzerinde gezindi ve gözlerini kapattı.

"Peki ya işin?" diye sordu, sesi göğsünden boğuk çıkıyordu.

Onu nazikçe çekip yüzüne dokundu, ellerini ondan uzak tutamıyordu. "Dallas'a dönüp birkaç işi halletmem gerekiyor. Mick'in cenazesine katıl ve departmana haber ver. Ama sonra"

Geri dönüyorum. Artık orada bana göre bir şey yok. Babam burada kalmamı ve onun için çalışmamı istiyor."

Yüzünden neşe yayılıyordu. Gülümsedi ve günler sonra ilk kez kalbine güneş doğdu.

"Seni seviyorum, Faith. Sana ihtiyacım var. Ruhumun diğer yarısını senin gibi tamamlayan başka bir kadın asla olmayacak."

"Ben de seni seviyorum," dedi. "Hiç kimse beni senin anladığın anlayamaz."

Onu öpmek için öne doğru eğildi. Hafifçe, saygıyla dudakları birbirine değdi. "Artık eve gidebilir miyiz?" diye sordu. "Seni yanımda istiyorum, , bana dokunarak, yatağında."

Gülümsedi. "Evet, beni eve götür."

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.